

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

7. juli 2021

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2019-2020

Mødeperioden fra den 13. til 16. januar 2020

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 239 af 18.6.2021.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Onsdag, den 15. januar 2020

2021/C 270/01	Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt (2019/2956(RSP))	2
2021/C 270/02	Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelse og overvågning af bestemmelserne om borgernes rettigheder i udtrædelsesaftalen (2020/2505(RSP))	21
2021/C 270/03	Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2018 (2019/2125(INI))	25
2021/C 270/04	Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årsberetning (2019/2136(INI))	41
2021/C 270/05	Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årsrapport (2019/2135(INI))	54

2021/C 270/06	Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om Europa-Parlamentets holdning til konferencen om Europas fremtid (2019/2990(RSP))	71
Torsdag, den 16. januar 2020		
2021/C 270/07	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om Burundi, navnlig for så vidt angår ytringsfrihed (2020/2502(RSP))	76
2021/C 270/08	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om Nigeria, navnlig de seneste terrorangreb (2020/2503(RSP))	83
2021/C 270/09	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om situationen i Venezuela efter det ulovlige valg af den nye nationalforsamlings formand og præsidium (det parlamentariske kup) (2020/2507(RSP))	88
2021/C 270/10	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om igangværende høringer inden for rammerne af artikel 7, stk. 1, i TEU vedrørende Polen og Ungarn (2020/2513(RSP))	91
2021/C 270/11	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15) (2019/2824(RSP))	94
2021/C 270/12	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed — årsberetning 2018 (2019/2134(INI))	105
2021/C 270/13	Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om institutioner og organer i Den Økonomiske og Monetære Union: Forebyggelse af interessekonflikter efter udtræden af offentlig tjeneste (2019/2950(RSP))	113

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Onsdag, den 15. januar 2020

2021/C 270/14	Europa-Parlamentets afgørelse af 15. januar 2020 om de stående udvalgs medlemstal (2020/2512(RSO))	117
2021/C 270/15	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen mellem Den Europæiske Union, Island og Kongeriget Norge til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og procedurer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge, vedrørende adgang til Eurodac med henblik på retshåndhævelse (15791/2018 — C9-0155/2019 — 2018/0419(NLE))	119
2021/C 270/16	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kinas regering om visse aspekter af lufttrafik (11033/2019 — C9-0049/2019 — 2018/0147(NLE))	120
2021/C 270/17	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2020 om udkast til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt (13952/2019 — C9-0166/2019 — 2018/0006(CNS))	121

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2019-2020

Mødeperioden fra den 13. til 16. januar 2020

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 239 af 18.6.2021.

VEDTAGNE TEKSTER

Onsdag, den 15. januar 2020

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2020)0005

Den europæiske grønne pagt

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt (2019/2956(RSP))

(2021/C 270/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2018 med titlen »En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi« (COM(2018)0773), og til den dybtgående analyse, der understøtter denne meddelelse,
- der henviser til EU's miljøhandlingsprogram frem til 2020 og dets vision for 2050,
- der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), til den dertil hørende Kyotoprotokol og til Parisaftalen,
- der henviser til FN's konvention om den biologiske mangfoldighed (CBD),
- der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til målene for bæredygtig udvikling,
- der henviser til rapport af 4. december 2019 fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA) med titlen »The European environment — state and outlook 2020«,
- der henviser til særrapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) med titlen »Global Warming of 1,5 °C«, panelets femte vurderingsrapport (AR5) og den sammenfattende rapport derom, dets særrapport om klimaændringer og landarealer og dets særrapport om havet og kryosfæren i et klima i forandring,
- der henviser til FN's miljøprograms rapport om emissionskløften fra 2019, som blev offentliggjort den 26. november 2019, og til dets første sammenfattende rapport om produktionen af fossile brændstoffer fra december 2019 (rapporten om produktionsgabets fra 2019),
- der henviser til den globale rapport om vurdering af biodiversitet og økosystemydelser af 31. maj 2019 fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES),

Onsdag, den 15. januar 2020

- der henviser til »Global Resources Outlook 2019« fra FN's Miljøprogram's internationale ressourcepanel,
  - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
  - der henviser til konventioner og henstillinger fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO),
  - der henviser til Europarådets reviderede europæiske socialpagt,
  - der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder,
  - der henviser til den 26. partskonference under UNFCCC, som skal holdes i december 2020, og det forhold, at alle parter i UNFCCC er nødt til at øge deres nationalt bestemte bidrag i overensstemmelse med målene i Parisaftalen,
  - der henviser til den 15. partskonference under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15), som skal holdes i Kunming, Kina, i oktober 2020, hvor parterne er nødt til at træffe beslutning om den globale ramme for perioden efter 2020 for at standse tabet af biodiversitet,
  - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om klimaændringer — en europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi i overensstemmelse med Parisaftalen⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om FN's konference om klimaændringer 2019 i Madrid, Spanien (COP25)⁽³⁾,
  - der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2019,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at denne beslutning er den første generelle reaktion fra Parlamentet på Kommissionens meddelelse om den europæiske grønne pagt; der henviser til, at Parlamentet, efterhånden som arbejdet med den grønne pagt skrider frem, vil vende tilbage med mere detaljerede holdninger til specifikke foranstaltninger og politiske tiltag og vil bruge sine fulde lovgivningsmæssige beføjelser til at revidere og ændre alle forslag fra Kommissionen for at sikre, at de støtter alle målene i den grønne pagt;
1. understreger det presserende behov for en ambitiøs indsats for at tackle klimaændringer og miljørelaterede udfordringer, for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C og undgå et massivt tab af biodiversitet; glæder sig derfor over Kommissionens meddelelse: »Den europæiske grønne pagt«; deler Kommissionens tilsagn om at omdanne EU til et sundere, bæredygtigt, retfærdigt og velstående samfund med drivhusgasneutralitet; opfordrer til, at den nødvendige overgang til et klimaneutralt samfund sker senest i 2050, og at denne gøres til en europæisk succeshistorie;
  2. understreger, at alle, der bor i Europa, bør have en grundlæggende ret til et sikkert, rent, sundt og bæredygtigt miljø og til et stabilt klima uden forskelsbehandling, og at denne ret skal gennemføres gennem ambitiøse politikker og kunne håndhæves fuldt ud gennem retssystemet på nationalt plan og på EU-plan;
  3. er af den faste overbevisning, at den europæiske grønne pagt bør fremme en integreret og videnskabeligt baseret tilgang og samle alle sektorer med henblik på at bringe dem på samme kurs mod det samme mål; mener, at integrationen af forskellige politikker i retning af en holistisk vision er den reelle merværdi af den europæiske grønne pagt og derfor bør styrkes; ser den grønne pagt som en katalysator for en inklusiv og ikkediskriminerende overgang for hele samfundet med klimaneutralitet, beskyttelse af miljøet, bæredygtig ressourceudnyttelse og sundhed og livskvalitet for borgerne inden for jordklodens grænser som centrale mål;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0217.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0078.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0079.

Onsdag, den 15. januar 2020

4. understreger, at den grønne pagt bør stå i centrum for Europas strategi for ny bæredygtig vækst, idet planeten Jordens begrænsninger respekteres, og for at skabe økonomiske muligheder, fremme investeringer og skabe job af høj kvalitet; mener, at dette vil være til gavn for de europæiske borgere og virksomheder og skabe en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra EU's samlede drivhusgasemissioner og ressourcemandling og affaldsproduktion; understreger, at den grønne pagt skal føre til sociale fremskridt ved at forbedre velfærden for alle og mindske de sociale uligheder, de økonomiske ubalancer mellem medlemsstaterne og ulighederne mellem køn og generationer; mener, at en retfærdig omstilling ikke bør lade noget menneske eller noget sted i stikken og tage hånd om sociale og økonomiske forskelle;

5. mener, at FN's mål for bæredygtig udvikling bør stå i centrum for EU's proces med at udforme og gennemføre politikker, således at EU fremmer en model for menneskelig udvikling, der er forenelig med en sund planet; understreger i denne forbindelse, at den europæiske grønne pagt skal kombinere sociale rettigheder, miljømæssig integritet, regional samhørighed, bæredygtighed og fremtidssikrede industrier, som er konkurrencedygtige på verdensplan, til gavn for alle;

6. understreger, at den grønne pagt skal sigte mod en velstående, retfærdig, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi, der fungerer for alle i alle regioner i Europa; mener, at den grønne pagt bør skabe økonomiske muligheder og retfærdighed mellem generationerne; understreger betydningen af at respektere og styrke den sociale dialog på alle niveauer og i alle sektorer med henblik på at sikre en retfærdig omstilling; understreger behovet for et kønsperspektiv i forbindelse med tiltag og mål i den grønne pagt, herunder integrering af kønsaspektet og foranstaltninger, der tager hensyn til kønsaspektet; gentager, at overgangen til en klimaneutral økonomi og et bæredygtigt samfund skal realiseres i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, og insisterer på, at alle initiativer taget under den europæiske grønne pagt skal være i fuld overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder;

7. understreger, at det vil være nødvendigt at mobilisere betydelige offentlige og private investeringer, hvis Unionen skal nå målene for den grønne pagt, og ser dette som en forudsætning for en vellykket gennemførelse af den grønne pagt; mener, at EU skal sikre en langsigtet investorsikkerhed og reguleringsmæssig forudsigelighed samt en passende finansiel ramme, ressourcer og markeds- og beskatningsincitamentter til en vellykket grøn omstilling til fordel for en positiv og bæredygtig social, industriel og økonomisk ændring; gentager, at den grønne pagt bør bringe Europa på kursen mod langsigtet bæredygtig vækst, velstand og velfærd og sikre, at vores miljømæssige, økonomiske og sociale politikker udvikles med henblik på at sikre en retfærdig omstilling;

8. understreger, at de globale udfordringer i forbindelse med klimaændringer og miljøforringelser kræver en global indsats; understreger nødvendigheden af, at EU udviser ambition, og behovet for at mobilisere andre regioner i verden til at arbejde i samme retning; understreger EU's rolle som global leder inden for miljø og klimaindsats;

9. foreslår, at alle foranstaltninger under den grønne pagt bør have en videnskabeligt baseret tilgang og være baseret på helhedsorienterede konsekvensanalyser;

10. anerkender Parlamentets institutionelle ansvar for at mindske sit CO₂-fodaftryk; agter at vedtage egne foranstaltninger til reduktion af emissioner, herunder ved at udskifte sin vognpark med nulemissionskøretøjer, og opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at blive enige om et enkelt arbejdssted for Europa-Parlamentet;

Forøgelse af EU's klimaambitioner for 2030 og 2050

11. mener, at et juridisk bindende tilsagn fra EU om klimaneutralitet senest i 2050 vil være et effektivt redskab til at mobilisere de nødvendige samfundsmæssige, politiske, økonomiske og teknologiske kræfter med henblik på overgangen; understreger kraftigt, at overgangen er en indsats, som alle medlemsstater er fælles om, og at alle medlemsstater skal bidrage til at sikre klimaneutralitet i EU senest i 2050; opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag til en europæisk klimalov inden marts 2020;

12. kræver en ambitiøs europæisk klimalov med et retligt bindende internt mål, der omfatter hele økonomien, om at opnå drivhusgasneutralitet senest i 2050, og mellemliggende EU-mål for 2030 og 2040, som skal fuldendes som en del af denne lov, senest på tidspunktet for medlovgivernes vedtagelse heraf, på grundlag af konsekvensvurderinger såvel som en stærk forvaltningsramme; understreger, at klimaloven skal afspejle den bedste tilgængelige videnskab med henblik på at

Onsdag, den 15. januar 2020

begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C, og at den bør holdes opdateret, så den afspejler udviklingen i EU's retlige ramme og Parisaftalens revisionscyklus; mener, at klimaloven også skal omfatte specifikke tilpasningskomponenter, navnlig ved at kræve, at alle medlemsstater vedtager handlingsplaner for tilpasning;

13. opfordrer til en forhøjelse af EU's mål for national reduktion af drivhusgasemissioner for 2030 til 55 % i forhold til 1990-niveauet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge et forslag herom snarest muligt, således at EU kan vedtage dette mål som sit opdaterede nationalt bestemte bidrag (NDC) i god tid inden COP26; opfordrer endvidere til, at dette mål efterfølgende integreres i den europæiske klimalovgivning;

14. mener, at EU skal spille en aktiv rolle og udvise stærkt lederskab i forberedelserne til COP26, hvor parterne bør øge de kollektive klimaforpligtelser, idet det afspejler det højeste mulige ambitionsniveau; mener på baggrund heraf, at EU bør vedtage et udvidet NDC snarest muligt i 2020 for at tilskynde andre tredjelande, navnlig lande, der har et stort udslip, til at gøre det samme; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at nå til enighed om et udvidet NDC i god tid forud for det planlagte topmøde mellem EU og Kina i september samt topmødet mellem EU og Afrika;

15. anerkender, at medlemsstaterne måske følger forskellige forløb i retning af at opnå klimaneutralitet senest i 2050 på en retfærdig og omkostningseffektiv måde, idet det anerkendes, at landene har forskellige udgangspunkter og ressourcer, og at nogle bevæger sig hurtigere end andre, men at den grønne omstilling bør gøres til en økonomisk og social mulighed for alle Europas regioner;

16. understreger, at det vil være nødvendigt at reducere nettoemissionerne til tæt på nul i alle økonomiske sektorer for i fællesskab at bidrage til målsætningen om at opnå klimaneutralitet; opfordrer Kommissionen til, hvor det er nødvendigt, at forelægge forslag på grundlag af konsekvensvurderinger med henblik på at revidere lovgivningsmæssige foranstaltninger fra EU på klima- og energiområdet inden juni 2021 for at leve op til de forhøjede klimaambitioner på mellemlang og lang sigt; opfordrer Kommissionen til også at bruge det yderligere potentiale, der ligger i anden eksisterende EU-lovgivning, der kan bidrage til klimaindsatsen, såsom direktivet om miljøvenligt design, EU's affaldslovgivning, foranstaltninger vedrørende den cirkulære økonomi og forordningen om F-gasser; understreger endvidere, at naturbaserede løsninger kan hjælpe medlemsstaterne med at nå deres mål for reduktion af drivhusgasemissioner og mål for biodiversitet, men insisterer på, at de bør være et supplement til reduktioner af drivhusgasemissioner ved kilden;

17. mener, at nye og højere drivhusgasmål kræver, at EU's emissionshandelssystem (ETS) skal leve op til sit formål; opfordrer Kommissionen til hurtigt at revidere sit ETS-direktiv, herunder ved at tage fat på den lineære reduktionsfaktor, reglerne for tildeling af gratis kvoter og det potentielle behov for en minimumspris for kulstof;

18. støtter på baggrund af de eksisterende globale forskelle i ambitioner på klimaområdet Kommissionens hensigt om at arbejde på en WTO-forenelig mekanisme til justering af kulstofgrænserne; ser udviklingen af en sådan mekanisme som en del af en bredere strategi for en konkurrencedygtig dekarboniseret EU-økonomi, der opretholder EU's klimaambitioner og samtidig sikrer lige konkurrencevilkår; noterer sig Kommissionens synspunkt om, at denne mekanisme vil være et alternativ til de eksisterende foranstaltninger for CO₂-lækage under EU's emissionshandelssystem; understreger, at de nuværende foranstaltninger til håndtering af CO₂-lækage ikke bør ophæves, indtil der er indført et nyt system, og anmoder Kommissionen om, inden den fremsætter forslag, at foretage en tilbundsående analyse af de forskellige former, som tilpasningen af kulstofgrænsen kan antage, inden revisionen af klimalovgivningen, der er planlagt til juni 2021; mener, at en fremtidig mekanisme til justering af kulstofgrænsen bør opretholde økonomiske incitamenter til en vellykket grøn omstilling samt til klimafrentløbere, understøtte et marked for kulstoffattige varer i EU og sikre en effektiv kulstofpris i EU, idet den samtidig fremmer CO₂-prissætning i andre dele af verden; mener, at den skal tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte sektorer, og at den gradvis vil kunne indføres i udvalgte sektorer, samtidig med at eventuelle yderligere administrative omkostninger undgås, navnlig for europæiske SMV'er;

19. glæder sig over det planlagte forslag om at revidere energibeskatningsdirektivet for så vidt angår miljøspørgsmål med henblik på at anvende princippet om, at forurenere betaler, samtidig med at der tages hensyn til de nationale finanspolitikker, og en forøgelse af ulighederne undgås;

Onsdag, den 15. januar 2020

20. opfordrer til en ny og mere ambitiøs EU-strategi for tilpasning til klimaændringer; minder om, at der er behov for en større indsats med hensyn til klimasikring, opbygning af modstandsdygtighed, forebyggelse og beredskab i EU og dets medlemsstater; fremhæver behovet for at mobilisere offentlige og private investeringer i tilpasning og opfordrer til reel politisk sammenhæng i EU's udgifter, således at tilpasning og modstandsdygtighed over for klimaændringer vurderes som centrale kriterier i al relevant EU-finansiering; mener samtidig, at katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats skal udgøre et stærkt solidaritetsinstrument med tilstrækkelige ressourcer; opfordrer til, at der konsekvent og i tilstrækkeligt omfang afsættes midler i EU-budgettet og fælles ressourcer til EU's civilbeskyttelsesordning;

21. glæder sig over meddelelsen om, at Kommissionen vil lancere en europæisk klimapagt; understreger, at den europæiske klimapagt skal samle borgere, regioner, lokalsamfund, civilsamfundet, virksomheder (herunder SMV'er) og fagforeninger som aktive deltagere i overgangen til klimaneutralitet, baseret på reel dialog og gennemsigtige og deltagerorienterede processer, herunder i udformningen, gennemførelsen og evalueringen af politikker; mener, at det er vigtigt at samarbejde med interessenter fra de energiintensive sektorer og de relevante arbejdsmarkedsparter, navnlig arbejdsgiverne, arbejdstagerne, NGO'er og den akademiske verden, med henblik på at bidrage til at finde bæredygtige løsninger i omstillingen til kulstofneutrale økonomier;

Forsyning med ren og sikker energi til en overkommelig pris

22. fremhæver den centrale rolle, som energi spiller i omstillingen til en økonomi med nulemission af drivhusgasser, og glæder sig over Kommissionens mål om at dekarbonisere energisystemet, således at EU kan opnå nul nettoemissioner senest i 2050; opfordrer til, at direktivet om vedvarende energi revideres i overensstemmelse med denne ambition, idet de enkelte medlemsstater har opstillet bindende nationale mål; glæder sig endvidere over prioriteringen af energieffektivitet; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre princippet om »energieffektivitet først« i alle sektorer og politikker, hvilket er afgørende for at mindske EU's energifafhængighed og emissioner fra energiproduktion, samtidig med at der skabes lokale job i forbindelse med renovering og nedbringelse af borgernes energiregninger; opfordrer til, at direktivet om energieffektivitet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne revideres i overensstemmelse med EU's øgede klimaambitioner, og at gennemførelsen af direktiverne styrkes, ved hjælp af bindende nationale mål, idet der lægges særlig vægt på sårbare borgere, samtidig med at der også tages hensyn til behovet for økonomisk forudsigelighed for de berørte sektorer;

23. understreger, at håndhævelse på nationalt plan og på EU-plan er afgørende for at nå målene i Parisaftalen; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at de nationale energi- og klimaplaner fuldt ud er i overensstemmelse med EU's mål; minder om medlemsstaternes kompetence til at træffe afgørelse om deres energimix inden for EU's klima- og energiramme;

24. understreger, at alle sektorer for at opfylde EU's klima- og bæredygtighedsmål skal øge deres anvendelse af vedvarende energi og udfase fossile brændstoffer; opfordrer til en revision af retningslinjerne for det transeuropæiske energinet (TEN-E) inden vedtagelsen af den næste liste over projekter af almen interesse for at bringe lovgivningsrammen i overensstemmelse med prioriteten om at anvende intelligente net og for at forhindre fastholdelse af kulstofintensive investeringer; understreger, at der er behov for en strategisk tilgang til EU-energiklynger med henblik på at drage fordel af de mest effektive investeringer i vedvarende energikilder; glæder sig derfor over meddelelsen om en havvindkraftstrategi; mener, at EU's politikker specifikt bør fremme innovation og udbredelse af lagring af bæredygtig energi og grøn hydrogen; understreger nødvendigheden af at sikre, at brugen af energikilder såsom naturgas kun er af midlertidig art i betragtning af målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050;

25. understreger, at det er afgørende at sikre et velfungerende, fuldt integreret, forbrugerorienteret og konkurrencedygtigt energimarked i Europa; understreger betydningen af grænseoverskridende sammenkoblinger for et fuldt integreret energimarked; glæder sig over meddelelsen om, at Kommissionen vil foreslå foranstaltninger vedrørende intelligent integration inden midten af 2020 og understreger, at yderligere integration af EU's energimarked vil spille en vigtig rolle med hensyn til at øge energiforsynings sikkerheden og opnå en drivhusgasneutral økonomi; fremhæver, at der er behov for et tilstrækkeligt finansieret agentur for samarbejde mellem energimyndigheder for at styrke og øge det regionale samarbejde mellem medlemsstaterne;

26. insisterer på en hurtig udfasning af direkte og indirekte subsidier til fossile brændstoffer inden 2020 i EU og i de enkelte medlemsstater;

Onsdag, den 15. januar 2020

27. glæder sig over den bebudede bølge af renoveringer af offentlige og private bygninger og opfordrer til at fokusere på renovering af skoler og hospitaler samt socialt boligbyggeri og lejeboliger for at hjælpe husstande med lav indkomst; understreger behovet for, at den eksisterende bygningsmasse bliver renoveret til næsten energineutrale bygninger for at opnå kulstofneutralitet senest i 2050; understreger, at byggesektoren har et stort energibesparelsespotentiale og potentiale for produktion af vedvarende energi på stedet, hvilket kan øge beskæftigelsen og hjælpe SMV'erne med at vokse; mener, at en intelligent og fremsynet lovgivningsmæssig ramme er afgørende; glæder sig derfor over forslagene om at mindske de nationale lovgivningsmæssige hindringer for renovering og revisionen af forordningen om byggevarer; opfordrer til streng håndhævelse af medlemsstaternes forpligtelser til at renovere offentlige bygninger i overensstemmelse med direktivet om energieffektivitet; tilskynder til fremme af træbyggeri og anvendelse af miljøvenlige byggematerialer;

28. understreger, at energiomstillingen skal være socialt bæredygtig og ikke forværre energifattigdommen, og glæder sig over Kommissionens engagement i denne henseende; mener, at samfund, der bekæmper energifattigdom, skal understøttes med de nødvendige redskaber til at deltage i den grønne omstilling gennem uddannelse og rådgivningstjenester og ved at stimulere langsigtede investeringer; opfordrer til målrettede foranstaltninger i tæt samarbejde med medlemsstaterne og udveksling af bedste praksis med henblik på at mindske energifattigdom og til samtidig at støtte lige adgang til finansieringsinstrumenter for energieffektivitetsrenoveringer; mener, at omkostningerne ved energieffektive renoveringer ikke bør bæres af husholdninger med lav indkomst; understreger endvidere, at fjernvarme spiller en rolle med hensyn til at levere energi til en overkommelig pris;

29. støtter generelt idéen om markedsbaserede foranstaltninger som et af redskaberne til at nå klimamålene; udtrykker dog forbehold med hensyn til idéen om eventuelt at optage emissioner fra byggeriet i EU's emissionshandelssystem da det vil fjerne ansvaret for en offentlig indsats og føre til højere energiregninger for lejere og boligejere; mener, at enhver foranstaltning af denne art ville kræve yderligere analyse;

Mobilisering af industrien for en ren og cirkulær økonomi

30. ser overgangen til et moderne, klimaneutralt, stærkt ressourceeffektivt og konkurrencedygtigt industrielt grundlag i EU senest i 2050 som en central udfordring og mulighed og glæder sig over meddelelsen om, at Kommissionen vil fremlægge en ny industristrategi samt en SMV-strategi i marts 2020; understreger, at den industrielle konkurrenceevne og klimapolitikken gensidigt styrker hinanden, og at en innovativ og klimaneutral reindustrialisering vil skabe lokale job og sikre den europæiske økonomis konkurrenceevne;

31. understreger, at den industrielle strategi bør fokusere på at fremme værdikæder for økonomisk levedygtige og bæredygtige produkter, processer og forretningsmodeller, der har til formål at opnå klimaneutralitet, ressourceeffektivitet, cirkularitet og et ugiftigt miljø, samtidig med at den internationale konkurrenceevne bevares og udvikles, og udflytning af europæiske industrier undgås; er enig med Kommissionen i, at energiintensive industrier såsom stålindustrien, den kemiske industri og cementindustrien er uundværlige for den europæiske økonomi, og at modernisering og dekarbonisering af disse industrier er af afgørende betydning;

32. opfordrer Kommissionen til at sikre den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i forbindelse med omstilling, idet der lægges særlig vægt på de dårligst stillede regioner, områder, der er berørt af industriel omstilling (primært kulmineregioner og områder, der er afhængige af kulstofintensive industrier såsom stålproduktion), tyndt befolkede områder og miljømæssigt sårbare områder;

33. understreger, at industri- og SMV-strategierne skal fastlægge klare køreplaner for skabelse af en omfattende række incitamenter og finansieringsmuligheder for innovation, for ibrugtagning af banebrydende teknologier og for nye bæredygtige forretningsmodeller samt for fjernelse af alle unødvendige lovgivningsmæssige hindringer; opfordrer til EU-støtte til klima- og ressourcefrontløbere ved hjælp af en teknologisk neutral tilgang, der er i overensstemmelse med den bedste videnskab, der er til rådighed, og EU's langsigtede klima- og miljømål; understreger den rolle, som miljømæssigt sikker CO₂-opsamling og -lagring spiller med hensyn til at gøre sværindustrien klimaneutral, hvis der ikke findes nogen direkte emissionsreduktionsløsninger;

34. minder om den grundlæggende rolle, som digitale teknologier spiller med hensyn til at støtte grøn omstilling, for eksempel ved at forbedre ressource- og energieffektiviteten og gennem bedre miljøovervågning og gennem klimafordelene ved en fuldstændig digitalisering af transmission og distribution og af intelligente applikationer; mener, at den industrielle

Onsdag, den 15. januar 2020

strategi — som det er foreslået — bør omfatte den grønne og den digitale omstilling og bør identificere de vigtigste mål og hindringer for en fuld udnyttelse af de digitale teknologiers potentiale; opfordrer Kommissionen til at udvikle strategier og midler til udbredelse af innovative digitale teknologier; understreger samtidig betydningen af at forbedre energieffektiviteten og den cirkulære økonomis resultater i den digitale sektor og glæder sig over Kommissionens forpligtelser i denne henseende; anmoder Kommissionen om at indføre en metode til overvågning og kvantificering af de øgede miljøvirkninger af digitale teknologier uden at skabe unødvendige administrative byrder;

35. understreger, at den industrielle strategi skal omfatte behørig hensyntagen til indvirkningen på arbejdsstyrken samt uddannelse, omskoling og opkvalificering af arbejdstagerne; opfordrer Kommissionen til nøje at undersøge den regionale dimension af denne strategi, idet det sikres, at ingen mennesker og ingen regioner lades tilbage; insisterer på, at strategien skal omfatte en social dialog, hvor arbejdstagerne inddrages fuldt ud;

36. opfordrer til en ambitiøs ny handlingsplan for den cirkulære økonomi, som skal tage sigte på at reducere det samlede miljø- og ressourcefodaftryk af EU's produktion og forbrug, samtidig med at der skabes kraftige incitamentter for innovation, bæredygtige virksomheder og markeder for klimaneutrale og ugiftige cirkulære produkter, med ressourceeffektivitet, nulforurening og affaldsforebyggelse som nøgleprioriteter; fremhæver de stærke synergier mellem klimaforanstaltninger og den cirkulære økonomi, navnlig i energi- og kulstofintensive industrier; opfordrer til, at der fastsættes et EU-mål for ressourceeffektivitet;

37. opfordrer Kommissionen til at foreslå mål for særskilt indsamling, nedbringelse af affald, genbrug og genanvendelse samt andre specifikke foranstaltninger, såsom udvidet producentansvar, inden for prioriterede sektorer såsom erhvervsaffald, tekstiler, plast, elektronik, byggeri og fødevarer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle foranstaltninger til at støtte markedet for genanvendte materialer i Europa, herunder fælles kvalitetsstandarder samt obligatoriske mål for brug af genbrugsmaterialer i prioriterede sektorer, hvor det er muligt; understreger betydningen af at udvikle ikke-giftige materialecyklusser, øge erstatningen af særligt problematiske stoffer og fremme forskning og innovation med henblik på at udvikle ikke-giftige produkter; opfordrer Kommissionen til at overveje foranstaltninger til håndtering af importerede produkter, der indeholder stoffer eller komponenter, der er forbudt i EU, og mener, at disse produkter ikke bør genindføres på EU-markedet i forbindelse med genbrugsaktiviteter;

38. støtter politiske foranstaltninger for bæredygtige produkter, herunder en udvidelse af anvendelsesområdet for miljøvenligt design, med lovgivning, der gør produkterne mere holdbare, mulige at reparere, genbrugelige og genanvendelige, og et stærkt arbejdsprogram for miljøvenligt design og miljømærkning fra 2020 og videre frem, der også omfatter smartphones og andet nyt IT-udstyr; opfordrer til lovgivningsforslag om ret til reparation, udelukkelse af planlagt forældelse og universalopladere for bærbart it-udstyr; tilslutter sig Kommissionens planer om lovgivningsforslag for at sikre en sikker, cirkulær og bæredygtig batteriværdikæde for alle batterier og forventer, at dette forslag i det mindste kommer til at omfatte foranstaltninger vedrørende miljøvenligt design, mål for genbrug og genanvendelse samt bæredygtig og socialt ansvarlig tilvejebringelse; understreger behovet for at skabe en stærk og bæredygtig klynge af batterier og lagre i Europa; understreger, at det er nødvendigt at fremme det lokale forbrug og den lokale produktion på grundlag af principperne om at afvise, reducere, genbruge, genanvende og reparere produkter, stoppe virksomhedsstrategier baseret på planlagt forældelse, hvor produkter er udformet til at have en kort levetid og skulle udskiftes, og tilpasse forbruget til planetens begrænsninger; mener, at retten til at få repareret og få fortsat støtte til IT-tjenester er bydende nødvendig for at opnå et bæredygtigt forbrug; opfordrer til, at disse rettigheder forankres i EU-lovgivningen;

39. opfordrer indtrængende Kommissionen til yderligere at optrappe EU's foranstaltninger mod plastforurening, navnlig i havmiljøet, og opfordrer til yderligere restriktioner for og erstatning af engangsplastvarer; støtter udviklingen af lovgivning til håndtering af overflødig emballage og for at sikre, at al emballage, der ikke kan genbruges eller genanvendes på en økonomisk bæredygtig måde, forbydes på EU-markedet senest i 2030, samtidig med at fødevarsikkerheden sikres; opfordrer til foranstaltninger med henblik på grænseoverskridende koordinering af returpantordninger; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tackle mikroplast på en omfattende måde, herunder ved at indføre en omfattende udfasning af tilsigtet tilsat mikroplast, og gennem nye foranstaltninger, herunder af lovgivningsmæssig karakter, mod utilsigtet udslip af plast, f.eks. fra tekstiler, dæk og plastgranulat; bemærker, at Kommissionen har til hensigt at udvikle en lovgivningsmæssig ramme for bionedbrydeligt og biobaseret plast; fremhæver behovet for en fuldt ud cirkulær plastøkonomi;

Onsdag, den 15. januar 2020

40. opfordrer til et grønt indre marked i EU for at øge efterspørgslen efter bæredygtige produkter med specifikke bestemmelser såsom en udvidelse af anvendelsen af grønne offentlige indkøb; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens tilsagn om at foreslå yderligere lovgivning og vejledning om grønne offentlige indkøb; opfordrer EU-institutionerne til at gå foran med et godt eksempel; understreger endvidere behovet for at gennemgå og revidere EU's regler for offentlige indkøb for at sikre reelt lige vilkår for EU-virksomheder, navnlig dem, der leverer bæredygtige produkter eller tjenesteydelser, f.eks. inden for offentlig transport;

41. understreger betydningen af handlekraftige og velinformede forbrugere; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at forbrugerne får gennemsigtige, sammenlignelige og harmoniserede produktoplysninger, herunder mærkning af produkter, baseret på solide data og videnskabelig dokumentation, for at hjælpe dem med at træffe sundere og mere bæredygtige valg og blive informeret om produkters holdbarhed og reparerbarhed samt deres miljøfodaftryk; understreger nødvendigheden af at udstyre forbrugerne med effektive retsmidler, der er let forståelige, som kan håndhæves, og som tager hensyn til bæredygtighedsaspekterne, og som prioriterer genbrug eller reparation frem for udsmidning af produkter, der ikke fungerer korrekt;

42. mener, at vedvarende materialer fra bæredygtige kilder vil spille en vigtig rolle i omstillingen til en klimaneutral økonomi, og fremhæver behovet for at stimulere investeringer i udvikling af en bæredygtig bioøkonomi, hvor fossile intensive materialer erstattes af vedvarende og biobaserede materialer i f.eks. bygninger, tekstiler, kemiske produkter, emballage, skibsbygning og, for så vidt bæredygtigheden kan garanteres, energiproduktion; understreger, at dette skal ske på en måde, der er bæredygtig og respekterer økologiske begrænsninger; fremhæver bioøkonomiens potentiale for at skabe nye grønne job, herunder i EU's landdistrikter, og stimulere innovation; opfordrer til støtte til forskning og innovation inden for bæredygtige bioøkonomiske løsninger, der skal tage hensyn til behovet for at beskytte unikke biodiversitet og økosystemer; opfordrer til en effektiv gennemførelse af EU's bioøkonomiske strategi som led i den europæiske grønne pagt;

Fremskyndelse af overgangen til bæredygtig og intelligent mobilitet

43. ser frem til den kommende strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet og er enig med Kommissionen i, at alle transportformer (vej-, jernbane-, luft- og vandvejstransport) skal bidrage til dekarboniseringen af transportsektoren i overensstemmelse med målet om at nå frem til en klimaneutral økonomi, men erkender samtidig, at dette både vil være en udfordring og en mulighed; støtter anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler; opfordrer til en langsigtet holistisk strategi for en retfærdig omstilling, som også tager højde for transportsektorens bidrag til EU's økonomi og behovet for at sikre et højt niveau af prismæssigt overkommelige og tilgængelige transportforbindelser samt sociale aspekter og beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder;

44. glæder sig over Kommissionens forslag om at fremme multimodal transport for at øge effektiviteten og reducere emissionerne; mener imidlertid, at multimodalitet kun gennem konkrete lovforslag vil kunne opnås på bedste vis; påskønner Kommissionens planer om at foreslå foranstaltninger til at udbygge forbindelserne mellem veje, jernbaner og indre vandveje, hvilket kan føre til et reelt modalskift; opfordrer til, at investeringer i sammenkobling af EU's jernbanenet styrkes og støttes med henblik på at muliggøre lige adgang i hele EU til offentlig jernbanetransport og gøre personbefordring med jernbane mere attraktiv; understreger, at det fælles europæiske jernbaneområde er en forudsætning for et modalskift, og opfordrer Kommissionen til at forelægge en strategi inden udgangen af 2020 efterfulgt af konkrete lovforslag med henblik på at bringe opsplitningen af det indre marked til ophør;

45. understreger, at nulemissionstransport ad indre vandveje er nøglen til udvikling af bæredygtig multimodal transport; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle et koordineret EU-regelsæt for indre vandveje; anmoder Kommissionen om aktivt at støtte intermodaliteten for transport ad indre vandveje, navnlig det grænseoverskridende netværksamarbejde mellem de nationale vandvejsystemer, som skal forbedres;

46. gentager, at det fælles europæiske luftrum (SES) vil være i stand til at reducere luftfartsemissioner uden store omkostninger, men at det ikke i sig selv vil medføre de betydelige reduktioner i luftfartsemissioner, der er EU's langsigtede mål; opfordrer til en klar lovgivningsmæssig køreplan for dekarbonisering af luftfarten baseret på teknologiske løsninger, infrastruktur, krav om bæredygtige alternative brændstoffer og effektiv drift kombineret med incitamenter til modalskift;

Onsdag, den 15. januar 2020

47. påskønner Kommissionens forslag om at gennemgå direktivet om infrastruktur for alternative brændstoffer og forordningen om det transeuropæiske transportnet (TEN-T) med henblik på at sætte skub i udbredelsen af nul- og lavemissionskøretøjer og -fartøjer; glæder sig over fokuseringen på at udvide opladningsinfrastrukturen for elektriske køretøjer; opfordrer ikke desto mindre til, at der indføres en mere omfattende plan for bytrafik med henblik på at mindske trængslen og forbedre levevilkårene i byerne, f.eks. gennem støtte til offentlig transport med nulemission og infrastruktur for cyklister og fodgængere, navnlig i byområder;

48. mener, at det er afgørende at sikre tilstrækkelige investeringer i udvikling af en passende infrastruktur for nulemissionsmobilitet, og at alle relevante EU-fonde (Connecting Europe-faciliteten, InvestEU osv.) samt EIB's långivning på transportområdet skal tilpasses hertil; opfordrer medlemsstaterne til at forpligte sig til passende finansiering og fremskynde indførelsen af innovative strategier, opladningsinfrastrukturer og alternative brændstoffer; mener, at indtægter fra afgifter eller gebyrer på transportområdet bør øremærkes til at støtte omstillingen for at gøre disse omkostninger mere socialt acceptable; glæder sig over Kommissionens forslag om at udvikle løsninger i form af intelligente systemer for trafikstyring og mobilitet som en tjenesteydelse, navnlig i byområder; opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen af innovative applikationer, nye teknologier, nye forretningsmodeller og nye og innovative mobilitetssystemer i hele Europa; opfordrer indtrængende Kommissionen til at inddrage byer med deres praktiske erfaring og knowhow i drøftelserne om gennemførelsen af fremtidige mobilitetspolitikker på EU-plan;

49. glæder sig over, at Kommissionen agter at medtage den maritime sektor i emissionshandelssystemet; understreger, at EU bør gå i brechen for et højt ambitionsniveau for drivhusgasreduktioner i den maritime sektor både på internationalt plan og på EU-plan, og at eventuelle nye EU-foranstaltninger ikke bør undergrave den internationale konkurrenceevne for skibe, der sejler under EU-flag; mener, at EU's og internationale foranstaltninger bør gå hånd i hånd for at undgå at skabe dobbeltregler for industrien, og at enhver handling eller manglende handling på globalt plan ikke bør kunne hindre EU i at træffe mere ambitiøse foranstaltninger i Unionen; understreger endvidere behovet for foranstaltninger til at gå bort fra brugen af svær brændselolie og behovet for presserende investeringer i forskning i nye teknologier for at dekarbonisere søfartssektoren og i udviklingen af nulemissions- og grønne skibe;

50. støtter de foreslåede foranstaltninger til at reducere emissionerne i luftfartssektoren og styrkelsen af ETS i overensstemmelse med EU's klimaambitioner og udfasningen af den gratis tildeling af kvoter til luftfartsselskaber i forbindelse med EU-intern flyvning; opfordrer samtidig Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres yderste for at styrke ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA) og til at støtte Den Internationale Luftfartorganisations (ICAO's) vedtagelse af et langsigtet mål om at reducere emissionerne i sektoren og samtidig sikre EU's lovgivningsmæssige autonomi i forbindelse med gennemførelsen af ETS-direktivet; understreger, at Europa-Parlamentet og Rådet som sideordnede lovgivere er de eneste institutioner, der kan træffe afgørelse om eventuelle fremtidige ændringer af ETS-direktivet; understreger, at enhver ændring af ETS-direktivet kun bør ske, hvis det er i overensstemmelse med Unionens forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne for hele økonomien;

51. understreger betydningen af at sikre lige konkurrencevilkår for de forskellige transportformer; opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte forslag til koordinerede foranstaltninger med henblik på at ophæve afgiftsfritagelserne for brændstof i luft- og skibsfartssektoren i medlemsstaterne som led i revisionen af energibeskatningsdirektivet og samtidig undgå utilsigtede negative følger af miljømæssig, økonomisk eller social karakter;

52. ser frem til Kommissionens kommende forslag om strengere standarder for luftforurenende emissioner for køretøjer med forbrændingsmotor (Euro 7) og til de reviderede CO₂-emissionsstandarder for personbiler, varevogne og lastbiler, idet der sikres et videre forløb fra 2025 og fremover mod nulemissionsmobilitet; opfordrer Kommissionen til at udvikle metoder til livscyklusvurdering; minder om resultatet af den dybdegående analyse, der ledsagede Kommissionens meddelelse med titlen »En ren planet for alle: En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi«, hvorefter alle nye biler, der markedsføres i EU, skal være klimaneutral fra 2040 og fremefter i scenarierne for opnåelse af klimaneutralitet i 2050, og opfordrer til en sammenhængende politisk ramme og overgangsordninger til støtte for denne udvikling; bemærker, at der er behov for en revision af de gældende regler for at give de førende lande mulighed for at anvende strengere foranstaltninger på nationalt plan, når medlemsstaterne træffer beslutning herom;

Onsdag, den 15. januar 2020

53. glæder sig over Kommissionens planer om at bekæmpe luftforurening fra søtransport og luftfart, herunder at regulere adgangen for de mest forurenende skibe til EU's havne, og træffe regulermæssige foranstaltninger til at bekæmpe forurening fra skibe, der ligger ved kaj i havne; understreger betydningen af at fremme udviklingen af nulemissionshavne, der benytter vedvarende energi; understreger, at udbredelsen af emissionskontrolområder som fastsat i den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL) og fartbegrænsning inden for søfart er relevante løsninger til at nedbringe emissionerne, som let kan implementeres;

54. noterer sig Kommissionens planer om at overveje at udvide den europæiske handel med emissioner til også at omfatte emissioner fra vejtransport; afviser en direkte medtagelse i EU's emissionshandelssystem og etablering af enhver form for parallelle ordninger; understreger kraftigt, at intet prisfastsættelsessystem bør erstatte eller svække eksisterende eller fremtidige CO₂-standarder for biler og lastbiler og lægge yderligere byrder direkte på forbrugerne;

Fra jord til bord: udformning af et retfærdigt, sundt og miljøvenligt fødevarerystem

55. glæder sig over Kommissionens forslag om i 2020 at forelægge en »fra jord til bord«-strategi for at skabe en mere bæredygtig fødevarerpolitik ved at forene bestræbelserne på at tackle klimaændringer, beskytte miljøet og bevare samt genoprette biodiversiteten med ambitionen om at sikre, at europæerne får prisoverkommelige og bæredygtige fødevarer af høj kvalitet, samtidig med at man sikrer anstændige levevilkår for landbrugere og fiskere og konkurrenceevnen i landbrugssektoren; mener, at den fælles landbrugspolitik bør være i fuld overensstemmelse med EU's forstærkede klima- og biodiversitetsambitioner; påskønner Kommissionens tilsagn om at sikre, at europæiske fødevarer bliver en global standard for bæredygtighed; opfordrer Kommissionen til at anvende jord til bord-strategien til at opbygge en egentlig langsigtet vision for bæredygtige og konkurrencedygtige fødevarerystemer og samtidig fremme gensidigheden af EU's produktionsstandarder i handelsaftaler;

56. fremhæver, at bæredygtigt landbrug og bæredygtige landbrugere vil spille en central rolle i håndteringen af udfordringerne i forbindelse med den europæiske grønne pagt; understreger vigtigheden af det europæiske landbrug og dets potentiale for at bidrage til klimaforanstaltninger, den cirkulære økonomi og øget biodiversitet og for at fremme en bæredygtig anvendelse af vedvarende råstoffer; understreger, at EU's landbrugere skal have de nødvendige redskaber til at bekæmpe og tilpasse sig klimaændringerne, f.eks. ved at investere i overgangen til mere bæredygtige landbrugssystemer; understreger, at jord til bord-strategien bør sigte mod en ambitiøs reduktion af drivhusgasemissioner og af jordforringelse;

57. understreger, at landbrugernes stilling i fødevarerforsyningskæden skal styrkes; fremhæver, at der bør gøres noget ved konsekvenserne af EU's konkurrencelovgivning for fødevarerforsyningskædens bæredygtighed, f.eks. ved at bekæmpe illoyal handelspraksis og belønne producenter, der leverer fødevarer af høj kvalitet, for levering af offentlige goder som f.eks. bedre miljø- og dyrevelfærdsstandarder, dvs. goder, som i øjeblikket ikke i tilstrækkelig grad afspejles i priserne uden for landbruget;

58. opfordrer til en bæredygtig fælles landbrugspolitik, der aktivt støtter landbrugerne og tilskynder dem til gennem sine foranstaltninger at levere mere miljø- og klimamæssige fordele og håndtere volatilitet og kriser på en bedre måde; anmoder Kommissionen om at undersøge, hvordan det nuværende forslag til reform af den fælles landbrugspolitik har bidraget til EU's forpligtelser med hensyn til beskyttelse af miljø, klima og biodiversitet, for fuldt ud at tilpasse den til de mål, der er fastsat i den europæiske grønne pagt, under hensyntagen til behovet for at opretholde lige konkurrencevilkår i Europa og for at muliggøre en stærk, modstandsdygtig og bæredygtig landbrugsproduktion; understreger, at strategiske planer under den fælles landbrugspolitik fuldt ud skal afspejle ambitionen i den europæiske grønne pagt og opfordrer Kommissionen til at være fast på dette punkt i sin vurdering af de strategiske planer og navnlig for at kontrollere ambitionen og effektiviteten af medlemsstaternes økoordninger og nøje overvåge resultaterne af deres gennemførelse; understreger betydningen i den nye gennemførelsesmodel for en resultatorienteret tilgang med større forenkling og gennemsigtighed med hensyn til konkrete resultater og mål for merværdi; mener, at det er nødvendigt at hjælpe landbrugerne med at gennemføre overgangen til et mere bæredygtigt landbrug, og støtter derfor, at den fælles landbrugspolitik tildeles et budget, der gør det muligt at nå alle dets mål, herunder opfyldelse af EU's ambitioner på miljøområdet;

Onsdag, den 15. januar 2020

59. gentager, at begrænsning af afhængigheden af pesticider er et af de prioriterede mål for bæredygtigt landbrug; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens tilsagn om at tackle presset fra pesticider på miljø og sundhed og betydeligt reducere brugen af og risikoen ved kemiske pesticider samt brugen af gødningsstoffer og antibiotika, herunder gennem lovgivningsmæssige foranstaltninger; understreger, at jord til bord-strategien bør omfatte bindende reduktionsmål for farlige pesticider; opfordrer til en EU-strategi til fremme af markedsadgang for videnskabeligt underbyggede bæredygtige alternativer; opfordrer også Kommissionen til at følge opfordringerne i Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2019 om EU's godkendelsesprocedure for pesticider (*)

60. bemærker med bekymring, at landbrug, fiskeri og fødevarerproduktion stadig er den største drivkraft bag tabet af biodiversitet på landjorden og i havet; mener, at tabet af bestøvere, herunder bier, er særligt bekymrende set ud fra et fødevarerikkerhedsmæssigt synspunkt, idet bestøver-afhængige afgrøder spiller en vigtig rolle i vores kost; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til straks at sikre fuld vedtagelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritets (EFSA's) vejledning om bier fra 2013 og opfordrer i mellemtiden indtrængende medlemsstaterne til at bringe deres vurderinger af pesticider i overensstemmelse med hinanden;

61. understreger, at der er behov for intelligente landbrugsmetoder og produktionsmetoder for at sikre en tilstrækkelig næringsrig mad til en voksende befolkning og reducere madtab og -spild; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere indsatsen for at reducere madspild og til at bekæmpe fødevarerindvindelse; opfordrer til et EU-mål, som kan håndhæves, om en reduktion på 50 % inden 2030 baseret på en fælles metode; understreger de positive virkninger, som korte fødevarerforsyningskæder kan have for at reducere madspild;

62. understreger, at lovgivningen om materialer bestemt til kontakt med fødevarer og maksimalgrænseværdier for pesticidrester bør revideres og være baseret på de seneste videnskabelige resultater; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forbyde fødevarerilægsstoffer, der er skadelige for menneskers sundhed; minder om den afgørende rolle, som sunde fødevarer spiller for nedbringelsen af hjerte-kar-sygdomme og kræft; understreger betydningen af at etablere en retlig ramme, herunder håndhævelsesmekanismer, for importerede fødevarer for at overholde de europæiske miljøstandarder;

63. bemærker, at EU's borgere mener, at »levering af sikre, sunde og gode kvalitetsfødevarer« for alle forbrugere bør være den vigtigste prioritet for den fælles landbrugspolitik og fiskeripolitik; mener, at digitale måder til at give information kan supplere, men ikke erstatte oplysningerne på etiketterne; glæder sig derfor over Kommissionens hensigt om at undersøge nye måder at give forbrugere bedre oplysninger; opfordrer Kommissionen til at overveje bedre mærkning af fødevarer, f.eks. med hensyn til næringsdeklaration, mærkning af visse fødevarers oprindelsesland, miljø- og dyrevelfærdsmærkninger med det formål at undgå en opsplnitning af det indre marked og give objektive, gennemsigtige og forbrugervenlige oplysninger;

64. fremhæver, at landbruget har potentialet til at hjælpe EU med at reducere sine emissioner via bæredygtig praksis, såsom præcisionslandbrug, økologisk landbrug, agrøkologi, skovlandbrug, øget dyrevelfærd og forebyggelse af sygdomme hos mennesker og dyr, herunder bæredygtig skovforvaltning, opsamling af CO₂ og forbedret næringsstofforvaltning for at nå målene i den europæiske grønne pagt; understreger, at det er vigtigt at tilskynde landbrugere til at bevæge sig i retning af metoder, der på en retfærdig, rettidig og økonomisk bæredygtig måde vil medføre øgede klima-, miljø- og biodiversitetsmæssige fordele; glæder sig over, at jord til bord-strategien også vil behandle fordelene ved nye teknologier, herunder digitalisering og forbedret effektiviteten, ressourceforbruget og den miljømæssige bæredygtighed og samtidig medføre økonomiske fordele for sektoren; gentager sit krav om at iværksætte en overordnet strategisk plan for produktionen af og forsyningen med vegetabiliske proteiner, der baserer sig på bæredygtig udvikling af alle de afgrøder, der dyrkes i hele EU;

65. opfordrer Kommissionen til at integrere fiskevarer og akvakulturprodukter i sin fra jord til bord-strategi med henblik på at styrke den bæredygtige værdikæde i fiskerisektoren (fra fiskeri til forbrug); anerkender fiskerisektorens potentiale med hensyn til at bidrage til den europæiske grønne pagts målsætninger; understreger kraftigt, at sektoren er nødt til at være på linje med EU's mål for miljø, klima og bæredygtighed og videnskab; understreger, at det er nødvendigt at sikre en passende støtte til europæiske mandlige og kvindelige fiskere, mens de omstiller sig til bæredygtigt fiskeri; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til forbedring af sporbarheden af alle fiskevarer, herunder oprindelsesmærkning af fiskekonserves og afvisning af produkter, der skader eller nedbryder havmiljøet;

(*) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0023.

Onsdag, den 15. januar 2020

66. mener, at det er vigtigt at øge de eksisterende dyrevelfærdsstandarder og udvikle nye, hvor det er relevant, baseret på nye videnskabelige resultater og indlede traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af eksisterende dyrevelfærdslovgivning; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge en ny dyrevelfærdsstrategi, der baner vejen for en rammelov for dyrevelfærd, og som sikrer, at der tages hensyn til dyr som følede væsener i alle relevante politikker;

Bevarelse og genoprettelse af økosystemer og biodiversitet

67. beklager dybt, at Europa og resten af verden fortsat mister biodiversiteten med alarmerende hast, og at det ikke formår at nå de nuværende mål, herunder Aichimålene om at standse tabet af biodiversitet; understreger behovet for at bevare biodiversiteten og glæder sig over Kommissionens tilsagn om at fremlægge en ny biodiversitetsstrategi for 2030 forud for den 15. konference mellem parterne i biodiversitetskonventionen; understreger, at EU bør presse på for en ambitiøs og bindende global aftale om rammerne for biodiversitet efter 2020 med klare mål og bindende mål for beskyttede områder både i EU som helhed og globalt; mener, at det er afgørende at standse og vende tabet af biodiversitet senest i 2030, både i EU og på globalt plan, herunder specifikke foranstaltninger for europæiske oversøiske områder;

68. understreger, at biodiversitetsstrategien for 2030 skal omfatte både ambitiøse retlige foranstaltninger, der kan håndhæves, og bindende mål for at styrke beskyttelsen og genoprettelsen af sårbare økosystemer, samt omfattende foranstaltninger til at modvirke de faktorer, der bevirker tab af biodiversitet; understreger betydningen af at øge effektiviteten og størrelsen af netværk af beskyttede områder med henblik på afbødning af og tilpasning til klimaændringerne og at gøre det muligt for biodiversiteten at komme sig; opfordrer Kommissionen til i biodiversitetsstrategien at medtage et mål om udfasning af farlige kemikalier og at knytte den sammen med strategien for et miljø uden giftstoffer; noterer sig Kommissionens planer om at indkredse foranstaltninger til forbedring og genoprettelse af beskadigede økosystemer og foreslå en naturgenopretningsplan; mener, at biodiversitetsrige områder af grøn infrastruktur i byerne bidrager til at imødegå luftforurening, støj, konsekvenser af klimaændringer, hedeølger, oversvømmelser og folkesundhedsproblemer; glæder sig over, at Kommissionen vil fremsætte forslag til grønne europæiske byer og øge biodiversiteten i byområder;

69. understreger, at politisk sammenhæng både på EU-plan og på nationalt plan er afgørende for en vellykket politik til beskyttelse af natur og biodiversitet; mener med hensyn til gennemførelse, at det er vigtigt at udveksle bedste praksis og erfaringer mellem medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at indlede traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater, der ikke overholder naturbeskyttelseslovgivningen; opfordrer Kommissionen til at styrke miljøansvarsdirektivet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anbefalinger i beslutningen, der blev vedtaget den 26. oktober 2017;

70. mener, at årsagerne til klimaændringerne er globale og ikke begrænset af nationale grænser; støtter derfor Kommissionens forslag om, at der skal fastsættes et globalt bindende mål om at beskytte og genskabe biodiversiteten på FN's konference om biodiversitet i oktober 2020; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en fælles indsats for at nå til enighed om et ambitiøst overordnet mål for hav- og landområder;

71. minder om, at skovene er uundværlige for vores planet og biodiversitet; glæder sig over, at Kommissionen agter at udarbejde en ny skovstrategi og imødegå den globale skovrydning; glæder sig over, at Kommissionen hurtigst muligt agter at udarbejde en ny EU-ramme baseret på due diligence for at sikre bæredygtige og skovrydningsfrie forsyningskæder for produkter, der markedsføres i EU med særlig fokus på tackling af hovedårsagerne til importeret skovrydning og i stedet tilskynde til import, der ikke skaber skovrydning i udlandet;

72. opfordrer Kommissionen til at forelægge en ny ambitiøs EU-skovstrategi med henblik på at vise passende anerkendelse af den vigtige, multifunktionelle og tværgående rolle, som de europæiske skove, sektoren og den bæredygtige skovforvaltning spiller i kampen mod klimaændringer og tab af biodiversitet, idet der også tages hensyn til de sociale, økonomiske og miljømæssige aspekter; minder om nødvendigheden af at bekæmpe ulovlig skovhugst i Europa; understreger, at al skovrejsning og genplantning af skov bør sigte mod at forbedre biodiversiteten såvel som kulstoflagringen;

Onsdag, den 15. januar 2020

73. understreger, at smugling af vilde dyr og planter og ulovlig handel med vilde dyr og planter er vigtige årsager til tab af biodiversitet; understreger, at handlingsplanen for bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter fra 2016 slutter i 2020; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forny og styrke dens bestemmelser for fuldt ud at integrere disse i biodiversitetsstrategien for 2030 og til at sikre tilstrækkelig finansiering; opfordrer Kommissionen til at gøre samarbejde med partnerlande til et centralt element i bekæmpelsen af kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter og tab af biodiversitet;

74. anerkender den blå økonomis rolle i bekæmpelsen af klimaændringer; understreger, at den blå økonomi, herunder den bæredygtige energi, turisme og industri skal være virkelig bæredygtig, idet brugen af marine ressourcer direkte eller indirekte afhænger af havenes kvalitet og robusthed på lang sigt; mener, at have bør prioriteres højt på dagsordenen for den europæiske grønne pagt; opfordrer indtrængende Kommissionen til at give den grønne pagt en »blå« dimension og til fuldt ud at inddrage havdimensionen som et nøgleelement i den grønne pagt, idet den fuldt ud anerkender de økosystemtjenester, som havene leverer, ved at udvikle en »hav- og akvakulturhandlingsplan«, herunder konkrete tiltag, der samler en integreret strategisk vision for maritime politiske spørgsmål — såsom transport, innovation og viden, biodiversitet, den blå økonomi, emissioner, affald og styring;

75. mener, at den fælles fiskeripolitik bør have til formål at sætte en stopper for overfiskeri og genopbygge bestandene til over de niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte, udvikle bæredygtige hav- og ferskvandsakvakultursystemer og etablere et effektivt og integreret, økosystembaseret forvaltningssystem, der tager hensyn til de alle faktorer, der påvirker fiskebestandene og det marine økosystem, herunder klimaændringer og forurening; opfordrer Kommissionen i denne forbindelse til at fremsætte et forslag til revision af den fælles fiskeripolitik;

76. understreger behovet for, at hav- og kystbeskyttelsesindsatsen både afbøder og tilpasser sig til klimaændringerne, beskytter og genopretter hav- og kystøkosystemer, og opfordrer til, at der fremsættes et forslag om at fastsætte et bindende mål om at udvide netværket af beskyttede havområder til mindst 30 % på EU-plan i biodiversitetsstrategien for 2030 med henblik på at forbedre beskyttelsen af havet; fremhæver nødvendigheden af at øge de finansielle ressourcer og kapaciteten med henblik på at forbedre kendskabet til havene, hvad angår biodiversitet, klima og forurening, for bedre at kunne forstå, hvordan aktiviteterne indvirker på de marine økosystemer og fiskebestandenes tilstand, og opstille passende handlingsplaner for tilpasning og afbødning;

77. fremhæver betydningen af at fremme EU's rolle som førende på verdensplan inden for havforvaltning, herunder handelsdimensionen, ved at fremme vedtagelsen af en international mekanisme under De Forenede Nationers havretskonvention til beskyttelse af biodiversiteten og de marine økosystemer uden for områder med national jurisdiktion og en nultolerancepolitik over for ulovligt fiskeri, herunder en fælles strategi med nabolandene for forebyggelse og nedbringelse af forurening; påpeger behovet for at styrke EU's rolle i bidraget til FN's »Decade of Ocean Science for Sustainable Development« for bedre at kunne deltage i havforskning og bidrage til at nå målene for bæredygtig udvikling;

Nulforureningsmålsætning for et giftfrit miljø

78. glæder sig over Kommissionens hensigter om at fremsætte en nulforureningshandlingsplan for luft, vand og jord, som også bør tage fat på forurening fra land til vand, og som bør omfatte øget overvågning og bør fokusere sin indsats på forebyggelse af forurening; finder det beklageligt, at præsentationen af strategien for et ugiftigt miljø er blevet forsinket, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge en ambitiøs tværsektoriel strategi for et ugiftigt miljø så hurtigt som muligt i 2020 for at sikre, at alle europæere er korrekt beskyttet mod skadelige stoffer, herunder forbrugere, arbejdstagere og sårbare befolkningsgrupper;

79. mener, at strategien for et ugiftigt miljø bør lukke alle lovgivningsmæssige huller i EU's kemikalielovgivning og effektivt bidrage til hurtig udskiftning af særligt problematiske stoffer og andre farlige kemikalier, herunder hormonforstyrrende stoffer, meget persistente kemikalier, neurotoksiske stoffer og immunotoksiske stoffer samt håndtering af kombinationsvirkninger af kemikalier, nanoformer af stoffer og eksponering for farlige kemikalier fra produkter; gentager, at ethvert forbud mod disse kemikalier bør tage hensyn til alle aspekter af bæredygtighed; understreger, at der er behov for en klar forpligtelse til at sikre midler til bedre forskning i sikrere alternativer og fremme substitution af skadelige kemikalier, ren produktion og bæredygtig innovation; understreger, at der er behov for at reducere mængden af dyreforsøg i forbindelse med risikovurderinger og opfordrer til øgede bestræbelser i denne retning og midler hertil;

Onsdag, den 15. januar 2020

80. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge et ambitiøst lovgivningsforslag senest i juni 2020 for at tackle hormonforstyrrende stoffer, navnlig i kosmetik, legetøj og materialer bestemt til kontakt med fødevarer og en handlingsplan, der fastlægger en omfattende ramme med mål og frister for at minimere borgernes eksponering for hormonforstyrrende stoffer; påpeger, at den nye omfattende ramme for hormonforstyrrende stoffer skal sikre, at der tages hensyn til blandingseffekter og kombinerede eksponeringer;

81. opfordrer Kommissionen til at træffe klare lovgivningsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af lægemidler i miljøet, både som følge af fremstillingsprocessen og af anvendelsen og bortskaffelsen af lægemidler; bemærker med bekymring den rolle, som lægemidler spiller for at bidrage til antimikrobiel resistens, når de frigives i miljøet via udslip af husdyrgødning;

82. påpeger, at handlingsplanen for nulforurening for vand, luft og jord skal være en omfattende og tværgående strategi, der skal beskytte borgernes sundhed mod miljøforringelse og forurening; opfordrer Kommissionen til at højne niveauet for beskyttelse af luftkvaliteten i overensstemmelse med de seneste videnskabelige resultater og Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) retningslinjer; opfordrer indtrængende til en bedre overvågning af luftforureningen i medlemsstaterne gennem indførelse af pålidelige og harmoniserede målemetoder og let adgang til information for EU-borgerne; opfordrer til en omfattende indsats mod alle relevante forurenende stoffer for at genoprette grund- og overfladevandets naturlige funktioner; understreger, at revisionen af direktivet om industrielle emissioner bør lægge vægt på at forebygge forurening, sammenhæng med politikkerne for den cirkulære økonomi og dekarbonisering; opfordrer endvidere til en revision af Sevesodirektivet;

Finansiering af Europas grønne pagt og sikring af en retfærdig omstilling

83. glæder sig over anerkendelsen af det betydelige behov for finansiering, der kræves for at nå de mål, der er fastsat i den europæiske grønne pagt; glæder sig endvidere over anerkendelsen i meddelelsen af, at bæredygtighed yderligere bør integreres i alle sektorer; mener, at Kommissionen bør fremlægge en omfattende finansieringsplan baseret på et sammenhængende sæt af forslag, der skal styrke de offentlige og private investeringer på alle niveauer; mener, at en sådan plan er nødvendig for at opfylde de betydelige finansieringsbehov og de yderligere investeringer, der er nødvendige for gennemførelsen af målene i den europæiske grønne pagt, som langt overstiger det forsigtige tal på 260 mia. EUR, som Kommissionen har angivet, og som ikke f.eks. tager hensyn til investeringsbehovet for klimatilpasning og andre miljømæssige udfordringer, såsom biodiversitet, eller de offentlige investeringer, der er nødvendige for at tackle sociale omkostninger; understreger, at omkostningerne ved en vidtgående dekarbonisering nu er langt lavere end de omkostninger virkningerne af klimaændringerne medfører;

84. støtter planerne om en bæredygtig investeringsplan, der skal bidrage til at lukke investeringskløften, bidrage til finansieringen af omstillingen til en kulstofneutral økonomi og sikre en retfærdig omstilling i alle EU's regioner; understreger, at planen bør tage hensyn til erfaringerne fra tidligere programmer (»Junckerplanen«) og lægge særlig vægt på reelle yderligere investeringer med europæisk merværdi; opfordrer til koordinerede foranstaltninger til at tackle investeringskløften i hele EU, herunder gennem EU-budgettet, finansiering fra EIB og andre finansielle institutioner og EU-programmer, f.eks. gennem InvestEU;

85. glæder sig over den nye udlånspolitik for energi og den nye strategi for klimaindsats og miljømæssig bæredygtighed, som EIB vedtog den 14. november 2019 som et positivt bidrag i retning af opfyldelsen af den europæiske grønne pagt; glæder sig over, at EIB skal omdannes til EU's nye klimabank, således at 50 % af dens aktiviteter bliver øremærket til klimaindsatsen og miljømæssig bæredygtighed senest i 2025, og der sættes en stopper for dens støtte til projekter vedrørende fossile brændstoffer senest i 2021, og alle dens finansieringsaktiviteter bringes i overensstemmelse med Parisaftalens principper og mål senest i 2020; opfordrer EIB til at spille en aktiv rolle med hensyn til at støtte projekter, der bidrager til en retfærdig omstilling, såsom forskning, innovation og digitalisering, SMV'ers adgang til finansiering og sociale investeringer og færdigheder; opfordrer til, at EIB's investeringspolitik prioriterer at tilvejebringe målrettet finansiering til initiativer under den europæiske grønne pagt, idet der tages hensyn til den additionalitet, som EIB-midler kan tilvejebringe i kombination med andre kilder; understreger, at koordinering med andre finansieringsinstrumenter er af afgørende betydning, eftersom EIB alene ikke kan finansiere alle initiativer under den europæiske grønne pagt; glæder sig over de nylige erklæringer fra den nyudnævnte formand for ECB om, at institutionen både i sin monetære rolle og ved varetagelsen af tilsynet med banker bør bidrage til bekæmpelsen af klimaændringer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at samarbejde med ECB i denne henseende for at sikre den sammenhængende indsats, som loves i meddelelsen om den europæiske grønne pagt, uden at dette berører ECB's mandat i henhold til traktaterne;

Onsdag, den 15. januar 2020

86. fremhæver, at der skal gøres noget ved den nuværende ubalance på markedet mellem et lavt udbud af og en høj efterspørgsel efter bæredygtige finansielle produkter; gentager den rolle, som bæredygtig finansiering spiller, og finder det afgørende, at de store internationale finansielle institutioner hurtigt vedtager og udvikler bæredygtig finansiering for at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til graden af bæredygtighed i EU's finansielle system og opnå en vellykket dekarbonisering af den globale økonomi; understreger nødvendigheden af at gennemføre EU's handlingsplan for bæredygtig finansiering og understreger behovet for at hurtigt gennemføre EU's handlingsplan for bæredygtig finansiering, herunder et grønt mærke for finansielle produkter, standard for grønne obligationer og integrationen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) kriterier i den tilsynsmæssige ramme for banker, og glæder sig over oprettelsen af den internationale platform for bæredygtig finansiering;

87. fremhæver behovet for støtte til en retfærdig omstilling og glæder sig over Kommissionens tilsagn i denne henseende; mener, at en veludformet mekanisme til retfærdig omstilling, herunder en fond for retfærdig omstilling, vil være et vigtigt redskab til at lette denne overgang og nå ambitiøse klimamål, samtidig med at de sociale virkninger tackles; understreger, at en solid finansiering af dette instrument, herunder yderligere budgetmidler, vil være af afgørende betydning for at skabe konsensus om den næste FFR og for en vellykket gennemførelse af den europæiske grønne pagt; mener, at den retfærdige omstilling handler om mere end blot en fond, men er en samlet politik, der bygger på investeringer, som skal sikre, at ingen lades i stikken, og fremhæver den rolle, som medlemsstaternes socialpolitikker spiller i denne forbindelse; mener, at denne mekanisme ikke blot bør være en nettooverførsel til de nationale regeringer eller virksomheder, og heller bør anvendes til at nettooverføre til nationale regeringer eller virksomheder, og at den heller ikke bør anvendes til betaling af virksomhedernes gæld, men at den konkret bør hjælpe arbejdstagere i alle sektorer og samfund i EU, der er mest berørt af dekarbonisering, såsom kulminedrift og kulstofintensive regioner, med at gennemføre omstillingen til fremtidens rene økonomi uden at have en afskrækkende virkning på proaktive projekter og initiativer; mener, at fonden bl.a. bør fremme opkvalificering og omskoling med henblik på at forberede og tilpasse arbejdstagerne til nye beskæftigelsesperspektiver, -krav og -kompetencer og støtte skabelsen af bæredygtige job af høj kvalitet; understreger kraftigt, at finansieringen af en retfærdig omstilling skal være betinget af fremskridt med konkrete og bindende dekarboniseringsplaner i overensstemmelse med Parisaftalen, navnlig udfasningen af kul og omstillingen af kulstofintensive regioner, der er baseret på fossile brændstoffer; anser det for vigtigt at sikre en passende overvågningsramme for at følge op på, hvordan midlerne anvendes i medlemsstaterne; understreger dog, at midlerne alene ikke kan sikre overgangen, og at der er behov for en omfattende EU-strategi baseret på en reel dialog og partnerskab med de berørte personer og lokalsamfund, herunder fagforeninger;

88. understreger den instrumentale rolle, som den flerårige finansielle ramme (FFR) 2021-2027 har for leveringen af den europæiske grønne aftale, og det presserende behov for endnu et kvantespring i den politiske og økonomiske indsats, herunder nye budgetbevillinger, for at nå dens mål såvel som en retfærdig overgang til en kulstofneutral økonomi baseret på de højeste kriterier for social retfærdighed, så ingen og intetsteds bliver efterladt; forventer, at de budgetmæssige midler i løbet af den næste finansielle programmeringsperiode svarer til denne ambition, samtidig med at det understreger, at en reduceret FFR åbenbart vil repræsentere et skridt bagud;

89. opfordrer til, at der etableres en mekanisme til sikring af god koordinering, sammenhæng og overensstemmelse mellem alle tilgængelige EU-politikker, finansieringsinstrumenter og investeringer, inklusive EIB, med henblik på at undgå overlapning og øge synergier, komplementaritet og additionalitet af finansieringen heraf, og at løfte bæredygtige private og offentlige investeringer og dermed sikre en bedre optimering og mainstreaming af den finansielle støtte til den europæiske grønne pagt; fremhæver i denne forbindelse sin støtte til princippet om at integrere målene i FFR for at sikre en sammenhængende politik; mener, at bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse, aggressiv skatteplanlægning og hvidvask af penge spiller en vigtig rolle med henblik på at nå målene i den europæiske grønne pagt og skabe et retfærdigt samfund og en stærk økonomi;

90. opfordrer til, at der fastsættes et bindende mål for biodiversitetsudgifter og et ambitiøst mål for klimamainstreaming, som går videre end de niveauer for målrettede investeringer, der er fastsat i Parlamentets interimsbetænkning om FFR, herunder en stringent og sammenhængende metode til fastlæggelse og sporing af relevante klima- og biodiversitetrelaterede udgifter; kræver, at Kommissionen sikrer, at ingen EU-offentlige midler fra nogen af EU's politikker er i strid med målene i Parisaftalen og EU's andre miljømål og internationale tilsagn og forpligtelser;

91. støtter indførelsen af en kurv af nøje målrettede nye grønne egne indtægter, der svarer til målene i den europæiske grønne pagt og fremmer og letter en grøn og socialt retfærdig omstilling, herunder bekæmpelse af klimaændringer og beskyttelse af miljøet; betragter Kommissionens forslag som et udgangspunkt i denne henseende;

Onsdag, den 15. januar 2020

92. mener, at den planlagte revision af statsstøttere reglerne bør afspejle de politiske målsætninger i den europæiske grønne pagt og sigte mod at styrke og forenkle investeringer i bæredygtige løsninger, sikre en hurtig udfasning af direkte og indirekte støtte til kul og fossile brændstoffer i EU og tilvejebringe retningslinjer, der er i fuld overensstemmelse med for drivhusgasreduktions- og miljømål for de nationale, regionale og lokale myndigheder, som vil spille en afgørende rolle i en effektiv og innovativ gennemførelse af den europæiske grønne pagt; mener, at revisionen bør give mulighed for at yde national støtte til strukturelle ændringer som følge af udfasningen af kul, der følger samme konditionalitet som Fonden for Retfærdig Omstilling; understreger, at en sådan revision ikke må svække det stærke sæt af EU-konkurrenceregler;

93. fremhæver, at en betydelig del af den finansiering, der kræves i forbindelse med den europæiske grønne pagt, skal komme fra medlemsstaternes budgetter; glæder sig over, at Kommissionen agter at arbejde sammen med medlemsstaterne om at gøre de nationale budgetter grønnere; frygter, at en fremtidig finansieringsmodel for den europæiske grønne pagt kan blive bragt i fare, medmindre der er en bæredygtig finanspolitik og medlemsstaternes finanser er troværdige; opfordrer derfor til, at der indføres en befordrende ramme for bæredygtige offentlige investeringer med henblik på at nå de mål, der er fastsat i den europæiske grønne pagt, men understreger, at lige meget hvilken finansieringsmodel, der vælges, må den ikke undergrave de offentlige finansers bæredygtighed i EU; understreger imidlertid, at bæredygtige investeringer under den europæiske grønne pagt reelt bør være supplerende og ikke føre til, at markedsbaseret finansiering fortrænges; påpeger i denne forbindelse mulighederne for private og offentlige investeringer for at drage fordel af det nuværende lavrentemiljø;

94. opfordrer til, at reformdagsordenen for den europæiske grønne pagt afspejles i et grønnere europæisk semester; understreger, at det europæiske semester, som det fungerer nu, ikke bør udvandes; mener, at FN's mål for bæredygtig udvikling bør integreres for at gøre processen til en drivkraft for forandring i retning af bæredygtig velfærd for alle i Europa; støtter derfor en yderligere integration af sociale og miljømæssige indikatorer og mål i semestret, hvorved medlemsstaterne skal forelægge nationale planer for at nå disse mål; opfordrer desuden Kommissionen til at foretage vurderinger af overensstemmelsen mellem medlemsstaternes budgetter og EU's ajourførte klimamål;

Mobilisering af forskning og fremme af innovation

95. fremhæver, at førende forskning og innovation på verdensplan er grundlæggende for Europas fremtid og afgørende for at nå vores miljø- og klimamål, sikre en videnskabsbaseret strategi til opnåelse af et kulstofneutralt Europa senest i 2050 og en grøn overgang i samfundet og samtidig sikre økonomisk konkurrenceevne og velstand; glæder sig over, at Kommissionen lægger vægt på behovet for at arbejde på tværs af sektorer og fagområder; understreger behovet for en systematisk inddragelse af klimaaspektet og af klimasikring i alle programmer i EU's forsknings- og innovationsdagsorden; noterer sig den rolle, som nye teknologier spiller med hensyn til at give yderligere fordele i forbindelse med overgangen til en bæredygtig økonomi; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme forskning i tilpasningsteknologier;

96. understreger betydningen af et opgaveorienteret Horisont Europa for 2021-2027, som giver mulighed for at inddrage en bred vifte af aktører, herunder EU-borgerne, i håndteringen af den presserende globale udfordring i form af klimaændringer og i arbejdet hen imod en mere samarbejdsorienteret forsknings- og innovationspraksis, der skal få den europæiske grønne pagt til at lykkes; understreger, at det er nødvendigt at bibeholde et ambitiøst budget for Horisont Europa på 120 mia. EUR i løbende priser for at imødegå de betydelige innovationsmæssige udfordringer ved omstillingen til klimaneutralitet, idet der tages højde for, at mindst 35 % af Horisont Europa-budgettet bør bidrage til klimamålene; understreger, at andre EU-fonde bør øremærke en større andel af budgettet til forskning og innovation inden for rene teknologier; anmoder om, at Kommissionen maksimalt udnytter de muligheder, der udspringer af det bredere innovationsmiljø, da mange nye centrale støtteteknologier vil være afgørende for at opnå klimaneutralitet inden 2050;

97. understreger, at EU skal fastholde og videreudvikle sine flagskibsprogrammer i form af de civile rumprogrammer, Copernicus og Galileo, og EU's Agentur for Rumprogrammet, som yder et værdifuldt bidrag til miljøovervågning og dataindsamling; understreger, at Copernicusprogrammets klimaændringstjenester snarest muligt bør være fuldt ud operationelle og dermed sikre den kontinuerlige strøm af data, som er nødvendig for at træffe effektive foranstaltninger til afbødning af klimaændringer og tilpasningsforanstaltninger;

Onsdag, den 15. januar 2020

98. fremhæver betydningen af at styrke teknologioverførsel og af vidensdeling inden for afbødning af klimaændringer, tilpasning, beskyttelse og genopretning af biodiversitet, ressourceeffektivitet og cirkularitet, lavemissionsteknologier og nulemissionsteknologier, herunder indsamlingen af data til støtte for opfyldelsen af målene for den europæiske grønne pagt; insisterer på vigtigheden af at støtte udbredelsen på markedet, som er en central drivkraft for omdannelsen af EU's væsentlige vidensaktiver til innovation; er af den opfattelse, at den europæiske grønne pagt også er en lejlighed til at etablere forbindelser mellem de forskellige berørte sektorer, som bør give symbiotiske fordele; mener i denne forbindelse, at bioøkonomien giver mulighed for at skabe sådanne symbiotiske fordele på tværs af forskellige sektorer og supplere den cirkulære økonomi;

99. gentager, at EU's politikker bør støtte videnskabelig topkvalitet og deltagesbaseret videnskab, styrke samarbejdet mellem den akademiske verden og erhvervslivet og fremme innovation og evidensbaseret politikudformning, samtidig med at det internationale samarbejde på området fremmes, herunder fremme af udveksling af god praksis med henblik på at styrke færdigheder i forbindelse med den økologiske omstilling i de nye erhverv, der er forbundet med denne, for arbejdstagere, lærere og unge; glæder sig over Kommissionens planer om at ajourføre den nye dagsorden for færdigheder og ungdomsgarantien for at forbedre beskæftigelsesegnetheden i den grønne økonomi og opfordrer medlemsstaterne til at investere i uddannelsessystemer, herunder aktiviteter vedrørende erhvervsuddannelse; mener, at »grøn mobilitet« bør fremmes i Erasmus+-programmet for 2021-2027 for at sikre sammenhæng med målene i meddelelsen;

»Gør ingen skade« — integrering af bæredygtighed i alle EU-politikker

100. bifalder »gør ingen skade«-princippet og glæder sig over Kommissionens tilsagn om at sikre, at alle EU-foranstaltninger bør hjælpe EU med at opnå en bæredygtig fremtid og en retfærdig omstilling, herunder anvendelse af værktøjer for grøn budgettering, og at opdatere retningslinjerne for bedre regulering i overensstemmelse hermed; fastholder, at der skal anlægges en sammenhængende tilgang til gennemførelsen af Parisaftalen, biodiversitetskonventionen og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling i både de interne og de eksterne politikker; opfordrer indtrængende Kommissionen til at bistå medlemsstaterne med henblik på fuldstændig og korrekt gennemførelse af nuværende og kommende miljø- og klimalovgivning i medlemsstaterne og sikre, at manglende overholdelse får konsekvenser;

101. understreger den vigtige rolle, forsigtighedsprincippet spiller i forbindelse med EU's foranstaltninger inden for alle politikområder sammen med princippet om ikke at gøre skade, idet der tages størst muligt hensyn til princippet om politikkohærens; mener, at forsigtighedsprincippet bør ligge til grund for alle foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af den europæiske grønne pagt, for at bidrage til beskyttelsen af sundheden og miljøet; insisterer på, at EU skal anvende princippet om, at forureneren betaler, når det fremsætter forslag til retfærdige og koordinerede foranstaltninger til imødegåelse af klima- og miljømæssige udfordringer;

102. understreger nødvendigheden af at basere alle fremtidige lovgivningsforslag på omfattende konsekvensanalyser, der identificerer de socioøkonomiske, miljømæssige og sundhedsmæssige virkninger af forskellige muligheder, herunder de samlede indvirkninger på klimaet og miljøet og omkostningerne ved manglende handling, samt virkningerne for EU-virksomhedernes internationale konkurrenceevne, herunder SMV'er, og behovet for at undgå kulstoflækage, konsekvenserne for forskellige medlemsstater, regioner og sektorer og for beskæftigelsen samt de langsigtede virkninger for investeringssikkerheden; understreger behovet for at informere offentligheden om fordelene ved hvert enkelt forslag, samtidig med at der sikres politisk sammenhæng med målene for reduktion af drivhusgasemissioner og med begrænsningen af den globale opvarmning til under 1,5 °C, og sikre, at de ikke bidrager til tab af biodiversitet; glæder sig over, at de begrundelser, som ledsager alle lovgivningsforslag og delegerede retsakter, vil indeholde et særligt afsnit, hvori der redegøres for, hvordan hvert enkelt initiativ opfylder princippet om ikke at gøre skade; opfordrer til, at dette udvides til at omfatte gennemførelsesretsakter og foranstaltninger, som følger forskriftsproceduren med kontrol;

103. gentager, at det er meget vigtigt at sikre EU-borgerne den reelle adgang til domstolsprøvelse, der er nedfældet i Århuskonventionen; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at EU efterlever konventionen, og bifalder Kommissionens overvejelser om at revidere Århusforordningen;

Onsdag, den 15. januar 2020

104. anmoder Kommissionen om at opfylde scenarie 1 i oplægget med titlen »Vejen til et bæredygtigt Europa inden 2030«, som Parlamentet krævede i sin beslutning af 14. marts 2019 med titlen »Årlig strategisk rapport om gennemførelsen og opfyldelsen af de bæredygtige udviklingsmål«⁽⁵⁾, hvilket bl.a. vil kræve, at der integreres et princip om »bæredygtighed først« i EU's og dets medlemsstaters dagsordener for bedre lovgivning;

105. understreger, at det ottende miljøhandlingsprogram skal afspejle de ambitioner, der er fremlagt i den europæiske grønne pagt, samt være i fuld overensstemmelse med og fremme gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;

106. fremhæver det store klima- og miljømæssige fodaftryk, som EU's forbrug sætter i lande uden for EU; opfordrer Kommissionen til at udvikle et mål om at reducere det globale fodaftryk af EU's forbrug og produktion med respekt for klodens begrænsninger; glæder sig i denne henseende over, at Kommissionen agter at fremme bæredygtige forsyningskæder med henblik på at øge fordelene ved den cirkulære økonomi inden for EU og på globalt plan;

EU som global leder

107. understreger, at EU som verdens største indre marked kan fastsætte standarder, der gælder på tværs af globale værdikæder, og mener, at EU bør styrke sin opsøgende politiske virksomhed på grundlag af »grøn pagt-diplomati« og »klimadiplomati«; mener, at EU bør tilskynde til debat i andre lande med henblik på at øge deres ambitionsniveau, og at det bør højne ambitionerne i forbindelse med fastsættelsen af nye standarder for bæredygtig vækst og gøre brug af sin økonomiske tyngde til at udforme internationale standarder, der som minimum er i overensstemmelse med EU's miljø- og klimaambitioner; understreger, at EU har en rolle at spille med hensyn til at sikre en retfærdig og velordnet omstilling i alle dele af verden, især i regioner, der er stærkt afhængige af fossile brændstoffer;

108. glæder sig over de globale klimabevægelser som f.eks. Fredage for fremtiden, som bringer klimakrisen frem i forreste række i den offentlige debat og bevidsthed;

109. betragter den europæiske grønne pagt som en mulighed for at puste nyt liv i den offentlige debat i Europa; understreger betydningen af at inddrage borgerne, nationale og regionale parlamenter, civilsamfundet og interessenter, som f.eks. NGO'er, fagforeninger og virksomheder, i udarbejdelsen og gennemførelsen af den europæiske grønne pagt;

110. understreger, at handel kan være et vigtigt redskab til at fremme bæredygtig udvikling og bidrage til at bekæmpe klimaændringer; mener, at den europæiske grønne pagt bør sikre, at alle internationale handels- og investeringsaftaler omfatter stærke og bindende kapitler om bæredygtig udvikling, der kan håndhæves, herunder om klimaet og miljøet, som fuldt ud er i overensstemmelse med internationale forpligtelser, navnlig Parisaftalen, og i overensstemmelse med WTO-reglerne; glæder sig over Kommissionens hensigt om at gøre Parisaftalen til et væsentligt element i alle fremtidige handels- og investeringsaftaler og sikre, at alle kemikalier, materialer, fødevarer og andre produkter, der markedsføres på det europæiske marked, fuldt ud overholder de relevante EU-bestemmelser og -standarder;

111. mener, at det forhold, at det på COP25 i Madrid ikke er lykkedes at nå til enighed om en øget global klimaambition, samt USA's udtræden af Parisaftalen, tydeliggør det voksende behov for EU-lederskab på verdensplan og vil kræve, at EU styrker sit klimadiplomati og optrapper de bilaterale kontakter med partnerlande, navnlig forud for COP26 i Glasgow og COP15 i Kunming, Kina; anser COP26 for at være et afgørende øjeblik, som enten vil underminere eller styrke Parisaftalens integritet;

112. glæder sig over, at der lægges vægt på klimadiplomati, og insisterer på, at EU for at opnå resultater skal tale med én stemme, sikre konsekvens og sammenhæng på tværs af alle sine politikker og den politiske cyklus generelt i overensstemmelse med princippet om udviklingsvenlig politikkoherens, og at det skal anlægge en holistisk tilgang til EU's klima- og miljødiplomati ved at skabe forbindelser mellem klimaændringer, beskyttelse af biodiversitet, bæredygtig udvikling, landbrug, konfliktløsning og sikkerhed, migration, menneskerettigheder og humanitære og kønsrelaterede problemstillinger; understreger, at alle EU's eksterne aktiviteter bør underkastes en »grøn screening«;

---

(5) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0220.

Onsdag, den 15. januar 2020

113. opfordrer Kommissionen til i sine bestræbelser på at fremme EU's rolle som leder af internationale forhandlinger om klima og biodiversitet at udforme en konkret handlingsplan med henblik på at opfylde forpligtelserne i den nye femårige kønshandlingsplan, der blev vedtaget under COP25 (det forstærkede Limaarbejdsprogram), fremme ligestilling mellem kønnene i UNFCCC-processen og udpege et permanent EU-knudepunkt for kønsspørgsmål og klimaændringer, som råder over tilstrækkelige budgetmidler til at gennemføre og overvåge en kønsansvarlig klimaindsats i EU og på verdensplan;

114. minder om, at klimaændringer undergraver de fremskridt, der gøres med hensyn til udvikling og bekæmpelse af fattigdom, og risikerer at tvinge millioner af mennesker ud i ekstrem fattigdom inden 2030; insisterer derfor på, at den europæiske grønne pagt og gennemførelsen af 2030-dagsordenen bør være tæt forbundne;

115. gentager, at det er nødvendigt at imødegå de dramatiske konsekvenser, som klimaændringerne har for den langsigtede økonomiske udvikling i udviklingslandene, navnlig de mindst udviklede lande (LDC-landene) og de små udviklingsøstater (SIDS); mener, at stater, der udleder store mængder CO₂, såsom EU's medlemsstater, har en moralsk forpligtelse til at hjælpe udviklingslandene med at tilpasse sig til klimaændringerne; mener, at EU's samarbejde med udviklingslandene bør integrere klimastrategier som en væsentlig del i en skræddersyet og behovsbaseret tilgang, bør sikre inddragelse af lokale og regionale interessenter, herunder regeringer, den private sektor og civilsamfundet, og tilpasse sig partnerlandenes nationale planer og klimastrategier;

116. understreger, at EU bør yde finansiel og teknisk bistand for at hjælpe udviklingslandene med den grønne omstilling; opfordrer navnlig EU til at øge sin klimafinansiering til udviklingslande, navnlig de mindst udviklede lande, små udviklingsøstater og skrøbelige lande, og til at prioritere investeringer i opbygning af modstandsdygtighed, innovation, tilpasning og lavemissionsteknologier samt klimavenlig og modstandsdygtig infrastruktur for at imødegå intensiveringen af naturkatastrofer; mener, at der er behov for en større indsats med hensyn til vidensdeling, kapacitetsopbygning og teknologioverførsel til udviklingslandene;

117. understreger, at den omfattende strategi for Afrika og den fremtidige AVS-EU-partnerskabsaftale giver enestående muligheder for at realisere de eksterne aspekter af den europæiske grønne pagt, gennemgå EU's partnerskab med udviklingslandene for så vidt angår klimaet og miljøet og tilpasse EU's politikker til de seneste internationale forpligtelser;

118. støtter Kommissionens ambition om at sætte en stopper for EU's eksport af affaldsressourcer og styrke den cirkulære økonomi på verdensplan; opfordrer til, at der indføres et globalt forbud mod engangsplast;

119. opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til en international aftale om bekæmpelse af udbredelsen af antimikrobiel resistens og den stigende forekomst af infektionssygdomme; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på passende vis at imødegå risikoen for mangel på lægemidler;

o

o o

120. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag, den 15. januar 2020

P9_TA(2020)0006

Gennemførelse og overvågning af bestemmelserne om borgernes rettigheder i udtrædelsesaftalen

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelse og overvågning af bestemmelserne om borgernes rettigheder i udtrædelsesaftalen (2020/2505(RSP))

(2021/C 270/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 7. december 2000 («chartret»), der blev proklameret den 12. december 2007 i Strasbourg og trådte i kraft sammen med Lissabontraktaten i december 2009,
- der henviser til sine beslutninger af henholdsvis 5. april 2017 om forhandlingerne med Det Forenede Kongerige efter meddelelsen om, at det har til hensigt at træde ud af Den Europæiske Union⁽¹⁾, af 3. oktober 2017 om status i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige⁽²⁾, af 13. december 2017 om status i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige⁽³⁾, af 14. marts 2018 om rammene for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige⁽⁴⁾ og af 18. september 2019 om situationen vedrørende Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union⁽⁵⁾,
- der henviser til retningslinjerne af 29. april 2017 fra Det Europæiske Råd (artikel 50) efter Det Forenede Kongeriges meddelelse i henhold til artikel 50 i TEU og til bilaget til Rådets afgørelse af 22. maj 2017, som fastlægger direktiver med henblik på forhandling af en aftale med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om de nærmere bestemmelser for dets udtræden af Den Europæiske Union,
- der henviser til retningslinjerne fra Det Europæiske Råd (artikel 50) af 15. december 2017 og til bilaget til Rådets afgørelse af 29. januar 2018, der supplerer Rådets afgørelse af 22. maj 2017 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om en aftale med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om de nærmere bestemmelser for dets udtræden af Den Europæiske Union,
- der henviser til den fælles rapport af 8. december 2017 fra Den Europæiske Unions og Det Forenede Kongeriges regerings forhandlere om de fremskridt, der er gjort i fase 1 af forhandlingerne i henhold til artikel 50 i TEU om Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Den Europæiske Union,
- der henviser til udkastet til aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig den 25. november 2018, og til de erklæringer, der er optaget i protokollen fra Det Europæiske Råds møde den pågældende dato,
- der henviser til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig den 17. oktober 2019 («udtrædelsesaftalen»)⁽⁶⁾,
- der henviser til det lovforslag om udtrædelsesaftalen, der blev fremlagt for Det Forenede Kongeriges parlament den 19. december 2019,
- der henviser til den politiske erklæring, der fastlægger rammen for de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige⁽⁷⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

⁽¹⁾ EUT C 298 af 23.8.2018, s. 24.

⁽²⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 369 af 11.10.2018, s. 32.

⁽⁴⁾ EUT C 162 af 10.5.2019, s. 40.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0016.

⁽⁶⁾ EUT C 384 I af 12.11.2019, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 384 I af 12.11.2019, s. 178.

Onsdag, den 15. januar 2020

- A. der henviser til, at Europa-Parlamentet repræsenterer alle Den Europæiske Unions (EU's) borgere og både før og efter Det Forenede Kongeriges udtræden af EU vil arbejde for at varetage deres interesser;
- B. der henviser til, at der i dag bor ca. 3,2 millioner borgere fra de resterende 27 medlemsstater (EU-27) i Det Forenede Kongerige, medens 1,2 millioner borgere fra Det Forenede Kongerige er bosiddende i EU-27; der henviser til, at disse borgere bosatte sig i en anden medlemsstat på grundlag af deres rettigheder i henhold til EU-retten og ud fra den forudsætning, at de ville kunne fortsætte med udøve disse rettigheder resten af livet;
- C. der henviser til, at der desuden er 1,8 millioner borgere født i Nordirland, som i henhold til langfredagsaftalen har ret til irsk statsborgerskab og dermed til unionsborgerskab og til de rettigheder, der følger af unionsborgerskabet, hvor de bor;
- D. der henviser til, at EU og Det Forenede Kongerige, jf. anden del af udtrædelsesaftalen, er blevet enige om en omfattende og gensidig tilgang til beskyttelse af rettighederne for EU-27-borgere, der bor i Det Forenede Kongerige, og for britiske statsborgere, der bor i EU-27;
- E. der henviser til, at Det Forenede Kongerige har foregrebet anvendelsen af udtrædelsesaftalens bestemmelser om udstedelse af opholdsdokumenter via sin »EU Settlement Scheme« (ordning vedrørende opholdsret for EU-borgere);
- F. der henviser til, at en række EU-27-medlemsstater stadig mangler at lovgive om, hvordan de vil gennemføre artikel 18 i udtrædelsesaftalen om udstedelse af opholdsdokumenter;
- G. der henviser til, at britiske statsborgere ved udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen, ikke længere vil kunne nyde de rettigheder, de har i henhold til artikel 20 i TEUF, navnlig retten til fri bevægelighed, medmindre EU og Det Forenede Kongerige aftaler andet i en eventuel fremtidig aftale om deres indbyrdes forhold;
- H. der henviser til, at overgangsperioden i henhold til artikel 132 i udtrædelsesaftalen kun kan forlænges ved en enkelt afgørelse truffet af Det Blandede Udvalg inden den 1. juli 2020;

Udtrædelsesaftalens anden del

- 1. anser udtrædelsesaftalens anden del for at være fair og afbalanceret;
- 2. noterer, at udtrædelsesaftalens anden del bestemmer følgende:
  - at alle unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige og deres respektive familiemedlemmer, som på udtrædelsestidspunktet har lovligt ophold i henholdsvis Det Forenede Kongerige og en EU-27-medlemsstat, vil nyde godt af alle de rettigheder, der er fastsat i udtrædelsesaftalen og i EU-retten og fortolket af Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen)
  - at borgernes kernefamiliemedlemmer samt personer, som de har en varig tilknytning til, og som i øjeblikket opholder sig uden for værtslandet, vil være beskyttet af udtrædelsesaftalen, og at dette også vil gælde for børn, de måtte få i fremtiden, og som fødes uden for værtslandet
  - at alle sociale sikringsrettigheder i henhold til EU-retten vil blive opretholdt, herunder eksport af alle eksportable ydelser
  - at borgernes fortsatte nydelse af deres rettigheder vil være garanteret i hele deres levetid
  - at de administrative procedurer til gennemførelse af udtrædelsesaftalens anden del skal være gennemsigtige, gnidningsløse og enkle, og at ansøgningsskemaerne skal være korte, enkle og brugervenlige
  - og at bestemmelserne om borgernes rettigheder i udtrædelsesaftalen vil blive indarbejdet i Det Forenede Kongeriges lovgivning, og at disse rettigheder vil få direkte virkning;

Onsdag, den 15. januar 2020

Borgernes rettigheder i overgangsperioden

3. bemærker, at det i overgangsperioden, der udløber den 31. december 2020, i medfør af udtrædelsesaftalens artikel 131 vil være Kommissionen, der skal overvåge gennemførelsen af udtrædelsesaftalens anden del, herunder de ansøgningsordninger, der indføres i henhold til artikel 19, både i Det Forenede Kongerige og i EU-27-staterne;

4. bemærker, at EU-27-borgerne i overgangsperioden fortsat vil nyde godt af retten til fri bevægelighed, der er afledt af artikel 20 i TEUF og relevant EU-lovgivning, i forhold til Det Forenede Kongerige, og at det samme vil gælde for Det Forenede Kongeriges borgere i forhold til EU-27;

5. minder om, at Kommissionen i overgangsperioden vil være ansvarlig for at sikre, at retten til fri bevægelighed respekteres i både Det Forenede Kongerige og EU-27, og anmoder Kommissionen om at afsætte tilstrækkelige ressourcer til at undersøge og afhjælpe alle tilfælde af manglende overholdelse af disse rettigheder, navnlig tilfælde af forskelsbehandling af EU-27-borgere eller borgere fra Det Forenede Kongerige;

6. fremhæver, at overgangsperioden er kortere end forventet; opfordrer derfor EU og Det Forenede Kongerige til at prioritere de aspekter af udtrædelsesaftalens anden del, der vedrører borgerne og deres rettigheder;

Gennemførelse af udtrædelsesaftalens anden del

7. understreger, at det i sin afgørelse om godkendelse af udtrædelsesaftalen vil tage hensyn til de erfaringer, der er indhøstet, og til de garantier, der er afgivet i forbindelse med gennemførelsen af de centrale bestemmelser i udtrædelsesaftalen, navnlig med hensyn til Det Forenede Kongeriges »EU Settlement Scheme«;

8. bemærker, at en stor andel af dem, der har ansøgt om tidsbegrænset opholdsret i henhold til denne ordning, kun har fået foreløbig opholdsret; minder om, at dette kan undgås, hvis Det Forenede Kongerige vælger at anvende en administrativ procedure af deklaratisk karakter, sådan som udtrædelsesaftalens artikel 18, stk. 4, åbner mulighed for; opfordrer derfor Det Forenede Kongerige til at revidere sin tilgang og opfordrer endvidere indtrængende EU-27-medlemsstaterne til også at vælge en deklaratisk procedure i henhold til artikel 18, stk. 4;

9. udtrykker sin alvorlige bekymring over, at der i den seneste tid er fremkommet modstridende erklæringer vedrørende EU-27-borgere i Det Forenede Kongerige, som ikke overholder fristen for at ansøge under »EU Settlement Scheme«, som er 30. juni 2021; bemærker, at disse erklæringer har skabt urimelig utryghed og angstelse blandt de berørte borgere; opfordrer indtrængende den britiske regering til at tydeliggøre, hvordan den vil anvende udtrædelsesaftalens artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra d), og navnlig hvad den anser for at være »rimelige grunde til, at fristen ikke er overholdt«;

10. påpeger, at EU-27 borgere i Det Forenede Kongerige ville få større vished og tryghed, hvis de fik udstedt et fysisk dokument som bevis for deres ret til at opholde sig i Det Forenede Kongerige efter udløbet af overgangsperioden; gentager, at manglen på et sådant fysisk bevis yderligere vil øge risikoen for forskelsbehandling af EU-27-borgere fra potentielle arbejdsgivere eller udlejere, der måske vil ønske at undgå den ekstra administrative byrde ved onlinekontrol eller nærer en uberettiget frygt for at komme i konflikt med loven;

11. er fortsat bekymret over det begrænsede antal ID-scanningstjenester under »EU Settlement Scheme«, over den begrænsede geografiske spredning af den bistand, der ydes i Det Forenede Kongerige som helhed, og over niveauet af den bistand, der ydes til ældre og udsatte borgere, herunder dem, der kan have vanskeligt ved at anvende digitale applikationer;

12. udtrykker sin bekymring over den foreslåede oprettelse af Det Forenede Kongeriges uafhængige myndighed, jf. udtrædelsesaftalens artikel 159; forventer, at Det Forenede Kongerige sikrer, at myndigheden reelt er uafhængig; minder i denne forbindelse om, at myndigheden skal være operationel fra den første dag efter overgangsperiodens udløb;

Onsdag, den 15. januar 2020

13. forventer klarhed fra den britiske regerings side i spørgsmålet om anvendelsen af Det Forenede Kongeriges »EU Settlement Scheme« for så vidt angår EU-27-borgere i Nordirland, som ikke har ansøgt om britisk statsborgerskab i henhold til langfredsaftalen;
14. gentager sit tilsagn om nøje at overvåge, hvordan EU-27-medlemsstaterne gennemfører udtrædelsesaftalens anden del, navnlig artikel 18, stk. 1 og 4, vedrørende rettigheder for borgere fra Det Forenede Kongerige med ophold på deres område;
15. opfordrer EU-27 til at vedtage foranstaltninger, der giver retssikkerhed for statsborgere fra Det Forenede Kongerige bosiddende i EU-27; minder om sin holdning om, at EU-27 bør følge en konsekvent og generøs tilgang til beskyttelse af rettighederne for statsborgere fra Det Forenede Kongerige bosiddende i EU-27;
16. opfordrer Det Forenede Kongerige og EU-27-medlemsstaterne til at øge indsatsen for at øge bevidstheden blandt borgerne om virkningerne af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU og til at iværksætte eller intensivere målrettede oplysningskampagner for at informere alle borgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, om deres rettigheder og om eventuelle ændringer af deres status;

Borgernes rettigheder i de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige

17. glæder sig over tilsagnet i den politiske erklæring om rammerne for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige om, at det bør være »forbindelser, som vil fungere i Unionens og Det Forenede Kongeriges borgeres interesse, nu såvel som i fremtiden«;
  18. beklager i den forbindelse, at Det Forenede Kongerige har meddelt, at princippet om fri bevægelighed for personer mellem Unionen og Det Forenede Kongerige ikke længere vil finde anvendelse; mener, at enhver aftale om de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige bør omfatte ambitiøse bestemmelser om bevægelighed for personer; gentager, at disse rettigheder bør stå mål med graden af fremtidigt samarbejde på andre områder; minder om, at retten til fri bevægelighed også er direkte forbundet med de tre andre grundlæggende friheder i det indre marked og har særlig relevans for tjenesteydelser og faglige kvalifikationer;
  19. opfordrer indtrængende til, at den fremtidige ret til fri bevægelighed i hele EU for britiske statsborgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, garanteres, og at borgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen, får en livslang ret til at vende tilbage til Det Forenede Kongerige eller EU; opfordrer EU-27-medlemsstaterne til at sikre stemmeret ved lokalvalg i bopælslandet for alle borgere, der er omfattet af udtrædelsesaftalen;
  20. minder om, at mange britiske statsborgere, både dem, der bor i Det Forenede Kongerige, og dem, der er bosiddende i EU-27, har udtrykt stærk modstand mod at miste de rettigheder, de i øjeblikket har i henhold til artikel 20 i TEUF; foreslår, at EU-27 undersøger, hvordan dette kan afbødes inden for rammerne af Den Europæiske Unions primærret, samtidig med at principperne om gensidighed, retfærdighed, symmetri og ikkeforskelsbehandling overholdes fuldt ud;
  21. minder om, at Den Blandede Komité, der er omhandlet i artikel 164, skal være ansvarlig for gennemførelsen og anvendelsen af udtrædelsesaftalen;
  22. mener, at en fælles kontrol udført af Europa-Parlamentet og det britiske parlament med gennemførelsen og anvendelsen af udtrædelsesaftalen ville være gavnlig, og ville hilse det velkommen, om der kunne etableres fælles strukturer med henblik herpå;
- o
- o o
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter og Det Forenede Kongeriges regering.
-

Onsdag, den 15. januar 2020

P9_TA(2020)0007

Menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2018**Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2018 (2019/2125(INI))**

(2021/C 270/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre FN-traktater og -instrumenter om menneskerettigheder,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 2, 3, 8, 21 og 23 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 17 og 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, som blev fremlagt den 28. juni 2016,
- der henviser til handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019, som Rådet vedtog den 20. juli 2015, og midtvejsevalueringen heraf fra juni 2017,
- der henviser til EU's retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed, der blev vedtaget den 24. juni 2013,
- der henviser til EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI-personer), der blev vedtaget den 24. juni 2013,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende hhv. dødsstraf, ytringsfrihed online og offline og menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til de reviderede retningslinjer for en EU-politik over for tredjelande om tortur og anden grusom, inhuman og nedværdigende behandling eller straf, der blev vedtaget den 16. september 2019,
- der henviser til EU's menneskerettighedsretningslinjer for sikkert drikkevand og sanitet, der blev vedtaget den 17. juni 2019,
- der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet («Istanbulkonventionen») af 11. maj 2011, som ikke alle medlemsstater har ratificeret,
- der henviser til Europarådets konventioner om hhv. indsatsen mod menneskehandel (CETS nr. 197) og om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug (CETS nr. 201),
- der henviser til Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog,

Onsdag, den 15. januar 2020

- der henviser til FN's 17 mål for bæredygtig udvikling og til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling,
- der henviser til EU's ligestillingshandlingsplan II »Ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser 2016-2020« af 21. september 2015,
- der henviser til FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder og de to valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til FN's konvention af 30. marts 2007 om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til FN's erklæring vedrørende rettigheder for personer, der tilhører nationale eller etniske, religiøse eller sproglige minoriteter og til FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder,
- der henviser til rapporten af 8. august 2017 ⁽¹⁾ fra FN's særlige rapportør om oprindelige folks rettigheder til FN's Menneskerettighedsråd,
- der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder af 16. juni 2011,
- der henviser til FN's erklæring om individers, grupper og samfundsorganers ret til og ansvar for at fremme og beskytte universelt anerkendte menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som blev vedtaget den 9. december 1998,
- der henviser til konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW), Beijinghandlingsprogrammet og handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling og til resultaterne af de tilhørende revisionskonferencer,
- der henviser til erklæringen af 15. oktober 2019 fra FN's højkommisær for menneskerettigheder i FN's Generalforsamlings 3. Komité i New York,
- der henviser til Yogyakarta-principperne (om anvendelse af den internationale menneskerettighedslovgivning i forbindelse med seksuel orientering og kønsidentitet), som blev vedtaget i november 2006, og de ti supplerende principper (»plus 10«), som blev vedtaget den 10. november 2017,
- der henviser til FN's Generalforsamlings beslutning af 28. maj 2019 om at udpege den 22. august til FN's internationale mindededag for ofre for religions- eller trosbaseret vold,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) grundlæggende konventioner,
- der henviser til den globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 10. og 11. december 2018,
- der henviser til den globale aftale om flygtninge, som blev bekræftet af FN's Generalforsamling den 17. december 2018,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Europarådets protokol af 10. oktober 2018 om ændring af konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger,

⁽¹⁾ <https://undocs.org/A/HRC/36/46/Add.2>

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

Onsdag, den 15. januar 2020

- der henviser til Rådets konklusioner af 25. juni 2018 om EU's prioriteter i De Forenede Nationer og på FN's Generalforsamlings 73. samling,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. juli 2018 om Den Internationale Straffedomstol i anledning af 20-året for vedtagelsen af Romstatutten,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. april 2016 »Et værdigt liv: fra afhængighed af bistand til selvhjulpethed« (COM(2016)0234) og Rådets efterfølgende konklusioner af 12. maj 2016 om EU's tilgang til tvangsfordrivelse og udvikling,
- der henviser til Rådets konklusioner om demokrati, som blev vedtaget den 14. oktober 2019,
- der henviser til den fælles erklæring af 27. september 2018 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) samt udenrigsministre eller repræsentanter for 13 deltagende FN-medlemsstater om initiativet »positive menneskerettighedshistorier«,
- der henviser til EU's årsberetning 2018 om menneskerettigheder og demokrati i verden,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2018 om årsberetning 2017 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området⁽³⁾ samt til sine tidligere beslutninger om tidligere årsberetninger,
- der henviser til sin beslutning af 23. november 2016 om EU's strategiske kommunikation til bekæmpelse af tredjemands propaganda mod EU⁽⁴⁾ og til sin henstilling af 13. marts 2019 til Rådet og NF/HR om status over opfølgningen fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) to år efter Europa-Parlamentets betænkning om EU's strategiske kommunikation til bekæmpelse af tredjemands propaganda mod EU⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2019 om EU's retningslinjer og mandatet for EU's særlige udsending til fremme af religions- og trosfrihed uden for EU⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2018 om krænkelse af oprindelige folks rettigheder rundt om i verden, herunder land grabbing⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2019 om LGBTI-tiltagslistens fremtid (2019-2024)⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. februar 2019 om tilbageskridt i forbindelse med kvinders rettigheder og ligestilling i EU⁽⁹⁾,
- der henviser til alle sine beslutninger vedtaget i 2018 om krænkelse af menneskerettigheder, demokrati og retsstat (kaldet uopsættelige beslutninger) i henhold til forretningsordenens artikel 144,
- der henviser til sin Sakharovpris for tankefrihed, som i 2018 blev tildelt den ukrainske filminstruktør Oleg Sentsov, der er politisk fange i Rusland,

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0515.

⁽⁴⁾ EUT C 224 af 27.6.2018, s. 58.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0187.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0013.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0279.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0129.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0111.

Onsdag, den 15. januar 2020

- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0051/2019),
- A. der henviser til, at EU i forbindelse med fejringen af 70-året for verdenserklæringen om menneskerettigheder i 2018 understregede den politiske betydning af, at der opbygges en verdensorden baseret på respekt for menneskerettighederne, og på ny bekræftede sit dybe og solide engagement i at fremme og beskytte menneskerettighederne i hele verden; der henviser til, at Europa-Parlamentet var vært for sin første Menneskerettighedsuge i november 2018, hvor der blev sat fokus på de milepæle, der var nået, siden verdenserklæringen om menneskerettigheder blev vedtaget, og på aktuelle udfordringer på menneskerettighedsområdet;
- B. der henviser til, at respekt for og fremme og beskyttelse af menneskerettighedernes universalitet og udelelighed samt fremme af demokratiske principper og værdier, herunder retsstatsprincippet, respekten for den menneskelige værdighed samt princippet om lighed og solidaritet er hjørnestenene i EU's etiske og juridiske regelværk og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FUSP) såvel som i alle dets eksterne foranstaltninger; der henviser til, at EU fortsat bør bestræbe sig på at være den førende globale aktør i den verdensomspændende fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, herunder i det multilaterale samarbejde, navnlig gennem en aktiv og konstruktiv rolle i forskellige FN-organer, og i overensstemmelse med FN-pagten, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og folkeretten samt forpligtelserne på menneskerettighedsområdet og de forpligtelser, der er indgået i henhold til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling;
- C. der henviser til, at verdenserklæringen om menneskerettigheder, som er et sæt universelle værdier, principper og normer, der er retningsgivende for FN's medlemsstater, sætter beskyttelsen af menneskerettighederne i centrum af god regeringsførelse; der henviser til, at EU i den ånd, der kommer til udtryk i verdenserklæringen om menneskerettigheder og i artikel 21 i TEU, står i spidsen for at føre en menneskerettighedsbaseret politik og hele tiden engagerer sig i at imødegå krænkelse af menneskerettighederne;
- D. der henviser til, at EU gennem foranstaltninger på bilateralt og multilateralt plan fortsat har støttet fremme af menneskerettighederne i 2018, navnlig ved at styrke den politiske dialog med lande uden for EU, herunder dem, der stræber efter europæisk integration, og andre regionale institutioner såsom Den Afrikanske Union og ved at indgå nye internationale aftaler, herunder om handel og økonomiske partnerskaber; der henviser til, at et ambitiøst engagement kræver, at EU er konsekvent og går foran med et godt eksempel;
- E. der henviser til, at EU's politikker skal sikre beskyttelse af menneskerettighederne for de mest udsatte grupper, som f.eks. etniske, sproglige og religiøse mindretal, personer med handicap, LGBTI-samfundet, kvinder, børn, asylansøgere og migranter; der henviser til, at EU i forbindelse med fejringen af FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere anerkendte, at menneskerettighedsforkæmpere spiller en afgørende rolle med hensyn til at styrke demokratiet og retsstaten; der henviser til, at verdenstopmødet om menneskerettighedsforkæmpere i 2018 frembragte en handlingsplan med prioriteter for forsvar af menneskerettighederne; der henviser til, at et stort antal menneskerettighedsforkæmpere blev forulempet og dræbt i 2018 og udsat for angreb, trusler og forfølgelse; der henviser til, at nogle private militær- og sikkerhedsvirksomheder har været involveret i en række menneskerettighedskrænkelser, som det er nødvendigt at undersøge grundigt, så de ansvarlige kan blive retsforfulgt;
- F. der henviser til, at vi selv i indeværende tiår er vidne til synlige begrænsninger af og angreb på ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder på internationalt plan; der henviser til, at seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder er baseret på grundlæggende menneskerettigheder og er væsentlige aspekter af den menneskelige værdighed; der henviser til, at vold mod kvinder og piger er en af verdens mest udbredte menneskerettighedskrænkelser, som berører alle niveauer af samfundet og udgør en væsentlig hindring for at opnå ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at en omfattende og bindende EU-strategi for ligestilling mellem kønnene, præcis som Parlamentet har krævet, skal sikre integrering af kønsaspektet i alle EU's politikker og styrke virkningen af EU's kommende kønshandlingsplan III;
- G. der henviser til, at fremme af international fred og sikkerhed er en del af EU's eksistensberettigelse; der henviser til, at EU er fast besluttet på at handle på den internationale scene med udgangspunkt i de principper, der ligger til grund for dets oprettelse, og under iagttagelse af og med støtte til principperne i FN-pagten og folkeretten;
- H. der henviser til, at miljøkatastrofer, herunder global opvarmning og skovrydning, er et resultat af menneskelige handlinger og forårsager menneskerettighedskrænkelser mod de mennesker, der berøres direkte gennem tab af deres hjem og levesteder, men også mod menneskeheden som helhed; der henviser til, at det er vigtigt at anerkende sammenhængen mellem menneskerettigheder, sundhed og miljøbeskyttelse; der henviser til, at det er afgørende at sikre adgang til vand, når det drejer sig om at forhindre spændinger i visse regioner;

Onsdag, den 15. januar 2020

- I. der henviser til, at større sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker samt indbyrdes mellem EU's eksterne politikker udgør et ufravigeligt krav, for at EU's menneskerettighedspolitik bliver vellykket og effektiv; der henviser til, at politikkerne til støtte for menneskerettigheder og demokrati bør integreres i alle andre EU-politikker med en ekstern dimension såsom udvikling, migration, sikkerhed, terrorbekæmpelse, kvinders rettigheder og ligestilling, udvidelse og handel, navnlig ved at menneskerettighedsklausulerne i aftaler mellem EU og tredjelande gennemføres; der henviser til, at øget sammenhængskraft bør sætte EU i stand til at reagere hurtigere i de tidlige faser af menneskerettighedskrænkelser og være en mere aktiv og troværdig aktør på menneskerettighedsområdet på globalt plan;
- J. der henviser til, at omstillingen til demokrati eller indførelse eller konsolidering af retsstatsprincippet i mange lande er langvarige og vanskelige processer, for hvilke det gælder, at ekstern støtte over en længere periode, herunder fra EU, er afgørende for deres succes;

Menneskerettigheder og demokrati: generelle tendenser og centrale udfordringer

1. giver udtryk for dyb bekymring over angrebene på demokratiet og retsstatsprincippet på verdensplan i 2018, der afspejler væksten i autoritær regeringsførelse som et politisk projekt, der indbefatter manglende respekt for menneskerettighederne, undertrykkelse af meningsforskelle, politiseret retsvæsen, valg hvor udfaldet er givet på forhånd, svindende manøvrerum for civilsamfundet samt begrænsninger af forenings- og ytringsfriheden; understreger vigtigheden af, at civilsamfundet giver mulighed for fleksible, rettidige og virkningsfulde reaktioner over for regimer, der krænker folkeretten, menneskerettighederne og de demokratiske principper;
2. er af den opfattelse, at lande, der forfalder til autoritær styreform, får en øget tilbøjelighed til ustabilitet, konflikter, korruption, voldelig ekstremisme og involvering i militære konflikter uden for egne grænser; giver udtryk for sin bekymring over, at der stadig findes regimer, som benægter selve eksistensen af universelle menneskerettigheder nedfældet i folkeretten; glæder sig ikke desto mindre over, at der er en række lande, der har iværksat freds- og demokratiseringsprocesser, gennemført forfatnings- og domstolsreformer og er gået i dialog med civilsamfundet gennem åbne og offentlige debatter med det formål at fremme de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne, herunder afskaffelse af dødsstraffen; beklager, at en række lande på trods af den stigende tendens til afskaffelse af dødsstraffen på verdensplan endnu ikke har indført et moratorium;
3. fastholder, at alle stater, der tilslutter sig internationalt anerkendte grundlæggende friheder som hjørnestene i demokratiet, skal gå forrest i at udbrede demokratisk regeringsførelse baseret på menneskerettighederne og retsstatsprincippet i hele verden og styrke de internationale retlige instrumenter til beskyttelse af menneskerettighederne; fremhæver de udfordringer, der ligger i brugen af skadelig påvirkning, som undergraver demokratisk regeringsførelse og de værdier, der er væsentlige for menneskerettighederne, og dermed modarbejder demokratiske stater positive bestræbelser; er dybt bekymret over forbindelserne mellem autoritære regimer og populistiske nationalistpartier og -regimer; mener, at sådanne forbindelser undergraver troværdigheden af EU's bestræbelser på at fremme de grundlæggende værdier;
4. minder om, at menneskerettighederne ikke kan anskues hierarkisk; understreger, at det er nødvendigt at sikre fuld respekt for og tilslutning til princippet om, at menneskerettighederne er universelle og umistelige, udelelige, indbyrdes afhængige og indbyrdes forbundne; understreger, at forsøg på at udnytte visse gruppers rettigheder til at retfærdiggøre marginalisering af andre er helt uacceptable;
5. fremhæver, at væbnede konflikter og militære angreb, der bl.a. sigter mod etnisk udrensning, er en svøbe, som til stadighed kræver civile døds ofre og forårsager massefordrivelse, idet stater og ikke-statslige aktører frasiger sig deres ansvar for at overholde den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning; understreger, at regioner i krig eller i konfliktsituationer oplever alvorlige menneskerettighedskrænkelser, som er af ekstraordinær karakter og har til formål at fratage folk deres menneskelige værdighed, og som både er ødelæggende for ofrene og fornedrende for gerningsmændene; fremhæver eksempelvis brugen af tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling, tvungne forsvindinger, henrettelser uden rettergang, vold og bevidst udsultning som krigsvåben, der har til formål at ødelægge, destabilisere og demoralisere enkeltpersoner, familier, lokalsamfund og samfund, navnlig børn; fremhæver, at kvinder fra etniske og religiøse mindretal er særligt sårbare over for seksuel vold, navnlig konvertitter; fordømmer på det kraftigste de dødbringende angreb på hospitaler, skoler og andre civile mål, der fandt sted rundt om i verden i forbindelse med væbnede konflikter i 2018; minder om, at retten til livet er en vigtig menneskeret, og at ulovlige krigshandlinger derfor altid skal fordømmes enstemmigt og adresseres effektivt;

Onsdag, den 15. januar 2020

6. fordømmer tilbagetrængningen af multilateralisme og den regelbaserede internationale orden, som udgør en alvorlig udfordring for menneskerettighederne overalt i verden; er stærk tilhænger af tilgange og afgørelser, der træffes i samarbejde inden for en multilateral ramme, navnlig inden for FN's organer og eksisterende aftalte forhandlingsformater i regionale organisationer såsom Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), som den mest effektive vej til at tjene menneskehedens interesser, finde varige løsninger på konflikter baseret på folkerettens normer og principper, FN-pagten og Helsingforslutakten og skabe fremskridt på menneskerettighedsområdet; er ekstremt bekymret over, at pladserne i forskellige menneskerettighedsrelaterede organer, herunder FN's Menneskerettighedsråd, er besat af lande med dokumenterede alvorlige krænkelse af menneskerettighederne;

7. er alvorligt bekymret over stigningen i antallet af mord og både fysiske og ærekrænkende angreb på såvel som brugen af dødsstraf, forfølgelse, fængsling, chikane og trusler mod personer overalt i verden, der forsvarer menneskerettighederne, navnlig journalister, akademikere, advokater, politikere og civilsamfundsaktivister, herunder kvindesagsaktivister, miljø- og jordrettighedsforkæmpere og forkæmpere for religiøse mindretal, primært i lande med en høj grad af korruption og et dårligt omdømme med hensyn til opretholdelse af retsstatsprincippet og retslig kontrol; er især bekymret over de stadig mere skamløse angreb, der begås på fremmed territorium — i nogle tilfælde i strid med love og praksis vedrørende diplomatiske privilegier og immunitet; kræver retfærdighed og ansvarliggørelse på det højeste beslutningsniveau for disse angreb; bemærker, at alle menneskerettighedsforkæmpere, navnlig kvinder, står over for særlige risici og har behov for passende beskyttelse; fordømmer, at nogle regeringer har vedtaget lovgivning, der begrænser civilsamfundets eller sociale bevægelsers aktiviteter, herunder lukning af NGO'er eller indefrysning af deres aktiver; er dybt bekymret over brugen af repressiv lovgivning om cybersikkerhed og terrorbekæmpelse til at slå ned på menneskerettighedsforkæmpere;

8. fremhæver betydningen af at fremme ligestilling mellem kønnene og kvinders og pigers rettigheder overalt i verden; fremhæver, at kvinder og piger til trods for fremskridt fortsat udsættes for diskrimination og vold; understreger, at de fleste samfund stadig kæmper for at give kvinder og piger lige rettigheder i henhold til loven og lige adgang til uddannelse, sundhedspleje, anstændigt arbejde, ligeløn og politisk og økonomisk repræsentation; giver udtryk for bekymring over de udbredte og vedvarende angreb på kvinders rettigheder og seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder og over den lovgivning, som i mange dele af verden begrænser disse rettigheder; understreger, at kvindelig kønslemlæstelse og børneægteskaber er blandt de mest udbredte menneskerettighedskrænkelser; giver udtryk for bekymring over, at kvinder, der bekender sig til en religion eller tro, er dobbelt udsat for forfølgelse; ser med tilfredshed på EU's og FN's Spotlightinitiativ, som handler om at sætte en stopper for vold mod kvinder og piger, og opfordrer til, at det styrkes;

9. understreger, at respekt for og fremme af barnets rettigheder, bekæmpelse af alle former for misbrug, vanrøgt, mishandling af, handel med og udnyttelse af børn, herunder tvangsægteskaber og rekruttering eller anvendelse af børnesoldater i væbnede konflikter, samt tilvejebringelse af pasnings- og uddannelsesmuligheder for børn er helt afgørende anliggender for menneskehedens fremtid; støtter i denne forbindelse den overvågnings- og rapporteringsmekanisme, der blev oprettet ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1612 om børn i væbnede konflikter;

10. understreger, at det er vigtigt at tage fuldt ud hensyn til de specifikke behov hos personer med handicap; opfordrer EU til at indarbejde bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af handicap i sine politikker for EU's optræden udadtil og for udviklingsbistand i lighed med kampen for lige adgang til arbejdsmarkedet og adgang til uddannelse samt til at fremme løsninger, der gør det lettere for personer med handicap at fungere i samfundet;

11. henleder opmærksomheden på tilfælde af forfølgelse og forskelsbehandling med relation til etnicitet, nationalitet, socialklasse, kaste, religion, tro, sprog, alder, køn, seksuel orientering og kønsidentitet, som stadig er udbredt i mange lande og samfund; er alvorligt bekymret over de stadig mere intolerante og hadfyldte reaktioner over for personer, der er ofre for disse menneskerettighedskrænkelser; opfordrer til, at de ansvarlige for disse krænkelse stilles til regnskab;

12. bemærker, at antallet af personer, der blev tvangsfordrevet i 2018, oversteg 70 millioner, heraf 26 millioner flygtninge, 41 millioner internt fordrevne og 3,5 millioner asylansøgere⁽¹⁰⁾; bemærker endvidere, at der er ca. 12 millioner statsløse personer i verden; mener, at krige, konflikter, terrorisme, vold, politisk undertrykkelse, forfølgelse på grund af religion eller tro, fattigdom samt vand- og fødevarer-sikkerhed øger risikoen for nye konflikter og yderligere fordrivelse af befolkningsgrupper; anerkender, at de miljømæssige konsekvenser af klimaforandringerne, såsom mere begrænset adgang til sikkert drikkevand, kan forværre fordrivelsen af befolkningsgrupper;

⁽¹⁰⁾ UNHCR — rapporten Global Trends 2018 (19. juni 2019).

Onsdag, den 15. januar 2020

13. understreger, at klimakrisen og det massive tab af biodiversitet udgør alvorlige trusler mod befolkningen; minder om, at de grundlæggende menneskerettigheder — retten til liv, sundhed, mad og sikkert vand — er i fare, hvis der ikke er et sundt miljø; henleder opmærksomheden på miljøødelæggelsernes indvirkning på menneskerettighederne, både for de berørte befolkningsgrupper og for så vidt angår hele menneskeheden ret til miljøet; understreger, at stater og andre beslutningstagere grundlæggende er forpligtet til og har ansvar for at efterleve målene i Parisaftalen fra 2015 om at bekæmpe klimaforandringer, modvirke deres følgevirkninger, forhindre deres negative indvirkning på menneskerettighederne og fremme passende politikker i overensstemmelse med forpligtelserne på menneskerettighedsområdet; minder om de forpligtelser, der påhviler staterne, til at beskytte biodiversiteten og give adgang til effektive retsmidler i tilfælde af tab og forringelse af biodiversitet; giver udtryk for sin støtte til den begyndende lovgivningsmæssige indsats på internationalt plan i forbindelse med miljøkriminalitet;

14. understreger, at ytringsfrihed og mediepluralisme både online og offline er centrale elementer i modstandsdygtige, demokratiske samfund; fordømmer, at legitime mål såsom terrorbekæmpelse, statens sikkerhed og retshåndhævelse misbruges med henblik på at begrænse ytringsfriheden; fordømmer brugen af mediepropaganda og desinformation mod mindretal; opfordrer til, at der indføres de bedst mulige beskyttelsesforanstaltninger mod hadefulde ytringer og radikaliserende, desinformationskampagner og fjendtlig propaganda, navnlig dem, der stammer fra autoritære stater og ikke-statslige aktører, såsom terrorgrupper, ved at der udvikles en retlig ramme på både EU-plan og internationalt plan for imødegåelse af hybride trusler, herunder cyber- og informationskrigsførelse, uden at der gås på kompromis med de grundlæggende rettigheder; minder om, at medierne bør afspejle en mangfoldighed af forskellige holdninger og støtte og overholde princippet om ikkeforskelsbehandling; understreger i denne forbindelse, at personer, der tilhører mindretal, bør have lige adgang til radio- og TV-medier, herunder på deres eget sprog;

Hvordan gøres EU's udenrigspolitik på menneskerettighedsområdet mere effektiv?

15. minder om, at EU har forpligtet sig til at sætte menneskerettigheder og demokrati i centrum for sine forbindelser med lande uden for EU; understreger derfor, at målet om at fremme menneskerettigheder og demokrati i hele verden kræver, at det integreres i alle EU-politikker med en ekstern dimension; opfordrer EU til at opfylde disse forpligtelser og sikre, at dets engagement ikke utilsigtet styrker autoritære regimer;

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage en ny, ambitiøs, omfattende og bindende handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati for de næste fem år; insisterer på, at der tages hånd om alle udfordringer på menneskerettighedsområdet, herunder digitale rettigheder, miljømæssige rettigheder, ældres rettigheder, sport og menneskerettigheder samt migranternes rettigheder på en tilfredsstillende måde i den fremtidige handlingsplan; opfordrer til, at der etableres en stærk overvågningsmekanisme til at vurdere gennemførelsen og virkningen af handlingsplanen; opfordrer medlemsstaterne til at tage større ejerskab over handlingsplanen og rapportere tilbage om dens gennemførelse;

17. bemærker betydningen af Parlamentets beslutninger om krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet såvel som af arbejdet i Underudvalget om Menneskerettigheder; henstiller på det kraftigste, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten styrker deres samarbejde med Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder, således at det bliver i stand til at deltage i den fremtidige handlingsplan og overvåge dens gennemførelse; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til regelmæssigt at forelægge Parlamentet rapporter om de opfølgende foranstaltninger, den har truffet i forbindelse med alle uopsættelige beslutninger og/eller henstillinger desangående;

18. understreger, at handel, EU's politikker på dette område og menneskerettighederne kan og bør styrke hinanden gensidigt, og at erhvervslivet har en vigtig rolle at spille med hensyn til at tilbyde incitamenter for at fremme menneskerettigheder, demokrati og virksomhedsansvar; opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at gøre effektivt brug af menneskerettighedsklausulerne i internationale aftaler, ikke bare gennem politisk dialog, regelmæssige vurderinger af fremskridt og anvendelse af høringsprocedurer på anmodning, men også ved at oprette en effektiv mekanisme til overvågning af alvorlige menneskerettighedskrænkelser, som måtte forekomme i forbindelse med erhvervsaktiviteter; opfordrer til, at menneskerettighedsklausulerne håndhæves behørigt og overvåges i overensstemmelse hermed, herunder ved hjælp af målbare benchmarks, under inddragelse af Parlamentet, civilsamfundet og de relevante internationale organisationer; opfordrer til, at der etableres en effektiv og uafhængig klagemekanisme for grupper af borgere og interessenter, der er berørt af menneskerettighedskrænkelser; understreger, at EU og dets medlemsstater skal forhindre enhver form for menneskerettighedskrænkelser begået af virksomheder og de negative konsekvenser af erhvervsaktiviteter;

19. støtter menneskerettighedsdialoger med lande uden for EU som et uundværligt redskab til bilateralt engagement i fremme og beskyttelse af menneskerettighederne; minder om, at EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger med tredjelande skitserer en række kriterier for at indlede en dialog, herunder i hvilken udstrækning regeringen er villig til at forbedre situationen, graden af engagement, som regeringen har udvist i forhold til internationale menneskerettigheds-

Onsdag, den 15. januar 2020

konventioner, regeringens vilje til at samarbejde med FN's menneskerettighedsprocedurer og -mekanismer samt regeringens indstilling over for civilsamfundet; opfordrer til, at EU-Udenrigstjenesten foretager en regelmæssig vurdering af hver dialog som fastsat i ovennævnte retningslinjer og sikrer, at EU tilpasser sine mål og tager sin tilgang op til fornyet overvejelse, hvis der ikke gøres konkrete fremskridt; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til — under øget inddragelse af civilsamfundsgrupper og relevante internationale organisationer — at gå sammen om at tage menneskerettighederne og de dertil knyttede forpligtelser op under dialoger eller forhandlinger inden for alle politiske og økonomiske områder med regeringerne i lande uden for EU for at forstærke virkningen af menneskerettighedsdialogerne; henstiller, at man lytter til de bekymringer, der gives udtryk for med hensyn til menneskerettighedssituationen i disse lande, og at der træffes passende foranstaltninger, bl.a. ved at enkeltsager tages op i forbindelse med menneskerettighedsdialoger; opfordrer til en mere aktiv inddragelse af Parlamentet ved udarbejdelsen af dagsordenerne for menneskerettighedsdialogerne; understreger, at landestrategierne for menneskerettigheder og de tilhørende årlige gennemførelsesrapporter er et vigtigt redskab til at sikre sammenhæng i politikkerne, identificere de vigtigste strategiske prioriteter, fastlægge lang- og kortsigtede mål og redegøre for konkrete foranstaltninger til fremme af menneskerettighederne; gentager sin anmodning om, at indholdet af landestrategierne for menneskerettigheder gøres tilgængeligt for medlemmer af Europa-Parlamentet; glæder sig over, at der afholdes civilsamfundsseminarer forud for menneskerettighedsdialogerne og opfordrer indtrængende til, at der følges op på konklusionerne af disse under helhjertet inddragelse af civilsamfundsorganisationer (CSO'er);

20. opfordrer kraftigt til, at EU konsekvent imødegår forskelsbehandling ved at gøre bedst mulig brug af EU's værktøjskasse for menneskerettigheder, herunder gennem dialog, ved at udsende fordømmelser og ved at støtte civilsamfundet og fælles initiativer på FN-plan i overensstemmelse med EU's nyligt vedtagne retningslinjer om ikke-forskelsbehandling inden for rammerne af EU's optræden udadtil og FN's vejledende redskab om diskrimination på grund af herkomst, som blev offentliggjort i 2017;

21. bakker kraftigt op om det arbejde og den indsats, som EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder (EUSR) gør for at beskytte og fremme menneskerettighederne rundt om i verden; fremhæver det vigtige mål i EUSR's mandat om at styrke EU's effektivitet på dette område; opfordrer EUSR til at handle efter sit mandat for at styrke EU's bestræbelser på at styrke demokratiet; fastholder sin anmodning om en revision af EUSR's mandat, således at den særlige repræsentant bliver permanent og mere ansvarlig og får beføjelse til at handle på eget initiativ, tilstrækkelige ressourcer og mulighed for at udtale sig offentligt for at rapportere om opnåede resultater af besøg i tredjelande og videreformidle EU's holdninger til menneskerettighedsrelaterede emner; gentager sin opfordring til større gennemsigtighed om EUSR's aktiviteter og missioner og insisterer på, at dennes regelmæssige rapporter til Rådet også deles med Parlamentet; glæder sig over udvidelsen af EUSR's mandat, så det omfatter fremme af støtte til international strafferetspleje og forventer, at EUSR er særligt aktiv på dette område;

22. glæder sig over den indsats, som EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen gør for løbende at styrke EU-embedsmænds bevidsthed om menneskerettighederne; glæder sig over, at der nu findes kontaktpunkter for menneskerettigheder og forbindelsesofficerer for menneskerettighedsforkæmpere i alle EU-delegationer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at forelægge Parlamentet en detaljeret rapport om færdiggørelsen af dette netværk af kontaktpunkter med henblik på at evaluere det og sikre, at det gennemføres konsekvent i alle EU-delegationer; opfordrer alle EU-delegationer og deres respektive kontaktpunkter for menneskerettigheder til konsekvent at stå ved deres forpligtelse til at mødes med menneskerettighedsforkæmpere, besøge tilbageholdte aktivister, overvåge deres retssager og slå til lyd for deres beskyttelse i det pågældende land;

23. anerkender de fremskridt, der er gjort med hensyn til proceduren og formatet for udarbejdelse af EU's årsberetning 2018 om menneskerettigheder og demokrati i verden, men forventer, at Rådet og NF/HR i endnu højere grad tager hensyn til Parlamentets relevante beslutninger og/eller henstillinger for at sikre en dyberegående og mere effektiv interaktion mellem EU-institutionerne om menneskerettighedsspørgsmål; anmoder Rådet om at fortsætte sine bestræbelser på at afslutte disse årsberetninger tidligere på året; tilskynder Rådet til at sikre, at vedtagelsen af den næste årsberetning er baseret på en passende høringsproces;

Udvikling af løsninger til fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og demokrati

Demokratisk regeringsførelse og skabelse af råderum for civilsamfundet

24. opfordrer EU og medlemsstaterne til fortsat at holde nøje øje med udviklinger, der har en negativ indvirkning på regeringsførelsen og civilsamfundets råderum overalt i verden uden undtagelse, og til systematisk at reagere med alle passende midler på politikker og lovgivningsmæssige ændringer under ledelse af autoritære regeringer, som har til formål at

Onsdag, den 15. januar 2020

undergrave regeringsførelse baseret på grundlæggende demokratiske principper og indskrænke civilsamfundets råderum; mener, at der bør være større synergi mellem Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og Parlamentet i denne henseende; glæder sig over den uvurderlige bistand, der ydes til civilsamfundsorganisationer i hele verden under det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), som fortsat er EU's flagskibsinstrument til gennemførelse af dets eksterne menneskerettighedspolitik; opfordrer til, at finansieringen til civilsamfundet og menneskerettighederne under efterfølgeren til EIDHR styrkes yderligere; understreger, at hundredvis af fredelige civilsamfundsdemonstranter blev arresteret i 2018, udsat for mishandling og vilkårlig tilbageholdelse og tvunget til at betale bøder som følge af deres retssager;

EU's tilgang til konflikter og ansvarliggørelse for menneskerettighedskrænkelser

25. fremhæver forbindelsen mellem stigningen i antallet af menneskerettighedskrænkelser og den udbredte straffrihed og manglende ansvarliggørelse i de regioner og lande, der er hærget af konflikter eller karakteriseret ved politisk motiveret intimidering, forskelsbehandling, chikane og overgreb, bortførelser, voldelig politivirksomhed, vilkårlige anholdelser, sager om tortur og drab; opfordrer det internationale samfund til at støtte foranstaltninger, der tager sigte på at bekæmpe straffrihed og fremme ansvarliggørelse, navnlig i de regioner og lande, hvor straffrihedsdynamikken belønner dem, der bærer det største ansvar, og fratager ofrene deres handlemuligheder; understreger endvidere, at mindretal og marginaliserede grupper ofte rammes særlig hårdt af konflikter;

26. minder om sine beslutninger, der angiver det specifikke ansvar for konflikter, som i 2018 forårsagede hundredvis af dødsfald blandt børn i forbindelse med forsætlige angreb på civilbefolkninger og humanitær infrastruktur; opfordrer alle EU-medlemsstater til nøje at overholde EU's adfærdskodeks for våbeneksport og navnlig til at standse alle overførsler af våben, overvågnings- og efterretningsudstyr, der kan bruges af regeringer til at undertrykke menneskerettighederne, især i forbindelse med væbnede konflikter; insisterer på, at der er behov for fuld gennemsigtighed og regelmæssig rapportering fra EU's medlemsstater om deres våbenoverførsler; minder om sin beslutning af 27. februar 2014 om anvendelsen af bevåbnede droner⁽¹⁾; giver udtryk for sin alvorlige bekymring over anvendelsen af bevåbnede droner uden for de internationale retlige rammer; opfordrer endvidere Kommissionen til at holde Parlamentet behørigt orienteret om anvendelsen af EU-midler til alle forsknings- og udviklingsprojekter i forbindelse med konstruktion af droner; opfordrer indtrængende NF/HR til at forbyde udvikling, fremstilling og anvendelse af fuldautomatiske våben, som gør det muligt at udføre angreb uden menneskelig indblanding;

27. fordømmer på det kraftigste alle grufulde forbrydelser og menneskerettighedskrænkelser, der begås af statslige såvel som ikke-statslige aktører, herunder imod borgere, der på fredelig vis gør brug af deres menneskerettigheder; opfordrer EU og dets medlemsstater til at sætte al deres politiske vægt ind på at forhindre enhver handling, der kan betragtes som folkemord, krigsforbrydelser eller forbrydelser mod menneskeheden, til at reagere effektivt og koordineret i tilfælde, hvor sådanne forbrydelser begås, til at mobilisere alle nødvendige ressourcer for at retsforfølge alle ansvarlige og til at bistå ofrene og støtte stabiliserings- og forsoningsprocesser; opfordrer det internationale samfund til at udvikle instrumenter, der kan mindske tidsrummet mellem varsling og indsats mest muligt, for at forhindre opblussen, genopblussen eller eskalering af voldelige konflikter, som f.eks. EU's system for tidlig varsling; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at medtage en ambitiøs strategi for bekæmpelse af straffrihed i EU's tredje handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati; anbefaler kraftigt, at der oprettes et europæisk observatorium for forebyggelse af, ansvarliggørelse for og bekæmpelse af straffrihed; gentager sin opfordring til NF/HR om at udnævne en særlig EU-repræsentant for humanitær folkeret og international retspleje med mandat til at fremme, integrere og repræsentere EU's engagement i bekæmpelsen af straffrihed;

28. glæder sig over EU's bestræbelser på at fremme Romstatuttens universalitet i 2018, da 20-året for vedtagelsen blev fejret, og bekræfter på ny sin urokkelige støtte til Den Internationale Straffedomstol (ICC); bemærker, at folkeretten er under alvorligt pres i øjeblikket; er bekymret over, at kun 122 af FN's 193 medlemsstater er medlemmer af ICC på grund af dens brede jurisdiktion, og at kun 38 har ratificeret Kampala-ændringen, som giver ICC beføjelser til at retsforfølge aggressionsforbrydelser; opfordrer EU og dets medlemsstater til at tilskynde alle FN's medlemsstater til at ratificere og gennemføre Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol og er forfærdet over, at nogle stater har trukket sig ud af statutten eller truer med at gøre det; anmoder ligeledes alle stater, der har undertegnet Romstatutten, om at koordinere og samarbejde med ICC; opfordrer EU og dets medlemsstater til systematisk at støtte ICC's undersøgelser, efterforskninger og afgørelser og til at tage de nødvendige skridt til at forhindre tilfælde af manglende samarbejde med ICC; opfordrer til økonomisk støtte til organisationer, der indsamler, opbevarer og beskytter beviser — digitalt eller på anden måde — for de forbrydelser, der begås af alle parter i konflikter, med henblik på at lette retsforfølgningen af dem på internationalt plan;

⁽¹⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 110.

Onsdag, den 15. januar 2020

opfordrer EU's medlemsstater og EU's folkedrabsnet til at støtte FN's undersøgelseshold i forbindelse med indsamling, bevaring og lagring af beviser for forbrydelser, der begås nu og her eller er begået for nylig, således at de ikke går tabt; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at undersøge mulighederne for og præsentere nye redskaber til at hjælpe ofre for krænkelser af den internationale menneskerettighedslovgivning og af den humanitære folkeret med at få adgang til det internationale retssystem og få oprejsning og erstatning, bl.a. ved at opbygge kapacitet i tredjelande til at anvende princippet om universel jurisdiktion i deres nationale retssystemer;

29. glæder sig over og opfordrer til videreførelse af de indledende sonderende drøftelser i Rådet om oprettelse af en global EU-mekanisme for menneskerettighedsrelaterede sanktioner, den såkaldte »Magnitskijliste«, som muliggør målrettede sanktioner mod enkeltpersoner, der er medskyldige i alvorlige menneskerettighedskrænkelser, hvilket Parlamentet har opfordret til ved mange lejligheder, navnlig i marts 2019; opfordrer Rådet til at fremskynde sine drøftelser med henblik på at få vedtaget den nødvendige lovgivning, etableret denne mekanisme og finansieret den tilstrækkeligt så hurtigt som muligt; understreger vigtigheden af, at dette system er i overensstemmelse med EU's ordning med domstolsprøvelse; understreger også — som et eksempel til efterfølgelse — at nogle EU-medlemsstater har vedtaget lovgivning, som fastsætter sanktioner mod enkeltpersoner, der anses for at være ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser;

30. opfordrer NF/HR og Rådet til at være særligt opmærksomme på menneskerettighedssituationen i ulovligt besatte områder; gentager, at ulovlig besættelse af et område eller en del heraf er en stedfindende overtrædelse af folkeretten; understreger besættelsesmagtens ansvar over for civilbefolkningen i henhold til den humanitære folkeret; beklager, at repræsentanter for et land, der besætter en anden stats territorium, er blevet genindsat i Europarådets Parlamentariske Forsamling;

Menneskerettighedsforkæmpere

31. fremhæver den uvurderlige og afgørende rolle, som menneskerettighedsforkæmpere, navnlig forkæmpere for kvinders menneskerettigheder, spiller med risiko for deres eget liv; fremhæver behovet for en stærk EU-koordinering af dialogen med tredjelandes myndigheder vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; fremhæver, at 2018 markerede 20-året for FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere; henstiller, at samarbejdet mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne styrkes, så de bliver i stand til at yde løbende støtte og beskyttelse til menneskerettighedsforkæmpere; værdsætter mekanismen »protectdefenders.eu«, som blev oprettet for at beskytte menneskerettighedsforkæmpere, der er i alvorlig fare, og opfordrer til, at den styrkes;

32. understreger, at der er behov for en strategisk, synlig og virkningsorienteret EU-strategi til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer Rådet til at offentliggøre årlige konklusioner fra Udenrigsrådet om EU's indsats for at fremme og beskytte menneskerettighedsforkæmpere i EU's udenrigspolitik; opfordrer Rådet og Kommissionen til at indføre en samordnet procedure for tildeling af visa til menneskerettighedsforkæmpere og, hvor det er relevant, formidling af midlertidig indkvartering; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelig finansiering til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere i de relevante tematiske programmer under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) og til at sikre, at den er tilgængelig og når ud til dem med størst behov, som er mest marginaliserede; opfordrer Kommissionen til at gøre fuld brug af dette instrument i fremtiden og insisterer på, at EU-delegationerne og medlemsstaterne bør øge deres finansiering og kapacitet til nødbeskyttelse og støtte til menneskerettighedsforkæmpere i fare; fordømmer den vedvarende udstedelse af rejseforbud for menneskerettighedsaktivister, som ønsker at deltage i samlings i FN's Menneskerettighedsråd i Genève og andre internationale institutioner; opfordrer de pågældende regeringer til at ophæve dem;

Kvindens rettigheder og ligestilling

33. støtter kraftigt EU's strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene og dets løbende bestræbelser på at forbedre kvinders og pigers menneskerettighedssituation i overensstemmelse med 2030-målene for bæredygtig udvikling; understreger, at ligestilling mellem kønnene bør være en central prioritet i alle EU's arbejdsforbindelser, politikker og foranstaltninger udadtil, da det er et princip for EU og dets medlemsstater selv i henhold til traktaterne; opfordrer til, at EU vedtager en omfattende strategi for ligestilling mellem kønnene, når det strategiske engagement udløber; opfordrer Kommissionen til at udarbejde og vedtage en meddelelse om fornyelse af kønshandlingsplanen efter 2020 som et vigtigt EU-redskab til at bidrage til kvinders og pigers rettigheder i hele verden; opfordrer medlemsstaterne til at godkende kønshandlingsplan III i Rådets konklusioner; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til yderligere at bidrage til kønsligestilling og styrkelse af pigers og kvinders status og indflydelse ved at arbejde tæt sammen med internationale organisationer, tredjelande og civilsamfundet med henblik på at udvikle og gennemføre nye retlige rammer for ligestilling mellem kønnene;

Onsdag, den 15. januar 2020

34. fremhæver den alarmerende stigning i volden mod kvinder og piger; fordømmer alle former for kønsbaseret fysisk, seksuel og psykisk vold; giver udtryk for alvorlig bekymring over den eskalerende brug af tortur i form af seksuel og kønsbaseret vold som krigsvåben; understreger, at seksuelle forbrydelser og kønsbaseret vold i Romstatutten betragtes som krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden eller væsentlige bestanddele af folkedrab eller tortur; opfordrer indtrængende landene til at opgradere deres lovgivning for at tackle disse problemstillinger; gentager sin opfordring til de EU-medlemsstater og medlemmer af Europarådet, som ikke allerede har gjort det, til at ratificere og gennemføre Istanbulkonventionen snarest muligt; opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at udrydde alle former for kønsbaseret vold og skadelig praksis rettet mod kvinder og piger, såsom tvangsægteskaber eller tidlige ægteskaber, kønslemlæstelse af piger/kvinder, seksuel vold og tvungen konvertering; støtter videreførelsen af EU's og FN's fælles Spotlightinitiativ; opfordrer EU-delegationerne til at sørge for indsamling af data om vold mod kvinder, udarbejde landespecifikke henstillinger og fremme beskyttelses- og støttemekanismer for ofrene;

35. bekræfter, at adgang til sundhed er en menneskeret, at seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder er baseret på grundlæggende menneskerettigheder og udgør væsentlige dele af den menneskelige værdighed; påpeger, at utilstrækkelig adgang til livsvigtige goder og sociale tjenesteydelser (f.eks. vand, ernæring, sundhed, uddannelse og sanitet) såvel som vanskeligheder med at få adgang til seksuel og reproduktiv sundhed udgør en uacceptabel krænkelse af menneskerettighederne; fordømmer krænkelse af kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder (SRSR), herunder nægtelse af adgang til relevante tjenesteydelser; understreger, at der bør sikres ordentlig og økonomisk overkommelig sundhedspleje, herunder mental sundhedspleje som psykologhjælp, samt universel respekt for og adgang til SRSR og uddannelse for alle kvinder, og at de bør have mulighed for at træffe frie og ansvarlige beslutninger om deres sundhed, herunder deres seksuelle og reproduktive sundhed; bemærker, at disse tjenesteydelser er vigtige for at redde kvinders liv og nedbringe spædbørns- og børnedødeligheden; finder det uacceptabelt, at kvinders og pigers SRSR fortsat er et stridsspørgsmål, også i multilaterale fora; understreger, at kvinder og piger, der er ofre for væbnede konflikter, har ret til at modtage den nødvendige lægebehandling; fremhæver den rolle, som kvinder spiller i forbindelse med konfliktforebyggelse og -løsning, inden for fredsbevarelse, humanitær bistand og genopbygning efter konflikter og i forbindelse med fremme af menneskerettighederne og demokratiske reformer;

36. opfordrer EU til at samarbejde med andre lande om at optrappe deres foranstaltninger inden for uddannelse, sundhed og sociale tjenester, dataindsamling, finansiering og programmering for bedre at forebygge og sætte ind over for seksuel og kønsbaseret vold på verdensplan; påpeger, at uddannelse er et meget vigtigt redskab til at bekæmpe diskrimination og vold mod kvinder og børn; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at lette kvinders og pigers adgang til uddannelse og til arbejdsmarkedet, og til, at der lægges særlig vægt på kønsbalance ved besættelsen af virksomheders topstillinger; opfordrer også til, at uddannelse af piger medtages i EU-aftaler med udviklingslande;

Barnets rettigheder

37. understreger, at mindreårige ofte er eksponeret for særlige former for overlast, som f.eks. tvungne børneægteskaber, børneprostitution, brug af børnesoldater, kønslemlæstelse, børnearbejde og handel med børn, især under humanitære kriser og væbnede konflikter, og derfor har brug for øget beskyttelse; henleder især opmærksomheden på statsløse børn, migrant- og flygtningebørn; opfordrer EU til at samarbejde med lande uden for EU om at sætte en stopper for tidlige ægteskaber, børneægteskaber og tvangsægteskaber ved at gøre 18 år til den lovbestemte minimumsalder for indgåelse af ægteskab, kræve efterprøvning af begge ægtefællers alder og af deres fulde og frivillige samtykke, indføre obligatorisk registrering af ægteskaber og sikre overholdelsen af disse regler; opfordrer til, at der tages nye EU-initiativer til at fremme og beskytte barnets rettigheder, herunder til at forebygge og bekæmpe misbrug af børn i verden, til at rehabilitere og reintegrere børn, der er berørt af konflikter, navnlig dem, der er ofre for ekstremistiske grupper, og børn, der lider under mangartede og intersektionelle former for diskrimination, og til at give dem et beskyttet, familie- og lokalsamfundsaseret miljø som de naturlige rammer om deres liv, hvor omsorg og uddannelse er grundlæggende; opfordrer EU til at tage initiativ til en international bevægelse til fremme af barnets rettigheder, bl.a. ved at afholde en international konference om beskyttelse af børn i skrøbelige miljøer; bekræfter på ny det presserende behov for universel ratifikation og effektiv gennemførelse af FN's konvention om barnets rettigheder og de valgfrie protokoller hertil;

Rettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI-personer)

38. fordømmer vilkårlig tilbageholdelse af, tortur mod, forfølgelse af og drab på LGBTI-personer; bemærker, at LGBTI-personer i en række lande rundt om i verden stadig oplever forfølgelse og vold på grundlag af deres seksuelle orientering; beklager, at mange lande stadig kriminaliserer homoseksualitet, og at nogle foreskriver dødsstraf for

Onsdag, den 15. januar 2020

homoseksualitet; mener, at voldshandlinger og -praksis mod personer på grund af deres seksuelle orientering ikke bør gå ustraffet hen og skal udryddes; opfordrer til, at EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle gennemføres;

Rettigheder for personer med handicap

39. glæder sig over ratificeringerne af FN-konventionen om rettigheder for personer med handicap; gør på ny opmærksom på vigtigheden af en reel gennemførelse både fra EU-medlemsstaternes og -institutionernes side; fremhæver betydningen af ikke-forskelsbehandling og behovet for på troværdig vis at integrere princippet om universel adgang og sikre alle rettigheder for personer med handicap i alle de relevante EU-politikker, herunder i udviklingspolitikken; opfordrer til, at der oprettes et globalt ekspertisecenter for fremtidssikrede kompetencer og iværksætterkompetencer for personer med handicap;

Bekæmpelse af kastediskrimination

40. bemærker med stor bekymring omfanget og konsekvenserne af kastehierarkier, kastebaseret diskrimination og den permanente opretholdelse af kastebaserede menneskerettighedskrænkelser, herunder nægtelse af adgang til retssystemet eller beskæftigelse, vedvarende segregation, fattigdom og stigmatisering samt kasterelaterede hindringer for udøvelsen af grundlæggende menneskerettigheder og fremme af menneskelig udvikling; gentager sin opfordring til, at der udvikles en EU-politik om kastediskrimination, og opfordrer EU til at handle på baggrund af sine egne alvorlige bekymringer over kastediskrimination; opfordrer til, at der indføres et EU-instrument til forebyggelse og udryddelse af kastebaseret diskrimination; gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at intensivere bestræbelserne på og støtte initiativer på FN-plan og i delegationerne for at udrydde kastediskrimination; bemærker, at sådanne initiativer bør omfatte fremme af specifikke indikatorer, opdelte data og særlige foranstaltninger til bekæmpelse af kastediskrimination i forbindelse med gennemførelsen og overvågningen af 2030-målene for bæredygtig udvikling samt overholdelse af FN's nye vejledende redskab om forskelsbehandling på grund af herkomst og støtte til stater;

Oprindelige folk

41. er dybt bekymret over, at oprindelige folk udsættes for udbredt og systematisk diskrimination og forfølgelse i hele verden, herunder vilkårlige anholdelser af og drab på menneskerettighedsforkæmpere, tvangsfordrivelse, land grabbing og virksomheders krænkelse af deres rettigheder; bemærker, at de fleste oprindelige folk lever under fattigdomsgrænsen; opfordrer alle stater til at medtage oprindelige folk i beslutningsprocessen om strategier til bekæmpelse af klimaforandringer; opfordrer landene til at ratificere bestemmelserne i ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk;

Tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed

42. understreger, at retten til tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed (mere almindeligt kendt som religions- og trosfrihed), som omfatter retten til ikke at tro, til at støtte teistiske, ikke-teistiske, agnostiske eller ateistiske synspunkter og retten til apostasi og til ikke at bekende sig til nogen religion, skal garanteres over hele verden og forblive uden betingelser; opfordrer indtrængende Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at intensivere deres fortalervirksomhed for så vidt angår religions- og trosfrihed og til at indlede en dialog med stater og repræsentanter for civilsamfundet og religiøse, konfessionsløse, humanistiske og filosofiske grupper og med kirker, religiøse sammenslutninger og samfund for at forebygge vold mod, forfølgelse af, intolerance over for og forskelsbehandling af personer på grund af deres tanker, samvittighed, filosofiske holdninger, religion eller tro; tager skarpt afstand fra lovgivning, der forbyder konvertering, og blasfemilove, som reelt begrænser og sågar fratager religiøse mindretal og ateister deres religions- og trosfrihed; opfordrer også indtrængende Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at gennemføre EU's retningslinjer om religions- og trosfrihed fuldt ud;

43. opfordrer EU og dets medlemsstater til fortsat at skabe alliancer og styrke samarbejdet med en bred vifte af lande og regionale organisationer med henblik på at opnå en positiv forandring hvad angår religions- eller trosfrihed, navnlig i konfliktområder, hvor trossamfund, som f.eks. de kristne i Mellemøsten, er mest udsatte; støtter fuldt ud EU's praksis med at stille sig i spidsen for tematiske resolutioner i FN's Menneskerettighedsråd og om religions- og trosfrihed i FN's Generalforsamling;

44. bakker op om det arbejde og den indsats, der er gjort af den særlige udsending for fremme af religions- og trosfrihed uden for EU; gentager sin opfordring til Rådet og Kommissionen om at foretage en gennemsigtig og omfattende vurdering af virkningsfuldheden og merværdien af den særlige udsendings stilling i forbindelse med Kommissionens fornyelse og styrkelse af dennes mandat og stilling; insisterer på, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til dette arbejde med henblik på

Onsdag, den 15. januar 2020

at øge EU's effektivitet på dette område; minder Rådet og Kommissionen om behovet for i løbende samråd med religiøse og filosofiske organisationer at yde tilstrækkelig støtte til den særlige udsendings institutionelle mandat, kapacitet og opgaver til fremme af religions- og trosfrihed uden for EU ved at undersøge muligheden for en flerårig mandatperiode med forbehold af en årlig evaluering og ved at udvikle arbejdsnetværk inden for alle relevante EU-institutioner i overensstemmelse med sin beslutning af 15. januar 2019 om EU's retningslinjer og mandatet for EU's særlige udsending for fremme af religions- og trosfrihed uden for EU;

Ytringsfrihed, mediefrihed og retten til information

45. tager kraftigt afstand fra og fordømmer drabene på, bortførelsen af, fængslingen og intimideringen af og angrebene på, både fysiske og med retlige midler, mange journalister, bloggere og whistleblowere og de trusler, de blev udsat for i 2018; opfordrer EU til at gøre sit yderste for at beskytte dem fremover; minder om, at ytringsfrihed og mediefrihed skaber en kultur præget af pluralisme og er afgørende dele af grundlaget for et demokratisk samfund; minder om, at journalister frit bør kunne udøve deres erhverv uden frygt for retsforfølgning eller fængsling; understreger, at enhver begrænsning i udøvelsen af ytrings- og mediefriheden, såsom fjernelse af onlineindhold, skal være en undtagelse, under særlig hensyntagen til principperne om nødvendighed og proportionalitet, og skal være foreskrevet ved lov og vurderet af en domstol;

46. opfordrer EU, dets medlemsstater og navnlig EU's særlige repræsentant til at være særligt opmærksomme på beskyttelsen af ytringsfriheden og mediernes frihed, uafhængighed og pluralisme overalt i verden, til at holde bedre øje med alle former for begrænsninger — online eller offline — af ytrings- og mediefriheden, til systematisk at fordømme sådanne begrænsninger og til at bruge alle til rådighed værende diplomatiske midler og redskaber til at sætte en stopper for dem; understreger, at det er vigtigt at fordømme og bekæmpe hadefulde ytringer og tilskyndelse til vold online og offline som en direkte trussel mod retsstatsprincippet og de værdier, der er indeholdt i menneskerettighederne; støtter initiativer, der bidrager til at skelne mellem falske nyheder eller propagandistisk desinformation og oplysninger, der er indsamlet som led i reelt og uafhængigt journalistisk arbejde; fremhæver vigtigheden af at sikre en effektiv og systematisk gennemførelse af EU's retningslinjer vedrørende ytringsfrihed online og offline og af regelmæssigt at kontrollere virkningerne heraf;

Dødsstraf, tortur og andre former for mishandling

47. fordømmer brugen af tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling og dødsstraf, som fortsat anvendes i mange lande rundt omkring i verden; er bekymret over antallet af dømmefældelser og henrettelser med begrundelser, der ikke passer på definitionen af alvorlige lovovertrædelser, hvilket er i strid med folkeretten; opfordrer de lande, der ikke allerede har gjort det, til at indføre et øjeblikkeligt moratorium for dødsstraf som et skridt i retning af dens afskaffelse; opfordrer EU til at intensivere sine bestræbelser på at få udryddet tortur og dødsstraf; opfordrer EU og dets medlemsstater til at være særligt vagtsomme over for de stater, der truer med at genindføre dødsstraffen ved lov eller i praksis; opfordrer til, at der sættes en stopper for den globale handel med varer, der anvendes til tortur og henrettelse;

48. finder det af afgørende betydning at bekæmpe alle former for tortur og mishandling, herunder psykisk mishandling, af personer i fængsler eller på andre steder, hvor de tilbageholdes, og at forstærke indsatsen for at sikre overholdelse af folkeretten på dette område og sikre erstatning til ofre; giver udtryk for sin alvorlige bekymring over fængslernes tilstand og forholdene under frihedsberøvelse i en række lande, herunder adgangen til pleje og lægemidler, navnlig for sygdomme som hepatitis eller HIV; minder om, at afvisning af at give indsatte adgang til sundhedspleje udgør mishandling eller endog tortur og kan udgøre undladelse af at hjælpe en person i fare; glæder sig over EU's reviderede politik over for tredjelande om tortur og anden grusom, inhuman og nedværdigende behandling eller straf; opfordrer medlemsstaterne til at integrere beskyttelsesforanstaltninger mod tortur og anden mishandling i alle deres tiltag og politikker;

49. glæder sig over oprettelsen af EU's koordinationsgruppe for torturbekæmpelse i 2017; glæder sig i denne forbindelse over den ajourføring af EU's lovgivning om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden umenneskelig behandling eller straf, som Parlamentet opfordrede til i sin lovgivningsmæssige beslutning af 29. november 2018 ⁽¹²⁾; fremhæver vigtigheden af yderligere at styrke samarbejdet med FN's mekanismer, regionale organer og relevante aktører, såsom ICC, civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere, om bekæmpelsen af tortur og anden mishandling;

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0467.

Onsdag, den 15. januar 2020

Erhvervslivet og menneskerettighederne

50. bekræfter på ny, at alle virksomheders aktiviteter, uanset om de opererer på nationalt plan eller på tværs af grænserne, skal være i fuld overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder; bekræfter ligeledes på ny vigtigheden af at fremme virksomhedernes sociale ansvar; fremhæver betydningen af, at de europæiske virksomheder spiller en ledende rolle med hensyn til at fremme internationale standarder for erhvervslivet og menneskerettighederne; minder om virksomhedernes ansvar for at sikre, at deres aktiviteter og forsyningskæder ikke er involveret i menneskerettighedskrænkelser, såsom tvangsarbejde og børnearbejde, krænkelse af oprindelige folks rettigheder, land grabbing, trusler mod og angreb på menneskerettighedsforkæmpere og miljøforringelse;

51. understreger, at der er behov for at oprette et internationalt bindende instrument til i den internationale menneskerettighedslovgivning at regulere transnationale selskabers og andre virksomheders aktiviteter; efterlyser et lovgivningsmæssigt forslag om erhvervsliv og menneskerettigheder og rettidig omhu for at forhindre overgreb i forbindelse med virksomheders globale aktiviteter og for at forbedre adgangen til retsmidler for ofre for virksomheders overgreb; understreger vigtigheden af, at alle lande gennemfører FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder fuldt ud, og opfordrer de EU-medlemsstater, der endnu ikke har vedtaget nationale handlingsplaner for erhvervslivet og menneskerettigheder, til at gøre dette snarest muligt; tilskynder EU og dets medlemsstater til at deltage konstruktivt i arbejdet i FN's mellemstatslige arbejdsgruppe om transnationale selskaber og andre virksomheder for så vidt angår menneskerettigheder; mener, at dette er et nødvendigt skridt i retning af fremme og beskyttelse af menneskerettighederne;

52. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at de projekter, der støttes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), er i overensstemmelse med EU's politik og forpligtelser på menneskerettighedsområdet, og at der er ansvarlighedsmekanismer, således at enkeltpersoner kan offentliggøre krænkelse begået i forbindelse med EIB's og EBRD's aktiviteter; mener, at en interinstitutionel EU-taskforce om erhvervslivet og menneskerettigheder vil være et nyttigt ekstra redskab; opfordrer den private sektor, navnlig finans-, forsikrings- og transportvirksomheder, til at stille deres tjenester til rådighed for humanitære aktører, der udfører hjælpeaktiviteter, i fuld overensstemmelse med de humanitære undtagelser og undtagelser fastsat i EU-lovgivningen; glæder sig over oprettelsen af den uafhængige canadiske ombudsmand for ansvarlige virksomheder;

53. ser positivt på præferenceordningen GSP+ som et middel til at tilskynde til reel gennemførelse af de 27 centrale internationale konventioner om menneskerettigheder og arbejdsstandarder; anerkender, at globale værdikæder bidrager til at styrke centrale internationale arbejdsstandarder, miljøstandarder og sociale standarder og udgør en mulighed for bæredygtige fremskridt, især i udviklingslandene og i lande, der er i øget risiko på grund af klimaforandringer; understreger, at lande uden for EU, som nyder godt af præferenceordningen GSP+, bør vise fremskridt inden for alle aspekter af menneskerettighederne; bemærker, at forbedrede og effektive overvågningsmekanismer som respons på menneskerettighedskrænkelser kan styrke handelspræferenceordningernes løftestangspotentiale; støtter indførelsen og gennemførelsen af konditionalitetsklausuler om menneskerettigheder i internationale aftaler mellem EU og tredjelande, herunder i forbindelse med handel og investeringer; opfordrer Kommissionen til systematisk at overvåge gennemførelsen af disse klausuler for at sikre, at de overholdes af de lande, der nyder godt af aftalerne, og til regelmæssigt at aflægge rapport til Parlamentet om partnerlandenes respekt for menneskerettighederne;

Nye teknologier og menneskerettigheder

54. understreger vigtigheden af, at der udarbejdes en EU-strategi med henblik på, at nye teknologier såsom kunstig intelligens skal være til gavn for mennesker, og for at imødegå den potentielle trussel fra nye teknologier mod menneskerettighederne, herunder desinformation, masseovervågning, falske nyheder, hadefulde ytringer, statsstøttede begrænsninger og misbrug af kunstig intelligens; fremhæver endvidere den specifikke trussel, som disse teknologier kan udgøre med hensyn til at kontrollere, begrænse og undergrave lovlige aktiviteter; understreger vigtigheden af at finde den rette balance mellem menneskerettighederne, navnlig retten til privatlivets fred, og andre legitime hensyn som sikkerhed eller bekæmpelse af kriminalitet, terrorisme og ekstremisme; giver udtryk for sin bekymring over den stigende anvendelse af visse cyberovervågningsteknologier med dobbelt anvendelse mod menneskerettighedsaktivister, journalister, politiske modstandere og advokater;

55. opfordrer EU og medlemsstaterne til at gå i dialog med tredjelandes regeringer for at sætte en stopper for repressiv cybersikkerheds- og terrorbekæmpelsespraksis og -lovgivning; minder om forpligtelsen til årligt at ajourføre bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009⁽¹³⁾, som indeholder en liste over produkter med dobbelt anvendelse, for hvilke der kræves tilladelse; fremhæver behovet for et effektivt digitalt samarbejde mellem regeringer, den private sektor,

⁽¹³⁾ EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1.

Onsdag, den 15. januar 2020

civilsamfundet, den akademiske verden, tekniske kredse, arbejdsmarkedets parter og andre interessenter for at sikre en tryk og inkluderende digital fremtid for alle i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning;

Migranter og flygtninge

56. fremhæver det presserende behov for at tackle de grundlæggende årsager til migrationsstrømmene, såsom krige, konflikter, autoritære regimer, forfølgelse, irregulære migrationsnetværk, menneskehandel, smugling, fattigdom, økonomisk ulighed og klimaforandringer, og for at finde langsigtede løsninger baseret på respekten for menneskerettighederne og den menneskelige værdighed; understreger, at det er nødvendigt at skabe lovlige kanaler og veje til migration og fremme frivillig tilbagesendelse, hvor det er muligt, herunder i overensstemmelse med princippet om non-refoulement;

57. opfordrer til, at der tages fat på den eksterne dimension af flygtningekrisen, bl.a. ved at finde varige løsninger på konflikter gennem opbygning af samarbejde og partnerskaber med de pågældende tredjelande; mener, at overholdelse af international flygtninge- og menneskerettighedslovgivning er en vigtig byggesten i samarbejdet med tredjelande; understreger, at det er nødvendigt at tage reelle skridt i overensstemmelse med de globale aftaler om migration og flygtninge for at øge flygtningenes mulighed for at klare sig selv, at udvide adgangen til tredjelandsløsninger, at forbedre menneskerettighedsforholdene i forbindelse med migrationsstyring, navnlig i oprindelses- og transitlandene, og sikre, værdige tilbagesendelser; opfordrer EU og dets medlemsstater til at være fuldstændigt åbne om samarbejdspolitikker med og tildeling af midler til tredjelande med henblik på samarbejde om migration; finder det vigtigt, at midler til udvikling og samarbejde ikke bliver omdirigeret fra deres mål og ikke må komme dem, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser, til gavn; opfordrer EU til at støtte UNHCR's initiativ til afskaffelse af statsløshed inden 2024 i og uden for EU;

58. fordømmer flygtninges og migranternes død og de menneskerettighedskrænkelser, som de udsættes for i Middelhavet; fordømmer ligeledes angrebene på NGO'er, der hjælper disse mennesker; opfordrer EU og dets medlemsstater til at øge den humanitære bistand til tvangsfordrevne mennesker; opfordrer EU og dets medlemsstater til at yde støtte til lokalsamfund, der huser flygtninge; insisterer på, at gennemførelsen af de globale aftaler om migration og flygtninge derfor skal gå hånd i hånd med gennemførelsen af FN's 2030-dagsorden, som er præciseret i målene for bæredygtig udvikling, og med øgede investeringer i udviklingslandene;

59. understreger, at klimakrisen og det massive tab af biodiversitet udgør en alvorlig trussel mod menneskerettighederne; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at arbejde hen imod en EU-strategi til beskyttelse af et sundt miljø ved at arbejde tæt sammen med tredjelande og internationale organisationer såsom UNHCR, der for nylig har lanceret en fælles strategi sammen med FN's Miljøprogram (UNEP); understreger, at FN skønner, at der i 2050 vil være mange fordrevne af miljømæssige årsager; minder om de forpligtelser og det ansvar, der påhviler stater og andre organer, der er ansvarlige for at afbøde virkningerne af klimaforandringer og forhindre dem i at få negativ indvirkning på menneskerettighederne; glæder sig over de internationale bestræbelser på at fremme integreringen af miljøspørgsmål, naturkatastrofer og klimaforandringer med menneskerettigheder; opfordrer EU til at deltage aktivt i den internationale debat om eventuelle normative rammer for beskyttelse af »miljø- og klimafordrevne personer«;

Demokratistøtte

60. understreger, at EU bør blive ved med aktivt at støtte demokratisk og reel politisk pluralisme i menneskerettighedsinstitutioner, uafhængige medier, parlamenter og civilsamfund i deres bestræbelser på at fremme demokratisering på en måde, som er tilpasset konteksten, samtidig med at der tages hensyn til de pågældende tredjelandes kulturelle og nationale baggrund for at styrke dialogen og partnerskabet; minder om, at menneskerettighederne er en grundlæggende hjørnesteen i demokratiseringsprocesser; noterer sig med tilfredshed Den Europæiske Demokratifonds (EED's) konsekvente engagement på Vestbalkan og i EU's østlige og sydlige naboskabsområde for at fremme demokrati og respekt for grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder; minder om, at de indhøstede erfaringer og den lektie, vi har lært af overgangen til demokrati inden for rammerne af udvidelses- og naboskabspolitikkerne, vil kunne bidrage positivt til at fastlægge den bedste praksis, der kan anvendes til at støtte og konsolidere andre demokratiseringsprocesser rundt omkring i verden; minder om, at udvidelse af EU har vist sig at være det mest effektive redskab til at støtte demokratiet, retsstatsprincippet og menneskerettighederne på det europæiske kontinent, og at muligheden for tiltrædelse af EU derfor fortsat bør være åben for de lande, der er villige til at tiltræde og har gennemført reformer som fastsat i artikel 49 i TEU; opfordrer indtrængende EU til hele vejen igennem alle udvidelsesprocesser nøje at overvåge gennemførelsen af bestemmelser, der har til formål at beskytte menneskerettighederne og rettigheder for personer, der tilhører mindretal;

Onsdag, den 15. januar 2020

61. ser med tilfredshed på Rådets konklusioner om demokrati af 14. oktober 2019 som indledningen af processen med at opdatere og styrke EU's tilgang til styrkelse af demokrati; fremhæver i denne forbindelse den rolle, som uddannelse i menneskerettigheder og demokratisering spiller som et vigtigt redskab til at konsolidere disse værdier både i og uden for EU; understreger, at det er vigtigt at vedtage specifikke finansieringsregler for EU's demokratistøtteprogrammer, som tager hensyn til karakteren af de demokratiske forandringer; understreger, at det er nødvendigt at investere i tilstrækkelige ressourcer for bedre at kunne koordinere demokratistøtteprogrammer og politiske prioriteringer; støtter bestræbelserne på at sikre gennemsigtighed i EU's bistand på dette område; forpligter sig til at fremme større gennemsigtighed i de demokratiske processer, navnlig i forskellige ikke-statslige aktørers finansiering af politiske og emnebaserede kampagner;

62. gentager sin positive holdning til EU's fortsatte støtte til valgprocesser og ydelse af valgbistand og støtte til nationale observatører; bifalder i denne forbindelse og støtter fuldt ud arbejdet i Parlamentets Gruppe for Demokratistøtte og Valgkoordinering; minder om vigtigheden af en passende opfølgning på rapporter og henstillingerne fra valgobservationsmissionerne som et middel til at forbedre deres virkning og styrke EU's støtte til demokratiske standarder i de pågældende lande; understreger, at det er nødvendigt at støtte demokratiet i hele valgcyklussen ved hjælp af langsigtede, fleksible programmer, der afspejler karakteren af de demokratiske forandringer; opfordrer indtrængende til, at der følges nøje op på tilfælde af menneskerettighedskrænkelser over for kandidater under valgprocesser, navnlig over for kandidater, der tilhører udsatte grupper eller mindretal;

o

o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, formanden for FN's 74. Generalforsamling, formanden for FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommissær for menneskerettigheder og cheferne for EU-delegationerne.

Onsdag, den 15. januar 2020

P9_TA(2020)0008

Gennemførelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årsberetning**Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årsberetning (2019/2136(INI))**

(2021/C 270/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til årsberetningen fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,
- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til FN-pagten og Helsingforslutakten af 1975 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE),
- der henviser til den nordatlantiske traktat fra 1949 og den fælles erklæring af 10. juli 2018 om EU-NATO-samarbejdet,
- der henviser til erklæringen fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik (NF/HR) om politisk ansvarlighed ⁽¹⁾,
- der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik fra 2016,
- der henviser til den fælles meddelelse af 7. juni 2017 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik om en strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil (JOIN(2017)0021),
- der henviser til Sofia-erklæringen af 17. maj 2018 og Rådets konklusioner om udvidelse og stabiliserings- og associeringsprocessen af 26. juni 2018 og 18. juni 2019,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution A/RES70/1 med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling« af 25. september 2015,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, der oprettede dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed i 2000,
- der henviser til sin henstilling af 15. november 2017 til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om Det Østlige Partnerskab forud for topmødet i november 2017 ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0054/2019),

---

⁽¹⁾ EUT C 210 af 3.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0440.

Onsdag, den 15. januar 2020

- A. der henviser til, at Parlamentet har pligt til og ansvar for at udøve sin demokratiske kontrol med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og bør have de nødvendige og effektive midler til at udfylde denne rolle;
- B. der henviser til, at EU's optræden udadtil har direkte indflydelse på dets borgeres velfærd, både inden for EU og uden for, og har til formål at garantere sikkerhed og stabilitet og samtidig fremme de europæiske værdier frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne; der henviser til, at EU's troværdighed som global aktør for fred og sikkerhed afhænger af den praktiske efterlevelse af EU's værdier, hvilket betyder, at en værdibaseret udenrigspolitik er i EU's umiddelbare interesse;
- C. der henviser til, at Den Europæiske Union ikke kan være fortalere for sine kerneværdier, medmindre de beskyttes og respekteres i alle dens medlemsstater;
- D. der henviser til, at vi i øjeblikket er vidner til de traditionelle partners tilbagevækning fra den globale scene, hvilket øger presset på det multilaterale samarbejde og de multilaterale institutioner, og de regionale magters øgede gennemslagskraft;
- E. der henviser til, at Unionens strategiske miljø i nogen tid er blevet forværret, hvilket betyder, at behovet for et stærkere Europa, der agerer samlet i dets eksterne forbindelser, er mere presserende end nogensinde før for at imødegå de mange udfordringer, som direkte eller indirekte påvirker sikkerheden for dets medlemsstater og borgere; der henviser til, at spørgsmål, der påvirker EU-borgernes sikkerhed, omfatter: væbnede konflikter i øst og syd for det europæiske kontinent og skrøbelige stater; terrorisme — og navnlig jihadisme —, cyberangreb og misinformationskampagner; udenlandsk indblanding i europæiske politiske processer og valgprocesser; der sættes spørgsmålstegn ved spredningen af masseødelæggelsesvåben og aftaler om ikke-spredning af våben; forværring af regionale konflikter, der har givet anledning til tvungen fordrivelse og ukontrollerede migrationsstrømme; spændinger i forhold til medlemsstaternes energiforsyning; konkurrence om naturressourcer, energiahængighed og energisikkerhed; stigningen i organiseret kriminalitet ved grænserne og i Europa; en svækkelse af nedrustningsindsatsen; klimaændringer;
- F. der henviser til, at jihadisme udgør en af de største udfordringer for EU-borgernes sikkerhed i dag, og at der er brug for en hurtig, lukket og koordineret indsats både på internt og eksternt plan;
- G. der henviser til, at ingen medlemsstat alene er i stand til at tackle de udfordringer, som det europæiske kontinent og dets nære omgivelser står over for i dag; der henviser til, at princippet om ligestilling mellem medlemsstaterne ved udformningen af EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik samt -foranstaltninger bør respekteres og sikres; der henviser til, at de nationale parlamenters beføjelser inden for deres egen nationale udenrigs- og sikkerhedspolitik bør respekteres; der henviser til, at en ambitiøs, troværdig og effektiv fælles udenrigspolitik skal støttes med tilstrækkelige finansielle ressourcer og midler samt rettidige og konsekvente tiltag fra medlemsstaternes side; der henviser til, at EU's udenrigspolitiske instrumenter skal anvendes på en mere konsekvent og sammenhængende måde;
- H. der henviser til, at multilateralisme er den eneste garanti for fred, sikkerhed og bæredygtig og inklusiv udvikling i et stærkt polariseret internationalt miljø; der henviser til, at dets fundament er truet, når universelle regler og værdier — herunder grundlæggende menneskerettigheder, folkeret og humanitær ret — enten drages i tvivl eller misbruges; der henviser til, at multilateralisme er kernen i Den Europæiske Unions tilgang til FUSP som nedfældet i TEU;
- I. der henviser til, at verden står over for et globalt magtskifte, hvor geopolitisk konkurrence er en førende tendens inden for udenrigspolitikken, som kræver hurtige og passende reaktionsmekanismer og -kapaciteter; der henviser til, at EU i vid udstrækning er fraværende i dette globale magtskifte og den geopolitiske konkurrence på grund af manglende enhed blandt medlemsstaterne;
- J. der henviser til, at voksende statslige aktører og nye økonomiske magter forfølger potentielt destabiliserende globale og regionale ambitioner og truer fred og stabilitet i det europæiske naboskabsområde med uforudsigelige konsekvenser for freden, ud over den europæiske og globale sikkerhed; der henviser til, at der er risiko for, at Europa kommer ud på sidelinjen, når det gælder beslutningstagningen, og vil blive alvorligt dårligt stillet som følge heraf; der henviser til, at denne globale omkonfigurering letter fremkomsten af autokratiske ledere, voldelige ikke-statslige aktører og folkelige protestbevægelser;

Onsdag, den 15. januar 2020

- K. der henviser til, at EU's sikkerhedsmiljø, som er betinget af fred og stabilitet i dets nabolande, er mere ustabil, uforudsigeligt, komplekst og sårbart over for eksternt pres — hvilket allerede finder sted i form af hybrid krigsførelse, herunder fjendtlig propaganda fra Rusland og andre aktører, ud over den stigende trussel fra radikale terrorgrupper, der hindrer EU i at udøve sin suverænitets og strategiske autonomi; der henviser til, at ustabilitet og uforudsigelighed ved EU's grænser og i de nærmeste nabolande udgør en direkte trussel mod sikkerheden på kontinentet; der henviser til den uløselige forbindelse mellem intern og ekstern sikkerhed; der henviser til, at dette eksterne pres indebærer både en fysisk dimension og en onlinedimension; der henviser til, at misinformation og andre former for udenlandsk indblanding fra eksterne kræfter udgør en alvorlig risiko for den europæiske suverænitets og en alvorlig trussel mod Unionens stabilitet og sikkerhed;
- L. der henviser til, at socioøkonomisk ulighed, undertrykkelse, klimaforandringer og manglende inddragelse af deltagerne er de vigtigste årsager til den globale konflikt; der henviser til, at FN's mål for bæredygtig udvikling (SDG) blev vedtaget i 2015 af alle FN's medlemsstater for at opstille en køreplan for et rimeligt, retfærdigt, bæredygtigt og inklusivt globalt samarbejde;
- M. der henviser til, at klimaændringernes indvirkning på forskellige aspekter af menneskers liv samt på udviklingsmulighederne, den verdensomspændende geopolitiske orden og den globale stabilitet bliver mere og mere alvorlige; der henviser til, at de, der har færre ressourcer til at tilpasse sig klimaændringerne, vil blive hårdest ramt af deres indvirkning; der henviser til, at EU's udenrigspolitik bør fokusere mere på at fremme multilaterale aktiviteter ved at samarbejde om specifikke klimarelaterede spørgsmål, opbygge strategiske partnerskaber og styrke samarbejdet og interaktionerne mellem statslige og ikke-statslige aktører, herunder store bidragsydere til den globale forurening;
- N. der henviser til, at det går tilbage for menneskerettighederne på verdensplan; der henviser til, at folk fra alle regioner rundt om i verden, efter at være blevet svigtet af deres egne regeringer, søger støtte i Europa til at sikre, at deres menneskerettigheder opretholdes;
- O. der henviser til, at EU's udvidelsespolitik er et effektivt udenrigspolitisk instrument i Unionen; der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik (ENP) er et centralt instrument i forhold til EU's østlige og sydlige nabolande;
- P. der henviser til, at mere end halvdelen af verdens befolkningstilvækst frem mod 2050 forventes at finde sted i Afrika, som ventes at tegne sig for 1,3 milliarder af de 2,4 milliarder mennesker, som jordens befolkning bliver forøget med; der henviser til, at koncentrationen af denne vækst i nogle af de fattigste lande, sammenholdt med klimaændringernes indvirkning, vil medføre en række nye udfordringer, som, hvis de ikke imødegås allerede nu, vil få ekstremt problematiske konsekvenser for de pågældende lande og for Den Europæiske Union; der henviser til, at den nylige rapport fra De Forenede Nationers Konference for Handel og Udvikling (UNCTAD) om handel og udvikling 2019 indeholder tal for yderligere 2,5 billioner USD om året for at nå de mål, der er skitseret i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling;
- Q. der henviser til, at EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik i betragtning af sammenbruddet af vigtige aftaler om våbenkontrol og nedrustning, og også i betragtning af såkaldt »nye teknologier« såsom cyberteknologi og autonome våben, i høj grad bør fokusere på nedrustning, våbenkontrol og ikke-spredning; der henviser til, at Rådets fælles holdning 2008/944/CFSP⁽³⁾ skal revideres og ajourføres, således at kriterierne nøje skal anvendes og gennemføres, og at der indføres en sanktionsmekanisme;

Multilateralisme på spil: presserende behov for et stærkere og forenet Europa

1. minder om, at vi som europæere på et tidspunkt, hvor de konkurrerende beføjelser i stigende grad udfordrer den regelbaserede verdensorden, skal forsvare universelle værdier, regler og principper — navnlig multilateralisme, folkeretten, retsstatsprincippet, demokrati, respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, fri og fair handel, ikkevoldelig konfliktløsning og fælles europæiske interesser — både uden for og inden for EU; understreger, at for at bevare troværdigheden som ihændeher af universelle værdier som demokrati skal Den Europæiske Union træffe foranstaltninger, der er i overensstemmelse med dens principper;

⁽³⁾ EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

Onsdag, den 15. januar 2020

2. understreger, at multilateralisme skal være i centrum for EU's bestræbelser på at forebygge, afbøde og løse konflikter på grundlag af folkerettens normer og principper, FN-pagten og OSCE's Helsingforslutakt fra 1975 og er den bedste måde til at sikre tværnational politisk dialog, fred og en stabiliseret verdensorden; understreger sin faste overbevisning om, at EU og dets medlemsstater i et strategisk miljø, der er blevet betydeligt dårligere, har et voksende ansvar for at bidrage til den internationale sikkerhed;

3. understreger, at multilateralisme er hjørnestenen i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik og udgør den bedste måde at garantere fred, sikkerhed, menneskerettigheder og velstand på; understreger, at denne tilgang giver fordele for mennesker i Europa og resten af verden; anerkender en trestrengt tilgang til multilateralisme baseret på følgende principper: at opretholde folkeretten og sikre, at EU's indsats er baseret på regler og normer i folkeretten og internationalt samarbejde, idet multilateralisme udvides til at omfatte en ny global realitet, der tilskynder til en kollektiv tilgang og mener, at det er muligt at udnytte EU's normative kapacitet, autonomi og indflydelse i internationale organisationer, bevare og udvide deres indflydelse og reformere internationale organisationer, således at multilaterale organisationer gøres egnede til formålet; anerkender endvidere, at problemet med magtuligheder mellem statslige og ikke-statslige aktører skal behandles og løses, hvis multilateralismen skal være effektiv; glæder sig over de foranstaltninger, Unionen har truffet for at støtte Parisaftalen, regionale fredsaftaler og nuklear nedrustning;

4. udtrykker sin beklagelse over USA's gradvise tilbagetrækning fra den multilaterale verdensorden, nemlig landets udtræden af Parisaftalen, den fælles omfattende handlingsplan (JCPOA), FN's Menneskerettighedsråd og UNESCO, og dets beslutning om at suspendere finansieringen af De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), støtter kraftigt bevarelsen og den fuldstændige gennemførelse af alle sider af den fælles omfattende handlingsplan som en integreret del af den globale multilaterale orden og ikke-spredningsordningen og et bidrag til den regionale sikkerhed i Mellemøsten; afviser USA's ensidige genindførelse af sanktioner efter dets udtræden af den fælles omfattende handlingsplan, da den i alvorlig grad griber ind i EU's legitime økonomiske og udenrigspolitiske interesser; opfordrer EU og dets medlemsstater til at opbygge deres enhed, afskrækkelse og modstandsdygtighed over for sekundære sanktioner fra tredjelande og være parat til at vedtage modforanstaltninger mod ethvert land, der skader EU's legitime interesser ved hjælp af sekundære sanktioner;

5. beklager, at det transatlantiske partnerskab står over for en lang række udfordringer og forstyrrelser på kort sigt, men at det stadig er en absolut forudsætning for sikkerhed og velstand på begge sider af Atlanten; udtrykker sin beklagelse over USA's gradvise tilbagetrækning fra den multilaterale, regelbaserede verdensorden;

6. anmoder på ny medlemsstaterne om at støtte en reform af Sikkerhedsrådets sammensætning og funktionsmåde; understreger, at EU er fast besluttet på at styrke FN's rolle på den internationale scene;

7. opfordrer til en stærkere, forenet, effektiv, proaktiv og mere strategisk Europæisk Union, navnlig i betragtning af at en ny europæisk politisk cyklus netop er begyndt, og at EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik er underkastet forandring; mener, at ingen medlemsstat alene kan reagere effektivt på nutidens globale udfordringer; understreger behovet for et europæisk samarbejde med henblik på at øve indflydelse på den internationale scene, hvilket kræver en fælles tilgang og ikke ville være muligt, hvis EU var splittet; opfordrer EU til at intensivere bestræbelserne på at beskytte interesser og værdier, samtidig med at EU fungerer som en pålidelig international partner; mener, at det er vigtigt at styrke EU's egne effektivitets- og håndhævelsesbeføjelser på internationalt plan, og opfordrer EU-institutionerne til at fokusere på at være borgerfokuserede og handle i befolkningens interesse; understreger, at EU bør formidle politiske mål, fastsætte prioriteter og mål, der inddrager borgerne, fokuserer på mennesker og ikke på processer, giver konkrete resultater og ikke fører til yderligere bureaukrati; opfordrer EU til at forbedre dialogen med statslige og ikke-statslige aktører i tredjelande, når der udvikles politiske forslag med en international dimension, således at EU kan tale med én fælles stemme;

8. gentager, at der er et presserende behov for at styrke EU's modstandsdygtighed og uafhængighed ved at forstærke en FUSP, som fremmer fred, regional og international sikkerhed, menneskerettigheder, social retfærdighed, grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet i EU, dets nabolande og i hele verden; understreger, at EU's troværdighed i verden er betinget af, at disse principper beskyttes og overholdes; mener, at denne styrkede FUSP bør være mere sammenhængende, herunder ikke kun traditionel blød magt, men også en stærk FSFP, en effektiv sanktionspolitik og et grænseoverskridende samarbejde mod terrorisme; gentager sin opfordring til en hurtig vedtagelse af en EU-sanktionsmekanisme på menneskerettighedsområdet (dvs. en EU-udgave af »Magnitskij-loven«), der giver mulighed for målrettede sanktioner mod enkeltpersoner, der har en medvirkende rolle i alvorlige menneskerettighedskrænkelser;

Onsdag, den 15. januar 2020

9. mener, at Den Europæiske Union er nødt til at blive en troværdig og effektiv global aktør, så den kan påtage sig en ansvarlig, håndgribelig, proaktiv og fremtrædende førerrolle på internationalt plan og frigøre sit politiske potentiale til at tænke og handle som en geopolitisk magtfaktor med en meningsfuld indvirkning og samtidig forsvare og fremme målene i artikel 21 i TEU, dens universelle principper og regler, dens fælles værdier — med udgangspunkt i fred og menneskerettigheder — og interesser i verden, der kan bidrage til at løse konflikter i hele verden og forme den globale styring; bekræfter på ny behovet for at sikre EU's strategiske autonomi, navnlig bedre beslutningstagning, kapacitet og passende forsvarskapaciteter, der er anerkendt i EU's globale strategi, som blev bekræftet i juni 2018 af de 28 stats- og regeringschefer, og som søger at fremme et mere effektivt og uafhængigt EU i en tid med voksende geopolitisk konkurrence;

10. støtter fuldt ud Kommissionens formands beslutning om at omdanne EU's udøvende magt til en »geopolitisk Kommission«, hvis fokus er at opbygge en troværdig ekstern aktør, der systematisk vil behandle spørgsmål vedrørende eksterne foranstaltninger; glæder sig over tilsagnet fra NF/HR om at koordinere de eksterne dimensioner af Kommissionens tiltag og sikre en bedre forbindelse mellem de interne og eksterne aspekter af vores politikker; understreger, at det derfor forventes, at en geopolitisk Kommission vedtager en proaktiv snarere end reaktiv tilgang til globale anliggender, og at den næste flerårige finansielle ramme (FFR) afspejler dette mandat; mener i denne forbindelse, at Den Europæiske Union bør stræbe efter at blive en mere selvstændig aktør, uden at dette berører dens status som normativ kraft; understreger, at en geopolitisk Kommission skal beskytte sine interesser under fuld overholdelse af folkeretten og sine egne værdier; understreger, at EU skal udnytte alle sine beføjelser baseret på en ånd af samarbejde og åbenhed, samtidig med at det forbeholder sig ret til at holde igen, når det er nødvendigt;

11. bekræfter sin støtte til EU's globale strategi som et afgørende skridt fremad fra ad hoc-krisestyring til en integreret tilgang til EU's udenrigspolitik; mener, at en strategisk revision af EU's globale strategi vil være rettidig og nødvendig, navnlig i lyset af nogle af de omfattende geopolitiske forandringer, der har fundet sted siden dens vedtagelse (f.eks. politiske forskelle på tværs af det transatlantiske partnerskab, fremkomsten af nye, mere assertive beføjelser såsom Kina og forværringen af klimakrisen), som alle har alvorlige konsekvenser for Unionens udenrigspolitiske mål og overordnede sikkerhedspolitik; opfordrer som følge heraf NF/HR til at indlede en proces med altomfattende høringer, der starter med medlemsstaterne og førende eksperter i EU's udenrigspolitik uden for EU-institutionerne og med inddragelse af civilsamfundsorganisationer;

12. mener, at EU i højere grad bør forlade sig på handels- og udviklingsinstrumenter såsom bilaterale aftaler og frihandelsaftaler med tredjelande ved at gøre ratificeringen af en aftale betinget af undertegnelse af Parisaftalen og respekt for de grundlæggende europæiske værdier;

13. mener også, at EU for at bevare sin troværdighed udadtil bør sætte respekten for menneskerettighedsklausulerne i centrum for EU's aftaler med tredjelande og gøre dem betingede og anvende dem, når det er nødvendigt;

14. er af den opfattelse, at Den Europæiske Union er nødt til at reagere hurtigere og mere effektivt på kriser med alle de diplomatiske og økonomiske instrumenter, den råder over, og at medtage flere civile og militære missioner som en del af FSFP; minder i denne forbindelse om, at den bør lægge større vægt på at forebygge konflikter ved at tage fat på de grundlæggende årsager til ustabilitet og ved at skabe instrumenter til at håndtere dem; minder i denne forbindelse om behovet for i væsentlig grad at øge EU-budgettets ressourcer til den næste FFR og mindst fordoble midlerne til konfliktforebyggelse, fredsopbygning og mægling; minder om EU's grundlæggende rolle med hensyn til at fremme demokrati i det europæiske naboskab, navnlig gennem støtteprogrammer under Den Europæiske Demokratifond;

15. understreger, at Den Europæiske Union er nødt til at skifte fra en reaktiv til en proaktiv tilgang, og understreger betydningen af at gå sammen med EU's ligesindede strategiske partnere, navnlig NATO og de nye vækstlande, om at forsvare den regelbaserede verdensorden, der bygger på folkeretten, humanitærretten og multilaterale traktater; minder om, at EU's FUSP er baseret på partnerskab og multilateralisme, som bidrager til at forene de relevante regionale og globale magter; understreger det presserende behov for at undersøge nye fleksible former for samarbejde mellem organisationer, navnlig med hensyn til overvågning og kontrol af teknologistrømme, handel og investeringer, og finde innovative og inklusive samarbejdsmekanismer, der udvikler intelligent multilateralisme; opfordrer til, at der gøres en fælles indsats for at reformere de multilaterale organisationer for at gøre dem egnede til formålet;

Onsdag, den 15. januar 2020

16. gør sig til fortalere for en EU-udenrigspolitik, der forener EU-institutionerne og alle medlemsstaterne bag en fælles og stærk udenrigspolitik på EU-plan og hermed øger EU's troværdighed; støtter tanken om, at en sådan politik hellert bør støtte den afgørende rolle, som NF/HR spiller; opfordrer til oprettelse af ad hoc-koalitioner af medlemsstater, der bidrager til større fleksibilitet og øget reaktionsevne for Unionens optræden udadtil, ved at mindske det pres, der skabes af behovet for at opnå konsensus mellem medlemsstaterne; opfordrer til, at der genetableres tættere former for samarbejde mellem NF/HR og udenrigsministrene, således at sidstnævnte er bemyndiget til at handle på vegne af EU med henblik på at styrke EU's samhørighed og demokratiske legitimitet; opfordrer EU til at oplyse sine borgere bedre om sine visioner og politikmål for FUSP;

17. opfordrer til større solidaritet og øget koordinering mellem EU og medlemsstaterne; minder om behovet for konsekvens i Unionens eksterne politikker og med andre politikker, der har en ekstern dimension, og at disse politikker koordineres med internationale partnere; mener, at samarbejde mellem medlemsstaterne er afgørende for at beskytte EU's demokrati, fælles værdier, frihedsrettigheder og sociale og miljømæssige standarder; understreger behovet for at udvide samarbejdet mellem medlemsstaterne, partnerlandene og de internationale organisationer; gentager betydningen af artikel 24, stk. 3, i TEU, hvorefter »medlemsstaterne aktivt og uforbeholdent [støtter] Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik i en ånd af loyalitet og gensidig solidaritet og respekterer Unionens indsats på dette område«; understreger, at EU-Udenrigsrådet, som det fremgår af traktaten, er det forum, hvor nationale ministre fremlægger deres synspunkter og enes om politikker, og at medlemsstaterne, når politikken er vedtaget, fuldt ud skal støtte NF/HR i gennemførelsen af denne politik, herunder deres egen diplomatiske indsats;

18. understreger, at Unionen skal gennemføre Lissabontraktatens bestemmelser fuldt ud og anvende de eksisterende instrumenter mere effektivt; opfordrer EU til at handle på en mere harmoniseret og sammenhængende måde for at forbedre dets beslutningsprocesser og blive en effektiv og troværdig ekstern aktør, hvor EU-Udenrigstjenesten spiller en central rolle;

Styrkelse af Europa-Parlamentet som en søjle i FUSP

19. understreger, at Den Europæiske Union kun kan udfolde sit fulde potentiale, når den taler med én stemme, og når beslutningstagningen lidt efter lidt flyttes fra det nationale til det overnationale niveau, så der drages fuld fordel af de muligheder, som EU-traktaterne, -institutionerne og deres procedurer tilbyder med fuld respekt for nærhedsprincippet og medlemsstaternes kompetencer; understreger, at Den Europæiske Union bør anvende alle til rådighed værende midler for at nå dette mål, herunder dem, der ligger i parlamentarisk diplomati;

20. gentager i denne forbindelse, at Parlamentet i årenes løb har udviklet en række instrumenter og netværk på området for optræden udadtil, såsom blandede parlamentariske udvalg og parlamentariske samarbejdsudvalg med tredjelande, samt arbejdet i de interparlamentariske delegationer, ad hoc-delegationer og valgobservationsmissioner, som begge er adskilte fra og komplementære til dem, der udføres af EU's udøvende magt; gør opmærksom på Parlamentets tilsyns- og kontrolbeføjelser og understreger, at dets betænkninger og beslutninger fortjener større opmærksomhed; understreger betydningen af parlamentariske forsamlinger som fora for samarbejde og institutionel dialog og fremhæver det værdifulde bidrag, de yder til EU's optræden udadtil og til området for sikkerhed og forsvar; understreger behovet for at fremme deres aktiviteter og sikre, at deres arbejde udføres korrekt;

21. understreger den afgørende rolle, som EU's valgobservationsmissioner spiller; understreger det politiske ansvar, som chefobservatører, der udpeges blandt medlemmerne af Europa-Parlamentet, har; opfordrer derfor til en mere integreret tilgang til EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik, som omfatter en parlamentarisk dimension; opfordrer til et mere interinstitutionelt samarbejde, når der udarbejdes strategier over for tredjelande og regioner med særlig vægt på landene i det vestlige Balkan og landene i Det Østlige Partnerskab; minder om betydningen af det parlamentariske diplomati og de interparlamentariske forbindelser for at støtte disse mål; bekræfter, at Parlamentet skal spille en større rolle i FUSP og på den internationale scene; understreger behovet for, at EU og medlemsstaterne samarbejder om at fastlægge en overordnet politisk strategi for et nyt parlamentarisk diplomati, der omfatter en mere integreret tilgang til EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik og tilpasser den måde, de fungerer på;

22. understreger den rolle, som hver institution, der er involveret i FUSP/FSFP, skal spille med hensyn til at tage sine arbejdsmetoder op til fornyet overvejelse og evaluere den bedste måde at udfylde sin rolle på i henhold til traktaterne;

Onsdag, den 15. januar 2020

23. opfordrer til et forbedret interinstitutionelt samarbejde i den forstand, at Parlamentet vil modtage oplysninger i tilstrækkelig god tid til, at det, hvis det er hensigtsmæssigt, kan fremsætte sine synspunkter, og at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten kan tage hensyn til Parlamentets synspunkter; opfordrer til en mere effektiv og omfattende informationsdeling fra Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens side for at sætte Parlamentet i stand til at udøve sin kontrollfunktion på effektiv og rettidig vis, herunder på FUSP-området; glæder sig over tilsagnet fra NF/HR om en bedre og hurtigere underretning, inddragelse og høring af Parlamentet om de grundlæggende valg inden for FUSP;

24. opfordrer til en styrkelse af Parlamentets roller i forbindelse med tilsyn og kontrol af EU's optræden udadtil, herunder ved fortsat at holde regelmæssige konsultationer med NF/HR, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen; opfordrer til, at forhandlingerne om Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger inden for FUSP og FSFP afsluttes;

25. bemærker, at Parlamentets Udenrigsudvalg som korresponderende udvalg for forbindelserne med tredjelande, hvis/når Brexit finder sted, bør gives alle nødvendige oplysninger af EU's udøvende myndighed for på Parlamentets vegne at kunne kontrollere forhandlingsprocessen i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF og for at kunne give rettidigt input til den/de fremtidige aftale(r) med Det Forenede Kongerige, som vil kræve Parlamentets godkendelse; fremhæver betydningen af et fremtidigt samarbejde mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige inden for FUSP og FSFP og erkender, at det er nødvendigt at finde kreative løsninger;

26. fremhæver EU's bestræbelser på konsekvent at bekræfte betydningen af at opretholde og styrke en fri og åben international orden, der bygger på respekt for retsstatsprincippet;

27. anmoder om, at der forud for vedtagelsen af en FUSP-relateret strategi eller meddelelse fra Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten etableres en høringsordning med Udenrigsudvalget og relevante organer;

28. opfordrer til en mere strategisk tilgang, større kohærens, konsistens og komplementaritet, som fastsat i traktaterne, mellem EU's eksterne finansieringsinstrumenter og FUSP, så Den Europæiske Union bliver i stand til at tackle de voksende sikkerhedsmæssige og udenrigspolitiske udfordringer; understreger, at en troværdig og effektiv FUSP skal understøttes af tilstrækkelige finansielle ressourcer; opfordrer til, at disse stilles til rådighed for EU's optræden udadtil under den næste FFR (2021-2027), og til, at EU fokuserer sine ressourcer på strategiske prioriteter;

29. noterer sig Kommissionens forslag om at kombinere de fleste af de eksisterende instrumenter for foranstaltninger udadtil til et enkelt instrument, instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde; gentager, at samling af instrumenter for EU's optræden udadtil i en fælles fond kan føre til synergier, effektivitet og hurtighed i beslutningsprocesser og udbetaling af midler, men ikke bør aflede Unionens midler fra dens mangeårige og overordnede udenrigspolitiske mål om fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig udvikling og beskyttelse af menneskerettighederne; glæder sig over den forenkledte struktur for de eksterne instrumenter, der er foreslået inden for rammerne af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde; opfordrer til passende kontrolmekanismer, tilstrækkelig gennemsigtighed og strategisk politisk input og regelmæssig kontrol af Parlamentets anvendelse; understreger betydningen af differentieringsprincippet i forbindelse med bistand til nabolande med en højere grad af engagement i europæiske reformer i henhold til princippet om »mere for mere« og »mindre for mindre«;

30. understreger behovet for, at Parlamentet får en større rolle under kontrollen og styringen af alle EU's eksterne instrumenter, herunder instrumentet til førtiltrædelsesbistand for 2021-2027 (IPA III); fremhæver den rolle, som instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, spiller, navnlig med hensyn til at støtte fred og stabilitet rundt omkring i verden; forventer en rettidig vedtagelse af instrumenterne for perioden efter 2020, herunder Den Europæiske Fredsfacilitet (EPF), for at undgå unødvendige finansieringshuller;

31. mener, at konfliktforebyggelse, fredsopbygning og mægling og en fredelig løsning på langvarige konflikter, navnlig i EU's umiddelbare naboskabsområde, bør være en prioritet i de kommende år; understreger, at en sådan tilgang ville give en høj grad af EU-merværdi på politisk, socialt, økonomisk og sikkerhedsmæssigt plan; minder om, at konfliktforebyggelses- og mæglingsaktiviteter bidrager til EU's tilstedeværelse og troværdighed på den internationale scene, og at disse bør indgå i en holistisk tilgang, der kombinerer sikkerhed, diplomati og udvikling; påpeger behovet for at konsolidere Den Europæiske Union som en indflydelsesrig global aktør og investere i konfliktforebyggelse og mægling; opfordrer EU til i højere grad at

Onsdag, den 15. januar 2020

prioritere konfliktforebyggelse og mægling; fremhæver Parlamentets værdifulde bidrag i forbindelse med konfliktløsning og bidrag til mægling, dialog og fremme af værdier som demokrati, retsstatsprincippet, respekt for mindretal og grundlæggende rettigheder, navnlig i landene i det vestlige Balkan, det østlige partnerskab og de sydlige nabolande, og opfordrer til en yderligere udvikling af det interinstitutionelle samarbejde om mægling; glæder sig over EU's styrkede rolle i konfliktløsning og tillidskabelse inden for rammerne af eller til støtte for eksisterende vedtagne forhandlingsformater og -principper;

32. minder om betydningen af en stærk naboskabspolitik, hvor EU forpligter sig til at varetage fælles samfundsmæssige, politiske og økonomiske interesser med partnerlandene i øst og syd; understreger den strategiske rolle, som EU kan spille gennem den europæiske naboskabspolitik for at styrke modstandsdygtigheden hos EU's partnere som en nøgleprioritet for at imødegå de trusler og pres, som de oplever; anerkender, at for at Den Europæiske Union kan blive en stærk global aktør, skal EU være en relevant aktør i naboskabsområdet;

33. minder om, at moderne demokratier kræver, at de lovgivende afdelinger skal fungere fuldt ud, og understreger i denne forbindelse betydningen af at støtte parlamenternes arbejde både i det vestlige Balkan og i nabolandene;

34. anerkender betydningen af stabilitet i det østlige naboskabsområde for Unionens egen stabilitet og EU's forandringspotentiale for naboregioner og -lande; gentager sin støtte til det østlige partnerskab, som fejrede sit 10-års jubilæum i 2019; understreger imidlertid, at det for at opnå større succes i det østlige partnerskab er nødvendigt med nye initiativer og forpligtelser fra begge sider (dvs. EU og dets partnere); opfordrer til, at der udvikles stadig tættere forbindelser med det østlige partnerskab, herunder målrettede strategier for Ukraine, Georgien og Moldova, og understreger betydningen af at bemærke idéer som f.eks. 2030-triostrategien og dem fra de mest avancerede EU-associerede lande i Det Østlige Partnerskab; understreger, at en sådan tilgang bør være baseret på princippet om »mere for mere« og »mindre for mindre« under ledelse af EU-institutioner og koalitionen af ligesindede medlemsstater, kendt som den europæiske trioproces, med fokus på konkrete projekter og programmer til at følge den bedste praksis fra Berlinprocessen og integrationen i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde; mener, at en vellykket omstilling i landene i det østlige partnerskab — især de EU-associerede lande Ukraine, Moldova og Georgien — kan give positive resultater, som også kan have indflydelse på samfundet i nabolandet Rusland;

35. minder om og understreger, at samarbejde med landene i det østlige partnerskab og andre af EU's nabolande bør være en prioritet for FUSP på grund af EU's vitale interesser i udviklingen og demokratiseringen af disse lande; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fortsat at styrke de økonomiske forbindelser og konnektivetsforbindelserne, anvende handels- og associeringsaftaler, adgang til det indre marked og uddybde mellemfolkelige kontakter, herunder gennem visumlempelse og -liberalisering, når alle krav er opfyldt; understreger, at ovenstående kan tjene som incitament til at fremme demokratiske reformer og vedtagelsen af EU's regler og standarder;

36. gentager EU's tilsagn om at støtte Ukraines og alle lande i det østlige partnerskabs suverænitet, territoriale integritet og politiske uafhængighed inden for deres internationalt anerkendte grænser i henhold til folkeretten, normer og principper med henblik på at øge støtten til konfliktramte indbyggere, internt fordrevne og flygtninge og bekæmpe destabiliseringsforsøg fra tredjelande, navnlig Rusland; afviser magtanvendelse eller truslen om magtanvendelse ved løsning af konflikter og gentager sin vision om, at de nuværende konflikter i alle landene i det østlige partnerskab bør afvikles i overensstemmelse med de folkeretlige normer og principper; er fortsat fuldt engageret i politikken om ikkeanerkendelse af den ulovlige annektering af Krim; understreger kraftigt betydningen af en proaktiv tilgang baseret på folkeretten mod langvarige konflikter i de østlige nabolande; fordømmer endvidere den fortsatte militarisering i de besatte georgiske territorier Abkhasien og Tskhinvaliregionen/Sydossetien og opfordrer Rusland til at opfylde sine forpligtelser i henhold til folkeretten; understreger, at russere mere end ti år efter den russiske angrebshandling i Georgien og efterfølgende våbenhvile, der blev formidlet af EU, stadig overtræder nogle af deres egne bestemmelser, og at »grænsedragningen« ikke er afsluttet; opfordrer til en styrkelse af mandatet for Den Europæiske Unions observatørmission i Georgien (EUMM) og den øgede synlighed heraf; opfordrer indtrængende Den Russiske Føderation til som besættelsesmagt at leve op til sine internationale forpligtelser og give EUMM uhindret adgang til de besatte områder;

37. glæder sig over, at formanden for Kommissionen på ny bekræfter det europæiske perspektiv for det vestlige Balkan og understreger sit tilsagn om udvidelse, som fortsat er en central politik og fungerer som EU's drivkraft; gentager behovet for, at EU's holdning til udvidelse er ambitiøs og troværdig;

Onsdag, den 15. januar 2020

38. opfordrer til en troværdig EU-udvidelsesstrategi i det vestlige Balkan, der er forankret i strenge og rimelige betingelser i overensstemmelse med anvendelsen af Københavnskriterierne, og som af udenrigspolitiske årsager fortsat er et vigtigt redskab til at fremme sikkerhed ved at øge landes modstandsdygtighed i en region af strategisk betydning for EU;

39. gentager, at målene for EU's politik over for landene på det vestlige Balkan, bortset fra den samlede FUSP, er at guide dem hen imod tiltrædelse; understreger, at denne udvidelsesproces er meritbaseret og afhænger af, om de overholder Københavnskriterierne, principperne om demokrati, respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettigheder og mindretalsrettigheder, overholdelse af retsstatsprincippet og individuelle resultater med henblik på at opfylde de pålagte kriterier;

40. understreger betydningen af en igangværende reformproces, der er forbundet med den forandrende virkning for kandidatlandene; er fortsat fuldt engageret i at støtte EU-orienterede reformer og projekter, navnlig dem, der fokuserer på yderligere styrkelse af retsstatsprincippet og god regeringsførelse, beskyttelse af grundlæggende rettigheder og fremme af forsoning, gode naboskabsforbindelser og regionalt samarbejde; bemærker med beklagelse, at processen er blevet langsommere;

Styrkelse af FUSP med henblik på at imødegå globale trusler

41. opfordrer til, at EU's og medlemsstaternes evne til at handle uafhængigt på sikkerheds- og forsvarsområdet styrkes; understreger, at effektive og tætte partnerskaber med partnerorganisationer såsom FN eller NATO og med andre internationale institutioner såsom Den Afrikanske Union og OSCE er vigtigere end nogensinde; understreger, at NATO er EU's vigtigste sikkerhedspartner; understreger betydningen af et tæt samarbejde med NATO om alle forsvarsrelaterede forhold og i håndteringen af de sikkerhedsmæssige udfordringer, som EU og dets nabolande står over for, navnlig dem, der vedrører imødegåelse af hybride trusler;

42. glæder sig over EU's indsats for at styrke EU's sikkerhed og forsvar med henblik på bedre at beskytte Unionen og dens borgere og bidrage til fred og stabilitet i og uden for naboskabsområdet i overensstemmelse med den fælles erklæring om samarbejdet mellem EU og NATO af 10. juli 2018;

43. understreger NATO's rolle som en vigtig søjle i den europæiske sikkerhed og glæder sig over den igangværende NATO-udvidelse, der bidrager til Europas stabilitet og trivsel;

44. mener, at afstemning med kvalificeret flertal vil kunne gøre EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik mere effektiv og vil fremskynde beslutningsprocessen; opfordrer Rådet til regelmæssigt at anvende kvalificeret flertal i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2, i TEU, og opfordrer Rådet til at tage dette initiativ op ved at gøre brug af »passerellebestemmelsen« i artikel 31, stk. 3, i TEU; opfordrer Rådet til at overveje at udbrede afstemning med kvalificeret flertal til andre områder inden for FUSP;

45. støtter en debat inden for EU om nye formater såsom et EU-sikkerhedsråd i fuld dialog og under fuldt samarbejde med medlemsstaterne og om måder at koordinere tættere på inden for EU og med internationale myndigheder med henblik på at fremme en mere effektiv beslutningsproces på det sikkerhedspolitiske område;

46. glæder sig over Kommissionens formands beslutning om inden fem år at bygge en reel og operationel europæisk forsvarsunion og opfordrer til en gennemsigtig udveksling med Parlamentet og medlemsstaterne om oprettelse af en forsvarsunion; mener i denne forbindelse, at EU bør gøre bedst mulig brug af de allerede eksisterende mekanismer og instrumenter såsom permanent struktureret samarbejde (PESCO), militær mobilitet og Den Europæiske Forsvarsfond (EDF), som har til formål at forbedre den nationale og europæiske kapacitet og støtte en forbedring af effektiviteten i den europæiske forsvarsindustri; opfordrer til, at der oprettes en mekanisme for parlamentarisk demokratisk kontrol med alle nye instrumenter på forsvarsområdet;

47. understreger behovet for at sikre en løbende evaluering af PESCO og Den Europæiske Forsvarsfond og de måder, hvorpå de bidrager til FUSP-målene, med henblik på at sikre, at der stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed i overensstemmelse med PESCO-forpligtelserne, og gennemføre EU's afgørelser på en effektiv og sammenhængende måde — herunder gennem en mere integreret industriel og teknologisk basis for det europæiske forsvar (EDTIB) — på en måde, der sikrer, at Unionen forbliver åben for samarbejde;

Onsdag, den 15. januar 2020

48. minder om, at artikel 20, stk. 2, i TEU, som fastlægger bestemmelserne om forstærket samarbejde, giver medlemsstaterne yderligere muligheder for at gå videre med FUSP og derfor bør anvendes;

49. minder om, at klimaforandringer påvirker alle aspekter af menneskers liv og bl.a. øger sandsynligheden for konflikter og vold; understreger, at klimasikkerhedshensyn og viljen til at håndhæve global miljøforvaltning bør integreres i EU's udenrigspolitik;

50. understreger, at EU bør udvikle kapacitet til overvågning af risici i forbindelse med klimaforandringer, hvilket bør omfatte politikker for konfliktsensitivitet og kriseforebyggelse; anerkender i denne forbindelse, at sammenkædning af foranstaltninger til klimatilpasning og fredsopbygning styrker konfliktforebyggelse; understreger, at det er nødvendigt at udvikle en samlet og proaktiv tilgang til klimaforandringer; opfordrer EU og medlemsstaterne til at handle med høje ambitioner på den internationale klimakonference og til at gennemføre deres forpligtelser; understreger værdien af klimadiplomati i denne henseende;

51. understreger behovet for at udvikle en samlet tilgang til klimaændringer og sikkerhed i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling, navnlig SDG 13 og SDG 16, for at sikre lige og tilstrækkelige strømme af klimafinansiering i henhold til Parisaftalen og afsætte flere midler til sådanne foranstaltninger under det nuværende instrument, der bidrager til stabilitet og fred, og det kommende NDICI-instrument;

52. understreger den voksende geopolitiske betydning af Arktis og dens indvirkning på sikkerhedssituationen i EU og på verdensplan; opfordrer indtrængende EU til at arbejde hen imod en mere sammenhængende intern og ekstern politik, en arktisk strategi og en konkret handlingsplan for EU's engagement i Arktis, der også tager hensyn til det sikkerheds- og geostrategiske aspekt; bemærker EU's kapacitet til at bidrage til at løse potentielle sikkerhedsmæssige og geostrategiske udfordringer;

53. opfordrer til øget støtte til EU-strategien for maritim sikkerhed, da retten til fri sejlads i stigende grad udgør en udfordring på verdensplan såvel som på naboskabsplan; insisterer på, at retten til fri sejlads til enhver tid skal respekteres, og at der skal sættes fokus på konfliktnedtrapning og forebyggelse af væbnede konflikter og militære hændelser;

54. udtrykker sin beklagelse over, at spændingerne er stigende, og at havretten og den internationale havret fortsat krænkes i mange af verdens store maritime hotspots, f.eks. i Det Sydkinesiske Hav, Hormuzstrædet, Adenbugten og Guineabugten; minder om den ustabile situation i Det Asovsk Hav; bemærker, at mange af disse spændinger har geopolitisk karakter;

55. opfordrer EU til at træffe aktive foranstaltninger og overveje restriktive foranstaltninger som reaktion på alvorlige brud på retten til fri sejlads og international havret;

56. minder om, at effektive internationale våbenkontrol-, nedrustnings- og ikkespredningsordninger er en hjørnesten i den globale og europæiske sikkerhed; bemærker, at uansvarlige våbenoverførsler til tredjelande undergraver og svækker FUSP, navnlig EU's indsats for fred, stabilitet og bæredygtig udvikling; opfordrer til nøje overholdelse af de otte kriterier, der er fastsat i fælles holdning 2008/944/CFSP om kontrol med våbeneksport, og opfordrer til en mekanisme for overvågning og kontrol på EU-plan i denne henseende; understreger behovet for en forsvarsindustri, der anvender skatteydernes penge effektivt og produktivt, ud over EU's behov for at fremme et mere integreret indre marked for forsvarsmateriel og en koordineret politik til støtte for forskning og udvikling på forsvarsområdet; opfordrer medlemsstaterne til at gøre multilateral nuklear nedrustning til en prioritet i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik; mener, at EU skal fortsætte sine bestræbelser på at holde atomaftalen med Iran i live; opfordrer indtrængende NF/HR til at bruge alle tilgængelige politiske og diplomatiske midler til at sikre den fælles omfattende handlingsplan og den nye strategiske traktat om reduktion af våben (New START) og til at iværksætte en sammenhængende og troværdig strategi for multilaterale forhandlinger om foranstaltninger til regional nedtrapning og tillidsopbygning i Golfen, som inddrager alle aktører i regionen; understreger, at EU's evne til at tage diplomatisk kontakt med alle berørte aktører er et stærkt aktiv, der bør udnyttes fuldt ud til dette formål;

Onsdag, den 15. januar 2020

57. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud at overholde Rådets fælles holdning 2008/944/CFSP om kontrol med våbeneksport og nøje gennemføre de forpligtelser, der følger af denne fælles holdning, navnlig kriterium 4 om regional fred, sikkerhed og stabilitet, om deres politik for våbeneksport til Tyrkiet og om at indføre en våbenembargo mod Tyrkiet efter landets ulovlige invasion af det nordlige Syrien og dets ulovlige handlinger i det østlige Middelhavsområde — navnlig landets invasion af Republikken Cyperns eksklusive økonomiske zone og territorialfarvande; gentager, at det mener, den fælles holdning skal revideres og ajourføres, således at kriterierne nøje skal anvendes og gennemføres, og at der indføres en sanktionsmekanisme; opfordrer NF/HR til at behandle denne sag som en prioritet;

58. opfordrer NF/HR til at fremme en multidimensionel biregional samarbejdsstrategi med Latinamerika og Caribien på sikkerheds- og forsvarsområdet, til at fremme fælles forsvar af den multilaterale orden, til at styrke samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet og til at bekæmpe klimaændringer og følgerne heraf for den sociale, politiske og økonomiske stabilitet og til at fremme dialog som et redskab til at nå frem til fredelige løsninger på de politiske konflikter, som vi er vidner til;

59. opfordrer til, at man undersøger muligheden for at skabe et nyt forum for multilateralt samarbejde mellem vestlige allierede, bl.a. EU, USA, Japan, Canada, Sydkorea, Australien og New Zealand, ved at trække på resultaterne fra the Coordinating Committee for Multilateral Strategic Export Controls; understreger, at mandatet for et nyt forum bør omfatte overvågning og kontrol af eksport af teknologier, handelsstrømme og følsomme investeringer til risikostater;

60. understreger, at en styrkelse af de omfattende forbindelser med Øst- og Sydøstasien er afgørende for EU's regelbaserede, samlede og bæredygtige strategi for konnektivitet og omvendt; fremmer derfor bæredygtighed, en regelbaseret tilgang og FFR som et afgørende instrument;

61. noterer sig den militære opbygning i regionen og opfordrer alle involverede parter til at respektere navigationsfriheden, løse uoverensstemmelser ved hjælp af fredelige midler og afstå fra ensidige foranstaltninger til at ændre status quo, herunder i Det Østlige og Syd kinesiske Hav og Taiwan; udtrykker bekymring over, at udenlandsk indblanding fra autokratiske regimer gennem misinformation og cyberangreb i forbindelse med det kommende parlamentsvalg truer asiatiske demokratier og regional stabilitet; gentager sin støtte til Taiwans meningsfulde deltagelse i internationale organisationer, mekanismer og aktiviteter;

62. understreger, at Kommissionen bør integrere en strategi for cybersikkerhed i EU's digitaliseringsbestræbelser og fremme initiativet i alle medlemsstater som led i et stærkt politisk og økonomisk engagement i digital innovation;

63. opfordrer NF/HR, Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at imødegå cybertrusler og hybride trusler, der er kombinationer af tvetydigheder, der foregår ved at styrke EU's og medlemsstaternes cyberforsvarsmekanismer og deres modstandsdygtighed over for hybride trusler ved at opbygge kritiske infrastrukturer, der er modstandsdygtige over for cyberangreb; opfordrer i denne forbindelse til, at der udvikles omfattende fælles kapaciteter og metoder til at analysere risici og sårbarhed; understreger, at der er behov for en bedre koordinering for effektivt at overvinde disse udfordringer; minder om, at strategisk kommunikation og offentligt diplomati bør styrke EU's geopolitiske indflydelse og globale image i verden og beskytte EU's interesser;

64. understreger, at udenlandsk indblanding i EU-anliggender udgør en stor risiko for EU's sikkerhed og stabilitet; går stærkt ind for en styrkelse af Den Europæiske Unions kapacitet til strategisk kommunikation; opfordrer i denne forbindelse til yderligere støtte til de tre strategiske kommunikationstaskorcer (Øst-, Syd- og Vestbalkan); opfordrer til øget støtte til EU-Udenrigstjenestens afdeling for strategisk kommunikation, da den spiller en afgørende rolle, ved at gøre den til en fuldt udviklet enhed i EU-Udenrigstjenesten med ansvar for det østlige og sydlige naboskabsområde og med tilstrækkelige personale- og budgetmæssige ressourcer, eventuelt ved hjælp af en ekstra, øremærket budgetpost;

65. opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres kapacitet og tilskynde til samarbejde og udveksling af oplysninger for at forhindre statslige og ikke-statslige aktører fra tredjelande i at øve fjendtlig indblanding i beslutningstagningen i EU og i medlemsstaterne; mener, at en øget strategisk kommunikationskapacitet i EU kan bidrage til dette mål;

Onsdag, den 15. januar 2020

66. understreger, at indblanding i valg er en del af en bredere strategi for hybrid krigsførelse, og at der derfor fortsat er tale om et centralt sikkerhedsmæssigt og udenrigspolitisk spørgsmål; opfordrer NF/HR, Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en omfattende strategi for bekæmpelse af udenlandske valg handlinger og misinformation i nationale og europæiske demokratiske processer, herunder dem, der kommer fra statsstøttet russisk propaganda;

67. bemærker, at Rusland er den mest nærliggende kilde til hybride og konventionelle sikkerhedstrusler mod EU og dets medlemsstater og aktivt stræber efter at svække Europas enhed, uafhængighed, universelle værdier og internationale normer; fastholder, at selv om der ikke kan forventes nogen ændringer i den aggressive politik under den nuværende ledelse i Moskva, er det muligt at foretage en positiv ændring til et mere demokratisk og europæisk land på længere sigt; opfordrer derfor til en øget indsats for at styrke EU's og dets medlemsstaters modstandsdygtighed og til at skabe en langsigtet EU-strategi over for Rusland, der bygger på tre søjler bestående af afskrækkelse, indeslutning og forandring;

68. opfordrer Rådet til at supplere EU's værktøjskasse til menneskerettigheder og udenrigspolitik med en global sanktionsordning i stil med Magnitskij-loven med henblik på at styrke den, der allerede eksisterer, ved at skabe mulighed for indefrysning af aktiver og visumforbud over for enkeltpersoner, der er involveret i alvorlige menneskerettighedskrænkelser;

69. understreger behovet for at drage fordel af EU's konkurrencemæssige fordel, således at EU hurtigt kan indtage en strategisk position i det internationale kapløb om nye teknologier, information, forsvar, industrier for vedvarende energi, udbredelse af 5G, økosystemet i det europæiske samfund for højtydende databehandling (EuroHPC) og EU's selvstændige, pålidelige og omkostningseffektive adgang til rummet for at forhindre, at EU bliver afhængig af ikke-europæiske teknologiske og digitale giganter uden for EU; understreger, at udvikling af en pålidelig teknologi for kunstig intelligens er afgørende for at sikre EU's strategiske autonomi, navnlig inden for beslutningstagning og kapaciteter; opfordrer derfor Unionen til at fortsætte og øge sine investeringer på dette område;

70. anerkender den grundlæggende rolle, som de civile og militære missioner, der indgår i FSFP, spiller, og påpeger, at disse missioner skal have de menneskelige og materielle ressourcer til at bevare freden, undgå konflikter, styrke den internationale sikkerhed og styrke den europæiske identitet og EU's strategiske autonomi; udtrykker beklagelse over, at effektiviteten af disse FSFP-missioner og -operationer undergraves af vedvarende strukturelle svagheder, store forskelle i medlemsstaternes bidrag og begrænsning af mandaterne;

71. mener, at EU endnu ikke har gjort tilstrækkelig brug af sine omfattende ressourcer inden for FSFP; opfordrer NF/HR, Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres FUSP-samarbejde for at gøre civile og militære FSFP-missioner mere robuste med henblik på at forbedre deres operationelle kapacitet ved hjælp af øget fleksibilitet, øge effektiviteten og produktiviteten på stedet og gøre deres mandater mere omfattende, strømlinede og klare; mener, at nye instrumenter såsom den europæiske fredsfacilitet kan styrke solidariteten og byrderne mellem medlemsstaterne, når det drejer sig om at bidrage til FSFP-operationer, og mere generelt kunne bidrage til at øge effektiviteten af EU's optræden udadtil;

72. minder om, at en inklusiv tilgang til konfliktforebyggelse, -afbødning og -løsning er af afgørende betydning for deres langsigtede bæredygtighed, og minder om den øgede succes med konfliktløsning, når ligelig kønsfordeling og ligestilling overholdes i processen; opfordrer til øget deltagelse og ledende stillinger blandt kvinder i sådanne missioner, herunder i beslutningsprocesser og forhandlinger; understreger, at kønsaspektet bør integreres mere systematisk i FSFP-missioner og -operationer og aktivt bidrage til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed og dets opfølgende beslutninger om kvinder, fred og sikkerhed og FN's Sikkerhedsråds resolution 2250 (2015) om ungdom, fred og sikkerhed; opfordrer derfor Kommissionen til i alle sine konfliktforvaltningsrelaterede aktiviteter at sikre strukturel inddragelse af kvinder, unge, menneskerettighedsforkæmpere og religiøse, etniske og andre mindretal;

73. opfordrer til effektiv integrering af ligestilling mellem kønnene og mindretalsrettigheder i de strategiske og operationelle aspekter af EU's optræden udadtil, som kan omfatte en målrettet programmering i det nye NDICI-instrument; glæder sig over tilsagnet fra NF/HR om at nå målet om 40 % kvinder i ledende stillinger og som delegationsledere ved udløbet af hans mandat; opfordrer i den forbindelse Udenrigstjenesten til at foretage jævnlige ajourføringer om gennemførelsen af tilsagnet;

Onsdag, den 15. januar 2020

74. understreger, at terrortruslen fortsat eksisterer både i og uden for Europa; er af den faste overbevisning, at bekæmpelse af terrorisme fortsat bør være en prioritet for EU i de kommende år; opfordrer den nye Kommission til at forelægge en EU-handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme;

75. understreger betydningen af at styrke og garantere et efterretningssamarbejde i EU, eftersom terrorisme truer vores centrale europæiske værdier og vores sikkerhed, og kræver en flerdimensionel tilgang, der inddrager grænsemyndighederne, politiet, domstolene og efterretningstjenesterne i alle medlemsstaterne samt i lande uden for EU;

o

o o

76. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og til medlemsstaterne.

Onsdag, den 15. januar 2020

P9_TA(2020)0009

Gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årsberetning

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årsrapport (2019/2135(INI))

(2021/C 270/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 20. december 2013, 26. juni 2015, 15. december 2016, 22. juni 2017, 28. juni 2018, 14. december 2018 og 20. juni 2019,
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. november 2013, 18. november 2014, 18. maj 2015, 27. juni 2016, 14. november 2016, 18. maj 2017, 17. juli 2017, 25. juni 2018 og 17. juni 2019 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik,
- der henviser til dokumentet med titlen »Fælles vision, fælles handling: Et stærkere Europa — en global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik«, der fremlagdes af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) den 28. juni 2016,
- der henviser til de fælles erklæringer af 8. juli 2016 og 10. juli 2018 fra formændene for Det Europæiske Råd og Kommissionen og NATO's generalsekretær,
- der henviser til det fælles sæt af 42 forslag, som blev godkendt af Rådet for Den Europæiske Union og Det Nordatlantiske Råd den 6. december 2016, og statusrapporterne af 14. juni og 5. december 2017 om gennemførelsen af dem samt til det nye sæt af 32 forslag, som blev godkendt af begge råd den 5. december 2017,
- der henviser til oplægget om fremtiden for Europas forsvar af 7. juni 2017 (COM(2017)0315),
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om EU's militære strukturer: status og fremtidsperspektiver ⁽¹⁾,
- der henviser til FN-pagten og Helsingforslutakten af 1. august 1975 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2017 om en rumstrategi for Europa ⁽²⁾,
- der henviser til sine henstillinger af 15. november 2017 til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om Det Østlige Partnerskab forud for topmødet i november 2017 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2016 om en europæisk forsvarsunion ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 144.

⁽²⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 11.

⁽³⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 130.

⁽⁴⁾ EUT C 224 af 27.6.2018, s. 18.

Onsdag, den 15. januar 2020

- der henviser til sin beslutning af 16. marts 2017 om de forfatningsmæssige, retlige og institutionelle følger af en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik: mulighederne i Lissabontraktaten ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2017 om mandatet med henblik på trepartsmødet om 2018-budgetforslaget ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2018 om militær mobilitet ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1092 af 18. juli 2018 om oprettelse af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri med henblik på at støtte konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i Unionens forsvarsindustri ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 18. april 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond ⁽⁹⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 23. november 2016 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (på grundlag af årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik) ⁽¹⁰⁾, af 13. december 2017 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik ⁽¹¹⁾ og af 12. december 2018 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽¹²⁾,
- der henviser til dokumentet med titlen »Gennemførelsesplan for sikkerhed og forsvar«, som blev præsenteret af HR/NF den 14. november 2016,
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2018 om forbindelserne mellem EU og NATO ⁽¹³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. november 2016 om en europæisk handlingsplan for forsvarsområdet (COM(2016)0950),
- der henviser til den nye forsvarspakke, der blev præsenteret af Kommissionen den 7. juni 2017 i pressemeddelelsen »Et Europa, der forsvarer: Kommissionen indleder debatten om at bevæge sig mod en sikkerheds- og forsvarsunion«,
- der henviser til sine beslutninger af 14. december 2016 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽¹⁴⁾, af 13. december 2017 om årsrapport om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽¹⁵⁾ og af 12. december 2018 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til Ruslands ulovlige invasion og annektering af Krim,
- der henviser til traktaten om afskaffelse af mellemdistancekerne våben (INF), Ruslands gentagne overtrædelser heraf, herunder udvikling og udbredelse af jordbaserede 9M729-krydsermissilsystemer og De Forenede Staters og Ruslands udtræden af traktaten,
- der henviser til Ruslands krænkelse af medlemsstaternes luftrum og søgrænser,

⁽⁵⁾ EUT C 263 af 25.7.2018, s. 125.

⁽⁶⁾ EUT C 334 af 19.9.2018, s. 253.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0498.

⁽⁸⁾ EUT L 200 af 7.8.2018, s. 30.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0430.

⁽¹⁰⁾ EUT C 224 af 27.6.2018, s. 50.

⁽¹¹⁾ EUT C 369 af 11.10.2018, s. 36.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0514.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0257.

⁽¹⁴⁾ EUT C 238 af 6.7.2018, s. 89.

⁽¹⁵⁾ EUT C 369 af 11.10.2018, s. 47.

⁽¹⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0513.

Onsdag, den 15. januar 2020

- der henviser til Kinas voksende økonomiske og militære tilstedeværelse i landene i Middelhavsområdet og i Afrika,
- der henviser til truslen i form af indenlandsk og udenlandsk terrorisme, primært fra grupper som ISIS og al-Qaeda,
- der henviser til nye teknologier såsom kunstig intelligens, rumkapacitet og kvantedatabehandling, der giver nye muligheder for menneskeheden, men også skaber nye udfordringer for forsvaret og udenrigspolitikken, der kræver en klar strategi og konsensus blandt de allierede,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom af 24. juni 2014 i sag C-658/11, Europa-Parlamentet, støttet af Kommissionen, mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁷⁾,
- der henviser til EU's handlingsplan for militær mobilitet, som blev offentliggjort den 28. marts 2018,
- der henviser til Rådets konklusioner om styrkelse af det strategiske partnerskab mellem FN og EU om fredsstøttende operationer og krisestyring: Prioriteterne for 2019-2021, der blev vedtaget den 18. september 2018,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0052/2019),

Vedvarende usikkerhed og uforudsigelighed i sikkerhedsmiljøet

1. noterer sig den vedvarende forværring af EU's sikkerhedsmiljø, som står over for en lang række udfordringer, der direkte eller indirekte påvirker medlemsstaternes og deres borgeres sikkerhed: væbnede konflikter og skrøbelige stater på det europæiske kontinent og i dets nærhed, der giver anledning til massive fordrivelser og menneskerettighedskrænkelser som følge af grænseoverskridende organiserede kriminelle netværk, jihadistisk terrorisme, cyberangreb, hybride trusler og krigsførelse mod europæiske lande, svækkelse af nedrustningsindsatsen og internationale våbenkontrollsystemer, stigende trusler mod naturressourcer, energisikkerhed og klimaændringer;
2. mener, at ustabilitet og uforudsigelighed ved Unionens grænser og i dens umiddelbare nabolande (Nordafrika, Mellemøsten, Kaukasus, Balkan, det østlige Middelhav, Ruslands angreb mod Ukraine og Georgien osv.), samt i dets udvidede naboskabsområde (Sahel, Afrikas Horn osv.), både udgør en direkte og indirekte trussel mod kontinentets sikkerhed; fremhæver den uløselige forbindelse mellem intern og ekstern sikkerhed; anerkender, at et aktivt engagement i naboskabsområdet er i Den Europæiske Unions interesse;
3. noterer sig, at nogle globale aktører (USA, Kina og Rusland), men også et stigende antal regionale aktører (Tyrkiet, Iran, Saudi-Arabien osv.), forsøger at vise deres magt ved at kombinere unilaterale diplomatiske forhold, ændringer i alliancer, destabiliserende aktiviteter, primært af hybridkarakter, og optrapning af den militære kapacitet;
4. understreger den voksende geopolitiske betydning af Arktis og dens indvirkning på sikkerhedssituationen i EU og på verdensplan; opfordrer indtrængende EU til at arbejde hen imod en mere sammenhængende intern og ekstern politik, en arktisk strategi og en konkret handlingsplan for EU's engagement i Arktis, idet der også tages hensyn til sikkerheds- og geostrategiske aspekter; bemærker EU's kapacitet til at bidrage til at løse potentielle sikkerhedsmæssige og geostrategiske udfordringer;
5. udtrykker alvorlig bekymring over Tyrkiets samlede destabiliserende adfærd, herunder dets ulovlige aktiviteter i Cyperns eksklusive økonomiske zone (EEZ)/kontinentalsoklen, som er i strid med folkeretten og gode naboskabsforbindelser og truer fred og stabilitet i en allerede skrøbelig region;

⁽¹⁷⁾ Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. juni 2014, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

Onsdag, den 15. januar 2020

6. beklager, at nogle af disse aktører i denne forbindelse bevidst omgår eller endda forsøger at ødelægge de multilaterale mekanismer, FN-pagtens principper og de relevante folkeretlige bestemmelser, der er afgørende for fredsbevarelse; bemærker, at de kan blive en direkte trussel mod EU's sikkerhed og bringe de etablerede bilaterale forbindelser mellem EU og partnerlandene i fare;
7. understreger med henblik på at imødegå truslen om nuklear spredning betydningen af multilaterale forhandlinger mellem EU og de berørte parter; opfordrer indtrængende til respekt for de nukleare traktater; opfordrer endvidere indtrængende til, at der ydes støtte til indgåelse af en ny traktat til erstatning af INF-traktaten og fornyelse af ikkespredningstraktaten (NPT) i 2020;
8. understreger, at en styrkelse af de materielle forbindelser med Øst- og Sydøstasien er afgørende for EU's regelbaserede, samlede og bæredygtige strategi for konnektivitet; noterer sig den militære opbygning i regionen og opfordrer alle involverede parter til at respektere navigationsfriheden, løse uoverensstemmelser ved hjælp af fredelige midler og afstå fra ensidige foranstaltninger til at ændre status quo, herunder i Det Østlige og Syd kinesiske Hav og Taiwan; udtrykker bekymring over, at udenlandsk indblanding fra autokratiske regimer gennem misinformation og cyberangreb i forbindelse med det kommende parlamentsvalg truer asiatiske demokratier og regional stabilitet; gentager sin støtte til Taiwans meningsfulde deltagelse i internationale organisationer, mekanismer og aktiviteter;
9. udtrykker bekymring over Ruslands aktiviteter og politikker, der fortsat destabiliserer og ændrer sikkerhedsmiljøet; understreger, at Ruslands besættelse af det østlige Ukraine stadig er igangværende, at Minskafalterne ikke er blevet implementeret, og at den ulovlige annektering og militarisering af Krim og Donbass fortsætter; udtrykker bekymring over de vedvarende fastlåste konflikter, som Rusland opretholder i Europa (i Moldova og Georgien); understreger behovet for at tale med én stemme i EU's politik i denne forbindelse;
10. fordømmer fortsat Ruslands militære intervention og ulovlige annektering af Krimhalvøen; udtrykker sin støtte til Ukraines uafhængighed, suverænitæt og territoriale integritet;
11. minder om, at det er vigtigt at sikre sammenhæng i EU's politik i forbindelse med situationer, som involverer besættelse og annektering af territorier;
12. bemærker, at Unionen politisk, diplomatisk og militært har været langsom til at reagere på og tilpasse sig nye kriser og dette nye internationale miljø; mener, at der inden for det specifikke forsvarsområde er utilstrækkelige investeringer, manglende kapacitet og manglende interoperabilitet, men også og frem for alt en politisk modvilje mod at gennemføre de solide bestemmelser, der er fastsat i EU-traktaterne, og de talrige samarbejdsaftaler mellem medlemsstaterne, hvilket svækker EU's evne til at spille en afgørende rolle i forbindelse med eksterne kriser og realisere sit fulde potentiale; anerkender og understreger endvidere, at intet land er i stand til at løse sikkerhedsudfordringerne på det europæiske kontinent og i dets umiddelbare naboland alene; anmoder Det Europæiske Råd om at gøre brug af kvalificeret flertal i Rådet inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) til en politisk prioritet, hvor TEU tillader det; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle en effektiv integreret tilgang til kriser og konflikter, der kombinerer civile og militære midler på den bedst mulige og mest afbalancerede måde; mener, at EU's evne til at reagere hensigtsmæssigt på nye kriser og konflikter også afhænger af, hvor hurtigt beslutningstagningen foregår; bemærker, at målrettede restriktive foranstaltninger kan være effektive redskaber, men understreger, at de ikke bør påvirke uskyldige mennesker og bør være i overensstemmelse med principperne i FN-pagten og i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP);
13. glæder sig over anerkendelsen af fælles sikkerhedsinteresser og den voksende politiske vilje i EU's medlemsstater samt de øvrige europæiske lande og EU-institutionerne til at handle kollektivt for deres sikkerhed ved, at de giver sig selv flere midler til at handle på en mere præventiv, hurtig, effektiv og uafhængig måde; bemærker, at EU kun gennem en kollektiv tilgang kan blive stærkere og være i stand til at påtage sig et større ansvar for sin egen sikkerhed og sit forsvar;
14. understreger, at disse udfordringer bedst kan løses i fællesskab, ikke af et enkelt land; anser det for at være af afgørende betydning, at EU hurtigt, konsekvent, effektivt, med én stemme og i samarbejde med allierede, partnere og andre internationale organisationer reagerer på disse udfordringer;

Onsdag, den 15. januar 2020

15. er overbevist om, at reaktionen på EU's sikkerhedsmæssige udfordringer primært består i at definere og styrke dens strategiske autonomi, kapacitet og evne til at arbejde i strategisk partnerskab med andre;

16. understreger, at det strategiske partnerskab mellem EU og NATO er grundlæggende for håndtering af de sikkerhedsudfordringer, som EU og dets naboskabsområde står over for; understreger, at EU's strategiske autonomi ikke udgør en udfordring for NATO og ikke undergraver den nuværende sikkerhedsarkitektur i Europa; understreger, at et stærkere Europa styrker NATO og giver EU mulighed for at tage flere globale udfordringer sammen med NATO;

17. glæder sig over de resultater, der er opnået i de seneste fem år med hensyn til at styrke FSFP, og opfordrer Rådet og Kommissionen til yderligere at udvikle Unionens kapacitet til at fungere som global partner, der repræsenterer de europæiske borgeres interesser og fungerer som en positiv faktor i internationale forbindelser;

18. glæder sig over og støtter Operation Atlantic Resolve og NATO's Enhanced Forward Presence på det europæiske kontinent og anerkender betydningen af NATO's tropper i bestræbelserne på at forhindre yderligere russisk aggression og yde afgørende støtte i tilfælde af en konflikt;

19. anerkender europæisk engagement i og støtte til Operation Resolute Support in Afghanistan; anerkender endvidere betydningen af denne mission for stabiliteten og sikkerheden i Afghanistan og regionen;

Behovet for at udvikle og styrke den europæiske strategiske uafhængighed

20. noterer sig, at ambitionen om at opnå europæisk strategisk autonomi for første gang blev fremlagt i Det Europæiske Råds konklusioner af 19. og 20. december 2013 og første gang blev anerkendt i den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, som blev forelagt af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) den 28. juni 2016, som fastlagde den europæiske strategiske autonomi som et langsigtet mål og opfordrede til en gradvis synkronisering og gensidig tilpasning af de nationale forsvarsplanlægningscyklusser og kapacitetsudviklingspraksisser;

21. mener, at den europæiske strategiske autonomi er baseret på Unionens evne til at styrke sin frihed til at vurdere sin uafhængige operationelle kapacitet, der omfatter troværdige militære styrker, dens industrielle kapacitet til at producere det udstyr, som dens styrker har behov for, og dens politiske evne til at træffe beslutninger, når omstændighederne kræver det, og afspejler målet om at påtage sig et større ansvar for den europæiske sikkerhed med henblik på at forsvare sine fælles interesser og værdier — med partnere om muligt, og om nødvendigt alene; understreger, at energisikkerhed er et vigtigt led i opnåelsen af strategisk autonomi; er af den faste overbevisning, at EU's strategiske autonomi bør omfatte kapacitet til at indsætte militære styrker i EU's periferi;

22. er derfor af den opfattelse, at europæisk strategisk uafhængighed for det første er baseret på EU's evne til at vurdere en krisesituation og træffe en beslutning på uafhængig vis, hvilket nødvendigvis indebærer en uafhængig og effektiv beslutningsproces, evalueringsmidler og en analyse- og handlefrihed; mener endvidere, at den europæiske strategisk uafhængighed er baseret på EU's evne til at handle alene, når dets interesser står på spil (indsatsområder, der betragtes som prioriteter af EU-medlemsstaterne) eller inden for rammerne af det eksisterende samarbejde; understreger, at europæisk strategisk uafhængighed er en del af en multilateral ramme, der respekterer forpligtelserne i FN og supplerer og styrker de alliancer og partnerskaber, som de fleste medlemsstater har tilsluttet sig; understreger kraftigt, at strategisk uafhængighed ikke forudsætter, at Unionen konsekvent handler alene overalt og på alle tidspunkter;

23. er af den opfattelse, at bekræftelsen af europæisk strategisk uafhængighed afhænger af, at der etableres et omfattende FUSP, der understøttes af det europæiske forsvarssamarbejde inden for det teknologiske, kapacitetsmæssige, industrielle og operationelle område; mener, at det kun er konkret og fleksibelt samarbejde baseret på pragmatiske initiativer, der vil åbne mulighed for gradvist at overvinde vanskelighederne, lægge grunden til en reel fælles strategisk kultur og udforme fælles løsninger, som er tilpasset EU's vigtigste sikkerheds- og forsvarsspørgsmål;

Onsdag, den 15. januar 2020

24. understreger, at medlemsstaterne for at øge EU's strategiske autonomi skal øge deres forsvarsudgifter og sigte mod et mål på 2 % af BNP; er af den opfattelse, at det er bydende nødvendigt, at medlemsstaterne og EU sikrer øgede investeringer i sikkerhed og forsvar, og at forsvarssolidaritet og samarbejde bør være normen;

25. understreger, at der reelt kun kan opnås europæisk strategisk uafhængighed, hvis medlemsstaterne udviser politisk vilje, samhørighed og solidaritet, hvilket især også afspejles i behovet for at prioritere erhvervelse af europæisk kapacitet, når udstyret opfylder de højeste standarder og er tilgængeligt og konkurrencedygtigt, for samtidig at sikre gensidig adgang til stærkt beskyttede rustningsmarkeder;

26. gentager, at Europas strategiske uafhængighed er en legitim og nødvendig ambition, som fortsat skal være et prioriteret mål for FUSP og den europæiske forsvarspolitik; understreger, at den konkrete og operationelle gennemførelse heraf er op til både EU og dens medlemsstater;

Reelle fremskridt, der skal konsolideres for at opnå europæisk strategisk uafhængighed

27. fastholder, at europæisk strategisk uafhængighed skal omfatte områderne for udenrigs- og sikkerhedspolitik, industri, kapacitet (fælles programmer, investeringer i forsvarsteknologi) og operationer (finansiering af operationer, kapacitetsopbygning for partnere og kapaciteten til at planlægge og gennemføre missioner);

28. finder det hensigtsmæssigt at føre en restriktiv politik for våbeneksport for alle våbentyper, herunder varer med dobbelt anvendelse; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overholde EU's adfærdskodeks for våbeneksport; gentager, at det er nødvendigt, at alle medlemsstaterne konsekvent anvender de bestemmelser, der er fastsat i Rådets fælles holdning 2008/944/CFSP af 8. december 2008⁽¹⁸⁾ om våbeneksport, herunder en konsekvent anvendelse af kriterium 2 om respekt for menneskerettighederne i det endelige bestemmelsesland;

FSFP-missioner og -operationer

29. er af den opfattelse, at Europas forsvar i høj grad er baseret på EU's evne og medlemsstaternes politiske vilje til på troværdig vis at gribe militært ind på eksterne operationsområder; fastholder, at Unionen har betydelige menneskelige, finansielle, tekniske og militære ressourcer til rådighed, der giver den en enestående kapacitet til at gennemføre militære og civile operationer og reagere hurtigt og forebyggende på fremtidige sikkerhedsudfordringer, f.eks. gennem aktive fredsbevarende missioner;

30. understreger, at udbredelsen af regionale og lokale konflikter, ikke mindst i nærheden af EU's umiddelbare nabolande, siden vedtagelsen af EU's globale strategi fra 2016 har medført mange udfordringer for EU's sikkerhed, da de ofte har afsmittende virkninger; mener i denne forbindelse, at Unionen bør blive en mere robust aktør i krisestyring, konfliktløsning og fredsbevarelse, når det er muligt i samråd med andre regionale og internationale organisationer, såsom FN og Den Afrikanske Union, i overensstemmelse med dens forpligtelser i forhold til multilateralisme, men også i sig selv, når situationen kræver det;

31. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne til at indføre en mere fremsynet tilgang til kapacitetsplanlægning og -udvikling og foregribe fremtidige behov for en stærk EU-reaktion på kriser og konflikter;

32. bemærker, at EU for øjeblikket er til stede på tre kontinenter, hvortil der er udsendt 16 civile eller militære missioner (ti civile og seks militære, herunder tre missioner med udøvende beføjelser og tre missioner uden udøvende beføjelser); anerkender disse missioners bidrag til international fred, sikkerhed og stabilitet; understreger, at gennemførelsen heraf skal ledsages af en ændring af de udvalgte instrumenter, der er nedfældet i Lissabontraktaten og indført i de seneste år for at gøre dem mere effektive og øge sikkerheden for EU-borgerne; fremhæver målet om at opnå en højere grad af effektivitet i FSFP-missionerne ved at nå målet på 70 % for andelen af udstationeret personale, og opfordrer medlemsstaterne til at yde større bidrag;

⁽¹⁸⁾ Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militært teknologi og -udstyr (EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99).

Onsdag, den 15. januar 2020

33. glæder sig over Revisionsrettens deltagelse i en revision af FSFP-missioner og -operationer og tilskynder den til at udarbejde flere særberetninger om andre missioner og operationer;

34. tilskynder medlemsstaterne og EU-strukturerne til at fastholde et prioriteret og højt engagement i Afrika; glæder sig derfor over Rådets afgørelse fra juli 2018 om at forlænge mandatet for Den Europæiske Unions militære FSFP-uddannelsesmission i Den Centralafrikanske Republik med to år og Rådets ønske om at iværksætte en civil mission som et supplement til den militære komponent; bemærker, at den seneste udvikling er et positivt tegn på medlemsstaternes fornyede engagement, men understreger, at sikkerhedssituationen og menneskerettighedssituationen i landet fortsat er yderst problematisk;

35. understreger EU's globale engagement i Sahel og på Afrikas Horn gennem seks civile missioner (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somalia) og militære missioner (EUTM Mali, EUTM Somalia, Atalanta); glæder sig over og tilskynder til den indsats, der er gjort for at regionalisere de civile missioners funktion i Sahel i lyset af de sikkerhedsmæssige udfordringer, der rækker ud over de lande, hvortil der er udsendt europæiske missioner; glæder sig endvidere over EU's støtte til G5 Sahel-operationen; kritiserer i denne forbindelse, at EU-Udenrigstjenesten ikke fastlagde passende indikatorer til overvågning af resultaterne af EUCAP Niger- og EUCAP Mali-missionerne, og at overvågningen og vurderingen af missionsaktiviteterne var utilstrækkelige og ikke gearret til at tage hensyn til deres konsekvenser;

36. er dybt bekymret over de dusinvis af tilfælde af alvorlige krænkelse af menneskerettighederne begået af maliske sikkerhedsstyrker, som er blevet undersøgt og rapporteret af FN's multidimensionelle integrerede stabiliseringsmission i Mali (MINUSMA), som kan udgøre krigsforbrydelser i henhold til den humanitære folkeret; opfordrer indtrængende NF/HR til at sikre, at EU's partnere nøje overholder den internationale humanitære folkeret og menneskerettighedslovgivning foruden de juridisk bindende EU-forordninger, og at disse tilfælde straks bliver retsforfulgt; opfordrer EU-Udenrigsrådet til så hurtigt som muligt at rapportere disse tilfælde til Parlamentet;

37. er bekymret over den forværrede situation i Burkina Faso og dets geopolitiske konsekvenser for Sahelregionen og Vesten, som kan berettige en civil og/eller militær mission med henblik på at styrke styringen af sikkerhedssektoren, menneskerettighederne og genoprettelsen af befolkningens tillid til deres sikkerhedsstyrker;

38. gentager det vestlige Balkans strategiske betydning for EU's sikkerhed og stabilitet; understreger behovet for at forbedre EU's engagement, integration og koordinering i regionen, herunder gennem mandatet for EU's FSFP-missioner; gentager, at EU's politik for det vestlige Balkan har til formål at bringe landene i regionen i overensstemmelse med gældende EU-ret og bistå dem med tiltrædelsen og dermed forbedre forvaltningen af fred og stabilitet for Europa som helhed;

39. gentager Østeuropas og Vestbalkans strategiske betydning for EU's stabilitet og sikkerhed og fremhæver nødvendigheden af at fokusere og styrke EU's politiske engagement i disse regioner, herunder et stærkt mandat for EU's FSFP-missioner;

40. understreger den centrale rolle, som operation Den Europæiske Forsvarsfond OR ALTHEA spiller i Bosnien-Hercegovina med hensyn til at bevæge sig i retning af og opretholde fred og sikkerhed i landet og regionen; glæder sig over Rådets konklusioner fra oktober 2019, der støtter den fortsatte tilstedeværelse af europæiske militære styrker i Bosnien-Hercegovina;

41. opfordrer til en hurtig og effektiv gennemførelse af den aftale om civile missioner, der blev vedtaget i november 2018 af Rådet og medlemsstaterne, og som skal styrke den civile FSFP-kapacitet med henblik på at få personaleomfanget op på det niveau, man har vedtaget, og gøre missionerne mere fleksible og operationelle, hvilket er en forudsætning for, at EU's indsats på stedet kan være effektiv og troværdig; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at foretage en grundig årlig gennemgang, der bidrager til at gøre status over fremskridtene med gennemførelsen af den civile FSFP-aftale, og som er i stand til at støtte yderligere professionalisering af civile FSFP-missioner efter 2023, herunder foranstaltninger til at sikre ansvarliggørelse af alle aktører, der er involveret i missionernes resultater; opfordrer medlemsstaterne til at afprøve det nyligt indførte koncept for specialiserede team på området så hurtigt som muligt ved at gennemføre et pilotprojekt og bruge det som et middel til at stille specialiserede kapaciteter til rådighed i et begrænset tidsrum og udfylde de nuværende kapacitetsmangler samt til at evaluere erfaringerne fra de første deployeringer;

Onsdag, den 15. januar 2020

42. fremhæver, at der i øjeblikket er indsat ti civile FSFP-missioner med stor merværdi i form af fred og sikkerhed i EU's nabolande, mere specifikt i Afrika og Mellemøsten, det vestlige Balkan og Østeuropa;
43. fremhæver, at gennemførelsen af den civile FSFP-aftale ikke bør være det sidste tiltag i forbindelse med arbejdet med at styrke det civile FSFP;
44. bemærker imidlertid, at effektiviteten af FSFP-missioner og -operationer generelt står over for medlemsstaternes og EU-institutionernes stigende modvilje til at gøre disse missioner og operationer mere robuste, både med hensyn til menneskelige ressourcer og deres mandat, og opfordrer til, at der tilvejebringes en fælles europæiske løsning for at afhjælpe problemet; bemærker, at militære FSFP-operationer i stigende grad er baseret på uddannelse af væbnede styrker (EUTM), og at der ikke er nogen udøvende dimension, og bemærker, at EU-uddannelsesmissionens personale — selv om det udfører et værdifuldt arbejde — på grund af uddannelsesbegrænsninger og mangel på våben ikke er i stand til at operere i tilstrækkelig grad og er ude af stand til at bekæmpe væbnede oprør og dæmme op for udbredelsen af jihadistisk terrorisme;
45. beklager, at behovet for at mobilisere en fælles politisk vilje betyder, at beslutnings- og gennemførelsesprocesserne gennemføres med meget forskellige hastigheder; minder om, at der i den senere tid kun er givet udøvende mandat til meget få militære operationer, fordi beslutningstagningsprocesserne ikke kunne dække over den manglende politiske vilje, og opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til, når de står over for en krise, til at finde den politiske vilje, der er nødvendig for at gøre aktivt brug af FSFP's strukturer og procedurer, så der kan udsendes missioner på en hurtigere, mere fleksibel og mere sammenhængende måde; opfordrer NF/HR til at forklare Parlamentet, hvilke tanker der ligger til grund for det, der klart er et nyt krisestyringsredskab, nemlig iværksættelsen af minimissioner i henhold til artikel 28 i TEU;
46. understreger den manglende fleksibilitet i de administrative og budgetmæssige procedurer, hvilket medfører store ulemper for personale, der arbejder på stedet;
47. understreger behovet for regelmæssigt at vurdere missionerne og operationerne for at forbedre deres effektivitet; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at fastsætte mandater, budgetter og regler for engagement og operationelle procedurer, som står i et passende forhold til operationerne, og fastsætte en exitstrategi; opfordrer i denne forbindelse til mere regelmæssig udveksling af information og høringer af de relevante parlamentariske udvalg inden, under og efter missionerne og opfordrer udvalgene til at fokusere deres missioner og delegationer i områder, hvor der er udsendt FSFP-missioner og -operationer; insisterer på, at Europa-Parlamentet — sammen med de nationale parlamenter — får tildelt en styrket rolle i forbindelse med FSFP, for at sikre parlamentarisk kontrol med FSFP og dens budget;
48. understreger betydningen af at organisere og gennemføre fælles træning og øvelser mellem de europæiske væbnede styrker samt parallelle og koordinerede øvelser mellem EU og NATO og således fremme organisationsmæssig, proceduremæssig og teknisk interoperabilitet og militær mobilitet med henblik på at forberede missionerne så godt som muligt og sikre komplementaritet, idet man undgår unødvendig overlapning, og imødegå en bred vifte af trusler, såvel konventionelle som ukonventionelle; glæder sig i denne forbindelse over det europæiske initiativ for udveksling af unge officerer fra militæret (Militær-Erasmus — EMILYO), der drives af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi, og som har til formål at give de nationale militære uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner mulighed for at undersøge mulighederne for kvantitativ og kvalitativ udveksling af viden og knowhow; glæder sig over erkendelsen af, at der ikke er nogen sikkerhed uden kvinder, og understreger, at det er vigtigt, at kvinder deltager i forhandlinger og missioner;
49. understreger, at det tilbagevendende problem for de væbnede styrker i lande, som EU intervenserer i, er manglende udrustning, som er en hæmsko for uddannelsesmissionernes succes; bemærker, at det er vanskeligt at levere passende udstyr i rette tid, hvilket især skyldes besværlige procedurer for offentlige indkøb; er af den opfattelse, at det ikke vil være muligt på lang sigt at opnå positive resultater med hensyn til uddannelse og rådgivning til gavn for de væbnede styrker i tredjelande uden en kapacitet til at ledsage disse bestræbelser med relevante og koordinerede programmer for forsyning med udstyr; glæder sig over initiativet »kapacitetsopbygning til støtte for sikkerhed og udvikling« (CBSD), der resulterede i en revision af det instrument, som bidrager til stabilitet og fred (»IcSP+«), i 2017, hvilket gav mulighed for at finansiere uddannelse af og levering af udstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, til tredjelandes væbnede styrker; noterer sig, at der til dato er blevet vedtaget tre projekter i Mali, Den Centralafrikanske Republik og Burkina Faso; fremhæver lokalbefolkningens stærke efterspørgsel efter støtte inden for uddannelse og levering af udstyr;
50. opfordrer EU til at imødegå vedvarende og voksende trusler mod beskyttelsen og bevarelsen af kulturarven og slå ned på smugling af kulturgjenstande, navnlig i konfliktområder; bemærker, at det at fratage samfundene deres kulturelle arv og historiske rødder gør dem mere sårbare over for radikaliserende og mere følsomme over for globale jihadistiske ideologier; opfordrer EU til at udvikle en bred strategi for at modvirke sådanne trusler;

Onsdag, den 15. januar 2020

51. beklager problemet med opbygningen af styrker, navnlig i forbindelse med iværksættelse af militære missioner; understreger, at EUTM Somalia kæmper for at samle de nødvendige styrker; bemærker, at der på den seneste almindelige styrkegenereringskonference den 4. juni 2019 blev henvist til, at missionen muligvis kunne mislykkes på grund af personalemangel; bemærker, at EU's igangværende militære operationer i gennemsnit kun involverer omkring ti medlemsstater; understreger, at personalets kompetence, professionalismisme og engagement på stedet er de vigtigste forudsætninger for, at en mission kan blive vellykket; opfordrer medlemsstaterne til at udvise et stærkere engagement med hensyn til kvaliteten af det personale, der udsendes som led i missioner, og til at få besat flere stillinger i missionerne;

52. opfordrer Rådet til at forklare, hvorfor visse missioner fortsætter, selv om de allerede har opfyldt deres begrænsede militære eller civile formål; mener, at alle eksisterende missioner bør evalueres for at afgøre, hvilke der stadig er relevante; mener, at Unionen bør koncentrere sin indsats om missioner, hvor den skaber den største merværdi; går ind for, at der fastlægges og overholdes objektive kriterier for måling af denne merværdi, og på hvis grundlag der kan træffes beslutning om, hvorvidt der skal gennemføres en mission;

53. noterer sig afgørelsen af 26. september 2019 om at forlænge EU's maritime operation i Middelhavet (EUNAVFOR MED operation Sophia) med seks måneder indtil den 31. marts 2020; beklager dybt den fortsatte fastfrysning af flådetilstedeværelsen; understreger det presserende behov for at nå frem til en aftale mellem medlemsstaterne og opfordrer til genindførelse af flådeaktiver og fuld gennemførelse af mandatet;

54. mener, at spørgsmålet om finansiering af FSFP-missioner og -operationer er afgørende for at fremtidssikre denne politik; fremhæver betydningen af at revidere Athenemekanismen med det formål at gøre finansieringsmekanismen for FSFP-operationer og -missioner mere effektiv; støtter i denne forbindelse det forslag fra HR/NF, der er støttet af Kommissionen, om at oprette en europæisk fredsfacilitet, som skal finansiere en andel af udgifterne til EU's forsvarsaktiviteter, navnlig fællesudgifter til militære FSFP-operationer og udgifter til opbygning af militær kapacitet for partnere; håber, at medlemsstaterne hurtigt vil nå til frem til en aftale om at etablere dette redskab; understreger betydningen af større fleksibilitet i EU's finansielle regler med henblik på at støtte dets mulighed for at reagere på kriser samt på gennemførelsen af bestemmelserne i Lissabontraktaten; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at overveje en fleksibel mekanisme, der kan hjælpe de medlemsstater, som ønsker at deltage i en FSFP-mission, med at dække omkostningerne, hvilket dermed kan lette deres beslutning om at iværksætte eller styrke en mission; bemærker, at dette redskab er i fuld overensstemmelse med EU's mål om strategisk uafhængighed på det operationelle område;

55. opfordrer NF/HR til regelmæssigt at høre Europa-Parlamentet om alle aspekter af og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; mener i denne forbindelse, at Parlamentet bør høres forud for strategisk planlægning af FSFP-missioner, ændringer af deres mandat og muligheden for at bringe dem til ophør;

56. støtter oprettelsen af Den Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapabilitet (MPCC) for missioner med udøvende beføjelser, således at alle militære FSFP-operationer kan gennemføres; opfordrer til et øget samarbejde mellem MPCC og Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet; fremhæver problemet med at rekruttere til og stille ressourcer til rådighed for MPCC, således at den kan være fuldt ud effektiv; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at omdanne MPCC fra en virtuel enhed med flere tjenestestillinger til en robust militær enhed, der kan planlægge og gennemføre hele spektret af militære operationer, jf. artikel 43, stk. 1, i TEU;

57. konstaterer, at EU's kampgruppeprojekt har slået fejl — kampgrupperne har aldrig været udsendt siden deres oprettelse i 2007 og er kun blevet brugt som et middel til at omforme de europæiske væbnede styrker — hvilket navnlig skyldes medlemsstaternes tilbageholdenhed og kompleksiteten af deres gennemførelse og finansiering, hvilket ikke harmonerer med det oprindelige mål om hurtighed og effektivitet; mener, at EU's kampgruppesystem bør omstruktureres, udvikles yderligere politisk og tildeles tilstrækkelige midler til at gøre det funktionelt, brugbart, hurtigt og effektivt; opfordrer til en reevaluering og genoplivning af kampgruppeprojektet på grundlag af de indhøstede erfaringer;

58. noterer sig, at bestemmelsen om gensidig bistand (artikel 42, stk. 7, i TEU), der er blevet påberåbt én gang, navnlig som reaktion på et væbnet angreb på en medlemsstats område, viser den solidaritet, der findes mellem medlemsstaterne; bemærker imidlertid, at betingelserne for at aktivere artiklen og de nærmere bestemmelser vedrørende den nødvendige bistand aldrig er blevet klart defineret; opfordrer til præcise retningslinjer med henblik på at skabe en veldefineret ramme for fremtidig aktivering og en mere operationel gennemførelse af dette instrument, til yderligere drøftelser af erfaringerne med at anvende denne juridiske klausul og til en fælles indsats for at præcisere dens anvendelsesområde;

Onsdag, den 15. januar 2020

59. minder om, at solidaritetsbestemmelsen (artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)) også giver Unionen og medlemsstaterne mulighed for at yde bistand til en medlemsstat, har været udsat for et terrorangreb, en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe; minder om, at Den Europæiske Unions strategi for cybersikkerhed fra 2013 anfører, at »en cyberhændelse eller et cyberangreb af særlig alvorlig karakter vil kunne udgøre tilstrækkelig begrundelse for, at en medlemsstat kan påberåbe sig EU's solidaritetsbestemmelse« (artikel 222 i TEUF); minder om, at Rådets afgørelse 2014/415/EU om ordninger til Unionens gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen fastsætter, at solidaritetsbestemmelsen anmoder Unionen om at mobilisere alle de instrumenter, der er til rådighed, herunder de strukturer, der er udviklet inden for rammerne af FSFP; anmoder medlemsstaterne om at overveje en aktivering af solidaritetsbestemmelsen i fremtiden.

60. er overbevist om, at gennemførelsen af FSFP-missioner og -operationer skal ledsages af fleksible instrumenter for at gøre det lettere for EU og medlemsstaterne at forpligte sig til at sikre europæisk strategisk uafhængighed for stabiliteten på det europæiske kontinent; understreger i denne forbindelse effektiviteten af modulære, multifunktionelle og operationelle kommandostrukturer såsom Det Europæiske Korps (Eurokorpset); bemærker, at dette hovedkvarters missioner er blevet udvidet og varieret på en vellykket måde: Det Europæiske Korps er mellem 2015 og 2018 blevet udsendt fire gange inden for rammerne af EU's uddannelsesmissioner i Mali og Den Centralafrikanske Republik (EUTM Mali og EUTM RCA); opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at følge dette eksempel på et fleksibelt og operationelt samarbejde, som allerede har vist sig at være nyttigt og effektivt;

61. forventer, at EU bruger alle eksisterende FUSP- og FSFP-politiske instrumenter effektivt inden for områderne diplomati, samarbejde, udvikling, humanitær bistand, konfliktstyring og fredsbevarelse; minder om, at militære og civile FSFP-instrumenter under ingen omstændigheder kan være den eneste løsning på sikkerhedsspørgsmål, og at der altid bør anlægges en »integreret tilgang«; mener, at kun anvendelsen af alle disse instrumenter på grundlag af denne »integrerede tilgang« vil give den fleksibilitet, som er nødvendig for effektivt at opfylde de mest ambitiøse sikkerhedsmål;

62. minder om, at konfliktløsningen har bedre chancer for at lykkes, når ligestilling og ligestilling respekteres under hele processen; opfordrer til, at kvinder deltager i større omfang, at et større antal af de ledende stillinger i sådanne missioner besættes af kvinder, at kønsaspektet integreres mere systematisk i FSFP-missioner og til, at der ydes et aktivt bidrag til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at tage ambitiøse skridt til at øge repræsentationen af kvinder blandt internationale eksperter på alle niveauer af FSFP-missioner og -operationer, eventuelt gennem en særlig handlingsplan, målrettede incitamenter og karriereplanlægning for kvinder eller rekrutteringsmekanismer, der sikrer bedre repræsentation;

63. opfordrer NF/HR til regelmæssigt at høre Parlamentet om presserende spørgsmål vedrørende gennemførelsen af FSFP; mener, at HR/NF eller en relevant tjenestemand i EU-Udenrigstjenesten, der fører direkte tilsyn med FSFP-kommandostrukturer, og som er med til udformningen, gennemførelsen og vurderingen af de nuværende civile og militære operationer, straks bør underrette Parlamentet om vigtige ændringer af strukturen af sådanne operationer, navnlig hvad angår deres generelle karakter, mandat, varighed eller tidlig afbrydelse;

64. understreger den voksende og vigtige rolle, som kvinder spiller i fredsbevarende missioner og sikkerheds- og forsvarspolitik, og opfordrer HR/NF til at indgå i en dialog med Parlamentet om de instrumenter, der skal indføres, og de foranstaltninger, der skal træffes;

65. understreger behovet for yderligere at udvikle FSFP's parlamentariske og demokratiske karakter og dimension; mener, at en effektiv FSFP, der er egnet til at tackle sikkerheden i det 21. århundrede, skal gå hånd i hånd med en stærk parlamentarisk kontrol og høje standarder for gennemsigtighed på både nationalt plan og EU-plan; er af den opfattelse, at en styrkelse af FSFP's parlamentariske dimension svarer til EU-borgernes krav om sikkerhed, fred og mere samarbejde om sikkerhed og forsvar mellem medlemsstaterne;

Kapacitet og industri

66. understreger, at opnåelsen af europæisk strategisk uafhængighed nødvendigvis er baseret på en forøgelse af medlemsstaternes kapacitet og deres forsvarsbudgetter og en styrkelse af den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base;

Onsdag, den 15. januar 2020

67. bemærker, at forsvars- og rumindustrien står over for en hidtil uset global konkurrence og store teknologiske ændringer med fremkomsten af avancerede teknologier (robotteknologi, kunstig intelligens, cyberteknologi osv.);

68. glæder sig over, at tendensen til at skære ned i forsvarsbudgetterne i betydelig grad er vendt; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at investere de ekstra midler på en intelligent måde i samarbejdsprogrammer; er af den opfattelse, at dette bør understøttes og fremmes på EU-plan; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres forsvarsudgifter til 2 % af BNP;

69. glæder sig over de bestræbelser, som EU-institutionerne og medlemsstaterne for nylig har gjort efter offentliggørelsen af EU's globale strategi for at blæse nyt liv i de eksisterende FSFP-instrumenter og for fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i Lissabontraktaten; understreger, at disse lovende ambitioner nu skal konsolideres og følges op af konkrete tiltag, således at de kan bidrage effektivt til sikkerheden på det europæiske kontinent og dets umiddelbare naboer;

70. noterer sig med tilfredshed Kommissionens forslag af 2. maj 2018 om at oprette en budgetpost på 13 mia. EUR til forsvarssamarbejde inden for den næste flerårige finansielle ramme (FFR) til støtte for samarbejde inden for forsvarsforskning og kapacitetsudvikling; mener, at dette forslag, der afspejler et hidtil uset engagement fra Kommissionens side, fortsat er betinget af en enstemmig aftale mellem medlemsstaterne i den næste FFR og efterfølgende en godkendelse fra Europa-Parlamentets side;

71. glæder sig over Kommissionens forslag fra juni 2017 om at oprette en europæisk forsvarsfond (EDF), som skal koordinere, supplere og forstærke de nationale forsvarsinvesteringer, fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at udvikle hypermoderne og interoperable forsvarsteknologier og -udstyr og støtte en innovativ og konkurrencedygtig forsvarsindustri i hele Unionen, som omfatter grænseoverskridende SMV'er; bemærker, at dette forslag udgør det første initiativ, hvor fællesskabsmidler anvendes til direkte at støtte fælles EU-forsvarsprojekter baseret på samarbejde; anerkender, at det er et stort fremskridt inden for Europas forsvar, både politisk og industrielt; bemærker, at Den Europæiske Forsvarsfond kan bidrage til finansieringen af forskning og udvikling i forbindelse med strukturelle projekter såsom EU's fremtidige kampluftsystem, kampvogne, tunge fly eller en europæisk missilforsvarskapacitet samt små og mellemstore projekter, der skaber innovative fremtidsorienterede forsvarsløsninger; glæder sig over arbejdsprogrammet for 2019 for den forberedende indsats, der vil afsætte 25 millioner EUR til forskning vedrørende det elektromagnetiske spektrum og fremtidige disruptive forsvarsteknologier — to områder af afgørende betydning for at bevare Europas teknologiske uafhængighed på lang sigt; glæder sig også over Kommissionens vedtagelse i marts 2019 af det første program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, der sikrer samfinansiering af 500 millioner EUR til fælles udvikling af forsvarskapaciteter i perioden 2019-2020, og offentliggørelsen af ni indkaldelser af forslag for 2019, bl.a. Eurodrone, som er en afgørende kapacitet for Europas strategiske uafhængighed; understreger, at der vil blive gennemført yderligere tolv indkaldelser af forslag i 2020, som omfatter prioriterede spørgsmål inden for alle områder (luft, land, hav, cyberspace og rummet); bemærker forbindelsen mellem de beslutninger om indkøb, som medlemsstaterne har truffet i dag, og udsigterne til industrielt og teknologisk samarbejde under Den Europæiske Forsvarsfond;

72. glæder sig over den reelle gennemførelse af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) som et afgørende skridt i retning af et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne på sikkerheds- og forsvarsområdet; understreger, at denne bestemmelse, der blev indført i Lissabontraktaten fra 2009 (artikel 46 i TEU), er juridisk bindende og indeholder en række ambitiøse tilsagn med henblik på at give de europæiske lande, der ønsker det, mulighed for at opnå hurtigere fremskridt inden for fælles forsvarsprojekter; anerkender den rolle, som PESCO kan spille for struktureringen af den europæiske efterspørgsel; bemærker, at et betydeligt antal projekter, der er støtteberettigede under programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, udvikles inden for rammerne af PESCO og også kan drage fordel af højere tilskudssatser; støtter fuld sammenhæng mellem PESCO-projekterne og Den Europæiske Forsvarsfond;

73. fremhæver, at det er af afgørende betydning, at PESCO bringes i overensstemmelse med den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD), der blev lanceret i 2017, og Den Europæiske Forsvarsfond, for at styrke medlemsstaternes forsvarskapacitet og optimere deres budgetudgifter på dette område; beklager endnu en gang, at der hidtil ikke har været nogen strategisk begrundelse for foranstaltningerne ud fra forsvarspolitiske overvejelser; opfordrer i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til sammen med Europa-Parlamentet at udarbejde en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar som en form for interinstitutionel aftale og et strategipapir om forsvarsindustrien for perioden 2021-2027; understreger, at de nye projekter bør indgå i kapacitetsudviklingsplanen (CDP), som vil styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne for at lukke kapacitetskløften inden for rammerne af Det Europæiske Forsvarsagentur; mener, at CARD bør bidrage effektivt til harmonisering og sikring af komplementariteten af de nationale væbnede styrkers investeringer og kapaciteter og dermed sikre EU's strategiske og operationelle uafhængighed og give medlemsstaterne mulighed for at investere mere effektivt i forsvaret;

Onsdag, den 15. januar 2020

74. glæder sig over den fuldstændige koordinering mellem den kapacitetskøreplan, der er fastlagt af Det Europæiske Forsvarsagentur, og den kapacitetsplanlægning, der er gennemført til dato, og som viser, at der er en omfattende interoperabilitet mellem de væbnede styrker i de EU-medlemsstater, der er medlemmer af NATO;

75. fremhæver vigtigheden af militær mobilitet; glæder sig over Kommissionens forslag om at afsætte 6,5 mia. EUR til militære mobilitetsprojekter i den næste FFR; understreger, at der skal gøres fremskridt med hensyn til at etablere militær mobilitet, der arbejder for både EU og NATO; glæder sig over, at projektet er en del af PESCO; understreger, at militær mobilitet står over for to udfordringer: strømlining af procedurer og udvidelse af infrastrukturen påpeger, at EU-medlemsstaternes kollektive sikkerhed og forsvar samt deres evne til at gribe ind i krisesituationer i tredjelande grundlæggende afhænger af deres evne til frit og hurtigt at kunne flytte allierede tropper og civilt krisestyringspersonale, materiel og udstyr på tværs af hinandens territorier og uden for EU's grænser; fremhæver, at militær mobilitet er et strategisk instrument, der vil gøre det muligt for EU at forfølge sine sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser effektivt og på en måde, der supplerer det arbejde, der udføres af andre organisationer såsom NATO;

76. sætter spørgsmålstegn ved den langsomme opstart af 34 PESCO-projekterne og de forsinkelser, der har været med lanceringen af en tredje bølge bestående af 13 projekter, i betragtning af at ingen af dem endnu er kommet ordentligt i gang, og understreger behovet for konkrete frister for gennemførelsen af projekterne og en klarere oversigt over, hvad slutprodukterne heraf vil indebære; bemærker, at kun fire projekter vil nå deres indledende operationelle kapacitet i 2019; påpeger manglen på ambitioner i og omfanget af visse projekter, som ikke giver mulighed for at afhjælpe de mest åbenlyse kapacitetsmangler, navnlig dem i den første bølge, som primært er kapacitetsprojekter, der involverer et maksimalt antal medlemsstater; opfordrer NF/HR til straks at informere Parlamentet om, hvilke PESCO-projekter der skal afsluttes, og om grundene til at bringe dem til ophør; bemærker, at den ønskede inkluderende deltagelse i PESCO-projekter ikke bør må bringe de deltagende medlemsstaters høje ambitionsniveau i fare; mener, at inddragelsen af tredjelande og enheder fra tredjelande i PESCO bør være underlagt strenge betingelser fra begyndelsen og baseret på etableret og reel gensidighed; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på Europa-Parlamentets rettigheder som følge af Den Europæiske Unions dom i sag C-658/11; opfordrer medlemsstaterne til at forelægge projekter med en strategisk europæisk dimension og dermed styrke den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB) med henblik på at reagere direkte på de europæiske væbnede styrkers operationelle behov;

77. opfordrer Rådet til at vedtage Parlamentets holdning til artikel 5 i den kommende forordning om Den Europæiske Forsvarsfond; understreger, at det er nødvendigt så hurtigt som muligt at færdiggøre Den Europæiske Forsvarsfond; minder om, at dette instrument endnu ikke er blevet endeligt godkendt, eftersom kun en delvis politisk aftale blev godkendt i april 2019; understreger betydningen af at fastholde Europa-Parlamentets holdning til fondens beløbsstørrelse, medtage tredjelande og indføre en passende politik for intellektuel ejendom i forbindelse med sikkerhed og forsvar med henblik på at beskytte resultaterne af forskningen; minder om, at det europæiske forsvarsmarked i vid udstrækning er åbent for leverandører fra tredjelande; bekræfter, at Den Europæiske Forsvarsfond på ingen måde kan forveksles noget som helst protektionistisk instrument; opfordrer Den Europæiske Unions allierede lande til at overveje en gensidig åbning af deres forsvarsmarkeder; minder i denne forbindelse om den meget følsomme og strategiske karakter af forsvarsforskning, både for industriel konkurrenceevne og EU's strategiske uafhængighed; opfordrer til, at der tages korrekt højde for de indledende erfaringer fra gennemførelsen af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, navnlig vedrørende undtagelser for de støtteberettigede enheder, pilotprojektet og Unionens forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning; opfordrer til, at medlemsstaterne altid bliver inddraget fuldt ud i beslutningsprocesserne, da de er forsvarsindustriernes endelige kunder, for at sikre, at programmerne svarer til de strategiske behov i FSFP og i medlemsstaterne; mener, at Den Europæiske Forsvarsfonds succes vil afhænge af dens kapacitet til at integrere de deltagende staters særlige karakteristika, til at fremme forsvarsmateriale, der kan deployeres, og sikre tilstrækkelige budgetmidler, idet man undgår overlappningen af industrielle kompetencer, crowding out-effekter på de nationale forsvarsinvesteringer, og at den er baseret på EU's fælles standardisering og interoperabilitet for bevæbning og militært udstyr; mener, at udviklingen af den europæiske forsvarsindustri gennem reguleringen af adgangen for tredjepartskontrollerede enheder til projekter, der finansieres af fonden, er i fuld overensstemmelse med ambitionen om europæisk strategisk uafhængighed og ikke er i modstrid med EU's og dets medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser;

78. håber, at afgørelserne om deltagelse af tredjepartsenheder i PESCO-projekter under ingen omstændigheder rejser tvivl om de vilkår, der blev aftalt inden for rammerne af forhandlingerne om Den Europæiske Forsvarsfond og programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, eftersom finansieringen af disse programmer understreger deres europæiske merværdi;

79. fremhæver rumsektorens strategiske dimension for Europa; mener, at en ambitiøs rumpolitik kan bidrage effektivt til at øge FSFP og understreger behovet for at bevæge sig fremad i udviklingen af teknologier, der både har civile og militære anvendelser, som kan sikre europæisk strategisk uafhængighed; glæder sig over, at Kommissionens forslag til forordning om

Onsdag, den 15. januar 2020

oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet er taget med under den næste FFR for at styrke EU's førende position i rummet; gentager sit forslag om at finansiere programmet med op til 16,9 milliarder EUR; glæder sig over de fremskridt, der er gjort inden for EU's satellittjenester (Galileo, Copernicus, EGNOS); understreger, at det for at sikre EU's beslutningsmæssige og operationelle uafhængighed er nødvendigt at råde over tilstrækkelige satellitfaciliteter med hensyn til billeder og video fra rummet, indsamling af efterretninger, kommunikation og overvågning fra rummet; understreger, hvor vigtigt det er, at EU har selvstændig adgang til rummet; mener, at rumbaserede tjenester skal gøres fuldt operationelle med henblik på at støtte FSP-missioner og -operationer gennem satellitbilleder i høj opløsning; understreger relevansen af gennem Den Europæiske Forsvarsfond at finansiere industrielle projekter med en rumdimension, hvor EU kan have en reel merværdi;

80. understreger, at satellitkommunikation er af afgørende betydning for forsvar, sikkerhed, humanitær bistand, katastrofeindsatser og diplomatisk kommunikation og er et centralt element i civile missioner og militære operationer; glæder sig over det nye initiativ om statslig satellitkommunikation (GOVSATCOM), som vil bidrage væsentligt til at styrke Unionens strategiske autonomi ved at give medlemsstaterne garanteret adgang til sikker satellittelekommunikation;

81. opfordrer til en hurtig analyse af mulige civile anvendelser af EU-Satellitcentrets geospatiale kapaciteter; mener, at EU's satellitkapacitet ud over sikkerhed bør anvendes til at støtte EU's og medlemsstaternes overvågningsaktiviteter på områderne migration, landbrug, skovforvaltning, søgen efter naturressourcer, grænsesikkerhed, isbjerges tilstand og mange andre områder;

82. understreger, at ruminfrastruktur er sårbar over for indblanding, angreb og genstand for andre trusler, herunder kollisioner med rumaffald og andre satellitter; minder om, at det er vigtigt at sikre kritisk infrastruktur og kritiske kommunikationsmidler samt udvikle robuste teknologier; er af den opfattelse, at der er behov for kapacitetsopbygning for at imødegå nye trusler med hensyn til rummet, og glæder sig over Kommissionens forslag om som en del af rumprogrammet at styrke de nuværende overvågnings- og sporingstjenester i rummet;

83. understreger, at et stigende antal magter i dag har militær kapacitet i rummet; påpeger, at der i folkeretten er fastlagt et princip imod bevæbning af rummet; bemærker ikke desto mindre, at visse magter har brudt dette princip, idet de har fremsat et forslag til lovgivning med henblik på at oprette en fuldt bevæbnet arbejdsstyrke og definere rummet som en skueplads for væbnet konflikt; er af den opfattelse, at Unionen skal fordømme denne tendens i retning af en bevæbning af rummet samt gennemførelsen af rumpræventive foranstaltninger, der er udformet til i alvorlig grad at underminere fjendernes kapacitet, da en sådan udvikling er tegn på en strategisk ustabil situation;

84. er af den opfattelse, at Kommissionens fremtidige Generaldirektorat for Forsvarsindustrien og Rummet bør undersøge synergierne mellem de europæiske rumprogrammer og den europæiske forsvarshandlingsplan fra november 2016 for at sikre generel overensstemmelse på dette strategiske område;

85. er overbevist om, at EU har en vital interesse i en sikker og åben søfart, der giver mulighed for fri passage for varer og personer; understreger, at retten til fri sejlads er af afgørende betydning og ikke må undermineres; bemærker, at hovedparten af de strategiske aktiver, den kritiske infrastruktur og kapaciteter er under medlemsstaternes kontrol, og at deres villighed til at forstærke samarbejdet er altafgørende for den europæiske sikkerhed; gentager EU's rolle som en global leverandør af maritim sikkerhed og understreger vigtigheden af at udvikle relevante militære og civile kapaciteter; hilser i denne henseende vedtagelsen i juni 2018 af den reviderede handlingsplan for EU's maritime sikkerhedsstrategi velkommen;

86. mener, at EU og medlemsstaterne står over for en hidtil uset trussel i form af cyberangreb samt cyberkriminalitet og terrorisme fra både statslige og ikkestatslige aktørers side; understreger, at cyberhændelser meget ofte har et grænseoverskridende element og derfor vedrører mere end én EU-medlemsstat; mener, at cyberangrebs karakter gør dem til en trussel, der kræver en reaktion på EU-niveau, herunder fælles analytiske støttekapaciteter; opfordrer medlemsstaterne til at yde hinanden gensidig bistand i tilfælde af et cyberangreb på en af dem;

87. mener, at det er afgørende, at EU og NATO ikke alene fortsætter men også øger deres udveksling af efterretninger for at sikre formel bestemmelse af ansvaret for cyberangreb og dermed vedtagelse af restriktive sanktioner mod de ansvarlige for disse angreb; anser det for nødvendigt at opretholde aktiv interaktion mellem EU og NATO inden for cybersikkerhed og forsvar gennem deltagelse i cyberøvelser og fælles uddannelse;

Onsdag, den 15. januar 2020

88. opfordrer til en stabil finansieringskilde for EU-Udenrigstjenestens strategiske kommunikationsafdeling med betydelige bevillinger til East StratCom Task Force;

89. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og Rådet til at øge deres igangværende indsatser for at forbedre cybersikkerheden, særlig for FSFP-missioner, bl.a. ved at træffe foranstaltninger på EU- og medlemsstatsniveau til at afbøde trusler mod FSFP, for eksempel ved at opbygge modstandsdygtighed gennem uddannelse, træning og øvelser og ved at strømline EU's uddannelses- og træningslandskab for så vidt angår cyberforsvar;

90. glæder sig over bestræbelserne på at styrke EU's kapacitet til at bekæmpe »hybride« trusler, som er kombinationer af tvetydige stillinger, direkte og indirekte pres og inddragelse af militære og ikke-militære kapaciteter, og som indgår i rækken af EU's interne og eksterne sikkerhedsudfordringer; noterer sig overvejelserne om aktiveringen af bestemmelsen om gensidig bistand vedrørende hybride trusler, således at EU kan få en effektiv fælles reaktion;

91. anerkender den stigende betydning af cyber- og automatiseret efterretningskapacitet; understreger, at disse indebærer trusler mod medlemsstaterne og EU-institutionerne; opfordrer indtrængende alle EU-institutioner og -medlemsstater til fortsat at forbedre deres cyber- og automatiserede teknologier; tilskynder endvidere til samarbejde om disse teknologiske fremskridt;

92. anerkender den stadig mere fremtrædende plads, som kunstig intelligens indtager i det europæiske forsvar; bemærker navnlig de mange militære applikationer, der hidrører fra kunstig intelligens, og som giver mulighed for at styre og stimulere det operationelle miljø, bistå beslutningsprocessen, opdage trusler og behandle indsamlede efterretninger; understreger, at udviklingen af pålidelig kunstig intelligens på forsvarsområdet er af afgørende betydning for at sikre europæisk strategisk uafhængighed inden for de kapacitetsmæssige og operationelle områder; opfordrer EU til ikke alene at opretholde men også øge sine investeringer på dette område og navnlig i disruptive teknologier gennem eksisterende instrumenter (Den Europæiske Forsvarsfond, Det Europæiske Innovationsråd, det fremtidige Horisont Europa og programmet for et digitalt Europa); opfordrer Unionen til at spille en aktiv rolle i den globale regulering af autonome dødbringende våbensystemer;

93. bemærker, at nye teknologier, herunder kunstig intelligens, der anvendes i våbensystemer, skal udvikles og anvendes i overensstemmelse med principperne om ansvarlig innovation og etiske principper, såsom ansvar og overholdelse af folkeretten; understreger, at EU under hensyntagen til det meget kontroversielle koncept med fuldt autonome våbensystemer må undersøge mulighederne for kunstig intelligens og samtidig garantere fuld respekt for menneskerettighederne og folkeretten;

94. bemærker, at der ifølge Europols EU-rapport fra 2019 om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa i 2018 blev observeret en generel stigning i kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear (CBRN) terrorpropaganda, undervisning og trusler, og at barrieren for at erhverve sig viden om brugen af kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare våben er blevet sænket; understreger i denne forbindelse behovet for at øge CBRN-sikkerheden i Europa;

95. anerkender, at nye kapaciteter vil åbne nye muligheder for enheder i indsatsområdet med henblik på at samarbejde i et immersivt digitalt rum og fortsat være beskyttet i næsten realtid, navnlig når 5G kombineres med andre innovationer såsom forsvarsskyen og hypersoniske forsvarssystemer;

96. understreger, at EU, i betragtning af at risikoen for spredning og brug af kemiske våben udgør en alvorlig trussel mod den internationale fred og sikkerhed, skal fortsætte sin stærke og konsekvente støtte til Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) i forbindelse med gennemførelsen af organisationens mandat, både politisk og finansielt, og intensivere sin modstandsdygtighed over for hybride og CBRN-relaterede trusler;

97. erkender, at samarbejdet på det kapacitetsmæssige område stadig befinder sig i en tidlig fase, hvor Unionen og medlemsstaterne endnu ikke kan drage fordel af de konkrete resultater af et vedvarende og dybtgående samarbejde; er overbevist om, at den operationelle gennemførelse af de europæiske ambitioner er langsigtet og afhænger af medlemsstaternes fortsatte politiske vilje; understreger behovet for et fleksibelt samarbejde gennem fleksible og modulære instrumenter, der bidrager til at bringe de strategiske kulturer tættere på hinanden og fremme interoperabilitet mellem frivillige partnere med kapaciteter; tilskynder til spontant samarbejde eller gensidige mekanismer såsom EATC (europæisk flytransportkommando), som allerede har vist sig at være effektivt, og støtter dens udvidelse til andre områder (helikopter og medicinsk støtte);

Onsdag, den 15. januar 2020

98. understreger behovet for at anlægge et kønsperspektiv i EU's FSFP-indsats med henblik på kvinders rolle i krig, postkonfliktstabilisering og fredsskabende processer; understreger behovet for at adressere kønsrelateret vold som et krigsredskab i konfliktområder; understreger, at kvinder rammes hårdere af krig end mænd; opfordrer EU og dets internationale partnere til aktivt at involvere kvinder i freds- og stabiliseringsprocesser og til at adressere deres specifikke sikkerhedsbehov;

99. bemærker den voksende betydning af rumsikkerhed og satellitter; understreger betydningen af EU-Satellitcentret og anmoder agenturet om at analysere og udarbejde en rapport om sikkerheden i EU's og medlemsstaternes satellitter og/eller deres sårbarhed over for rumaffald, cyberangreb og direkte angreb med missiler;

Forsvarssamarbejde og FSFP-partnerskaber

100. understreger, at ambitionen om europæisk strategisk uafhængighed afhænger af europæernes evne til at reagere for at forsvare deres interesser, enten uafhængigt eller — helst — gennem et institutionelt samarbejde (NATO, FN);

101. anser multilateralisme for en afgørende værdi for sikkerhed og forsvar og understreger, at EU kun vil fremstå som en effektiv og troværdig aktør på sikkerhedsområdet, hvis dens tiltag er baseret på bæredygtigt samarbejde og strategiske partnerskaber med lande og organisationer, der deler EU's værdier; glæder sig endvidere over FSFP-partnerens bidrag til EU's missioner og operationer;

102. understreger, at partnerskaber og samarbejde med lande og organisationer, der deler EU's værdier, bidrager til en mere effektiv FSFP; glæder sig over de bidrag, som FSFP-partnerne har ydet til EU's løbende missioner og operationer, som bidrager til at forbedre fred, den regionale sikkerhed og stabilitet;

103. understreger, at EU og Det Forenede Kongerige fortsat vil dele det samme strategiske miljø og de samme trusler mod deres fred og sikkerhed efter brexit, og finder det derfor afgørende at opretholde et stærkt, tæt og særligt forsvars- og sikkerhedssamarbejde mellem Unionen og Det Forenede Kongerige efter brexit; understreger, at arbejdet i samarbejde med Det Forenede Kongerige vil give EU mulighed for at råde over kapacitet på højeste niveau inden for det kapacitetsmæssige og operationelle område; er af den opfattelse, at det ikke er relevant at overveje et forsvarssamarbejde, der systematisk udelukker briterne; foreslår, at der indgås en forsvars- og sikkerhedsaftale med Det Forenede Kongerige, der giver Det Forenede Kongerige mulighed for så vidt muligt at deltage i EU-instrumenter;

104. minder om NATO's grundlæggende rolle i det kollektive forsvar, som udtrykkeligt anerkendes i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; er overbevist om, at det strategiske partnerskab mellem EU og NATO er af afgørende betydning for at tackle de sikkerhedsmæssige udfordringer, som Europa og nabolandene står over for; mener, at samarbejdet mellem EU og NATO bør styrke begge parter, tage fuldt hensyn til de to institutioners særlige karakteristika og roller og fortsætte med fuld respekt for principperne om inklusivitet og gensidighed og begge organisationers beslutningsautonomi, navnlig når det er fælles interesser eller EU's interesser, der er på spil; glæder sig over samarbejdet mellem EU og NATO gennem øvelsen DefenderEuropa 20 og mener, at denne øvelse udgør en reel mulighed for at afprøve Europas evne til at reagere på angrebshandlinger, men også til at undersøge udviklingen og forbedringerne af grænseovergange og den militære mobilitet;

105. understreger vigtigheden af partnerskabet mellem EU og FN for så vidt angår løsning af internationale konflikter og fredsskabende aktiviteter; opfordrer begge organisationer til yderligere at koordinere deres indsats i områder, hvor de udsender vigtige civile og militære missioner, for at undgå dobbeltarbejde og sikre størst mulig synergi;

106. fastholder betydningen af samarbejde mellem EU og andre internationale institutioner, navnlig med Den Afrikanske Union og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE); mener, at EU også bør styrke dialogen og samarbejdet med tredjelande, der deler deres værdier og strategiske prioriteter, og med regionale og subregionale organisationer;

Onsdag, den 15. januar 2020

107. støtter, sideløbende med det institutionelle samarbejde og de institutionelle partnerskaber, kombinationen af forskellige fleksible, mangesidede og åbne samarbejdsformater, der samtidig også er operationelle, ambitiøse og krævende, både i og uden for EU's, NATO's og FN's strukturer, og mener, at disse samarbejdsformater kan fremme fælles forpligtelser i forbindelse med operationer og dermed styrke EU's operationelle målsætninger; understreger i denne forbindelse, at eksempler på samarbejde såsom det europæiske interventionsinitiativ, det nordiske forsvarssamarbejde, Visegradgruppen og den stigende integration af de væbnede styrker i Tyskland og Nederlandene afspejler denne tankegang med at styrke det militære samarbejde mellem medlemsstaterne;

108. anerkender, at politisk og økonomisk stabilitet sammen med militær kapacitet og samarbejde i Afrika syd for Sahara er afgørende for at bremse det voksende omfang af jihadistiske aktiviteter og migrantkriser og bekæmpe udbredelsen og virkningerne af ekstremisme;

109. anerkender og støtter EU's grænsebistandsmission (EUBAM) i Libyen, som har bidraget til overgangen til demokrati, leveret uddannelse og rådgivningstjenester inden for grænsesikkerhed og arbejdet på at udvikle grænsesikkerhed ved Libyens land-, luft- og søgrænser;

110. opfordrer EU til at holde fast ved de tilsagn, der blev givet på det fjerde topmøde mellem EU og Afrika for at støtte den afrikanske beredskabsstyrkes økonomiske og politiske stabilitet og kapacitet;

111. tilskynder medlemsstaterne til at fortsætte samarbejdet med Den Afrikanske Union og opfylde de forpligtelser, der hidtil er indgået;

112. anerkender den voksende politiske, økonomiske, miljømæssige, sikkerhedsmæssige og strategiske værdi af polarcirklen; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fortsætte samarbejdet med Arktisk Råd om alle spørgsmål af interesse for EU og udforme en samlet strategi for regionen;

Den institutionelle ramme

113. mener, at fremskridt på forsvarsområdet baner vejen for vigtige strukturelle ændringer; glæder sig over, at der er givet meddelelse om, at der vil blive oprettet et generaldirektorat for »forsvarsindustrien og rummet« i Kommissionen under kommissionsmedlemmet for det indre marked; bifalder, at dette nye generaldirektorat vil være ansvarligt for at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats på området for det europæiske forsvar og dermed vil bidrage til at styrke den europæiske strategiske uafhængighed; noterer sig fastlæggelsen af dets fem hovedopgaver (gennemførelse og kontrol af Den Europæiske Forsvarsfond, etablering af et åbent og konkurrencedygtigt europæisk marked for forsvarsmateriel, gennemførelse af handlingsplanen for militær mobilitet, fremme af en stærk og innovativ rumindustri, gennemførelse af det fremtidige rumprogram); opfordrer Kommissionen til at give yderligere oplysninger om det nye generaldirektorats rolle og ansvarsområder; tilskynder Kommissionen til at fremlægge en plan for, hvordan den vil koordinere sit arbejde med andre forsvarspolitiske strukturer med andre ansvarsområder (Det Europæiske Forsvarsagentur, EU-Udenrigstjenesten osv.) for at maksimere effektiviteten af anvendelsen af de tilgængelige ressourcer og sikre et effektivt samarbejde;

114. forpligter sig til at sikre en tæt parlamentarisk kontrol og overvågning af europæiske forsvarsmissioner, -instrumenter og -initiativer; opfordrer NF/HR, Rådet og de berørte europæiske strukturer til regelmæssigt at aflægge rapport til Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar om opfyldelsen af deres mandat;

115. opfordrer til, at der udarbejdes en europæisk forsvarsstrategi som et nødvendigt supplement til den globale strategi fra 2016, som tilvejebringer en ramme for styring og planlægning, som begge er afgørende for at sikre, at nye instrumenter og ressourcer kan gennemføres effektivt;

116. fremhæver, at det, med respekt for adskillige medlemsstaters traditioner med militær neutralitet, er afgørende at sikre EU-borgernes opbakning for at understøtte den politiske ambition om en EU-forsvarspolitik; understreger, at de seneste offentlige meningsmålinger viser, at tre fjerdedele af EU-borgerne går ind for mere samarbejde mellem medlemsstaterne på sikkerheds- og forsvarsområdet og således støtter en fælles forsvars- og sikkerhedspolitik for EU-medlemsstaterne, en andel, der har været over 70 % siden 2004;

117. opfordrer til, at der tages gradvise skridt mod en fælles forsvarspolitik (artikel 42, stk. 2, i TEU) og i sidste ende et fælles forsvar, mens man samtidig styrker konfliktforebyggelse og løsningstiltag, herunder ved at øge de finansielle, administrative og menneskelige ressourcer, der er afsat til mægling, dialog, forsoning, fredsopbygning og øjeblikkeligt kriseberedskab;

Onsdag, den 15. januar 2020

118. mener, at en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar ville være et afgørende strategisk redskab til at forstærke forvaltningen af EU's forsvarspolitik, og at den under den gradvise udformning af en europæisk forsvarsunion ville muliggøre strategisk og langsigtet planlægning samt gradvist synkronisere arbejdsgange i forbindelse med forsvar på tværs af medlemsstaterne; opfordrer Rådet og NF/HR til at udarbejde et sådant redskab, med henblik på at inkludere det i f.eks. planlægningen af FFR og med det yderligere mål at sikre overensstemmelse mellem gennemførelsesplanen for sikkerhed og forsvar under EU's globale strategi, CARD og PESCO;

119. minder om eksistensen af artikel 44 i TEU, som fastsætter yderligere fleksibilitetsbestemmelser og indfører muligheden for at overlade gennemførelsen af krisestyringsopgaver til en gruppe af medlemsstater, der ville udføre sådanne opgaver i EU's navn og under politisk kontrol samt strategisk vejledning fra Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og EU-Udenrigstjenesten;

120. understreger, at den kommende konference om Europas fremtid bør indeholde refleksioner om den fremtidige europæiske forsvarsunion og i særdeleshed om behovet for at etablere en europæisk interventionsstyrke med en så effektiv forsvarskapacitet, at den skal kunne deltage i fredsbevarende aktiviteter, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med FN-pagten og de opgaver, der er fastsat i artikel 43, stk. 1, i TEU;

121. advarer om de mange institutionelle aktører og overlap i EU's forsvarsmiljø; anmoder alle aktører om at reflektere over, hvordan det er muligt at forbedre dette miljø for at gøre det mere forståeligt for borgere, mere institutionelt logisk og kohærent samt mere leveringseffektivt;

122. opfordrer til overvejelser angående, hvilken rolle Det Europæiske Forsvarsagentur bør spille i den gradvise udformning af en fælles EU-forsvarspolitik;

o

o o

123. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, den indstillede kommissær for det indre marked, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand for Kommissionen, FN's generalsekretær, NATO's generalsekretær, EU's agenturer på områderne for rumfart, sikkerhed og forsvar samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag, den 15. januar 2020

P9_TA(2020)0010

Europa-Parlamentets holdning til konferencen om Europas fremtid**Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om Europa-Parlamentets holdning til konferencen om Europas fremtid (2019/2990(RSP))**

(2021/C 270/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde med udgangspunkt i Lissabontraktatens potentiale ⁽¹⁾, af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur ⁽²⁾, af 16. februar 2017 om budgetmæssig kapacitet for euroområdet ⁽³⁾ og af 13. februar 2019 om status for debatten om Europas fremtid ⁽⁴⁾,
  - under henvisning til forslag fra Kommissionens indstillede formand, Ursula von der Leyen, af 16. juli 2019 inden for rammerne af de politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2019-2024 og afholdelsen af en konference om Europas fremtid (»konferencen«),
  - der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2019 om den generelle indstilling til konferencen om Europas fremtid,
  - der henviser til holdningen i skrivelse af 9. december 2019 fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om organisationen af konferencen om Europas fremtid,
  - der henviser til resultatet af mødet af 19. december 2019 fra Formandskonferencens arbejdsgruppe om organisationen af konferencen om Europas fremtid,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at valgdeltagelsen steg ved valget til Europa-Parlamentet i 2019, hvilket vidner om et voksende engagement fra borgernes side og interesse i den europæiske integrationsproces samt en forventning om, at Europa vil tage sine nuværende og fremtidige udfordringer op;
- B. der henviser til, at der er behov for at håndtere både de interne og eksterne udfordringer, som Europa står over for, samt de nye samfundsmæssige og tværnationale udfordringer, som ikke var fuldt ud forudset, da Lissabontraktaten blev vedtaget; der henviser til, at antallet af omfattende kriser, som Unionen har gennemgået, viser, at der er behov for reformprocesser inden for flere forvaltningsområder;
- C. der henviser til, at princippet om europæisk integration siden oprettelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab i 1957, som efterfølgende blev bekræftet af alle stats- og regeringschefer og alle medlemsstaternes nationale parlamenter under hver runde af den gradvise integration og ændringer af traktaterne, altid har været skabelsen af en »stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk«;
- D. der henviser til, at der er enighed om, at mandatet for en konference om Europas fremtid bør være en proces af en varighed på to år, arbejdet med dette skal helst begynde på Schumandagen den 9. maj 2020 (70-året for Schumanerklæringen) med henblik på færdiggørelse heraf inden sommeren 2022;

⁽¹⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 215.

⁽²⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 201.

⁽³⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 235.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0098.

Onsdag, den 15. januar 2020

- E. der henviser til, at denne konference bør være en lejlighed til at inddrage EU-borgerne i en bottom up-tilgang, hvor der lyttes til dem, og at deres stemme bidrager til debatten om Europas fremtid;
- F. der henviser til, at Europa-Parlamentet er den eneste EU-institution, der vælges direkte af EU's borgere, og bør spille en ledende rolle i processen omkring denne konference;

Konferencens formål og anvendelsesområde

1. glæder sig over forslaget til en konference om Europas fremtid og mener, at 10 år efter Lissabontraktatens ikrafttræden er et passende tidspunkt at give EU-borgerne en ny lejlighed til at få en solid debat om Europas fremtid for at forme den Union, vi ønsker at leve i sammen;
2. er af den opfattelse, at konferencen er en lejlighed til at udpege, hvad EU gør godt, og hvilke nye foranstaltninger, som EU har brug for at handle bedre, øge dets kapacitet til at handle og gøre det mere demokratisk; mener, at dens mål bør være at anvende en bottom-up-tilgang til direkte inddragelse af borgerne i en meningsfuld dialog og er af den opfattelse, at der på lang sigt bør overvejes en permanent mekanisme for inddragelse af borgerne i overvejelserne af Europas fremtid;
3. er af den opfattelse, at der forud for iværksættelsen af processen omkring denne konference bør iværksættes en lyttefase for at give borgerne i hele EU mulighed for at udtrykke deres idéer, fremsætte forslag og foreslå deres egen vision for, hvad EU betyder for dem; foreslår, at de metoder, der anvendes til at indsamle og behandle borgernes input, skal være ensartede og konsistente i alle medlemsstater og på EU-plan;
4. mener, at borgernes deltagelse i processen omkring konferencen bør tilrettelægges på en sådan måde, at mangfoldigheden i vores samfund er fuldtud repræsenteret; mener, at der bør afholdes høringer ved hjælp af de mest effektive, innovative og hensigtsmæssige platforme, herunder onlineværktøjer, som bør nå ud til alle dele af EU for at sikre, at alle borgere kan få indflydelse på konferencens arbejde; mener, at sikring af unges deltagelse vil være en væsentlig del af konferencens langsigtede virkninger;
5. understreger, at processen omkring konferencen bør være åben og gennemsigtig og tage udgangspunkt i en inklusiv, deltagerbaseret og afbalanceret tilgang til borgere og interessenter; understreger, at inddragelse af borgerne, det organiserede civilsamfund og en række interessenter på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan bør være det centrale element i denne innovative og oprindelige proces;
6. foreslår, at konferencen bør være en proces, der styres af en række organer med bestemte ansvarsområder/ad hoc-ansvarsområder, herunder institutionelle organer og direkte inddragelse af borgerne;
7. foreslår, at konferencens plenarforsamling skal muliggøre et åbent forum for drøftelser mellem de forskellige deltagere uden forudbestemte resultater, samtidig med at den inkluderer resultater fra borgerfora og uden at begrænse anvendelsesområdet til på forhånd fastlagte politikområder eller integrationsmetoder; foreslår, at der udpeges foruddefinerede, men ikke udtømmende, politisk prioriteringer, som f.eks.:

- europæiske værdier, grundlæggende rettigheder og friheder
- demokratiske og institutionelle aspekter af EU
- miljømæssige udfordringer og klimakrisen
- social retfærdighed og ligestilling
- økonomiske og beskæftigelsesmæssige spørgsmål, herunder beskatning
- digital omstilling
- sikkerhed og EU's rolle i verden

Onsdag, den 15. januar 2020

understreger, at dette er et sæt politikker, der ikke er udtømmende, som kan tjene som vejledning for konferencen; foreslår, at der anvendes særlige Eurobarometer-undersøgelser for at støtte dagsordenen og debatterne inden for rammerne af konferenceprocessen;

8. mener, at konferencen bør gøre status over de initiativer, der blev anvendt forud for valget i 2019; mener, at der for at forberede sig i god tid forud for det næste valg til Europa-Parlamentet i 2024 bør tages hensyn til arbejdet med emner som spidskandidatsystemet og tværnationale lister i processen omkring konferencen, idet der tages hensyn til de eksisterende frister og arbejdet med alle de interinstitutionelle, politiske og lovgivningsmæssige redskaber, der er til rådighed;

Tilrettelæggelse, sammensætning og styring af processen omkring konferencen

9. foreslår, at konferencen skal bestå af en række organer med forskellige ansvarsområder, som f.eks.: et plenarmøde for konferencen, borgerfora, ungdomsfora, en styringskomité og et koordinerende forretningsudvalg; anmoder om, at alle organer på alle niveauer af konferencen bør have en jævn køns-fordeling;

10. foreslår, at flere tematiske borgerfora, der afspejler de politiske prioriteter, skal afholdes under hele processen omkring konferencen, og at de bør bestå af højst 200-300 borgere med mindst tre borgere per medlemsstat beregnet i overensstemmelse med princippet om degressiv proportionalitet; understreger, at de bør placeres forskellige steder i hele Unionen og være repræsentative (med hensyn til geografi, køn, alder, socioøkonomisk baggrund og/eller uddannelses-niveau);

11. foreslår endvidere, at udvælgelsen af deltagende borgere blandt alle EU-borgere skal ske vilkårligt af uafhængige institutioner i medlemsstaterne i overensstemmelse med ovennævnte kriterier, og at der fastlægges kriterier for at sikre, at folkevalgte politikere, højtstående regeringsrepræsentanter og repræsentanter for professionelle interesser ikke kan deltage i borgerfora; opfordrer til, at borgerforaene skal have en række deltagere på de forskellige steder, og at hver enkelt tematisk borgerfora skal bestå af de samme deltagere på hvert af dets møder for at sikre sammenhæng og konsekvens; insisterer på mindst to møder mellem hver tematisk borgerfora med henblik på at give input til konferencens plenarmøde og modtage global feedback om drøftelserne på et andet møde i dialogformat; understreger, at borgerforaene bør søge at nå til enighed ved konsensus, og hvor dette ikke er muligt, kan der afgives en mindretalsudtalelse;

12. foreslår, at der i tillæg til borgerforummet afholdes mindst to ungdomsfora: et i begyndelsen af konferencen og et hen imod slutningen, da unge fortjener deres eget forum, fordi de unge generationer er Europas fremtid, og det er dem, der vil blive mest påvirket af enhver beslutning, der træffes i dag om EU's fremtidige kurs; opfordrer til, at deltagernes alder fastsættes til mellem 16 og 25, og at udvælgelse, størrelse, status og arbejdsmetoder baseres på de samme kriterier som dem, der anvendes for borgerforummet;

13. anmoder om, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at alle borgere (herunder unge), der deltager i processen omkring konferencen, får hjælp til at refundere deres rejse- og opholdsudgifter og, hvor det er hensigtsmæssigt, at der sørges for tilladelse til fravær fra deres arbejdsplads; og kompensation for sociale udgifter (f.eks. tab af indtægt, dagpleje og særlige arrangementer for handicappede);

14. opfordrer til, at medlemsskab af konferencens plenarmøde udgøres af:

— Europa-Parlamentet, der repræsenterer EU's borgere med højst 135 medlemmer

— Rådet, der repræsenterer medlemsstaterne med 27 medlemmer

— de nationale parlamenter med mellem to og fire medlemmer pr. medlemsstatsparlament

— Europa-Kommissionen, repræsenteret ved de tre tilsvarende kommissærer

Onsdag, den 15. januar 2020

- Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med fire medlemmer hver
- arbejdsmarkedets parter på EU-plan med to medlemmer fra hver side

15. understreger, at repræsentanter for de tematiske borger- og ungdomsfora vil blive indbudt til konferencens plenarmøde for at fremlægge og drøfte deres konklusioner, så at disse kan tages i betragtning under drøftelserne på konferencens plenarmøde;

16. insisterer på, at Rådets repræsentation skal være på ministerplan, og at repræsentanter fra Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter bør sikre en afbalanceret politisk repræsentation, der afspejler deres respektive mangfoldighed; understreger, at konferencens institutionelle parter vil deltage som ligeværdige partnere, og at der sikres fuld ligestilling mellem Europa-Parlamentet på den ene side og Rådet og de nationale parlamenter på den anden side; insisterer på, at der tilstræbes konsensus om Udvalgsformandskonferencens henstillinger eller som et minimum, at henstillingerne repræsenterer holdningen hos flertallet af repræsentanterne for hver af de tre EU-institutioner og de nationale parlamenter;

17. foreslår, at konferencen mødes mindst to gange hvert halve år på plenarmødet i Europa-Parlamentet; foreslår, at konferencens plenarmøde på sit første møde vedtager en arbejdsplan, og at konferencens deltagere og offentligheden efter hvert møde på konferencens plenarmøde får stillet en plenarbetænkning med konklusioner og arbejdsgrupperapporter til rådighed; er af den opfattelse, at de endelige konklusioner bør vedtages på konferencens sidste plenarmøde, der sammenfatter resultatet af processen omkring konferencen som helhed;

18. understreger behovet for at yde støtte gennem forberedende møder og fra veletablerede og erfarne civilsamfundsorganisationer og andre eksperter; anerkender betydningen af NGO'ernes, universiteternes, forskningscentrenes og tænketankenes ekspertise i hele Europa og opfordrer dem til at støtte processen omkring konferencen på de forskellige niveauer og yde støtte til de forskellige organer;

19. mener, at konferencen bør søge at finde måder, hvorpå repræsentanter for EU-kandidatlandene kan inddrages i drøftelserne om Europas fremtid;

20. er af den opfattelse, at protektion bør sikres af de tre største EU-institutioner på højeste plan, nemlig af formændene for Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Europa-Kommissionen; mener, at denne støtte på højt plan bør garantere processen og føre tilsyn med processen og sætte gang i processen omkring konferencen;

21. er af den opfattelse, at styringen af processen omkring konferenceprocessen bør varetages af en styringskomité og et koordinerende forretningsudvalg for at sikre en effektiv styring af processen som helhed og for alle berørte organer;

22. foreslår, at styringskomitéen bør bestå af:

- repræsentanter for Parlamentet (med alle politiske grupper repræsenteret samt en repræsentant for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og en repræsentant for Europa-Parlamentets Præsidium)

- repræsentanter for Rådet (EU-formandskaberne)

- repræsentanter for Kommissionen (tre ansvarlige kommissærer)

opfordrer til, at styringskomitéen sammensættes med henblik på at sikre politisk og institutionel balance, og at alle dele af styrelseskomitéen har samme vægt;

23. er af den opfattelse, at styringskomitéen bør være ansvarlig for forberedelsen af konferencens plenarmøder (udarbejdelse af dagsordener, plenarbetænkninger og konklusioner) samt for borger- og ungdomsfora samt tilsynet med aktiviteter for og organisationen af processen omkring konferencen;

24. foreslår endvidere, at forretningsudvalget skal bestå af de tre vigtigste EU-institutioner under Parlamentets ledelse; insisterer på, at medlemmerne af det koordinerende forretningsudvalg skal være en del af styringskomitéen; anbefaler, at forretningsudvalget er ansvarligt for den daglige ledelse af processen omkring konferencen, navnlig den praktiske tilrettelæggelse af konferencen, arbejdsgrupper, borgerfora og ethvert andet initiativ, der er fastlagt af styringsudvalget;

Onsdag, den 15. januar 2020

25. foreslår, at processen omkring konferencen bistås af et sekretariat, hvis medlemmer bør komme fra de tre vigtigste EU-institutioner;

Kommunikation om processen omkring konferencen og politisk memorandum

26. er af den opfattelse, at kommunikation med borgerne, borgernes deltagelse i processen omkring konferencen og konferencens arbejde og resultater er af afgørende betydning; understreger, at alle eksisterende og nye kommunikationsværktøjer til digital og fysisk deltagelse bør koordineres mellem de tre institutioner med udgangspunkt i Parlamentets eksisterende ressourcer og Europa-Parlamentets forbindelseskontorer (EPLO'er), således at borgerne kan holde sig ajour med processen omkring konferencen under hele forløbet og følge procedurerne, når plenarmøderne og borger- og ungdomsforaene er påbegyndt;

27. er af den opfattelse, at alle konferencemøder (herunder plenarmøder og borger- og ungdomsfora) bør webstreames og være tilgængelige for offentligheden; insisterer på, at alle dokumenter vedrørende konferencen bør offentliggøres, herunder bidrag fra interessenter, og at alt arbejde bør finde sted på Unionens officielle sprog;

28. er af den opfattelse, at processen omkring konferencen, dens koncept, struktur, timing og omfang bør vedtages i fællesskab af Parlamentet, Kommissionen og Rådet i et aftalememorandum;

Resultater

29. opfordrer til, at konferencen udarbejder konkrete anbefalinger, der skal tages op af institutionerne og omsættes til tiltag med henblik på at opfylde borgernes og interessenternes forventninger efter en toårig proces og drøftelser;

30. opfordrer til, at der indgås en generel forpligtelse for alle deltagerne i konferencen til at sikre en korrekt opfølgning af dens resultater i overensstemmelse med deres respektive rolle og kompetencer;

31. forpligter sig til en øjeblikkelig og reel opfølgning af konferencen med forslag til lovgivning, der indleder en traktatændring eller på anden måde; opfordrer de to andre institutioner til at forpligte sig på samme måde;

o

o o

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Kommissionen, formanden for Det Europæiske Råd og formandskabet for Rådet.

Torsdag, den 16. januar 2020

P9_TA(2020)0011

Burundi, navnlig ytringsfriheden

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om Burundi, navnlig for så vidt angår ytringsfrihed (2020/2502(RSP))

(2021/C 270/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Burundi, navnlig beslutningerne af 9. juli 2015 ⁽¹⁾, 17. december 2015 ⁽²⁾, 19. januar 2017 ⁽³⁾, 6. juli 2017 ⁽⁴⁾ og 5. juli 2018 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens beslutning af 30. oktober 2019 om finansiering af det årlige handlingsprogram for 2019 for Republikken Burundi,
- der henviser til erklæringen af 29. november 2019 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) på vegne af EU om visse tredjelandes tilslutning til de restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Burundi,
- der henviser til rapporter fra FN's generalsekretær af hhv. 23. februar 2017, 25. januar 2018 og 24. oktober 2019 om situationen i Burundi,
- der henviser til rapporten fra FN's Menneskerettighedsråds undersøgelseskommission vedrørende Burundi fra september 2019,
- der henviser til en skrivelse, som er underskrevet af 39 medlemmer af Europa-Parlamentet, hvori der opfordres til løsladelse af journalisterne fra det burundiske nyhedsbureau Iwacu, dateret den 9. december 2019,
- der henviser til erklæringen af 10. december 2019 fra NF/HR på vegne af EU om menneskerettighedsdagen,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 2248 af 12. november 2015 og 2303 af 29. juli 2016 om situationen i Burundi,
- der henviser til rapporten fra FN's undersøgelseskommission vedrørende Burundi, som blev forelagt De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd den 15. juni 2017,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds presseerklæring af 13. marts 2017 om situationen i Burundi,
- der henviser til rapporten fra FN's uafhængige undersøgelseskommission vedrørende Burundi (UNIIB), der blev offentliggjort den 20. september 2016,
- der henviser til Arusha-aftalen af 28. august 2000 om fred og forsoning i Burundi,
- der henviser til erklæringen om Burundi, der blev vedtaget på Den Afrikanske Unions topmøde den 13. juni 2015,

⁽¹⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 137.

⁽²⁾ EUT C 399 af 24.11.2017, s. 190.

⁽³⁾ EUT C 242 af 10.7.2018, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 334 af 19.9.2018, s. 146.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0305.

Torsdag, den 16. januar 2020

- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution 36/19 af 29. september 2017 om forlængelse af mandatet for undersøgelseskommissionen vedrørende Burundi,
  - der henviser til Rådets forordning (EU) 2015/1755 af 1. oktober 2015 ⁽⁶⁾ såvel som Rådets afgørelser (FUSP) 2015/1763 af 1. oktober 2015 ⁽⁷⁾, (FUSP) 2016/1745 af 29. september 2016 ⁽⁸⁾ og (FUSP) 2019/1788 af 24. oktober 2019 ⁽⁹⁾ om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Burundi,
  - der henviser til erklæringen af 8. maj 2018 fra NF/HR på EU's vegne om situationen i Burundi forud for folkeafstemningen om forfatningen,
  - der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou (Cotonou-aftalen),
  - der henviser til Den Afrikanske Unions charter om menneskers og folks rettigheder, der blev vedtaget den 27. juni 1981 og trådte i kraft den 21. oktober 1986 og er blevet ratificeret af Burundi,
  - der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2016/394 af 14. marts 2016 om afslutning af konsultationsproceduren med Republikken Burundi i henhold til artikel 96 i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater ⁽¹⁰⁾,
  - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
  - der henviser til den del af Human Rights Watch World Report 2019, der handler om Burundi,
  - der henviser til det internationale pressefrihedsindeks for 2019, som er udarbejdet af Journalister uden Grænser,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at præsidentvalget i Burundi i 2015 udløste civile uroligheder, af FN's valgobservationsmission i Burundi blev anset for at være præget af en alvorlige mangler med hensyn til de væsentlige betingelser for en effektiv udøvelse af stemmeretten og blev boykottet af oppositionen;
- B. der henviser til, at de uafhængige radiostationer stadig er lukkede, dusinvis af journalister stadig ikke er i stand til at vende tilbage fra deres selvvalgte eksil, og de, der har valgt at forblive i landet, har svært ved at arbejde frit, ofte på grund af chikane fra sikkerhedsstyrkernes side, hvilket tilskyndes af en officiel holdning, der associerer utilpassede medier med nationens fjender;
- C. der henviser til, at situationen i Burundi fortsat er bekymrende, og at mange har rapporteret om krænkelse af grundlæggende borgerlige og politiske frihedsrettigheder, mens stigende priser har en negativ indvirkning på økonomiske og sociokulturelle rettigheder såsom retten til en tilstrækkelig levestandard, retten til uddannelse, retten til passende mad og frihed fra sult, kvinders rettigheder, retten til arbejde og fagforeningsrettigheder;
- D. der henviser til, at dødvandet med hensyn til at nå en politisk løsning gennem dialogen mellem parterne i Burundi i alvorlig grad truer afholdelsen af det valg, der er planlagt i maj 2020; der henviser til, at dette valg kan konsolidere Burundis deroute mod autoritært styre i mangel af en meningsfuld politisk dialog; der henviser til, at der fortsat hersker usikkerhed om alle interesserede parters deltagelse i processen, samtidig med at der bliver stadig mindre politisk råderum, og at der er behov for at skabe et gunstigt klima for fredelige, gennemsigtige og troværdige valg;

⁽⁶⁾ EUT L 257 af 2.10.2015, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 257 af 2.10.2015, s. 37.

⁽⁸⁾ EUT L 264 af 30.9.2016, s. 29.

⁽⁹⁾ EUT L 272 af 25.10.2019, s. 147.

⁽¹⁰⁾ EUT L 73 af 18.3.2016, s. 90.

Torsdag, den 16. januar 2020

- E. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråds undersøgelseskommission vedrørende Burundi (COIB) i sin rapport af 4. september 2019 fremhævede, at der få måneder forud for præsident- og parlamentsvalget i 2020 herskede frygt blandt dem, der modsatte sig det regerende CNDD-FDD-parti, og mens spændingerne fortsætter med at stige op til valget i maj 2019, fortsætter de lokale myndigheder og medlemmer af regeringspartiets berygtede ungdomsafdeling, Imbonerakure, med at begå politisk motiveret vold og alvorlige menneskerettighedskrænkelser; der henviser til, at selv om COIB har fremsat gentagne anmodninger, har den burundiske regering nægtet at samarbejde med den;
- F. der henviser til, at FN's menneskerettighedskontor i Burundi, der arbejdede sammen med Burundis regering om fredsopbygning, reform af sikkerhedssektoren og retsvæsenet og bidrog til opbygningen af institutionel kapacitet og civilsamfundets kapacitet på menneskerettighedsområdet, blev afsluttet i marts 2019 på foranledning af Burundis regering, som allerede havde suspenderet alle former for samarbejde med kontoret i oktober 2016;
- G. der henviser til, at Verdensbanken har anslået Burundis økonomiske vækst til 1,8 % i 2019 i forhold til 1,7 % i 2018; der henviser til, at det samlede statsbudget for 2019-2020 viser et underskud på 189,3 mia. FBu (14,26 %), sammenlignet med et underskud på 163,5 mia. FBu for samme periode i 2018-2019; der henviser til, at der ifølge UNHCR pr. 30. september 2019 var 369 517 burundiske flygtninge i nabolandene; der henviser til, at i alt 78 000 flygtninge siden september 2017 frivilligt er vendt tilbage til Burundi; der henviser til, at der pr. 28. februar 2019 var 130 562 internt fordrevne burundiere;
- H. der henviser til, at Burundi ifølge Journalister uden Grænser i 2019 rangerer som nr. 159 ud af 180 på pressefrihedsindekset (World Press Freedom Index); der henviser til, at ytringsfrihed og talfrihed er afgørende for at sikre frie og informerede valg; der henviser til, at fri, uafhængig og ikke-partisk journalistik er en udvidelse af den grundlæggende menneskerettighed talefrihed; der henviser til, at statskontrollerede traditionelle medier såsom radio og aviser fortsat er de dominerende informationskilder; der henviser til, at det er nødvendigt at styrke mediekendskabet og adgangen til internettet og de sociale medier for at muliggøre adgang til information, styrke den sociale og politiske stabilitet og dialogen og således sikre frie, informerede og retfærdige valg;
- I. der henviser til, at Burundi er et af verdens fattigste lande, idet 74,7 % af befolkningen lever i fattigdom, og det rangerer som nr. 185 ud af 189 på indekset for menneskelig udvikling; der henviser til, at mere end 50 % af den burundiske befolkning lider under kronisk fødevarer- og sundhedsrisiko, og at næsten halvdelen af befolkningen er under 15 år, og at der i 2019 alene var over otte millioner, der blev smittet med malaria, og over 3 000 døde af denne sygdom; der henviser til, at fattigdom, dårlige sociale ydelser, høj ungdomsarbejdsløshed og manglende muligheder fortsat er en af årsagerne til vold i landet;
- J. der henviser til, at Burundis nationale sikkerhedsråd den 27. september 2018 bebudede en tre måneders suspension af internationale NGO'er og således i alvorlig grad hindrede aktiviteterne for omkring 130 internationale NGO'er, hvoraf nogle leverede livreddende bistand;
- K. der henviser til, at regeringen den 18. juli 2019 vedtog to dekretter om oprettelse af et tværministerielt overvågnings- og evalueringsudvalg for internationale NGO'er, der opererer i Burundi;
- L. der henviser til, at regeringen har nægtet at anerkende menneskerettighedskrænkelser siden lukningen af kontoret for FN's højkommisær for menneskerettigheder (OHCHR) i Burundi den 28. februar 2019 og ikke har vist vilje til at opretholde nogen form for samarbejde med kontoret; der henviser til, at COIB i øjeblikket er den eneste uafhængige internationale mekanisme til efterforskning af menneskerettighedskrænkelser og overgreb, der begås i Burundi;
- M. der henviser til, at de burundiske myndigheder fortsætter med helt og holdent at afvise COIB's arbejde og har nægtet at give den adgang til landet, idet de anser den for at være politisk forudindtaget, men ikke har fremlagt nogen dokumentation til støtte for deres beskyldninger;
- N. der henviser til, at Burundi i oktober 2017 trak sig ud af Romstatutten om oprettelse af Den Internationale Straffedomstol; der henviser til, at den burundiske regering ikke har reageret på det internationale samfunds opfordring til at indlede en ny procedure med henblik på igen at tiltræde Romstatutten;

Torsdag, den 16. januar 2020

- O. der henviser til, at Tanzania og Burundi i 2019 undertegnede en aftale om at sende de 180 000 burundiske flygtninge i Tanzania tilbage til deres oprindelsesland, frivilligt eller ufrivilligt, inden den 31. december 2019; der henviser til, at UNHCR i august 2019 rapporterede, at forholdene i Burundi ikke var gunstige for fremme af tilbagesendelser, da hjemvendte var blandt de vigtigste mål for menneskerettighedskrænkelser;
- P. der henviser til, at Burundis offentlige anklager den 30. december 2019 krævede en fængselsstraf på 15 år for de fire journalister fra Iwacu Press Group Christine Kakazi, Agnès Ndirubusa, Térance Mpozenzi, Egid Harericana og deres chauffør Adolphe Masabarakiza, som blev anholdt den 22. oktober 2019 i Musigati i Bubanza-provinsen, mens de dækkede sammenstød mellem oprørere og regeringsstyrker i det nordvestlige Burundi, og som anklages for medvirken til undergravning af statens indre sikkerhed;
- Q. der henviser til, at Iwacu-journalist Jean Bigirimana har været forsvundet siden den 22. juli 2016, og at han angiveligt sidst blev set i den nationale efterretningstjenestes (SNR's) varetægt i Muramvya, 45 km øst for hovedstaden Bujumbura; der henviser til, at de burundiske myndigheder aldrig har sagt noget om hans forsvinden;
- R. der henviser til, at journalisten Christophe Nkezabahzi og hans kone og to børn blev myrdet i deres hus i Bujumbura den 13. oktober 2015; der henviser til, at myndighederne ikke har gjort en reel indsats for at efterforske denne voldsforbrydelse og retsforfølge gerningsmændene;
- S. der henviser til, at artikel 31 i Burundis forfatning garanterer ytringsfrihed, herunder pressefrihed; der henviser til, at Burundi også er part i det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder, som garanterer alle burundiske borgere ret til at modtage og formidle oplysninger; der henviser til, at Burundis regering har ansvaret for at fremme og beskytte ytrings- og foreningsfriheden som fastsat i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Burundi er part i;
- T. der henviser til, at civilsamfundets og mediernes råderum i de seneste år er blevet meget begrænset, og at mange civilsamfundsaktivister og uafhængige journalister fortsat er i eksil; der henviser til, at mange af dem, der stadig opholder sig i Burundi, udsættes for intimidering, tilbageholdelse eller retsforfølgelse på grundlag af opdigtede anklager;
- U. der henviser til, at regeringen og medlemmer af partiets ungdomsafdeling, Imbonerakure, har iværksat en national kampagne for at indsamle »frivillige« bidrag fra befolkningen for at hjælpe med til at finansiere valget i 2020; der henviser til, at det i Human Rights Watch's rapport af 6. december 2019 fastslås, at medlemmer af Imbonerakure og lokale embedsmænd i denne sammenhæng ofte har udøvet vold og intimidering, begrænset folks bevægelsesfrihed og adgang til offentlige tjenester og slået dem, der ikke efterlever deres krav;
- V. der henviser til, at menneskerettighedsaktivisten Germain Rukuki, der er medlem af organisationen Kristne for Afskaffelse af Tortur (ACAT), i april 2019 blev idømt 32 års fængsel på grund af anklager om oprør og trusler mod statens sikkerhed, deltagelse i en oprørsbevægelse og angreb på statsoverhovedet; der henviser til, at aktivisten Nestor Nibitanga, som er observatør i foreningen for beskyttelse af menneskerettigheder og tilbageholdte personer (APRODH), i august blev idømt fem års fængsel for trusler mod statens sikkerhed;
- W. der henviser til, at BBC og Voice of America (VOA) siden maj 2019 har været forhindret i at transmittere i Burundi, hvor deres licenser blev suspenderet, oprindeligt i seks måneder, som Komiteen til Beskyttelse af Journalister meddelte på daværende tidspunkt; der henviser til, at Burundis medietilsynsmyndighed, det nationale kommunikationsråd (CNC) den 29. marts 2019 meddelte, at det havde trukket BBC's sendelicens tilbage og forlænget sin suspendering af VOA; der henviser til, at CNC også forbød enhver journalist i Burundi »direkte eller indirekte at levere oplysninger, der kunne blive transmitteret« af BBC eller VOA;
- X. der henviser til at Rådet den 24. oktober 2019 forlængede EU's restriktive foranstaltninger over for Burundi indtil den 24. oktober 2020;
- Y. der henviser til, at disse foranstaltninger omfatter forbud mod indrejse på EU's område og indefrysning af aktiver over for fire personer, hvis aktiviteter skønnes at undergrave demokratiet eller hindre forsøget på at finde en politisk løsning på krisen i Burundi;

Torsdag, den 16. januar 2020

- Z. der henviser til, at Det Østafrikanske Fællesskabs (ØAF's) bestræbelser på at finde en mæglingsløsning på den politiske krise, der blev udløst af præsidentens afgørelse i 2015 om at stille op til en tredje valgperiode, fortsat går trægt; der henviser til, at præsident Pierre Nkurunziza ved flere lejligheder har gentaget, at han ikke vil forsøge at blive genvalgt, men at regeringspartiet endnu ikke har udpeget sin kandidat til det næste præsidentvalg;
1. fordømmer på det kraftigste de nuværende begrænsninger af ytringsfriheden i Burundi, herunder de mere omfattende begrænsninger af de offentlige frihedsrettigheder samt de omfattende krænkelse af menneskerettighederne, intimideringen og de vilkårlige anholdelser af journalister og forbudene mod radio- og tv-udsendelser, der har bidraget til at skabe en stemning af frygt for de burundiske medier, øget begrænsningerne med hensyn til rapportering og forhindret en passende dækning, navnlig i tiden op til valget i 2020;
  2. er fortsat dybt bekymret over menneskerettighedssituationen i Burundi, som underminerer ethvert initiativ til forsoning, fred og retfærdighed, navnlig forsættelsen af vilkårlige anholdelser og udenretslige henrettelser;
  3. fordømmer på det kraftigste den fortsatte forværring af menneskerettighedssituationen i landet, navnlig for de reelle og formodede tilhængere af oppositionen, herunder for burundiere, der vender hjem fra udlandet; minder om, at Burundi er bundet af menneskerettighedsklausulen i Cotonouaftalen; opfordrer indtrængende de burundiske myndigheder til øjeblikkeligt at standse deres krænkelse og overholde landets menneskerettighedsforpligtelse, herunder dem, der er nedfældet i det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og andre internationale mekanismer, som regeringen har ratificeret;
  4. minder Burundis regering om, at betingelserne for afholdelse af inklusive, troværdige, fredelige og gennemsigtige valg indebærer retten til ytringsfrihed, adgang til information, pressefrihed, mediefrihed og eksistensen af et frit område, hvor menneskerettighedsforkæmpere kan udtale sig uden frygt for intimidering eller frygt for represalier; opfordrer derfor indtrængende de burundiske myndigheder til at ophæve foranstaltninger, der begrænser eller hindrer civilsamfundets arbejde, og som begrænser adgangen til og friheden for uafhængige traditionelle og moderne medier;
  5. opfordrer de burundiske myndigheder til at frafalde anklagerne og øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade de nyligt fængslede journalister fra Iwacu og alle andre, der er blevet arresteret for at udøve deres grundlæggende rettigheder;
  6. understreger den afgørende rolle, som civilsamfundet og journalister spille i et demokratisk samfund, navnlig i forbindelse med forestående valg, og opfordrer de burundiske myndigheder til at standse intimidering, chikane og vilkårlig tilbageholdelse af journalister, menneskerettighedsforkæmpere og oppositionsmedlemmer; opfordrer endvidere myndighederne til at tillade menneskerettighedsforkæmpere og journalister at udføre deres legitime opgaver med efterforskning og rapportering af krænkelse af menneskerettighederne uden hindringer;
  7. bemærker med stor bekymring det stigende antal internt fordrevne personer fra Burundi og nabolandene; opfordrer EU til at øge finansieringen og andre humanitære tiltag for burundiere, der er internt fordrevne, eller som er flygtninge;
  8. opfordrer de burundiske myndigheder til at sætte en stopper for afpresning af borgere og sikre, at ingen forhindres i at få adgang til offentlige goder og tjenesteydelser såsom sundhedspleje, mad, vand og uddannelse, og at gøre det muligt for humanitære aktører at arbejde uafhængigt og yde bistand på grundlag af forpligtelse til at opfylde de mest presserende behov;
  9. understreger, at der er behov for betydelige forbedringer af den politiske situation og menneskerettighedssituationen, navnlig for så vidt angår grundlæggende frihedsrettigheder såsom ytringsfrihed, pressefrihed og forenings- og forsamlingsfrihed, og at der er behov for fremskridt i forsoningsprocessen for at gøre det muligt at afholde troværdige valg; opfordrer Burundis regering til at sikre, at krænkelse af disse rettigheder efterforskes på upartisk vis, og at gerningsmændene retsforfølges i retssager, der lever op til internationale standarder;
  10. opfordrer indtrængende myndighederne til at gennemføre grundige og gennemsigtige undersøgelser for at sikre en retfærdig og troværdig retsforfølgelse af alle formodede gerningsmænd til drab, forsvindinger, afpresning, prygl, vilkårlige anholdelser, trusler, chikane eller andre former for misbrug; udtrykker stor bekymring over den fortsatte straffrihed for gerningsmænd til menneskerettighedskrænkelser begået af Imbonerakure; opfordrer indtrængende de burundiske myndigheder til at iværksætte en uafhængig undersøgelse af de forsvundne journalister Jean Bigirimana, der har været meldt savnet siden den 22. juli 2016, og Christophe Nkezabahzi, der blev myrdet sammen med sin kone og to børn den 13. oktober 2015;

Torsdag, den 16. januar 2020

11. anerkender den centrale rolle, som regionen, nemlig ØAF og Den Afrikanske Union (AU), spiller med hensyn til at finde en holdbar løsning på den politiske krise i Burundi, og understreger behovet for en mere aktiv tilgang og en øget indsats for at bringe krisen til ophør og beskytte den burundiske befolkning for at undgå yderligere regional eskalering; opfordrer AU til hurtigst muligt at indsætte sine menneskerettighedsobservatører i Burundi og sikre, at de har uhindret adgang til hele landet og kan udføre deres opgaver;
12. udtrykker beklagelse over den fastlåste situation i forbindelse med gennemførelsen af Arusha-aftalen og opfordrer indtrængende parterne til at stræbe efter forsoning; udtrykker sit engagement i dialogen mellem parterne i Burundi; opfordrer NF/HR til at støtte ØAF med hensyn til at fremme dialogen mellem parterne i Burundi; opfordrer indtrængende alle deltagere i dialogen mellem parterne i Burundi til at deltage konstruktivt og give mulighed for uhindret deltagelse af oppositionen, menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer;
13. opfordrer Burundi til at vende tilbage til dagsordenen for de regionale møder og det internationale samfunds møder med henblik på at nå til enighed om et kompromis om gennemførelsen af de eksisterende afgørelser på FN-plan og på AU-plan, nemlig: gennemførelsen af resolution 2303, undertegnelsen af aftalememorandummet med AU's observatører og genoptagelsen af samarbejdet med OHCHR;
14. beklager, at Burundi fortsat nægter at samarbejde med FN's undersøgelseskommission og give sit samtykke til, at de aktiviteter, der blev udført af kontoret for FN's højkommissær for menneskerettigheder, kan genoptages;
15. opfordrer FN til at fortsætte den upartiske efterforskning af alle påståede krænkelse af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, herunder dem, der begås af statslige aktører og ungdomsforeningen Imbonerakure, og til at retsforfølge de ansvarlige; understreger, at kriminelle og mordere skal stilles for en domstol, uanset hvilken gruppe de tilhører, og at ofre og overlevende efter alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i Burundi skal have passende klageadgang;
16. opfordrer indtrængende EU's medlemsstater til at yde fleksibel og direkte finansiel støtte til civilsamfundet og medieorganisationer, herunder kvindeorganisationer, der stadig arbejder i marken, men også til dem, der er i eksil, navnlig dem, der arbejder for fremme og beskyttelse af politiske, civile, økonomiske, sociale og medierelaterede rettigheder;
17. opfordrer EU's og medlemsstaternes diplomater i Burundi til at sikre fuld gennemførelse af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, herunder navnlig ved at deltage i retsmøderne for alle journalister, politiske fanger og menneskerettighedsforkæmpere i Burundi, navnlig journalister fra Iwacu, og ved at besøge menneskerettighedsforkæmpere, aktivister og journalister i fængslet;
18. opfordrer til en udvidelse af EU's målrettede sanktioner og opfordrer indtrængende FN's Sikkerhedsråd til at pålægge de personer, der er ansvarlige for de igangværende alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i Burundi, sine egne målrettede sanktioner, herunder rejseforbud og indefrysning af aktiver; opfordrer NF/HR til hurtigst muligt at udarbejde en udvidet liste over navnene på de personer, der er ansvarlige for at planlægge, organisere og gennemføre krænkelse af menneskerettighederne, med henblik på at tilføje dem til listen over de burundiske embedsmænd, der allerede er underlagt EU-sanktioner;
19. beklager dybt, at Burundi ikke har truffet nogen foranstaltninger til igen at tiltræde Romstatutten; opfordrer indtrængende Burundis regering til straks at indlede en sådan procedure; opfordrer EU til at støtte alle bestræbelser fra Den Internationale Straffedomstols side for at efterforske de forbrydelser, der er begået i Burundi, og retsforfølge gerningsmændene;
20. beklager den fortsatte underfinansiering af flygtningekrisen i Burundi, som har alvorlige konsekvenser for flygtningenes sikkerhed og velfærd; opfordrer det internationale samfund og humanitære organisationer til at øge deres bistand til alle dem, der i øjeblikket er flygtninge eller fordrevet på grund af konflikten; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til, som anbefalet af FN's undersøgelseskommission vedrørende Burundi, at tildele flygtningestatus til asylansøgere fra Burundi og nøje følge situationen i Burundi med hensyn til valget i 2020;

Torsdag, den 16. januar 2020

21. udtrykker dyb bekymring over rapporter om øget pres på burundiske flygtninge for at vende hjem forud for valget i 2020; opfordrer regeringerne i regionen til at sikre, at flygtnings tilbagevenden er frivillig, baseret på informerede beslutninger og gennemføres i sikkerhed og værdighed; minder om, at UNHCR mener, at betingelserne for en sikker, værdig og frivillig tilbagevenden ikke er opfyldt;
  22. opfordrer Burundis regering til at tillade politiske modstandere i eksil at vende tilbage og føre valgkamp uden intimidering, anholdelse eller vold og til at tillade eksterne observatører at overvære forberedelserne til valget samt stemmeafgivningen og stemmeoptællingen;
  23. gentager, at en inklusiv politisk dialog under international mægling og i overensstemmelse med Arusha-aftalen og Burundis forfatning fortsat er den eneste måde, hvorpå der kan sikres varig fred i Burundi; opfordrer derfor EAC, som er den centrale initiativtager til dialogen mellem parterne i Burundi, til beslutsomt og uden forsinkelse at engagere den burundiske regering i en inklusiv dialog med henblik på at finde en fredelig og varig løsning på den nuværende krise;
  24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Republikken Burundis præsident, formanden for Burundis parlament, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU samt Den Afrikanske Union og dennes institutioner.
-

Torsdag, den 16. januar 2020

P9_TA(2020)0012

Nigeria, navnlig de seneste terrorangreb**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om Nigeria, navnlig de seneste terrorangreb (2020/2503(RSP))**

(2021/C 270/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Nigeria, senest beslutningen af 18. januar 2018 ⁽¹⁾,
- der henviser til den erklæring om Nigeria af 24. december 2019, der tilskrives talsmanden for FN's generalsekretær,
- der henviser til rapporten af 25. november 2019 fra den særlige udsending for fremme af religions- og trosfrihed uden for Den Europæiske Union,
- der henviser til den afsluttende erklæring af 2. september 2019 fra FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser om hendes besøg i Nigeria,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds pressemeddelelse af 31. juli 2019 om terrorhandlinger i det nordøstlige Nigeria,
- der henviser til erklæringen af 29. juli 2018 fra talspersonen for NF/HR om Boko Harams terrorangreb i Borno i det nordøstlige Nigeria,
- der henviser til den del af Human Rights Watch World Report 2019, der handler om Nigeria,
- der henviser til Menneskerettighedskomiteéns konkluderende bemærkninger af 29. august 2019 om Nigeria i fraværet af dets anden periodiske beretning,
- der henviser til FN-erklæringen om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro,
- der henviser til EU's retningslinjer fra 2013 om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed,
- der henviser til tildelingen af Europa-Parlamentets Sakharovpris for tankefrihed til menneskerettighedsforkæmperen Hauwa Ibrahim i 2005,
- der henviser til Global Terrorism Index fra 2019,
- der henviser til skrivelsen fra formanden for Udviklingsudvalget til NF/HR og kommissæren med ansvar for humanitær bistand og krisestyring om begrænsningerne af de humanitære indsatser i det nordøstlige Nigeria,
- der henviser til Forbundsrepublikken Nigerias forfatning, navnlig bestemmelserne i kapitel IV om beskyttelse af religionsfrihed og retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed,
- der henviser til FN's konvention fra 1989 om barnets rettigheder, som blev ratificeret af Nigeria i april 1991,

---

⁽¹⁾ EUT C 458 af 19.12.2018, s. 43.

Torsdag, den 16. januar 2020

- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW) fra 1979,
  - der henviser til Cotonouaftalen,
  - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at sikkerhedssituationen i Nigeria er blevet betydeligt forværret i de senere år og udgør en alvorlig trussel mod den regionale og internationale sikkerhed; der henviser til, at krænkelser af menneskerettighederne og massedrab er stærkt udbredt, navnlig i landets nordøstlige region; der henviser til, at over 36 000 mennesker er blevet dræbt som følge af Boko Harams oprør i Nigeria siden 2009;
- B. der henviser til, at landet på 10. år befinder sig i en regionaliseret væbnet konflikt; der henviser til, at voldelig ekstremisme, og navnlig terroraktiviteter, er i stigning, idet jihadistgrupper, såsom Boko Haram og Islamisk Stat i Provinsen Vestafrika (ISWAP), vokser i styrke og indflydelse; der henviser til, at Boko Haram har angrebet Nigerias politi og militær, politikere, skoler, religiøse bygninger, offentlige institutioner og civile med stigende regelmæssighed siden 2009; der henviser til, at langt størstedelen af ofrene er muslimer;
- C. der henviser til, at Nigeria rangerer på tredjepladsen ud af 163 lande i Global Terrorism Index efter Irak og Afghanistan, hvilket gør landet til nr. tre på listen over de lande, der er mest ramt af terrorisme;
- D. der henviser til, at sikkerhedssituationen er blevet forværret af en eskalering af religiøs og etnisk vold i visse dele af landet, herunder konflikten i den landbrugsdominerede del af landet, der kaldes »Mellembæltet«, hvor landbrugere og kvægnomader er i konflikt med hinanden over jord- og vandressourcer;
- E. der henviser til, at man mener, at ISWAP på nuværende tidspunkt holder dusinvis af fanger, herunder kristne ledere, sikkerhedsstyrker og nødhjælpsarbejdere;
- F. der henviser til, at befolkningen i Nigeria, den største i Afrika, er næsten ligeligt fordelt mellem muslimer og kristne; der henviser til, at landet er hjemsted for regionens største kristne befolkningsgruppe, idet der bor næsten 30 millioner kristne i det nordlige Nigeria; der henviser til, at den historiske rivalisering mellem det overvejende muslimske nord og kristne syd er blevet dramatisk optrappet med udbredelsen af radikal islamisme;
- G. der henviser til, at ISWAP i en video, som blev offentliggjort den 26. december 2019, tog ansvaret for henrettelsen af 11 personer; der henviser til, at gruppen hævdede, at alle de dræbte var kristne, og at angrebet var gengældelse for drabet på IS-lederen, Abu Bakr al-Baghdadi, i Syrien;
- H. der henviser til, at disse drab er en del af en større række af terrorhandlinger, herunder angrebet den 24. december 2019 på en kristen landsby nær Chibok, som resulterede i drabet på syv landsbyboere og kidnapningen af en teenagepige, drabet på tre civile uden for Biu den 23. december 2019 og drabet på syv civile i Nganzai den 22. december 2019;
- I. der henviser til, at over 6 000 kristne ifølge Humanitarian Aid Relief Trust er blevet myrdet siden 2015 af jihadistgrupper eller er døde som følge af politikken »din jord eller dit blod«, som militante fulanier har gennemført; der henviser til, at kristne i delstater med sharia udsættes for konstant forskelsbehandling og ofte betragtes som andenrangsborgere;
- J. der henviser til, at disse angreb, til trods for at præsident Muhammadu Buhari har fordømt drabene og indtrængende opfordret befolkningen til ikke at lade sig opsplitte efter religiøs overbevisning, er blevet udført med total straffrihed, idet gerningsmændene sjældent stilles til regnskab; der henviser til, at en rapport fra Amnesty International har bevist, at de nigerianske sikkerhedsstyrker har udvist forsætlig forsømmelighed i forbindelse med de dødelige angreb på landbosamfund;
- K. der henviser til, at Human Rights Watch har rapporteret, at det nigerianske militær har tilbageholdt mere end 3 600 børn, hvoraf halvdelen er piger, mistænkt for at være involveret i islamistiske og ikke-statslige væbnede grupper, ofte på grundlag af få eller slet ingen beviser; der henviser til, at mange tilbageholdte har været udsat for overgreb, herunder seksuel vold, og er døde under tilbageholdelsen af sygdom, sult, dehydrering eller skudsår; der henviser til, at militæret systematisk har nægtet adgang til tilbageholdelsesfaciliteterne for at kontrollere de vilkår, hvorunder børnene tilbageholdes;

Torsdag, den 16. januar 2020

- L. der henviser til, at situationen er særligt problematisk for piger og kvinder i Nigeria på grund af generaliseret diskriminerende praksis, begrænset adgang til sundhedsydelse og uddannelse, udbredt kvindelig kønslemlæstelse og børneægteskaber;
- M. der henviser til, at Den Internationale Straffedomstol (ICC) har fastslået, at der er rimelig grund til at antage, at Boko Haram og de nigerianske sikkerhedsstyrker (NSF) har begået forbrydelser mod menneskeheden, jf. artikel 7 i Romstatutten, i Nigeria, herunder drab og forfølgelse; der henviser til, at ICC i sin rapport fra 2019 om de foreløbige undersøgelser konkluderer, at de efterforsknings- og retsforfølgningsskridt, der til dato er truffet over for medlemmer af Boko Haram og NSF, synes at have været begrænsede både i omfang og dybde til trods for en række skridt, som de nigerianske myndigheder har taget for at få klarlagt det strafferetlige ansvar for formodede gerningsmænd;
- N. der henviser til, at regeringen siden 2015 er blevet kritiseret for sin utilstrækkelige håndtering af det islamiske oprør i hele landet; der henviser til, at Nigerias militær og politi står over for en lang række sikkerhedstrusler og synes at være overbelastede og ude af stand til at håndtere flere sikkerhedskriser på samme tid;
- O. der henviser til, at den multinationale fælles taskforce siden oprettelsen i 2015 har drevet terroristgrupper ud af mange områder, som var under deres kontrol, men alligevel er regionen stadig meget ustabil; der henviser til, at den nylige tilbagetrækning af 1 200 tchadiske soldater, som faldt sammen med en markant stigning i volden i den nordøstlige region, har givet anledning til bekymring blandt befolkningen; der henviser til, at hundredvis af civile nigerianere, som var blevet anbragt i nærheden, flygtede fra området af frygt for nye angreb fra jihadisterne efter denne tilbagetrækning;
- P. der henviser til, at EU, Forbundsrepublikken Tyskland og Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) i oktober 2019 iværksatte et projekt om freds- og sikkerhedsarkitektur og -operationer (EPSAO); der henviser til, at formålet med projektet er at styrke ECOWAS' mekanismer og kapacitet til at håndtere konflikter og støtte postkonfliktsituationer i Vestafrika;
- Q. der henviser til, at situationen i Nigeria har medført en hidtil uset humanitær krise og ført til fordrivelse af mere end 2 millioner mennesker i den nordøstlige region ifølge FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA); der henviser til, at de fleste internt fordrevne ifølge Human Rights Watch ikke kan gøre brug af deres grundlæggende rettigheder til mad, bolig, uddannelse, sundhed, beskyttelse mod overlast og retten til fri bevægelighed; der henviser til, at EU har afsat 28,3 mio. EUR til at støtte den humanitære bistand i landet; der henviser til, at behovene for humanitær bistand langt fra er dækket af de nuværende midler;
- R. der henviser til, at over 35 000 internt fordrevne personer ifølge rapporten fra Human Rights Watch 2019 om Nigeria vendte tilbage til de nordøstlige lokalsamfund i 2018 på trods af sikkerhedsproblemer og manglen på basale fornødenheder, herunder mad og husly;
- S. der henviser til, at næsten halvdelen af den nigerianske befolkning lever i ekstrem fattigdom; der henviser til, at det anslås, at over 7 millioner nigerianere har akut behov for livreddende bistand;
- T. der henviser til, at tusindvis af nigerianere sætter deres liv på spil på migrationsruterne til EU i håbet om at komme til at bo under bedre økonomiske, sociale og sikkerhedsmæssige forhold;
- U. der henviser til, at det humanitære rum i landet er blevet mindre, med kidnapning af og drab på en række nødhjælpsarbejdere; der henviser til, at otte nødhjælpsarbejdere blev dræbt i 2019, hvilket udgør en del af de i alt 26, som har mistet livet i konflikten siden 2011; der henviser til, at sikkerhedsrisici ofte forhindrer levering af bistand og har givet anledning til, at mange humanitære organisationer er rejst;
- V. der henviser til, at regeringen desuden har suspenderet en række internationale bistandsorganisationer og velgørende organisationer med påstande om, at de havde fungeret som hvidvaskningscentraler for islamistiske grupper; der henviser til, at de nigerianske væbnede styrker i september 2019 anmodede om, at organisationerne Action Against Hunger og Mercy Corps blev lukket ned uden varsel, hvilket efterlod 400 000 mennesker uden adgang til bistand;
- W. der henviser til, at EU i henhold til artikel 8 i Cotonou-aftalen fører en regelmæssig politisk dialog med Nigeria om menneskerettighederne og de demokratiske principper, herunder emner som etnisk, religiøs og racemæssig diskrimination;

Torsdag, den 16. januar 2020

1. tager skarpt afstand fra de terrorangreb, der har fundet sted i landet; gentager sin bekymring over den langvarige krise i Nigeria og den ustabile sikkerhedssituation i den nordøstlige del og fordømmer på det kraftigste de gentagne krænkelse af menneskerettighederne, folkeretten og den humanitære folkeret, hvad enten de er baseret på religion eller etnicitet;
2. fordømmer navnlig den seneste tids stigende vold mod etniske og religiøse samfund, herunder målrettede angreb på religiøse institutioner og andagtsøgende;
3. udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier og udtrykker sin solidaritet med den nigerianske befolkning, som har lidt under konsekvenserne af terrorisme i regionen i over ti år;
4. opfordrer indtrængende de nigerianske myndigheder til at garantere respekten for menneskerettighederne i landet og beskytte civilbefolkningen mod terrorisme og vold; fastholder, at sådanne bestræbelser skal udføres i fuld overensstemmelse med respekten for menneskerettighederne og retsstatsprincippet i tråd med landets internationale forpligtelser;
5. anser enhver form for udryddelse af mennesker eller etnisk udrensning for at være barbarisk og en forbrydelse mod menneskeheden; opfordrer indtrængende den nigerianske regering til at tage fat på de underliggende årsager til volden ved at sikre lige rettigheder for alle borgere og lovgivning om ikke-forskelsbehandling; insisterer i denne forbindelse på, at der er behov for i højere grad at fremme dialog på tværs af religionerne og fredelig sameksistens mellem borgere uanset deres religion under inddragelse af alle relevante aktører, herunder det Interreligiøse Råd i Nigeria;
6. minder om, at kvinder og børn er mest sårbare over for konsekvenserne af konflikter, terrorisme og vold i landet; tager skarpt afstand fra, at børn i stigende grad rekrutteres af terrorgrupper og anvendes som børnesoldater eller selvmordsbombere;
7. er dybt bekymret over rapporterne om mishandling af børn, der tilbageholdes i militærfaciliteter; opfordrer de nigerianske myndigheder til at give FN adgang til sine militære tilbageholdelsesfaciliteter, undertegne en formel overdragelsesprotokol for at sikre, at børn, der tilbageholdes af militæret, hurtigt overføres til passende børnebeskyttelsesmyndigheder, og til at sætte en stopper for militærets tilbageholdelse af børn; insisterer på, at terrorbekæmpelsesindsatsen og rammerne for retsvæsenet og de retshåndhævende myndigheder bør skræddersys med henblik på at beskytte rettighederne for de mest sårbare befolkningsgrupper, herunder børn;
8. minder de nigerianske myndigheder om deres forpligtelse til at beskytte børns rettigheder og sørge for beskyttelse og omsorg for dem, der rammes af terrorisme eller konflikter, bl.a. ved at sikre, at de får adgang til uddannelse; minder endvidere om, at uddannelse og økonomiske muligheder er effektive redskaber mod radikaliserings, og opfordrer indtrængende de internationale partnere til at støtte tilvejebringelsen af tilgængelig uddannelse af god kvalitet som led i en terrorbekæmpelsesstrategi i regionen;
9. er dybt bekymret over, at nigerianske kvinder fortsat er ofre for diskrimination, vold, seksuelt misbrug og voldtægt; opfordrer indtrængende Nigeria til at gennemføre CEDAW fuldt ud; opfordrer indtrængende til større støtte til ofre for den udbredte seksuelle og kønsbaserede vold, herunder psykologisk støtte;
10. understreger, at bekæmpelse af straffrihed er afgørende for stabiliteten i landet og opbygningen af varig fred; opfordrer derfor de nigerianske myndigheder til at gennemføre øjeblikkelige, grundige og gennemsigtige undersøgelser for at retsforfølge gerningsmændene og drage dem til ansvar; opfordrer endvidere til foranstaltninger til forbedring af kapaciteten og uafhængigheden i Nigerias retssystem som et middel til at fremme en effektiv anvendelse af strafferetten til bekæmpelse af vold, terrorisme og korruption;
11. beklager dybt, at fremskridtene i kampen mod Boko Haram og ISWAP er gået i stå, samt den øgede forekomst og alvoren af selvmordsangreb og direkte angreb mod militære stillinger; minder om, at Nigerias præsident Buhari blev genvalgt i 2019 på løftet om at besejre den voldelige ekstremisme, der bliver fremmet af Boko Haram og andre terrorgrupper, og opfordrer indtrængende præsidenten til at føre sine valgløfter ud i livet;

Torsdag, den 16. januar 2020

12. støtter målene for projektet om freds- og sikkerhedsarkitektur og -operationer under ledelse af EU og ECOWAS; tilskynder til stærk støtte fra medlemsstaterne for at bidrage til kapacitetsopbygning og konfliktløsning i Vestafrika;
13. bekræfter på ny sin støtte til den regionale multinationale fælles taskforce og roser dens indsats for effektivt at bekæmpe terrorisme og genoprette stabiliteten i regionen omkring Tchadsøen; minder om, at terrorisme ikke kender nogen grænser, og opfordrer landene i regionen til fortsat at koordinere deres bestræbelser på at gøre hele regionen sikker;
14. tilskynder til yderligere reform af sikkerhedssektoren i Nigeria for at styrke de nationale og regionale aktørers kapacitet til at bekæmpe terrorisme; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne til at fortsætte EU's tekniske bistand på dette område;
15. advarer mod, at konflikten mellem landbrugere og hyrder benyttes som et middel til at sprede religiøst baseret had; opfordrer indtrængende den nigerianske regering til at gennemføre Den Nationale Husdyromlægningsplan, som har til formål at beskytte både landbrugernes og kvægnomadernes interesser; mener, at der er behov for yderligere tiltag, såsom styrkelse af konfliktmæglings-, konfliktløsnings-, forsonings- og fredsopbygningsmekanismer;
16. understreger, at udvikling, demokrati, menneskerettigheder, god regeringsførelse og sikkerhed hænger indbyrdes sammen i landet; mener, at en militær aktion alene ikke er tilstrækkelig til at bekæmpe terrorisme effektivt; opfordrer den nigerianske regering til at udvikle en omfattende strategi, der tager fat på de underliggende årsager til terrorisme ved at fokusere på en forebyggende tilgang, der sigter mod at fjerne tiltrækningen ved terroristernes ideologi, begrænse mulighederne for rekruttering og radikaliserings og afskære finansieringen af terrorisme, samt ved at støtte og finansiere civilsamfundsorganisationers programmer med fokus på lokalsamfundene;
17. opfordrer EU, Den Afrikanske Union og det internationale samfund til at intensivere deres bestræbelser på at støtte bekæmpelsen af terrorisme i Nigeria og videreføre den politiske og sikkerhedsmæssige bistand i landet og i hele regionen;
18. er dybt bekymret over den indvirkning, som sikkerhedssituationen i landet har på effektiviteten af den humanitære bistand og udviklingsbistanden; opfordrer EU til fortsat at videreføre sin humanitære og udviklingsmæssige indsats — ikke blot i Nigeria, men også i regionen som helhed; glæder sig over de ekstra 50 mio. EUR, som EU gav tilsagn om i 2019 for at støtte genopretning og modstandsdygtighed i Nigeria;
19. anerkender det pres, som Nigeria og nabolandene er under som følge af fordrivelser i regionen; opfordrer til øget støtte til og donorkoordinering til fordel for den fordrevne befolkning i Nigeria, herunder yderligere finansielle midler fra det internationale samfund; minder om, at udviklingsmidler ikke bør omdirigeres fra deres oprindelige mål om at udrydde fattigdom i alle dens former;
20. fordømmer alle angreb på nødhjælpsarbejdere eller -faciliteter og opfordrer indtrængende til, at der træffes foranstaltninger for at sikre nødhjælpsarbejdernes sikkerhed og et sikkert miljø, hvor de humanitære organisationer kan udføre deres yderst vigtige arbejde;
21. er dybt bekymret over de hastigt tiltagende klimaændringer og deres indvirkning på liv og levebrød, navnlig i Mellembæltet; gentager, at det er nødvendigt at finde langsigtede løsninger til beskyttelse af naturressourcer og sikring af adgangen til dem; minder om, at imødegåelse af klimakrisen er et afgørende element i sikringen af økonomisk stabilitet og fred i regionen;
22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Nigerias regering og parlament, Den Afrikanske Union, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament.

Torsdag, den 16. januar 2020

P9_TA(2020)0013

Situationen i Venezuela efter det ulovlige valg af nationalforsamlingens nye formand og præsidium (parlamentarisk kup)

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om situationen i Venezuela efter det ulovlige valg af den nye nationalforsamlings formand og præsidium (det parlamentariske kup) (2020/2507(RSP))

(2021/C 270/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Venezuela, navnlig beslutningen af 31. januar 2019 ⁽¹⁾ med anerkendelsen af Juan Guaidó som Venezuelas midlertidige præsident,
- der henviser til redegørelserne om Venezuela fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), navnlig erklæringen af 9. januar 2020 på vegne af EU om den seneste udvikling i nationalforsamlingen og udtalelsen af 5. januar 2020 fra hans talsperson om hændelserne i nationalforsamlingen i Venezuela,
- der henviser til erklæringen af 9. januar 2020 fra Den Internationale Kontaktgruppe vedrørende Venezuela,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1893 af 11. november 2019 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela ⁽²⁾, som forlænger de nuværende målrettede restriktive foranstaltninger indtil den 14. november 2020,
- der henviser til erklæringen af 5. januar 2020 fra Organisationen af Amerikanske Stater (OAS') generalsekretariat om situationen i Venezuela og til resolutionen af 10. januar 2020 vedtaget af OAS' Permanente Råd med titlen »Om de seneste begivenheder i Venezuela«,
- der henviser til erklæringen af 5. januar 2020 fra Limagruppen,
- der henviser til den venezuelanske forfatning,
- der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at EU, dets medlemsstater og Europa-Parlamentet har gentaget, at nationalforsamlingen er det eneste legitime og demokratisk valgte organ i Venezuela; der henviser til, at nationalforsamlingen i henhold til artikel 194 i den venezuelanske forfatning vælger en formand og et præsidium blandt sine medlemmer for en periode på et år;
- B. der henviser til, at Juan Guaidó blev valgt som formand for nationalforsamlingen i januar 2019 og efterfølgende blev taget i ed som Venezuelas midlertidige præsident i henhold til artikel 233 i den venezuelanske forfatning; der henviser til, at han er blevet anerkendt som Venezuelas midlertidige præsident af over 50 lande, herunder 25 EU-medlemsstater, samt af EU selv;
- C. der henviser til, at hændelserne omkring det planlagte valg af formand for Venezuelas Nationalforsamling den 5. januar 2020 var et organiseret parlamentarisk statskup udført af Nicolás Maduros ulovlige regime kendetegnet ved alvorlige uregelmæssigheder og indgreb over for nationalforsamlingens demokratiske og forfatningsmæssige funktionsevne;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0061.

⁽²⁾ EUT L 291 af 12.11.2019, s. 42.

Torsdag, den 16. januar 2020

- D. der henviser til, at formanden for nationalforsamlingen, Juan Guaidó, af væbnede styrker brutalt blev forhindret i at lede mødet, at flere parlamentsmedlemmer fra oppositionen ikke fik lov at komme ind i nationalforsamlingen, og at pressens adgang til bygningen også blev forhindret;
- E. der henviser til, at forsøget på at udnævne Luis Parra som formand for et nyt, Maduro-tro præsidium var ugyldigt, eftersom mødet aldrig blev formelt åbnet, der ikke var nogen formand til stede, der ikke foregik nogen optælling for at fastslå, om der var et beslutningsdygtigt antal medlemmer til stede, og der ikke var nogen formel kontrol af afstemningen ved navneopråb som påkrævet i henhold til artikel 7, 8 og 11 i nationalforsamlingens forretningsordenen og artikel 221 i den venezuelanske forfatning;
- F. der henviser til, at et overvældende flertal af parlamentarikerne flere timer senere tvunget af omstændighederne afholdt en ekstraordinær samling i avisen El Nacionals hovedkvarter i overensstemmelse med den venezuelanske forfatning og nationalforsamlingens forretningsorden, som tillader, at samlinger kan afholdes uden for den lovgivende forsamlings bygninger; der henviser til, at 100 af de 167 parlamentarikere, der opfyldte betingelserne for beslutningsdygtighed og afstemning ved navneopråb i artikel 221 i den venezuelanske forfatning, stemte for at genvælge Juan Guaidó og hans præsidium som ledelse i det sidste år af valgperioden 2015-2020;
- G. der henviser til, at et højtideligt møde i nationalforsamlingen den 7. januar 2020 blev afsluttet med, at Juan Guaidó blev taget i ed som præsident til trods for forsøg fra styrker, der er loyale over for Maduros regime, på at forhindre mødet i at finde sted, bl.a. ved at blokere for adgang til bygningen og afbryde elektriciteten i bygningen;
- H. der henviser til, at nationalforsamlingens medlemmer skal kunne udøve deres parlamentariske mandat, som de har modtaget af det venezuelanske folk, uden frygt eller repressalier;
- I. der henviser til, at præsidentvalget den 20. maj 2018 blev afholdt uden at være i overensstemmelse med de internationale minimumsstandarder for en troværdig proces; der henviser til, at EU sammen med andre regionale organisationer og demokratiske lande hverken anerkendte valget eller de myndigheder, der er kommet til magten ved denne illegitime proces;
- J. der henviser til, at de vedvarende aktioner mod medlemmer af nationalforsamlingen, herunder irregulære gruppers og sikkerhedsorganers chikane og trusler mod 59 medlemmer, 29 vilkårlige tilbageholdelser og 27 personer, der er tvunget i eksil, samt tortur og tvungne forsvindinger er til hinder for nationalforsamlingens forfatningsmæssige arbejde;
- K. der henviser til, at situationen med hensyn til menneskerettighederne, retsstaten og demokratiet i Venezuela er blevet alvorligt forværret gennem mange år, og navnlig da Nicolás Maduro kom til magten efter det omstridte valg i 2013; der henviser til, at den politiske, økonomiske, institutionelle, sociale og flerdimensionelle humanitære krise i landet forværres i betydelig grad;
1. anerkender og støtter Juan Guaidó som den legitime formand for nationalforsamlingen og som den legitime midlertidige præsident for Den Bolivarianske Republik Venezuela i overensstemmelse med artikel 233 i den venezuelanske forfatning som følge af den gennemsigtige og demokratiske afstemning i nationalforsamlingen;
  2. fordømmer på det kraftigste Maduro-regimets og dets forbundsfællers kupforsøg mod nationalforsamlingen og deres bestræbelser på at forhindre denne — det eneste legitime demokratiske organ i Venezuela — i at udøve det forfatningsmæssige mandat, som den er blevet givet af det venezuelanske folk;
  3. beklager dybt disse alvorlige krænkelse, som er uforenelige med den lovlige valgproces for nationalforsamlingens formand og udgør endnu et skridt i den stadig værre venezuelanske krise; vil på ingen måde acceptere krænkelse, forfatningsmæssige og gennemsigtige funktion eller de fortsatte tilfælde af trusler, bestikkelse, afpresning, vold, tortur og tvungne forsvindinger og de vilkårlige afgørelser mod dets medlemmer;
  4. gentager sin fulde støtte til nationalforsamlingen, som er Venezuelas eneste legitime valgte demokratiske organ, og hvis beføjelser skal respekteres, herunder dets medlemmers prærogativer og sikkerhed; fastholder, at der kun kan opnås en fredelig og politisk løsning, såfremt nationalforsamlingens forfatningsmæssige beføjelser respekteres fuldt ud;

Torsdag, den 16. januar 2020

5. minder om, at EU er rede til at støtte en reel proces hen imod en fredelig og demokratisk løsning af krisen på grundlag af den køreplan, der blev vedtaget i Venezuelas Nationalforsamling; understreger, at tidligere forsøg på at håndtere krisen via en forhandlings- og dialogproces ikke har givet nogen konkrete resultater; anmoder om, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) fortsætter med at arbejde gennem initiativer som f.eks. Den Internationale Kontaktgruppe;
  6. minder om, at respekt for demokratiske institutioner og principper og opretholdelse af retsstatsprincippet er væsentlige forudsætninger for at finde en fredelig og holdbar løsning på krisen i Venezuela til gavn for befolkningen;
  7. opfordrer NF/HR til at intensivere EU's indsats for at genoprette demokratiet i Venezuela, herunder gennem en udvidelse af de målrettede sanktioner mod enkeltpersoner, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser og undertrykkelse, og til at udvide disse sanktioner til også at omfatte deres familiemedlemmer; støtter EU's erklæring herom;
  8. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at anerkende præsident Guaidós legitime mandat og glæder sig over den højtstående repræsentants anerkendelse af Guaidó som den eneste demokratiske myndighed, der er anerkendt af EU; kræver derfor, at de politiske repræsentanter, som Juan Guaidó har udpeget, anerkendes;
  9. anmoder om, at der sendes en undersøgelsesmission til landet for at vurdere situationen;
  10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Bolivariske Republik Venezuelas retmæssige midlertidige præsident og Den Bolivariske Republik Venezuelas nationalforsamling, regeringerne og parlamenterne i landene i Limagruppen, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater.
-

Torsdag, den 16. januar 2020

P9_TA(2020)0014

Igangværende høringer inden for rammerne af artikel 7, stk. 1, i TEU vedrørende Polen og Ungarn**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om igangværende høringer inden for rammerne af artikel 7, stk. 1, i TEU vedrørende Polen og Ungarn (2020/2513(RSP))**

(2021/C 270/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 48, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2018 om et forslag om at opfordre Rådet til i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU at fastslå, at der er en klar fare for, at Ungarn groft overtræder de værdier, som Unionen bygger på ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens begrundede forslag af 20. december 2017 i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU om retsstatsprincippet i Polen: forslag til Rådets afgørelse, hvorved det fastslås, at der er en klar fare for, at Republikken Polen groft overtræder retsstatsprincippet (COM(2017)0835),
- der henviser til sin beslutning af 1. marts 2018 om Kommissionens beslutning om at tage artikel 7, stk. 1, i TEU i anvendelse i forbindelse med situationen i Polen ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. november 2019 om kriminalisering af seksualundervisning i Polen ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. december 2019 om offentlig forskelsbehandling af og hadefulde udtalelser om LGBTI-personer, herunder LGBTI-fri områder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2019 om situationen for de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union i 2017 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 4. april 2019 om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet ⁽⁷⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis,

---

⁽¹⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 129 af 5.4.2019, s. 13.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0058.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0101.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0032.

⁽⁶⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 162.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0349.

Torsdag, den 16. januar 2020

- der henviser til standardbestemmelserne for høringer i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU, som godkendt af Rådet den 18. juli 2019,
  - der henviser til, at Republikken Polens Sejm den 20. december 2019 vedtog en lov, som indførte en række ændringer af loven om fælles domstole, loven om højesteret og visse andre love; der henviser til det polske Senats anmodning til Venedigkommissionen om at afgive en hasteudtalelse om dette forslag,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal, som fastsat i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), som omfattet af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og som afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at disse værdier, som er fælles for medlemsstaterne, og som alle medlemsstaterne frit har tilsluttet sig, udgør grundlaget for de rettigheder, der tilkommer dem, der bor i Unionen;
- B. der henviser til, at en klar fare for, at en medlemsstat groft overtræder de værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU, ikke kun vedrører den medlemsstat, hvor denne fare er til stede, men også indvirker på de øvrige medlemsstater, på den gensidige indbyrdes tillid mellem dem og på selve Unionens grundsubstans og dens borgeres grundlæggende rettigheder i henhold til EU-retten;
- C. der henviser til, at artikel 7, stk. 1, i TEU udgør en forebyggende fase, hvor Unionen har mulighed for at gribe ind i tilfælde af en klar fare for grov overtrædelse af de fælles værdier; der henviser til, at denne forebyggende foranstaltning omfatter dialog med den berørte medlemsstat og har til formål at undgå eventuelle sanktioner;
- D. der henviser til, at artikel 7, stk. 1, i TEU blev udløst af henholdsvis Kommissionen og Parlamentet for så vidt angår henholdsvis Polen og Ungarn efter fastsættelsen af en klar risiko for en alvorlig overtrædelse af de værdier, som Unionen bygger på;
- E. der henviser til, at Rådet hidtil har afholdt tre høringer af Polen og to høringer af Ungarn inden for rammerne af Rådet (almindelige anliggender);
- F. der henviser til, at det finske formandskab den 11. december 2019 anmodede om en skriftlig forklaring vedrørende en påstået overtrædelse begået af en embedsmand fra den ungarske delegation i henhold til artikel 339 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 6, stk. 1, i Rådets forretningsorden om lukkede møder;
1. noterer sig de høringer, som Rådet tilrettelagde i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU som reaktion på trusler mod de fælles europæiske værdier i Polen og Ungarn; bemærker med bekymring, at høringerne ikke organiseres regelmæssigt, struktureret og åbent; opfordrer indtrængende det kroatisk formandskab og de øvrige kommende formandskaber til at organisere høringerne regelmæssigt; understreger, at høringer skal være objektive, faktabaserede og gennemsigtige, og at de berørte medlemsstater skal samarbejde i god tro under hele processen i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde, der er nedfældet i artikel 4, stk. 3, i TEU; henstiller til Rådet, at det som opfølgning på høringerne retter konkrete henstillinger til de pågældende medlemsstater, jf. artikel 7, stk. 1, i TEU, og angiver fristerne for gennemførelsen af disse henstillinger; påpeger, at gensidig tillid mellem medlemsstaterne kun kan genetableres, når de værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU, respekteres, og opfordrer Rådet til at handle i den retning; opfordrer medlemsstaterne til at respektere EU-rettens forrang;
  2. udtrykker dyb bekymring over, at standardreglerne for høringer i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU ikke sikrer samme behandling af Parlamentet som af Kommissionen og en tredjedel af medlemsstaterne med henblik på at forelægge det begrundede forslag; minder om, at artikel 7, stk. 1, i TEU indeholder bestemmelser om lige rettigheder og proceduremæssig status for en tredjedel af medlemsstaterne, Parlamentet og Kommissionen for at udløse proceduren; glæder sig over det finske formandskabs bestræbelser på at indlede en uformel dialog med Parlamentet; mener, at uformel dialog ikke kan erstatte den formelle fremlæggelse af det begrundede forslag i Rådet; insisterer på, at Parlamentets opfordring til et formelt møde i Rådet stadig skyldes initiativret og princippet om loyalt samarbejde mellem institutionerne i henhold til artikel 4, stk. 3, i TEU; gentager sin opfordring til Rådet om ufortøvet at holde Parlamentet fuldt underrettet i alle faser af proceduren;

Torsdag, den 16. januar 2020

3. udtrykker sin beklagelse over, at høringerne endnu ikke har resulteret i betydelige fremskridt i de to pågældende medlemsstater med hensyn til at afhjælpe en klar risiko for en alvorlig overtrædelse af de værdier, der er nævnt i artikel 2 i TEU; bemærker med bekymring, at rapporterne og erklæringerne fra Kommissionen og internationale organer såsom FN, OSCE og Europarådet viser, at situationen i både Polen og Ungarn er blevet forværret siden iværksættelsen af artikel 7, stk. 1, i TEU; påpeger, at Rådets undladelse af at gøre effektiv brug af artikel 7 i TEU fortsat undergraver integriteten af fælles europæiske værdier, gensidig tillid og Unionens troværdighed som helhed; gentager sin holdning til Kommissionens beslutning om at tage artikel 7, stk. 1, i TEU i anvendelse i forbindelse med situationen i Polen og til dets eget forslag om at opfordre Rådet til i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU at fastslå, at der er en klar fare for, at Ungarn groft overtræder de værdier, som Unionen bygger på, opfordrer derfor Rådet til at sikre, at høringer i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU også behandler nye udviklinger og vurderer risici for brud på retsvæsenets uafhængighed, ytringsfrihed, herunder mediefrihed, frihed for kunst og videnskab, foreningsfrihed og retten til ligebehandling; opfordrer Kommissionen til at gøre fuld brug af de redskaber, der er til rådighed, for at imødegå en klar risiko for, at Polen og Ungarn groft overtræder de værdier, som Unionen bygger på, navnlig fremskyndede overtrædelsesprocedurer og begæringer om foreløbige forholdsregler ved Domstolen;
  4. noterer sig, at Kommissionens begrundede forslag vedrørende retsstatsprincippet i Polen har et begrænset anvendelsesområde; opfordrer Rådet til at undersøge, hvordan man tackler påstande om krænkelse af de grundlæggende rettigheder i Polen i forbindelse med de igangværende høringer;
  5. mener, at de seneste udviklinger i de igangværende høringer inden for rammerne af artikel 7, stk. 1, i TEU endnu engang understreger, at der er et presserende behov for en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder (DRG) som foreslået af Parlamentet, i form af en interinstitutionel aftale, der består af en årlig uafhængig, evidensbaseret, ikkediskriminerende gennemgang, hvor alle EU-medlemsstaters overholdelse af de værdier, der er fastsat i artikel 2 i TEU, ville blive vurderet på lige fod, og der ville blive udarbejdet landespecifikke henstillinger, der skulle danne grundlag for en interparlamentarisk debat og en løbende politisk cyklus om DRG EU-institutionerne imellem; opfordrer i denne henseende Kommissionen og Rådet til straks at indlede forhandlinger med Parlamentet om den interinstitutionelle aftale i overensstemmelse med artikel 295 i TEUF; gentager, at mekanismen skal supplere og styrke, og ikke erstatte, den igangværende og fremtidige procedure i henhold til artikel 7 i TEU;
  6. gentager sin holdning til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet og opfordrer Rådet til hurtigst muligt at indlede interinstitutionelle forhandlinger;
  7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet, til Polens og Ungarns respektive præsidenter, regeringer og parlamenter og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag, den 16. januar 2020

P9_TA(2020)0015

COP15 under konventionen om den biologiske mangfoldighed — Kunming (2020)

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15) (2019/2824(RSP))

(2021/C 270/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til midtvejsrevision af EU's biodiversitetsstrategi og sin beslutning af 2. februar 2016 om midtvejsrevisionen af EU's biodiversitetsstrategi ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2017 om en handlingsplan for naturen, mennesket og økonomien ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2018 om det 14. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP14) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 20. maj 2015 med titlen »Naturens tilstand i Den Europæiske Union: Rapport om bevaringsstatus og udviklingstendenser for naturtyper og arter, der er omfattet af fugledirektivet og habitatdirektivet i perioden 2007-2012 i medfør af habitatdirektivets artikel 17 og fugledirektivets artikel 12« (COM(2015)0219),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger ⁽⁴⁾ (havstrategirammedirektivet),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁵⁾ (vandrammedirektivet),
- der henviser til rapporten af 31. maj 2019 fra Den Mellemsstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) om en global vurdering af biodiversitet og økosystemtjenester,
- der henviser til Den Internationale Union for Naturbevarelses rødliste over truede arter,
- der henviser til Metzchartret om biodiversitet af 6. maj 2019,
- der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til målene for bæredygtig udvikling (SDG) samt til Kommissionens oplæg af 30. januar 2019 med titlen »På vej mod et bæredygtigt Europa i 2030« (COM(2019)0022),
- der henviser til særrapporterne fra Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om klimaændringer, ørkendannelse, jordforringelse, bæredygtig arealforvaltning, fødevarerikkerhed og drivhusgasstrømme i terrestriske økosystemer og til IPCC's særrapport af 25. september 2019 om havet og kryosfæren i et klima under forandring og til IPCC's særrapport med titlen om global opvarmning på 1,5 °C, IPCC's femte vurderingsrapport (AR5) og IPCC's sammenfattende rapport fra september 2018,

⁽¹⁾ EUT C 35 af 31.1.2018, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 38.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0431.

⁽⁴⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Torsdag, den 16. januar 2020

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 2019 med titlen »Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove« (COM(2019)0352) og Kommissionens meddelelse af 20. september 2013 med titlen »En ny EU-skovstrategi: for skove og den skovbaserede sektor« (COM(2013)0659),
  - der henviser til De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisations rapport fra 2019 med titlen »The State of the World's Biodiversity for Food and Agriculture« (Status for verdens biodiversitet for fødevarer og landbrug),
  - der henviser til erklæringen af 15. oktober 2019 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder i FN's Generalforsamlings 3. Komité i New York,
  - der henviser til opfordringen fra Beijing til bevarelse af biodiversitet og om klimaændringer af 6. november 2019,
  - der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport af 4. december 2019 med titlen »The European environment — state and outlook 2020« (rapport om miljøsituationen — SOER 2020),
  - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
  - der henviser til forespørgslerne til Kommissionen og Rådet om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15), der skal afholdes i Kunming, Kina, i 2020 (O-000044/2019 og O-000043/2019),
- A. der henviser til, at den strategiske plan for biodiversitet 2011-2020 har til hensigt at iværksætte en effektiv og hurtig indsats for at standse tabet af biodiversitet med henblik på at sikre, at økosystemerne er modstandsdygtige inden 2020 og fortsat leverer væsentlige tjenester, hvorved klodens mangfoldighed af liv sikres og bevares, og der ydes et bidrag til menneskers velfærd og udryddelsen af fattigdom;
- B. der henviser til, at 2050-visionen for biodiversitet, som blev vedtaget inden for rammerne af konventionen om den biologiske mangfoldighed (CBD), er at leve i harmoni med naturen, og at biodiversiteten inden 2050 skal værdsættes, bevares, genoprettes og udnyttes fornuftigt, således at økosystemtjenesterne og en sund planet kan opretholdes og alle mennesker og fremtidige generationer kan få opfyldt deres essentielle behov;
- C. der henviser til, at 2050-visionen, som blev vedtaget inden for rammerne af CBD, understøttes af fem overordnede mål, som også danner rammen for 2020-Aichibiodiversitetsmålene: a) håndtering af de underliggende årsager til tab af biodiversitet ved at integrere biodiversitet i alle forvaltnings- og samfundsspørgsmål, b) reduktion af det direkte pres på biodiversiteten og fremme af bæredygtig udnyttelse, c) forbedring af biodiversitetens tilstand ved at beskytte økosystemer, arter og genetisk diversitet, d) sikring af, at alle får gavn af biodiversitet og økosystemtjenester og e) fremme af gennemførelsen gennem deltagerbaseret planlægning, videnstyring og kapacitetsopbygning;
- D. der henviser til, at det i IPBES' globale vurderingsrapport om biodiversitet og økosystemtjenester blev fremhævet, at de nuværende negative tendenser inden for biodiversitet og økosystemer vil undergrave fremskridtene i retning af at opfylde 80 % af de vurderede målsætninger under målene for bæredygtig udvikling vedrørende fattigdom, sult, sundhed, vand, byer, klima, have og jord; der henviser til, at oprindelige folk og mange af verdens fattigste samfund forventes at blive først og hårdest ramt; der henviser til, at tab og forringelse af biodiversitet derfor ikke kun må betragtes som miljøspørgsmål, men også som udviklingsmæssige, økonomiske, sociale og moralske spørgsmål;
- E. der henviser til, at den massive anvendelse af bredspektrede herbicider såsom glyphosat er direkte ansvarlig for et massivt tab af biodiversitet;
- F. der henviser til, at der ifølge den nyeste videnskabelige viden fra IPCC og Den Mellemlandslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser ikke findes nogen varige løsninger til imødegåelse af klimaændringer uden en højere grad af gennemførelse af sammenhængende og effektive naturbaserede løsninger;

Torsdag, den 16. januar 2020

- G. der henviser til, at klimaændringer anerkendes som drivkraften bag den kraftige stigning i ekstreme vejrphænomener, der forårsager naturkatastrofer på verdensplan, herunder naturbrande;
- H. der henviser til, at Nagoyaprotokollen om adgang til og fordeling af fordele skaber en gennemsigtig retlig ramme for en rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, der opstår ved udnyttelse af genetiske ressourcer og tilknyttet traditionel viden;
- I. der henviser til, at EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020 har til formål at bremse tabet af biodiversitet og økosystemtjenester i EU og bidrage til at standse tabet af biodiversitet på verdensplan inden 2020;
- J. der henviser til, at EU og medlemsstaterne har vedtaget 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling med dens 17 mål for bæredygtig udvikling og er fuldt ud engageret i gennemførelsen heraf;
- K. der henviser til, at Kommissionen i sine politiske retningslinjer for 2019-2024 fastslår sin ambition om, at EU inden for de næste fem år skal samarbejde med sine globale partnere om at begrænse tabet af biodiversitet;
- L. der henviser til, at skovene er uundværlige for alt liv på jorden, og at de selv om de kun dækker 30 % af jordens landareal, huser 80 % af dens biodiversitet;
- M. der henviser til, at levesteder og arter er truet af klimaændringer, hvilket bevises af, at det meste af Great Barrier Reef i Australien er ved at uddø, og de ekstreme vejrphænomener som f.eks. den store australske bushbrand, der har dræbt mere end én milliard dyr; der henviser til, at naturbevarelse og en opbremsning af tabet af biodiversitet er afgørende for afbødning af og tilpasning til klimaforandringer;
- N. der henviser til, at fire ud af ni af jordklodens begrænsninger, som defineret af Stockholm Resilience Centre, er blevet overskredet;

Generelle bemærkninger

1. noterer sig med bekymring, at IPBES' globale vurderingsrapport om biodiversitet og økosystemtjenester klart understreger omfanget af den økologiske krise og behovet for en hurtig og samordnet indsats med henblik på at sikre en gennemgribende forandring, eftersom naturen på verdensplan er i tilbagegang med en hastighed, som er uden forlignelse i menneskehedens historie, og arternes uddøen foregår i stadig højere tempo, og omkring en million dyre- og plantearter er truet af udryddelse, hvilket har alvorlige konsekvenser for mennesker i hele verden og vil påvirke livet i de kommende generationer;
2. udtrykker dyb bekymring over, at biodiversiteten på land er under yderligere pres som følge af klimaændringerne, hvilket blev påpeget i IPCC's særrapport af 8. august 2019; udtrykker dyb bekymring over nedgangen i antallet af havpattedyr og andre fiskebestande og koralrevenes dramatiske forsvinden som dokumenteret i IPCC's særrapport af 24. september 2019, og at det ifølge IPCC's særrapport om global opvarmning på 1,5 °C forventes, at mere end 99 % af alle koralrev vil forsvinde, hvis der sker en temperaturstigning på 2 °C;
3. udtrykker dyb bekymring efter offentliggørelsen af IPCC's rapport om havet og kryosfæren i et klima under forandring, hvori det anerkendes, at klimaændringerne er en af de vigtigste direkte årsager til tab af biodiversitet, og understreges, at deres negative konsekvenser for naturen og biodiversiteten, økosystemtjenester, have og fødevarer sikkerhed forventes at blive stadig større i de kommende årtier; understreger, at IPCC advarer om, at havenes og de marine økosystemers sundhedstilstand i øjeblikket påvirkes af global opvarmning, forurening, overudnyttelse af havenes biodiversitet, stigende havniveau, forsuring, afiltning, havhedeølger, gletsjer- og havisafsmeltning i et hidtil uset omfang, kysterosion og hyppigere naturkatastrofer, der påvirker hav- og kystøkosystemer ved at ændre deres funktion og fremskynder tabet af havpattedyr og fiskeri samt koralrevenes og mangroveskovenes dramatiske forsvinden; minder om, at havet er en del af løsningen til at modvirke og tilpasse sig følgerne af klimaændringerne; opfordrer derfor EU til at gøre havene til et af biodiversitetsstrategiens prioritetsområder og opfordrer alle parter i CBD til at anerkende havene som et fælles gode for menneskeheden med henblik på at udvikle en ny tilgang, der placerer individuelle og kollektive forpligtelser et godt stykke over de traditionelle principper om frihed og ejerskab til havet for at sikre dets bevarelse;

Torsdag, den 16. januar 2020

4. mener, at vi står over for en miljømæssig nødsituation, som kræver væsentlige tiltag på EU-plan og på globalt plan; opfordrer Kommissionen til at gøre beskyttelse og genopretning af naturen til en topprioritet i den europæiske grønne pagt på lige linje med klimaændringer;
5. bemærker med bekymring, at 2020-Aichibiodiversitetsmålene ikke vil blive opfyldt med den nuværende udvikling i tabet af biodiversitet, og opfordrer igen alle parter til straks at intensivere deres indsats; beklager, at EU ikke er på vej til at nå sit overordnede mål om at standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemet inden 2020; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en omgående, substantiel og supplerende obligatorisk indsats for at bevare og genoprette biodiversiteten, så EU's mål opfyldes, og for at bidrage til opfyldelse af Aichimålene;
6. minder om, at biodiversitet og sunde økosystemer, herunder havene, som absorberer mere end 25 % af CO₂-emissionerne og er hovedleverandøren af ilt, er afgørende for at nå målene i Parisaftalen og styrke EU's modstandsdygtighed over for klimaændringer; bemærker med beklagelse, at kun 7 % af havene formelt er beskyttet; minder om, at det er vigtigt at udvikle og gennemføre naturbaserede løsninger til bevarelse af biodiversitet og samtidig modvirke og tilpasse sig klimaændringer, navnlig i forbindelse med kulstofabsorption;; anmoder derfor om, at der sikres en bedre sammenhæng og synergi mellem de tre Riokonventioner⁽⁶⁾, og at de bringes i bedre overensstemmelse med FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling; opfordrer Kommissionen til at sikre en fuldstændig integration af biodiversitet i sine klimapolitikker;
7. bifalder opfordringen fra Beijing til bevarelse af biodiversitet og om klimaændringer af 6. november 2019;
8. understreger, at afvejninger mellem beskyttelse af klimaet og beskyttelse af biodiversiteten altid bør undgås, navnlig i den bioøkonomiske sektor, som kan spille en central rolle i omstillingen til en klimaneutral økonomi, hvis den ikke truer økosystemernes kvalitet; udtrykker sin bekymring over, at sådanne afvejninger ikke er blevet behandlet i tilstrækkelig grad i de seneste politiske drøftelser; opfordrer Kommissionen og alle interessenter til at udvikle en sammenhængende tilgang til at opbygge en virkelig bæredygtig bioøkonomi baseret på naturbevaring og andre økosystembaserede løsninger, da en sådan tilgang giver de bedste resultater for både klima og biodiversitet;
9. understreger, at biodiversitet ikke kun er uundværlig for produktionen af fødevarer, brændstof og lægemidler, men at den — sammen med et sundt, naturligt miljø — også er vigtig for den økonomiske udvikling på lang sigt;
10. bifalder de tilsagn, som Ursula von der Leyen har afgivet i Kommissionens politiske retningslinjer for 2019-2024 og i sin opgavebeskrivelse til kommissæren med ansvar for miljø og oceaner af 10. september 2019, om inden for den nye Kommissionens første 100 dage at fremlægge en ambitiøs biodiversitetsstrategi for 2030 som en del af den europæiske grønne pagt, og hendes ønske om, at EU skal indtage en international førerrolle på partskonferencen under CBD i 2020, sådan som EU gjorde på klimakonferencen i Paris i 2015; insisterer på, at den nye Kommission skal prioritere dette højt, og at EU skal stimulere den globale ambition vedrørende biodiversitet forud for COP15; opfordrer Kommissionen til i lyset af den globale biodiversitetskrise, der understreges i den seneste rapport fra IPBES, at anvende en ny tilgang og bevæge sig væk fra frivillige forpligtelser og foreslå en ambitiøs og inklusiv biodiversitetsstrategi for 2030, som fastsætter juridisk bindende mål for EU og dets medlemsstater, herunder specifikke mål om at opnå et beskyttelsesniveau på mindst 30 % for land- og havområder og genoprette mindst 30 % af de skadede økosystemer på EU-plan inden 2030;
11. mener, at der i denne nye strategi bør lægges særlig vægt på genopretning af økosystemer, levesteder og arter, navnlig gennem forskning og innovation med henblik på at fremme udbredelsen af naturbaserede økonomier i alle sektorer, som er et vigtigt redskab til at nå biodiversitetsmålene;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opfordre til, at COP15 vedtager bestemmelser om horisontaføgning, teknologivurdering og overvågning af ny teknologisk udvikling, herunder udvikling inden for syntetisk biologi;

⁽⁶⁾ Konventionen om den biologiske mangfoldighed, FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse og FN's rammekonvention om klimaændringer.

Torsdag, den 16. januar 2020

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opfordre til, at COP15 vedtager et globalt moratorium for udsættelse af gene drive-organismer i naturen, herunder feltforsøg, for at forhindre, at disse nye teknologier udsættes for tidligt, og for at opretholde forsigtighedsprincippet, som er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i CBD;

14. understreger, at beskyttelsen og bevarelsen af den globale biodiversitet er en væsentlig udfordring, og at det er en strategisk EU-interesse, som bør have den største politiske bevågenhed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde aktivt med tredjelande — især gennem deres eksterne instrumenter som f.eks. instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — om at fremme og fastsætte målsætninger for foranstaltninger og forvaltning med henblik på beskyttelse, bevarelse og genopretning af biodiversitet, navnlig i forbindelse med alle multilaterale aftaler og handelsaftaler og foranstaltninger mod manglende overholdelse; opfordrer derfor Kommissionen til at medtage bindende kapitler om handel og bæredygtig udvikling, der kan håndhæves, i alle fremtidige handelsaftaler;

15. minder om, at det er Parlamentets holdning, at instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde bør afsætte 45 % af sine midler til investeringer, der bidrager til klimamål, miljøforvaltning og -beskyttelse, biodiversitet og bekæmpelse af ørkendannelse;

16. understreger, at der er behov for en omfattende forvaltningstilgang på flere niveauer, der tager sigte på bevarelse, genopretning og bæredygtig udnyttelse af biodiversitet og økosystemtjenester; opfordrer EU og medlemsstaterne til fortsat at være stærkt engagerede i at styrke CBD yderligere og indtage en ledende rolle i forberedelsen af rammen for perioden efter 2020, navnlig i tiden op til COP15, til at forpligte sig til en biodiversitet, der svarer til Parisaftalens 1,5 °C-mål, og til på en gennemsigtig måde at fastlægge deres visioner og prioriteter for den globale biodiversitetsramme for perioden efter 2020;

17. minder om, at bevarelse af biodiversitet og økosystemer i sagens natur er synergistisk og afgørende for at opfylde FN's mål for bæredygtig udvikling; understreger behovet for og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en effektiv integration af natur og biodiversitet med biodiversitetsmål i alle sektorer, ændre den økonomiske model i retning af mere bæredygtighed for at mindske EU's fodaftryk og sikre en bedre miljøpolitikkoherens i alle EU's interne og eksterne politikker, herunder inden for landbrug, fiskeri, vedvarende energi, transport, handel og den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027; mener, at der er behov for et øget samarbejde på tværs af alle sektorer for bedre at kunne integrere beskyttelse, bevarelse og genopretning af biodiversitet; understreger, at der bør lægges særlig vægt på handelsvarers livscyklus, fra udformning til forbrug, for at beskytte naturressourcerne og biodiversiteten og for at tage hensyn til de kumulative virkninger, herunder af transport;

18. mener, at det er afgørende at tage fat om de vigtigste årsager til tab af biodiversitet ved hjælp af en langsigtet strategisk tilgang og hurtigst muligt at identificere og beskytte de vigtigste og strategiske områder for biodiversitet og økosystemtjenester samt økosystemer med høj integritet baseret på et områdes følsomhed, forekomsten af udryddelsestruede arter, mangel på viden og/eller effektiv forvaltning samt tilstedeværelsen af almindelige arter, der er afgørende for de økologiske processer, og at begrænse tab af biodiversitet og negative indvirkninger på oprindelige folks og lokalsamfunds områder og eksistensgrundlag;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at presse på for, at COP15 sikrer frit, forudgående og informeret samtykke fra oprindelige folk og lokalsamfund, inden der frigives nogen teknologier, der kan påvirke deres traditionelle viden, innovation, praksis, eksistensgrundlag og anvendelse af jord, ressourcer og vand; understreger, at dette skal ske på en inklusiv måde med inddragelse af alle potentielt berørte samfund forud for enhver udsættelse;

20. gentager, at genopretning på trods af sin betydning stadig stort set bliver ignoreret af EU-medlemsstaterne i forbindelse med Bonnudfordringen;

21. understreger, at klimakrisen og følgerne af tab af biodiversitet udgør en alvorlig trussel mod menneskerettighederne; minder om, at grundlæggende menneskerettigheder — retten til liv, sundhed, fødevarer og sikkert vand — er i fare uden et sundt miljø; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at arbejde hen imod en EU-strategi til beskyttelse af retten til et sundt miljø ved at arbejde tæt sammen med tredjelande og internationale organisationer såsom FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR), der for nylig har lanceret en fælles strategi med FN's Miljøprogram (UNEP);

Torsdag, den 16. januar 2020

Gennemførelse af konventionen og den strategiske plan for biodiversitet 2011-2020

22. glæder sig over den beslutning, der blev truffet på COP14 i Egypten, og som indtrængende opfordrer parterne til bl.a. i væsentlig grad at fremskynde deres bestræbelser på at gennemføre den strategiske plan for biodiversitet 2011-2020 og til at overveje at foretage nationale vurderinger af biodiversitet og økosystemfunktioner og -tjenester; mener, at det er yderst vigtigt at intensivere indsatsen for at gennemføre den nuværende strategiske plan for biodiversitet 2011-2020, fokusere på at opfylde Aichibiodiversitetsmålene og Nagoyaprotokollen om adgang til og fordeling af fordele, arbejde på en ambitiøs strategisk plan for perioden efter 2020 og en gennemførelsesmekanisme, der formelt set omfatter lokale og regionale myndigheder og med henblik på et scenarie for 2050 at tage hensyn til nye udfordringer på biodiversitetsområdet i overensstemmelse med 2030-dagsordenen for målene for bæredygtig udvikling;

23. bemærker med bekymring, at det af vurderinger⁽⁷⁾ af bevaringsstatussen for arter og naturtyper af bevaringsinteresse fremgår, at det i EU kun er 7 % af de marine arter og 9 % af de marine naturtyper, som har en »gunstig bevaringsstatus«, og at 27 % af vurderingerne af arter og 66 % af vurderingerne af naturtyper viser en »ugunstig bevaringsstatus«; understreger endvidere, at det af samme vurderinger fremgår, at 48 % af de marine dyre- og plantearter med kendte udviklingstendenser har været i stadig tilbagegang i det seneste årti, hvilket øger risikoen for udryddelse af de overvågede arter;

Global ramme for biodiversitet efter 2020

24. påskønner de fremskridt, der blev gjort på COP14 med hensyn til en omfattende og deltagerbaseret proces for udvikling af en global biodiversitetsramme for perioden efter 2020; støtter Metzchartret om biodiversitet, der blev vedtaget af G7-landene;

25. understreger, at der er behov for at øge ambitionsniveauet og inddragelsen af alle parter i den globale biodiversitetsramme for perioden efter 2020 og forbedre dens funktion; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke CBD-gennemførelsesmekanismerne, aktivt at forfølge udviklingen af ambitiøse, juridisk bindende mål, nøjagtige tidsplaner, klare resultatindikatorer, sporingsinstrumenter og peer review-/rapporteringsmekanismer baseret på fælles standarder — ideelt i samarbejde med subnationale myndigheder — med henblik på at sikre parterne fuld gennemsigthed og ansvarlighed og den overordnede effektivitet af den næste strategiske plan for biodiversitet;

26. understreger, at der er behov for en international ramme i form af en juridisk bindende aftale på verdensplan for at beskytte den globale biodiversitet, standse de aktuelle tab og genoprette alle aspekter af biodiversiteten; mener, at en sådan ramme bør være baseret på specifikke, målbare, kvantificerbare, ambitiøse, realistiske, sektorspecifikke og tidsbundne mål samt faste tilsagn, herunder styrkede nationale biodiversitetsstrategier og handlingsplaner og andre passende instrumenter såsom subnationale handlingsplaner, finansielle forpligtelser og bedre garantier for kapacitetsopbygning samt en mekanisme for overvågning og revision hvert femte år med vægt på et stadig stigende ambitionsniveau; fremhæver, at der er behov for regelmæssig rapportering fra parterne og en harmoniseret indsamling og behandling af sammenlignelige og ensartede data og indikatorer for at opnå en god overvågningsproces;

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opfordre til, at den globale biodiversitetsramme for perioden efter 2020 som centrale søjler fastslår forsigtighedsprincippet, en rettighedsbaseret tilgang og horisontafsøgning, teknologivurdering og overvågning med hensyn til indførelse af nye teknologier;

28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme fastlæggelsen af et nyt globalt mål om at vende den globale udvikling i tabet af biodiversitet fra 2030 og således sætte naturen i stand til at regenerere til gavn for alle og bidrage til beskyttelse af biodiversiteten samt til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, bekæmpelse af ørkendannelse og jordforringelse samt til at øge fødevarer sikkerheden; opfordrer EU til at presse på for at opnå et højere ambitionsniveau under forhandlingerne og potentielt opfordre til at beskytte halvdelen af planeten inden 2050; er af den opfattelse, at en klar global bevaringsmålsætning for 2030 på mindst 30 % for naturlige områder og målet om en genopretning på mindst 30 % af de skadede økosystemer, der kan genoprettes, bør forankres i rammen for perioden efter 2020, og at EU bør fastsætte et tilsvarende mål på EU-plan;

(7) Den regionale vurderingsrapport om biodiversitet og økosystemtjenester for Europa og Centralasien https://www.ipbes.net/system/tdf/downloads/spm_2b_eca_digital_20180622.pdf?file=1&type=node&id=28318

Torsdag, den 16. januar 2020

29. understreger, at internationale bestræbelser og aftaler kun vil blive opfyldt, hvis alle interessenter er aktivt involveret; opfordrer til, at der oprettes en koalition af interessenter, både fra den private og den offentlige sektor, til at gennemføre den globale ramme for biodiversitet efter 2020; påpeger nytten af »dagsordenen for løsninger«, der er udviklet i henhold til Parisaftalen, og udarbejdelsen af en positiv dagsorden for alle interessenter, der er relevant for UNFCCC, og opfordrer til, at lignende foranstaltninger medtages i rammen for perioden efter 2020;

30. understreger, at det er vigtigt at minimere den tid, der går fra vedtagelsen af den globale biodiversitetsramme for perioden efter 2020 til dens gennemførelse i nationale biodiversitetsmål og subnationale handlingsplaner, for at undgå forsinkelser med hensyn til at træffe konkrete foranstaltninger til at bremse tabet af biodiversitet;

EU's biodiversitetsstrategi for 2030

31. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udforme en strategi, der vil tage fat på de vigtigste årsager til tab af biodiversitet, både på EU-plan og globalt plan;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at »fra jord til bord«-strategien og ambitionen om nul forurening er i overensstemmelse med den fælles landbrugspolitik efter 2020, navnlig med henblik på at reducere anvendelsen af pesticider;

33. opfordrer Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til at medtage biodiversitetssikrede komponenter i deres finansielle instrumenter med henblik på at undgå negative virkninger for biodiversiteten; opfordrer EIB til at ajourføre sine miljømæssige og sociale standarder i overensstemmelse med bestemmelserne i EU's biodiversitetsstrategi for 2030;

34. opfordrer til et juridisk bindende mål for hele EU om genopretning af skadede levesteder inden 2030 gennem genopretning af naturskove, tørvemoser, flodsletter, vådområder, græsarealer med stor biodiversitet, kystområder og havområder; beklager, at EU's biodiversitetsstrategi for 2020 ikke levede op til målet om at retablere 15 % af de skadede økosystemer;

35. opfordrer indtrængende Kommissionen og EIB til at medtage biodiversitetssikring i deres foranstaltninger udadtil, navnlig i deres eksterne finansielle instrument, med henblik på at sikre, at ingen EU-midler eller -finansieringsordninger bidrager til nettotab af biodiversitet;

36. er af den opfattelse, at EU's globale ambition skal være i overensstemmelse med EU's interne indsats inden for rammerne af EU's biodiversitetsstrategi for 2030;

37. opfordrer Kommissionen til at medtage en reduktion af EU's globale fodaftryk som et vigtigt fokusområde i EU's biodiversitetsstrategi for 2030 med henblik på at undgå uoverensstemmelse mellem EU's interne og internationale foranstaltninger;

Økonomiske overvejelser og finansiering

38. glæder sig over den aftale, som 196 regeringer indgik på COP14 om at øge investeringerne i natur og mennesker frem til 2020 og derefter; understreger, at økonomisk vækst kun kan fremme bæredygtig udvikling, hvis den afkobles fuldstændig fra forringelse af biodiversiteten og naturens evne til at tjene menneskers trivsel;

39. understreger, at passende og tilstrækkelig finansiering til biodiversitet er nødvendig; opfordrer til, at foranstaltninger til forbedring af biodiversitet og klimasikring indarbejdes i den næste FFR, og at integrationen af biodiversitet øges på tværs af politikområder med henblik på at gøre betydelige og positive fremskridt hen imod 2050-visionen; opfordrer Kommissionen og Rådet til at opstille et klart udgiftsmål for integration af biodiversitet på mindst 10 % i FFR, som skal være et supplement til udgifterne til integration af klimaændringer; understreger desuden behovet for at indføre en mere gennemsigtig, omfattende og stringent metode til sporing af biodiversitet og klimaudgifter; gentager sin opfordring til mindst at fordoble den nuværende finansiering af LIFE-programmet; opfordrer Kommissionen og Rådet til at udfase skadelige støtteordninger og sikre sammenhæng mellem alle EU-fonde og -programmer, således at ingen udgifter under EU-budgettet kan bidrage til tab af biodiversitet;

Torsdag, den 16. januar 2020

40. understreger, at integration af biodiversitet skal ledsages af dataindsamling; bemærker med bekymring, at grundforskning, herunder taksonomi, som er afgørende for dette formål, er stærkt underfinansieret og ikke modtager tilstrækkelig politisk støtte og forskningsfinansiering; opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige midler til grundforskning og kapacitetsopbygning inden for rammerne af Horisont Europa og til, at støtten til teknisk bistand fra andre EU-fonde anvendes til dette formål;

41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme etableringen af supplerende internationale finansielle mekanismer til beskyttelse og bevarelse af biodiversiteten i tilknytning til CBD, samtidig med at der gøres en indsats for at integrere biodiversitet i de eksisterende fonde; bemærker, at økonomiske aktiviteter kan være vigtige drivkræfter for global tilbagegang i biodiversiteten og tab af naturkapital; opfordrer derfor virksomheder og finansielle organisationer til at indgå og dele stærke forpligtelser og bidrag til biodiversitet, herunder gennem biodiversitetssikring af deres aktiviteter, og fremhæver betydningen af at mobilisere private finansieringsinitiativer i denne henseende; beklager, at der er uoverensstemmelser i de data om finansieringsstrømme for biodiversitet, der kommer fra nationale og internationale offentlige og private kilder, hvilket bringer sporings- og indberetningssystemerne i fare og har en negativ indvirkning på eventuelle reformer; opfordrer derfor Kommissionen, medlemsstaterne og EIB til at udvikle ensartede standarder for data om finansieringsstrømme for biodiversitet; understreger, at den fremtidige plan for bæredygtig finansiering skal hjælpe de finansielle markedsdeltagere med at forstå de risici, der er forbundet med tab af biodiversitet, ved at medtage biodiversitet i oplysningskravene om finansielle oplysninger;

42. understreger, at det er vigtigt at øge investeringerne, herunder i naturbaserede løsninger og tilsvarende initiativer, som resulterer i sidegevinster for biodiversitet og klimatiltag, som igen vil mindske klimaændringernes indvirkning på biodiversiteten, og samtidig udfase miljøskadelige investeringer; minder om, at størstedelen af de investeringer, der foretages inden for rammerne af Parisaftalen, skal anvendes til bevarelse og genoprettelse af biodiversiteten; beklager, at indsatsen vedrørende landbaseret kulstofbinding kun modtager omkring 2,5 % af det samlede budget til modvirkning af klimaændringer på trods af potentialet ved naturlige klimaløsninger; opfordrer til, at EU's klimafinansiering og den internationale klimafinansiering i stigende grad anvendes til at beskytte og genoprette naturlige økosystemer som et middel til at dele fordelene mellem biodiversitet og modvirkning af og tilpasning til klimaændringer;

43. glæder sig over, at EIB-Gruppen har besluttet at bringe alle sine finansieringsaktiviteter i overensstemmelse med målene i Parisaftalen og at afsætte mindst 50 % af EIB's midler til klimatiltag; opfordrer EIB til at fortsætte med at udvide foranstaltninger til beskyttelsen og bevarelsen af biodiversiteten inden for dens finansieringsramme; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne og den finansielle sektor om at bringe deres aktiviteter i overensstemmelse med Parisaftalen og garantere klima- og biodiversitetssikring af transaktioner og investeringer i og uden for EU;

44. påpeger, at internationale organisationer såsom Den Internationale Valutafond (IMF), FN's Miljøprogram og OECD er enige om, at miljøafgifter er et afgørende redskab til at imødegå miljømæssige udfordringer såsom tab af biodiversitet; glæder sig over initiativer såsom det grønne finanspolitiske netværk under FN's miljøprogram og Den Internationale Valutafond (IMF), som letter udvekslingen af viden og dialogen om grønne finanspolitiske reformer; henleder opmærksomheden på Aichimål nr. 3 og behovet for positive incitamenter til bevarelse og bæredygtig brug af biodiversitet samt til mål for bæredygtig udvikling (SDG) nr. 15 og behovet for at mobilisere og væsentligt øge de finansielle ressourcer fra alle kilder til bevarelse og bæredygtig brug af biodiversitet og økosystemer; fremhæver derfor potentialet i en fair miljøbeskatning, der er i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler, som et middel til at reducere skader på miljøet og generere finansielle ressourcer til naturbeskyttelse; opfordrer EU og dets medlemsstater til at omlægge skattesystemet i retning af øget anvendelse af miljøafgifter;

45. noterer sig med bekymring, at kun 8,3 % af de samlede finansielle forpligtelser — hvilket er det laveste niveau siden 2015 — har til formål at vende tabet af biodiversitet, på trods af at flere og flere arter i et hidtil uset omfang og i stigende grad udrykkes; opfordrer Kommissionen til at øge tildelingen af ressourcer for at sikre en langsigtet og sammenhængende beskyttelse af biodiversiteten i hele EU; fastholder, at den næste FFR bør være baseret på en robust metodologi med henblik på at holde øje med biodiversiteten og undgå risikoen for, at indsatsen til gavn for biodiversiteten overvurderes;

Skovbrug, landbrug, fiskeri og jordbund

46. understreger, at landbrugs- og fiskeriaktiviteter, en sund jordbund og bevarelse af biodiversiteten hænger nøje sammen; bemærker, at landbrug, skovbrug og fiskeri, der ikke er bæredygtigt, har en negativ indvirkning på biodiversiteten; understreger dog, at bæredygtigt landbrug, skovbrug og fiskeri kan reducere de negative konsekvenser for arter, levesteder og økosystemer og følgerne af klimaændringer;

Torsdag, den 16. januar 2020

47. opfordrer derfor EU og parterne til at forpligte sig stærkt til bæredygtige fødevarer-systemer og bæredygtigt landbrug, skovbrug og fiskeri, herunder krav og strategier for bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler og næringsstoffer, en reduktion i anvendelsen af pesticider og beskyttelse af jordbund, levesteder og arter, der leverer afgørende økosystemtjenester såsom bestøvning, og øget selektivitet med henblik på at reducere de kumulerede indvirkninger på hav- og kystøkosystemer og til at bidrage til genopretning af fiskebestande i følsomme og overfiskede områder; opfordrer Kommissionen til at medtage bindende reduktionsmål for hele EU i den kommende revision af EU's direktiv om bæredygtig anvendelse af pesticider (2009/128/EF) og Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at yde direkte støtte til bæredygtig praksis og økoordninger inden for landbrug, skovbrug og fiskeri;

48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde finansiel støtte til landbrugs- og skovbrugsmetoder, som er i overensstemmelse med biodiversitetsmålene, såsom integreret bekæmpelse af skadegørere og forvaltning af næringsstoffer, økologisk landbrug, agroøkologisk praksis, jord- og vandbeskyttelse, jordbundsbevarende landbrug, skovlandbrug, skovlandbrug med træer i grupper, styring af kunstvanding, små-/jordstykket-systemer og metoder til at forbedre dyrevelfærden;

49. minder om, at skovene ifølge Kommissionens meddelelse med titlen »Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove« er uundværlige for vores planets livsbærende systemer, og at de dækker 30 % af jordens areal og huser 80 % af dens biodiversitet; understreger, at skovrydning er en væsentlig årsag til tab af biodiversitet på globalt plan, og at emissioner som følge af ændringer i arealudnyttelse og skovbrug i forbindelse med skovrydning er en væsentlig årsag til klimaændringer; udtrykker sin bekymring over indvirkningen af EU's forbrug på skovrydning, da EU er den endelige forbruger af 10 % af de produkter, der er forbundet med skovrydning; opfordrer Kommissionen til at vedtage en fælles definition af »skovrydningsfri«;

50. opfordrer Kommissionen til at foreslå et omfattende sæt foranstaltninger til at reducere EU-forbrugets jordfodaftryk (herunder ved hjælp af lovgivning) på grundlag af due diligence, der sikrer bæredygtige og skovrydningsfrie forsyningskæder for produkter, der markedsføres i EU, samt en EU-handlingsplan for palmeolie; er af den opfattelse, at EU's indsats mod skovrydning bør tage fat på de vigtigste drivkræfter bag denne praksis såsom palmeolie, soja, oksekød og kakao; anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at udfase biobrændstoffer, der anvendes i EU, og som med stor sandsynlighed vil forårsage indirekte ændringer i arealanvendelsen;

51. understreger, at skovpolitikker skal være sammenhængende og i lige høj grad bekæmpe tab af biodiversitet og virkninger af klimaændringer samt øge EU's naturlige dræn, samtidig med at biodiversiteten beskyttes, bevares og forbedres;

52. understreger, at ingen substitutionseffekt for skovbaserede produkter kan kompensere for tab af gamle vækster og primærskove, der er anerkendt som uerstattelige⁽⁸⁾ og bør beskyttes ved hjælp af retlige og incitamentsskabende instrumenter med fokus på deres kompleksitet, konnektivitet og repræsentativitet;

53. påpeger, at det ifølge fremtidsudsigterne for verdens befolkning (World Population Prospects) fra juni 2019 forventes, at verdens befolkning vil stige med 2 mia. personer i løbet af de næste 30 år, hvilket vil øge land- og havarealanvendelsens indvirkning på biodiversitet og kulstofbinding; bemærker, at stigende tab af biodiversitet bringer fødevarer- og ernæringssikkerheden i fare; opfordrer parterne til at fremme bæredygtig brug af biodiversitet i programmer, der bidrager til fødevarer-sikkerhed og forbedret menneskelig ernæring, samtidig med at de bidrager til at nå målene for bæredygtig udvikling med særlig vægt på bæredygtigheds-mål 2 (stop sult);

Byområder

54. bemærker, at forurening, udvidelse af byområder, arealbefæstelse og ødelæggelse af levesteder er andre vigtige årsager til tab af biodiversitet; minder om, at det af IPBES' globale vurderingsrapport om biodiversitet og økosystemtjenester fremgår, at arealet af byområder er fordoblet siden 1992, og at to ud af tre EU-borgere bor i byområder; opfordrer til en bedre vurdering af den rolle, som byområder og byer spiller med hensyn til at bevare biodiversiteten, og til bedre inddragelse af byer og lokale myndigheder i forbindelse med udarbejdelsen af politikker om beskyttelse og bevarelse af biodiversitet og økosystemtjenester samt overvågning, rapportering og verifikation;

⁽⁸⁾ Kommissionens meddelelse af 23. juli 2019 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove« (COM(2019)0352).

Torsdag, den 16. januar 2020

55. fastholder, at byernes potentiale til at bidrage til beskyttelsen af biodiversitet og økosystemtjenester undervurderes; minder om, at forbedring af fordelene ved biodiversitet, økosystemtjenester og grøn infrastruktur i byer og bynære områder forbedrer menneskers sundhed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme indarbejdelse og yderligere integration af biodiversitet og økosystemfunktioner i udformningen af byerne og i bypolitik og byplanlægning og samtidig mindske kulstofemissionerne og forbedre tilpasningen til klimaændringer;

56. bemærker, at byområder kan spille en forandringskabende rolle i EU med hensyn til biodiversitet; understreger, at plast og vandforurening er vigtige drivkræfter for tab af biodiversitet; mener, at en stærk cirkulær økonomi i forbindelse med den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi kunne bidrage til EU's bestræbelser på at genoprette biodiversitet;

57. beklager dybt, at plast og forurening f.eks. fra vandrensningsanlæg, lægemidler og ikkebæredygtige landbrugspraksisser såsom intensiv anvendelse af næringsstoffer, har stor indvirkning på havøkosystemernes sundhedstilstand;

EU's beskyttede områder

58. opfordrer til, at der foretages en dybdegående analyse af alle EU's beskyttede områder, herunder Natura 2000-områder, og til forbedring, bedre sammenkædning og udvidelse af disse områder; understreger behovet for en standardiseret metode til beregning af beskyttede områder og en klar definition af, hvad der udgør et »beskyttet område« i EU; understreger, at der i lyset af IPCC's nylige rapport om havet og kryosfæren i et klima under forandring er behov for en omfattende vurdering og en betydelig stigning i antallet af beskyttede kyst- og havområder i EU og en bedre forvaltning af disse; opfordrer til, at EU's beskyttede havområder udvides til også at omfatte flere åbne havområder; understreger, at kvantiteten såvel som kvaliteten af de beskyttede områder er vigtig for at standse tabet af biodiversitet, og at der derfor bør lægges større vægt på en god og bæredygtig forvaltning af disse;

59. opfordrer Kommissionen til fortsat at træffe retlige foranstaltninger, når den konstaterer, at EU's naturbeskyttelseslove ikke overholdes; påpeger, at procedurerne skal være mere effektive i forbindelse med overtrædelser af miljølovgivningen på grund af risikoen for uoprettelige skader på miljøet; understreger, at det er nødvendigt hurtigst muligt at sikre korrekt håndhævelse af naturdirektiverne og følge op på klager over overtrædelser af lovgivningen på en gennemsigtig måde;

60. bemærker, at rammeprogrammet for naturbeskyttelse, hvis det gennemføres svagt, potentielt kan skabe et fjendtligt miljø for aktivister og miljøforkæmpere og direkte eller indirekte føre til, at deres liv bringes i fare; understreger, at drab på miljøaktivister og miljøforkæmpere bør fordømmes aktivt af EU;

61. fremhæver, at grøn infrastruktur leverer økosystemtjenester, der støtter biodiversitet, f.eks. ved at øge mængden af økologiske korridorer i bymiljøer;

Innovation, forskning og uddannelse

62. minder om den betydning, som innovation, forskning og udvikling har for opfyldelsen af målene i 2050-visionen; understreger betydningen af at støtte forskning og deltagelsesbaseret videnskab for at forbedre vores viden, navnlig hvad angår havene, hvoraf størstedelen stadig er uudforsket; opfordrer Kommissionen og Rådet til at øge budgetbevillingen til Horisont Europa til 120 mia. i den næste FFR, navnlig til gavn for klyngen vedrørende naturressourcer, herunder både grundforskning og anvendt forskning f.eks. inden for taksonomi, og til at iværksætte en mission for beskyttelse og genoprettelse af biodiversitet inden for Horisont Europa; opfordrer parterne til især at fokusere på sammenhængen mellem bevarelsen af biodiversitet og de gavnlige virkninger for menneskers sundhed og økonomiske velstand, og til at koordinere foranstaltningerne til dataindsamling;

63. opfordrer Kommissionen til at støtte yderligere forskning i den indvirkning, som arealanvendelsen og ændringer i arealanvendelsen, herunder skovrydning og produktion af bioenergi, har på drivhusgasemissioner, og til at tage hensyn til resultaterne i den fremtidige politikudformning;

64. bemærker, at ifølge EU-strategien for plast i en cirkulær økonomi, der blev vedtaget den 16. januar 2018, kan de 150 mio. ton plast, der er akkumuleret i verdenshavene, blive fordoblet inden 2030, hvilket bringer mere end 660 arter i fare og skader miljøet; opfordrer Kommissionen til at iværksætte flagskibsinitiativer mod plastforurening og dens indvirkning på biodiversiteten; understreger det specifikke problem med mikroplast, der tegner sig for mere end 80 % af det havaffald, der er indsamlet, og bringer den marine biodiversitet i fare; glæder sig derfor over Ursula von der Leyens tilsagn

Torsdag, den 16. januar 2020

om at åbne en ny front i vores kamp mod plastaffald ved at bekæmpe mikroplast; understreger behovet for en cirkulær økonomisk tilgang, der lægger vægt på forskning og innovation inden for bæredygtige produkter;

65. understreger den betydning, som uddannelse har for at øge bevidstheden om biodiversitet og miljøbeskyttelse; bemærker, at beskyttede områder med undervisningsmæssigt potentiale er et relevant og effektivt redskab til bevidstgørelse af offentligheden og en bedre bevarelse af disse områder;

Kapacitetsopbygning, bevidstgørelse af offentligheden og inddragelse af alle aktører

66. understreger, at kapacitetsopbygning og bevidstgørelse er afgørende for en vellykket gennemførelse og for at skabe større forståelse for betydningen af biodiversitet; glæder sig derfor over COP14-beslutningen, der opfordrer parter, andre regeringer og donorer til at stille finansielle midler til rådighed til kapacitetsopbygning, teknisk bistand og teknologioverførsel, hvis de er i stand til det;

67. understreger betydningen af at tilvejebringe omfattende information og tilstræbe en tættere inddragelse af civilsamfundet og medlemmer af offentligheden fra forskellige aldersgrupper med henblik på at nå EU's og de globale mål;

68. opfordrer parterne til at fremme bevidstgørelsen af borgerne og inddrage flere aktører for at sikre skræddersyede løsninger i samarbejde med lokalsamfund og oprindelige folk med henblik på at fremme en bæredygtig arealanvendelse og øge biodiversiteten på en måde, der sikrer fuld respekt for de regionale forskelle mellem landskaber og levesteder;

69. glæder sig over intentionen om aktivt at forfølge en tilgang med flere aktører, hvilket er af afgørende betydning for at værdsætte, beskytte, bevare og sikre en bæredygtig anvendelse og genopretning af biodiversiteten, og understreger, at et bedre samarbejde med og mellem forvaltningsniveauer, sektorer og private aktører vil skabe muligheder for at integrere biodiversitetsmålene i andre politikområder; mener, at det er af afgørende betydning at inddrage erhvervsorganisationer og finansielle organisationer, og glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens bestræbelser på at inddrage den private sektor i bevarelsen af biodiversitet, navnlig inden for rammerne af EU's erhvervs- og biodiversitetsplatform; glæder sig i denne forbindelse over lanceringen af initiativet for den private sektor »One Planet Business for Biodiversity« under FN's klimatopmøde i New York;

70. opfordrer Kommissionen til at overveje en harmoniseret metode til beregning af EU-virksomhedernes økologiske fodaftryk samt deres indvirkning på biodiversiteten;

71. mener, at der er behov for gennemgribende forandringer af samfundet for at tackle klimaændringerne, miljøforringelserne og tabet af biodiversitet; understreger vigtigheden af at følge princippet om en retfærdig omstilling og sikre, at processen er inklusiv og retfærdig;

72. bemærker, at offentlighedens kendskab til og adgang til omfattende og letforståelige oplysninger gør det muligt for forbrugerne at træffe kvalificerede valg og fremme et bæredygtigt forbrug, og insisterer derfor på, at de bør indgå i en lang række foranstaltninger, navnlig i forbindelse med produkter, der fører til skovrydning, ødelæggelse af økosystemer og krænkelse af menneskerettighederne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre sporbarheden af og kontrollen med produkter i alle deres værdi- og forsyningskæder og således sikre fuld gennemsigtighed for forbrugerne;

73. understreger behovet for at udvikle bedre miljømærkning og certificering med henblik på bekæmpelse af skovrydning;

74. glæder sig over mødet i Den Internationale Union for Naturbevarelse i Marseille i 2020; opfordrer Kommissionen til at sende et tydeligt signal om sine forpligtelser med hensyn til biodiversitet for at vise sin støtte til dette forum;

o

o o

75. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag, den 16. januar 2020

P9_TA(2020)0016

Den Europæiske Ombudsmands virksomhed — årsberetning 2018**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed — årsberetning 2018 (2019/2134(INI))**

(2021/C 270/12)

Europa-Parlamentet

- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2018,
  - der henviser til artikel 15, artikel 24, tredje afsnit, og artikel 228 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
  - der henviser til artikel 11, 41, 42 og 43 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret),
  - der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (FN's handicapkonvention),
  - der henviser til Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv ⁽¹⁾,
  - der henviser til den europæiske kodeks for god forvaltningsskik som vedtaget af Europa-Parlamentet den 6. september 2001,
  - der henviser til rammeaftalen om samarbejde, som blev indgået mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand den 15. marts 2006 og trådte i kraft den 1. april 2006,
  - der henviser til sin beslutning af 17. januar 2019 om Ombudsmandens strategiske undersøgelse OI/2/2017 af gennemsigtigheden af de lovgivningsmæssige drøftelser i de forberedende organer til Rådet for Den Europæiske Union ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 13. februar 2019 om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i året 2018 ⁽³⁾,
  - der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og artikel 232, stk. 1,
  - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A9-0032/2019),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2018 formelt blev fremsendt til Europa-Parlamentets formand den 2. oktober 2019, og at Ombudsmanden, Emily O'Reilly, forelagde den for Udvalget for Andragender i Bruxelles den 4. september 2019;
- B. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand i henhold til artikel 24 og artikel 228 i TEUF er beføjet til at modtage klager over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner;
- C. der henviser til, at artikel 10, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union fastsætter, at »enhver borger har ret til at deltage i Unionens demokratiske liv«, og at »beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt«;

⁽¹⁾ EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0045.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0114.

Torsdag, den 16. januar 2020

- D. der henviser til, at artikel 15 i TEUF fastsætter, at »for at fremme gode styreformer og sikre civilsamfundets deltagelse arbejder Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer så åbent som muligt«, samt at »alle unionsborgere og alle fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i dokumenter fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer«;
- E. der henviser til, at det i artikel 41, stk. 1, i chartret fastslås, at »enhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer«;
- F. der henviser til, at det i artikel 43 i chartret lyder, at »enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat har ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand over tilfælde af fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner«;
- G. der henviser til, at Ombudsmanden i 2018 indledte 490 undersøgelser, heraf 482 på grundlag af klager og 8 på eget initiativ, samtidig med at 545 undersøgelser (534 på grundlag af klager og 11 på eget initiativ) blev afsluttet; der henviser til, at størstedelen af de pågældende undersøgelser vedrørte Kommissionen (285 undersøgelser eller 58,2 %), det næststørste antal berørte EU-agenturer (43 undersøgelser eller 8,8 %), og resten fordelte sig som følger: Parlamentet (30 undersøgelser eller 6,1 %), Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) (23 undersøgelser eller 4,7 %), Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (23 undersøgelser eller 4,7 %), Den Europæiske Investeringsbank (16 undersøgelser eller 3,3 %), Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (14 undersøgelser eller 2,8 %) og øvrige institutioner (56 undersøgelser eller 11,4 %);
- H. der henviser til, at de tre vigtigste temaer i de undersøgelser, der blev afsluttet af Ombudsmanden i 2018, var gennemsigtighed, ansvarlighed og offentlig adgang til oplysninger og dokumenter (24,6 %), servicekultur (19,8 %) og overholdelse af proceduremæssige rettigheder (16,1 %); der henviser til, at andre temaer, som blev berørt, var overholdelse af proceduremæssige rettigheder så som retten til at blive hørt, overholdelse af grundlæggende rettigheder, rekruttering, etiske spørgsmål, offentlighedens deltagelse i EU's beslutningstagning, herunder i forbindelse med traktatbrudsprocedurer, ansvarlig økonomisk forvaltning af EU-udbud, -tilskud og -kontrakter, rekruttering samt god forvaltning af EU-personalespørgsmål;
- I. der henviser til, at Kommissionens grad af efterlevelse af Ombudsmandens anbefalinger om god forvaltningsskik, der i 2018 var på 76 %, er stadigt faldende fra henholdsvis 82 % i 2016 og 77 % i 2017;
- J. der henviser til, at 17 996 borgere rettede henvendelse til Ombudsmanden om hjælp i 2018; 14 596 fik rådgivning via den interaktive vejledning på Ombudsmandens hjemmeside, 1 220 henvendelser blev videresendt til andre med anmodning om oplysninger, og Ombudsmanden traf foranstaltninger i forbindelse med 2 180 modtagne klager;
- K. der henviser til, at Ombudsmanden i sit strategiske arbejde i 2018 indledte fem nye strategiske undersøgelser, henholdsvis om behandling af personer med handicap under den fælles sygeforsikringsordning, om adgang til Kommissionens websteder for personer med handicap, om Det Europæiske Lægemedelagentur (EMA's) aktiviteter forud for indsendelse af en ansøgning, om Kommissionens håndtering af »svingdørs«-situationer med relation til EU's personale og om ansvarligheden i Rådets lovgivningsarbejde; der henviser til, at Ombudsmanden i 2018 indledte 10 strategiske initiativer vedrørende emner som anvendelsen af sprog i EU-administrationen, politikker til bekæmpelse af chikane i EU-administrationen og beskyttelse af migrantbørn;
- L. der henviser til, at Ombudsmanden spiller en afgørende rolle med hensyn til at gøre EU's lovgivningsproces mere åben og ansvarlig over for borgerne og således give dem mulighed for at udøve deres ret til at deltage i Unionens demokratiske liv og dermed øge borgernes engagement og tillid;
- M. der henviser til, at Ombudsmanden har en afgørende rolle at spille med hensyn til at sikre ansvarlighed i EU-institutionerne og størst mulig gennemsigtighed og upartiskhed i EU's forvaltnings- og beslutningsprocesser med henblik på at beskytte borgernes rettigheder og dermed øge deres tillid, engagement og deltagelse i Unionens demokratiske liv;
- N. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands hovedprioritet er at sikre, at borgernes rettigheder respekteres fuldt ud;

Torsdag, den 16. januar 2020

- O. der henviser til, at Ombudsmanden i 2018 lancerede et nyt websted, der omfatter en revideret og brugervenlig grænseflade for potentielle klagere; der henviser til, at Ombudsmandens procedure for hurtig behandling af klager over aktindsigt afspejler Ombudsmandens engagement i at yde bistand og træffe afgørelser inden for 40 dage til dem, der søger bistand, på alle EU's 24 officielle sprog; der henviser til, at dette nye initiativ indgår i en strategi, der har til formål at gøre hendes kontor mere effektivt;
- P. der henviser til, at det i Ombudsmandens strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE blev konkluderet, at Rådet mangler gennemsigtighed med hensyn til aktindsigt i dets lovgivningsmæssige dokumenter og dets nuværende praksis i beslutningsprocessen — og mere specifikt under den forberedende fase i De Faste Repræsentanters Komité (Coreper) og på arbejdsgruppeniveau; der henviser til, at Ombudsmanden efter Rådets modvilje mod at gennemføre hendes henstillinger den 16. maj 2018 fremlagde sin særberetning nr. OI/2/2017/TE om gennemsigtighed i Rådets lovgivningsproces for Parlamentet; der henviser til, at Parlamentet den 17. januar 2019 vedtog sin betænkning om Ombudsmandens strategiske undersøgelse, der fuldt ud støtter Ombudsmandens henstillinger; der henviser til, at det finske formandskab har givet udtryk for sin vilje til at styrke åbenheden og den lovgivningsmæssige gennemsigtighed i Rådet;
- Q. der henviser til, at Parlamentet den 12. februar 2019 vedtog et udkast til Europa-Parlamentets forordning om statut og almindelige betingelser for udøvelsen af Ombudsmandens hverv (Den Europæiske Ombudsmands statut) og om ophævelse af afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom ⁽⁴⁾, som Parlamentet har det primære lovgivningsmæssige ansvar for; der henviser til, at Rådet endnu ikke har godkendt denne nye forordning;
- R. der henviser til, at mere åbenhed og gennemsigtighed om, hvilke holdninger medlemsstaternes regeringer indtager i Rådet, vil øge tilliden til EU og mindske omfanget af euroskepsis og populisme;
- S. der henviser til, at større gennemsigtighed i beslutningsprocessen under triloger vil øge borgernes tillid til EU-institutionerne;
- T. der henviser til, at Ombudsmanden i 2018 iværksatte et strategisk initiativ for bekæmpelse af chikane, der kontrollerer de politikker til bekæmpelse af chikane, som EU-administrationen har indført; der henviser til, at Ombudsmanden i 2018 besluttede at skrive til 26 EU-institutioner og -agenturer for at få nærmere oplysninger om politikkerne og deres gennemførelse;
- U. der henviser til, at Ombudsmanden i 2018 indledte en undersøgelse om bekymringer vedrørende kønsdiskrimination og lige muligheder i Den Europæiske Investeringsbank (EIB); der henviser til, at EIB fulgte Ombudsmandens henstillinger og forslag vedrørende lige muligheder og ligestilling mellem kønnene;
- V. der henviser til, at Ombudsmanden er en del af EU-rammen under FN's handicapkonvention, hvis opgave er at beskytte, fremme og overvåge gennemførelsen af konventionen på EU-institutionsniveau;
- W. der henviser til, at der i marts 2018 blev afholdt en konference, der samlede det europæiske netværk af ombudsmænd og Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, og at et af hovedpunkterne i drøftelserne var, hvordan ombudsmænd kan styrke deres samarbejde;
1. glæder sig over årsberetningen for 2018, som Den Europæiske Ombudsmand har fremlagt;
  2. lykønsker Emily O'Reilly med hendes fremragende arbejde og konstruktive bestræbelser på at forbedre kvaliteten af EU's forvaltning samt tilgængeligheden og kvaliteten af de tjenester, den yder borgerne;
  3. understreger vigtigheden af gennemsigtighed og adgang for offentligheden til de dokumenter, som Rådet er i besiddelse af; understreger, at en høj grad af gennemsigtighed i lovgivningsprocessen er af afgørende betydning for at sætte borgere, medier og berørte parter i stand til at drage deres folkevalgte tjenestemænd og regeringer til ansvar; anerkender den værdifulde rolle, som Ombudsmanden udfylder i form af kontakt og mægling mellem EU-institutionerne og borgerne; mener, at Rådet er nødt til at revidere sin fortrolighedspolitik; fremhæver Ombudsmandens arbejde med at gøre EU's lovgivningsproces mere ansvarlig over for offentligheden;

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0080.

Torsdag, den 16. januar 2020

4. understreger behovet for mere aktiv inddragelse af borgerne i beslutningstagningen og betydningen af dette i tilgift til behovet for større gennemsigtighed i den måde, hvorpå forvaltningen fungerer, som foranstaltninger til at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet, der har til formål at genoprette tilliden;
5. opfordrer indtrængende Ombudsmanden til at sikre større gennemsigtighed i beslutningsprocessen under triloger;
6. understreger, at genoprettelse af borgernes tillid til EU-institutionerne er et primært anliggende for Europa-Parlamentet og er af stor samfundspolitisk og etisk betydning;
7. understreger, at der er behov for at forbedre og styrke den sociale dialog samt dialogen mellem Unionens organer, institutioner og borgere;
8. tilslutter sig fuldt ud Den Europæiske Ombudsmands henstillinger til Rådet og opfordrer indtrængende Rådet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til hurtigst muligt at gennemføre disse henstillinger;
9. opfordrer Ombudsmanden til at tilbyde EU-institutionerne yderligere vejledning i, hvordan man bedre kan kommunikere med borgerne på alle EU's officielle sprog; opfordrer indtrængende Ombudsmanden til at give vejledning til institutionerne i, hvordan de kan udvikle deres sprogpolitik på en sådan måde, at det kan muliggøre udarbejdelsen af relevant indhold og relevante oplysninger på flest mulige sprog;
10. glæder sig over Ombudsmandens strategi, der har til formål at øge virkningen og synligheden af hendes mandat blandt EU's borgere;
11. glæder sig over den nye udformning af Den Europæiske Ombudsmands hjemmeside, som gør den til et mere funktionelt og tilgængeligt instrument for borgerne;
12. anmoder Rådet om, som den ene af EU's to lovgivere, at bringe sine arbejdsmetoder i tråd med standarderne for et parlamentarisk demokrati som foreskrevet i traktaterne i stedet for at agere som et diplomatisk forum, hvilket ikke er dets tiltænkte funktion; minder om, at Ombudsmanden efter sin strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE konkluderede, at Rådets praksis med hensyn til gennemsigtighed udgør fejl og forsømmelser; opfordrer indtrængende Rådet til straks at gennemføre Ombudsmandens henstillinger fra hendes strategiske undersøgelse, herunder anbefalingerne fra Parlamentet i dets egen betænkning om særberetningen; opfordrer Ombudsmanden til fortsat at følge op på, hvilke fremskridt, der gøres i forhold til hendes strategiske undersøgelse;
13. gentager sin opfordring til en ajourføring af EU's lovgivning om aktindsigt og anmoder om, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁽³⁾ revideres med henblik på at lette Ombudsmandens arbejde i forbindelse med kontrol af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens procedurer for at få tilladelse til aktindsigt i dokumenter; anser det for beklageligt, at Rådet har blokeret for revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001, og opfordrer indtrængende Rådet til at genoptage sine drøftelser på grundlag af den udtalelse, som Europa-Parlamentet vedtog i forbindelse med andenbehandlingen, jf. beslutning af 12. juni 2013 om dødvandet i forbindelse med revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001⁽⁴⁾;
14. gentager sin opfordring til en revision af forordning (EF) nr. 1049/2001, da den er alvorligt forældet og ikke længere afspejler den aktuelle retlige situation og institutionelle praksis, der er gennemført af EU's institutioner, kontorer, organer og agenturer;
15. glæder sig over den formelle lancering af den hurtige procedure for undersøgelser om aktindsigt og anerkender de positive resultater, den har for klagerne;

⁽³⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0271.

Torsdag, den 16. januar 2020

16. understreger kraftigt, at det er vigtigt, at Ombudsmanden fortsætter med nøje overvågning og strategiske undersøgelser af Kommissionens gennemsigtighed; er klar over, at fænomenet med svingdøre stadig eksisterer, navnlig blandt de højest placerede tjenestemænd i institutionerne; opfordrer indtrængende Ombudsmanden til fortsat at overvåge gennemførelsen af Kommissionens reviderede regler for svingdørs-problematikken, der blev indført i september 2018 som følge af hendes undersøgelse på eget initiativ;

17. understreger, at spørgsmålet om interessekonflikter er bredere end svingdørssager, og insisterer på, at der skal udvikles yderligere regler og strengere kriterier for klart at sikre, at beslutninger og lovgivning træffes med tanke på borgernes interesser;

18. minder om, at principperne om offentlig tilgængelighed, åbenhed og gennemsigtighed er en fast bestanddel af EU's lovgivningsproces, der skal give borgerne mulighed for at få kendskab til de overvejelser, der ligger til grund for lovgivningsmæssige tiltag, og derved sikre en effektiv udøvelse af deres demokratiske rettigheder (⁷); anerkender behovet for gennemsigtighed i EU's beslutningsproces; støtter udviklingen i samarbejdet mellem tjenestegrenene i de tre institutioner i forbindelse med etableringen af den fælles lovgivningsmæssige portal, der har til formål at tilvejebringe en brugervenlig kanal, der gør det muligt for ikke-specialister at få adgang til oplysninger om igangværende lovgivningsprocedurer;

19. støtter offentliggørelsen af vigtige trilogdokumenter; understreger, at det i Domstolens afgørelse i De Capitani-sagen (T-540/15) i marts 2018 fastslås, at institutionernes synspunkter, der var afspejlet i dokumenterne med fire spalter, ikke var omfattet af en generel formodning om afslag på aktindsigt; bemærker, at den følsomme karakter af indholdet i trilogdokumenterne ikke i sig selv ansås for tilstrækkeligt grundlag til at nægte offentligheden adgang; mener, at alle tre institutioner bør bidrage med henblik på at opnå gennemsigtighed i trilogerne; anerkender, at offentlighedens ret til aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter er enhver EU-borgers beskyttede og umistelige ret, som direkte udspringer af det demokratiske princip og den grundlæggende ret til ytringsfrihed, således at der må etableres en tilsvarende forpligtelse for Unionen for så vidt angår overholdelse og ansvarlighed; understreger, at der er behov for yderligere at fremme de relevante gennemsigtighedsinstitutioner, såsom ombudsmandsinstitutionen, således at Unionen opfylder sin forpligtelse som omhandlet ovenfor;

20. gentager, at det er nødvendigt at sikre Den Europæiske Centralbanks (ECB's) integritet og dens uafhængighed af private finansielle interesser; understreger, at medlemmerne af direktionen skal afholde sig fra samtidig at være medlemmer af fora eller andre organisationer, som omfatter ledende medarbejdere i banker, som ECB fører tilsyn med, og at de ikke må deltage i fora, der ikke er åbne for offentligheden; glæder sig over Ombudsmandens udtalelse af 5. juli 2018;

21. beklager, at ECB endnu ikke har foretaget den anbefalede vedtagelse og anvendelse af minimumsregler for ansvarlighed; mener, at manglende gennemsigtighed i ECB's aktiviteter kan føre til, at der sættes spørgsmålstegn ved dens uafhængighed af private finansielle interesser;

22. støtter Ombudsmandens henstillinger af 15. januar 2018 om inddragelse af formanden for Den Europæiske Centralbank og medlemmer af dens beslutningstagende organer i G30 og opfordrer indtrængende ECB til at ændre de relevante regler med henblik på at sikre, at de højeste standarder for etik og ansvarlighed gennemføres i praksis;

23. opfordrer Kommissionen til under den uformelle dialog mellem den selv og medlemsstaterne at sikre en høj grad af gennemsigtighed og adgang til dokumenter og oplysninger i forbindelse med EU Pilot-procedurerne og traktatbrudsprocedurerne, navnlig dem, der vedrører modtagne andragender, og fuld adgang på hensigtsmæssig vis til allerede afsluttede EU Pilot- og traktatbrudsprocedurer; opfordrer Kommissionen til at anvende en anden tilgang med hensyn til undersøgelser af overtrædelser af EU-retten og til at iværksætte overtrædelsesprocedurer, der ikke forlader sig udelukkende på EU Pilot-mekanismen;

24. understreger betydningen af de foranstaltninger, der træffes for at øge gennemsigtigheden af de afgørelser, der træffes i traktatbrudssager; minder om, at Kommissionen i 2014 oprettede en centraliseret platform med omfattende oplysninger om overtrædelser på Europa-webstedet; fremhæver, at Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og offentligheden oplysninger om EU Pilot- og traktatbrudssager i sine årsberetninger om kontrol med gennemførelsen af EU-retten;

(⁷) Forenede sager C-39/05 og C-52/05 P, Kongeriget Sverige og Maurizio Turco mod Rådet for Den Europæiske Union, Samling af afgørelser 2008 I-04723.

Torsdag, den 16. januar 2020

25. støtter fuldt ud Ombudsmandens bestræbelser på at forbedre gennemsigtigheden for så vidt angår lobbyvirksomhed over for EU-institutionerne; bakker op om Kommissionens tilsagn om at gennemføre de reviderede horisontale regler for ekspertgrupper, herunder dem, der vedrører gennemsigtighed og interessekonflikter; understreger det vigtige i at registrere enkeltpersoner og organisationer, der repræsenterer private interesser i åbenhedsregistret, således at udnævnelser kan ske i overensstemmelse med de horisontale regler;

26. fremhæver, at der er behov for en trepartsaftalen mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som ville udgøre et skridt i retning af at styrke de eksisterende regler om lobbyarbejde og lukke smuthuller; mener imidlertid, at institutionerne ikke bør stoppe der, men bør fortsætte med at indføre bindende lovgivningsmæssige foranstaltninger for alle EU's institutioner og agenturer;

27. understreger, at det er vigtigt at stille alle oplysninger om lobbyisters indflydelse gratis til rådighed i en form, der gør dem fuldt forståelige og lettilgængelige for offentligheden, og således forbedre nøjagtigheden af dataene i EU's åbenhedsregister; understreger, at der skal sikres fuld gennemsigtighed i finansieringen af alle interesserepræsentanter, og opfordrer til, at enhver organisation, der bryder reglerne om svingdøre, suspenderes;

28. understreger, at der er behov for at vedtage en retsakt med henblik på at gøre åbenhedsregistret fuldt ud obligatorisk og retligt bindende for alle EU-institutioner og -agenturer og tredjeparter og derved sikre fuld gennemsigtighed i lobbyvirksomheden; opfordrer EU-institutionerne til at overveje, hvilke praktiske ordninger der kan føre til en hurtig og effektiv aftale;

29. beklager, at forskelsbehandling på grund af køn samt kønsfordeling fortsat er et problem i EU-institutionerne; noterer sig med bekymring konklusionerne i sag 366/2017/AMF og opfordrer indtrængende Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til fuldt ud at efterleve Ombudsmandens henstillinger om at opnå en afbalanceret repræsentation af alle køn i ledende stillinger;

30. glæder sig over Ombudsmandens undersøgelse i 2018 af proceduren for udnævnelse af Kommissionens tidligere generalsekretær og anerkender de fire tilfælde af fejl og forsømmelser, som hun har konstateret; udtrykker sin beklagelse over, at den tidligere Kommission på trods af Parlamentets støtte til Ombudsmandens henstillinger ikke har gennemført dem; noterer sig med særlig bekymring, at den ikke har indført en specifik udnævnelsesprocedure, og anmoder den nye Kommission om at vedtage en procedure og dermed sikre de højeste standarder for så vidt angår gennemsigtighed, etik og retsstatsprincippet;

31. bemærker med bekymring Kommissionens faldende grad af efterlevelse af de henstillinger, forslag og løsninger, som Ombudsmanden fremsætter; opfordrer Kommissionen til at vise større engagement for så vidt angår at finde en løsning på alle de fejl og forsømmelser, som Ombudsmanden har konstateret i dens aktiviteter;

32. opfordrer indtrængende Ombudsmanden til at overvåge gennemførelsen af Parlamentets nye bestemmelser for høringer af de indstillede kommissionsmedlemmer, navnlig dem, der er fastsat i artikel 2 i bilag VII, vedrørende undersøgelsen af økonomiske interesser, i lyset af gennemsigtighed og objektivitet;

33. anerkender Kommissionens forslag af 31. januar 2018 om en ny adfærdskodeks for medlemmerne af Europa-Kommissionen; mener, at der skal ske en yderligere styrkelse af bestemmelserne i kodeksen;

34. gentager, og er af den faste overbevisning, at det er nødvendigt at anvende strenge etiske regler og standarder overalt i EU's institutioner med henblik på at sikre overholdelse af pligten til integritet;

35. er stærkt overbevist om, at gennemsigtighed er et væsentligt element i retsstatsprincippet, og at det skal respekteres gennem hele lovgivningsprocessen, da det har indflydelse på den faktiske realisering af retten til at stemme og stille op ved valg i tilgift til andre rettigheder (nemlig ytringsfriheden, talefriheden og friheden til at modtage oplysninger); mener, at skabelsen af et aktivt unionsborgerskab vil kræve offentlig kontrol, revision og evaluering af processen, og at der skal være mulighed for at resultatet kan anfægtes; understreger, at dette ville bidrage til, at borgerne ville blive mere og mere bekendt med lovgivningsprocessens basisbegreber og fremme deltagelsen i Unionens demokratiske liv;

Torsdag, den 16. januar 2020

36. glæder sig over Ombudsmandens fortsatte bestræbelser på at medvirke til forandringer i EU-institutionerne ved at deltage i offentlige høringer, der vedrører hendes arbejdsområder; glæder sig over hendes forslag om at forbedre gennemsigtigheden af EU's risikovurderingsmodel i fødevarekæden, som omfatter forslag om, at Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet skal offentliggøre dagsordener og mødereferater vedrørende risikovurdering;

37. opfordrer Ombudsmanden til at fortsætte sin undersøgelse på eget initiativ af gennemsigtigheden af EMA's og lægemiddelvirksomhedernes forhåndsansøgninger om markedsgodkendelser og den offentlige høring, der fandt sted indtil januar 2019;

38. glæder sig over hendes undersøgelse af Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagenturs (EASA's) sikkerhedsrapporter, som har resulteret i, at agenturet har ændret sin praksis, således at de, der gør opmærksom på sikkerhedsmæssige problemer, modtager feedback;

39. opfordrer indtrængende Ombudsmanden til at fortsætte med at føre tilsyn med, at den fælles sygeforsikringsordning (JSIS) overholder FN's handicapkonvention; opfordrer indtrængende Kommissionen til at ajourføre teksten til de almindelige gennemførelsesbestemmelser for den fælles sygeforsikringsordning for så vidt angår udgifter til lægebehandling og udgifter i forbindelse med tilpasninger i rimeligt omfang på arbejdspladsen for personer med handicap eller alvorlig sygdom; opfordrer Ombudsmanden til at sikre, at hele EU-administrationen implementerer FN's handicapkonvention fuldt ud;

40. glæder sig over Ombudsmandens praktiske anbefalinger med hensyn til adgangen til udvælgelsesprocedurer for Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) for synshæmmede kandidater; opfordrer Ombudsmanden til at overvåge EPSO's fulde overholdelse af tilgængelighedskravene til udvælgelsesprocedurerne online; opfordrer Ombudsmanden til at følge op på sine forslag til hjælpeteknologier i forbindelse med de computerbaserede test, der finder sted i hele verden;

41. støtter Ombudsmanden i at skabe opmærksomhed i EU-institutionerne om indførelsen af en stærkere politik til bekæmpelse af chikane;

42. støtter Ombudsmandens initiativ til opfølgning af #MeToo-bevægelsen og opfordrer til en yderligere overvågning af, hvilke politikker til bekæmpelse af chikane EU's forvaltning har indført;

43. støtter Ombudsmandens bestræbelser på at lette borgernes deltagelse i udformningen af EU's politikker; anmoder Ombudsmanden om fortsat at følge anvendelsen af redskabet det europæiske borgerinitiativ (ECI), herunder at overvåge gennemførelsen af den reviderede forordning om borgerinitiativer;

44. påpeger, at Den Europæiske Ombudsmands rolle har udviklet sig med tiden siden dens oprettelse, fra at forebygge fejl og forsømmelser til at fremme god forvaltning; mener, at den logiske udvikling af denne tendens er at fortsætte indsatsen for aktivt og rettidigt at fremme en bedre forvaltning og bedste administrative praksis;

45. glæder sig over Ombudsmandens initiativ til en pris for god forvaltning, som anerkender EU's tjenestegrenes bestræbelser på at finde innovative metoder til gennemførelse af borgervenlige politikker;

46. gentager sin mangeårige opfordring til at opgradere den nuværende kodeks for god forvaltningsskik til en ægte bindende forordning for alle EU-institutioner og -agenter;

47. minder om Ombudsmandens engagement i en meget høj grad af gennemsigtighed fra EU's side under forhandlingerne om aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union;

Torsdag, den 16. januar 2020

48. opfordrer Ombudsmanden til at fortsætte med at samarbejde med de nationale ombudsmænd gennem det europæiske netværk af ombudsmænd; understreger behovet for yderligere at udvikle sådanne eksempler på samarbejde mellem de forskellige nationale ombudsmænd;
  49. minder om, at det nye udkast til Ombudsmandens statut, som for nylig blev vedtaget af Parlamentet, indeholder en karenperiode på 3 år, inden et medlem af Europa-Parlamentet er berettiget til at udøve hvervet som Ombudsmand;
  50. gentager, at det er af afgørende betydning at bevare Ombudsmandens uafhængighed og integritet og sikre, at hvervet indehaves af personer, der er fri for indlysende partipolitiske tilhørsforhold og interessekonflikter, og som har en stærk etiske sans;
  51. udtrykker sin påskønnelse af det fremragende og frugtbare samarbejde, Ombudsmanden og hendes team har haft med Udvalget for Andragender;
  52. anerkender det fremragende samarbejde, som Ombudsmanden har haft i løbet af sit mandat og opfordrer den kommende Ombudsmand til at fortsætte dette samarbejde og denne strukturelle dialog med Udvalget for Andragender med henblik på yderligere at forbedre EU-forvaltningens kvalitet og tilgængeligheden og kvaliteten af de tjenester, som EU tilbyder vores borgere;
  53. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget for Andragender til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til ombudsmændene eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne.
-

Torsdag, den 16. januar 2020

P9_TA(2020)0017

Institutioner og organer i Den Økonomiske og Monetære Union: Forebyggelse af interessekonflikter efter udtræden af offentlig tjeneste**Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2020 om institutioner og organer i Den Økonomiske og Monetære Union: Forebyggelse af interessekonflikter efter udtræden af offentlig tjeneste (2019/2950(RSP))**

(2021/C 270/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 298 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til forordning nr. 31 (EØF), 11 (Euratom), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab (vedtægten), særlig artikel 11(a), 12, 16 og 17 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. maj 2011 om decharge for regnskabsåret 2009: præstationer, økonomisk forvaltning og kontrol med agenturer ⁽²⁾,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 15/2012 »Management of conflict of interest in selected EU Agencies« (Håndtering af interessekonflikter i udvalgte EU-agenturer) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens afgørelse af 29. juni 2018 om eksterne aktiviteter og opgaver og om arbejdsrelaterede aktiviteter efter udtræden af tjenesten (C(2018)4048),
- der henviser til presseerklæringen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) af 17. september 2019 om offentliggørelse af Adam Farkas' fratreden som administrerende direktør for EBA fra 31. januar 2020 ⁽⁴⁾,
- der henviser til forespørgsel til Kommissionen om udnævnelsen af den administrerende direktør for EBA Adam Farkas til administrerende direktør for sammenslutningen af finansielle markeder i Europa (AFME) (O-000031/2019 — B9-0054/2019) og til Kommissionens svar af 24. oktober 2019 ⁽⁵⁾,
- der henviser til svarene fra formanden for EBA på en høring i Økonomi- og Valutaudvalget den 4. november 2019,
- der henviser til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) rapport af 23. august 2010 med titlen »Post-Public Employment: Good Practices for Preventing Conflict of Interest« (Beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste: God praksis til forebyggelse af interessekonflikter) ⁽⁶⁾,
- der henviser til Transparency Internationals arbejdsdokument 06/2010 med titlen »Regulating the Revolving Door« (Regulering af svingsdørsproblematikken) ⁽⁷⁾,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands udkast til henstillinger i forbindelse med behandlingen af klage 775/2010/ANA mod Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) ⁽⁸⁾,

---

⁽¹⁾ EFT 45 af 14.6.1962, s. 1385.

⁽²⁾ EUT L 250 af 27.9.2011, s. 268.

⁽³⁾ https://www.eca.europa.eu/Lists/News/NEWS1210_11/NEWS1210_11_EN.PDF

⁽⁴⁾ <https://eba.europa.eu/adam-farkas-steps-down-as-eba-executive-director>

⁽⁵⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/O-9-2019-000031_EN.html

⁽⁶⁾ https://read.oecd-ilibrary.org/governance/post-public-employment_9789264056701-en#page7

⁽⁷⁾ https://www.transparency.org/whatwedo/publication/working_paper_06_2010_regulating_the_revolving_door

⁽⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/11089>

Torsdag, den 16. januar 2020

- der henviser til skrivelse af 13. juni 2017 fra Ombudsmanden til Det Europæiske Kemikalieagenturs direktør om gennemførelsen af artikel 16 i EU's personalevedtægt ⁽⁹⁾,
  - der henviser til skrivelse af 13. juni 2017 fra Ombudsmanden til EBA's direktør om gennemførelsen af artikel 16 i EU's personalevedtægt ⁽¹⁰⁾,
  - der henviser til Den Europæiske Ombudsmands beretning af 28. februar 2019 om offentliggørelse af oplysninger om tidligere ledende medarbejdere med henblik på at håndhæve forbuddet på et år mod lobbyvirksomhed: SI/2/2017/NF ⁽¹¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 12. februar 2019 om udkast til Europa-Parlamentets forordning om ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv (statutten for Den Europæiske Ombudsmand) ⁽¹²⁾,
  - der henviser til de politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2019-2024 ⁽¹³⁾,
  - der henviser til mundtlig forespørgsel til Kommissionen om »Institutioner og organer i Den Økonomiske og Monetære Union: Forebyggelse af interessekonflikter efter udtræden af offentlig tjeneste« (O-000048/2019 — B9-0001/2020),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
  - der henviser til forslag til beslutning fra Økonomi- og Valutaudvalget,
- A. der henviser til, at artikel 298, stk. 1, i TEUF fastslår, at »Under udførelsen af deres opgaver støtter Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer sig på en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning«;
- B. der henviser til, at artikel 68, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁴⁾ fastsætter, at »Vedtægten for tjenestemænd, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne sammen har vedtaget om anvendelsen af dem, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder dets administrerende direktør og formanden.«;
- C. der henviser til, at det i vedtægtens artikel 16 og 17 navnlig fastsættes, hvilke principper der skal gælde for det personale, der forlader institutionerne, herunder bestemmelser om forebyggelse af interessekonflikter;
- D. der henviser til, at den administrerende direktør for EBA har accepteret at blive udnævnt som administrerende direktør for AFME fra den 1. februar 2020 og har meddelt, at han træder tilbage fra sin stilling som administrerende direktør for EBA med virkning fra den 31. januar 2020;
- E. der henviser til, at EBA's bestyrelse og tilsynsråd besluttede, at EBA's administrerende direktørs nye ansættelse som administrerende direktør for AFME bør godkendes; der henviser til, at EBA's tilsynsråd har truffet en afgørelse om at pålægge forholdsvis begrænsede restriktioner for EBA's administrerende direktør, og at disse ifølge EBA imødegår og behandler den interessekonflikt, der følger af, at den administrerende direktør har accepteret en ny stilling; der henviser til, at disse begrænsninger gælder for aktiviteter, der udføres under arbejdet i EBA og efter, at den administrerende direktør har forladt EBA;
- F. der henviser til, at EBA's formand under en høring i Europa-Parlamentet understregede, at det er vanskeligt at håndhæve restriktioner for sådanne former for beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste;

⁽⁹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/80697>

⁽¹⁰⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/80699>

⁽¹¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/report/en/110521>

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0080.

⁽¹³⁾ https://ec.europa.eu/info/files/political-guidelines-next-commission-2019-2024-union-strives-more-my-agenda-europe_da

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

Torsdag, den 16. januar 2020

- G. der henviser til, at ledende medarbejdere, der forlader tilsynsmyndighederne, ikke på nuværende tidspunkt modtager en midlertidig godtgørelse;
- H. der henviser til, at interessekonfliktsituationer forbundet med udtræden af offentlig tjeneste eller »svingdørssager« er tilbagevendende anliggender, der er blevet vurderet og analyseret af internationale organer og EU-organer, navnlig Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Revisionsret;
- I. der henviser til, at sådanne »svingdørssager« giver interessegrupper mulighed for at belønne lovgivere for tidligere adfærd og dermed skabe mulighed for skadelige incitamenter;
1. understreger betydningen af en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning for EU som helhed, herunder institutioner, organer og agenturer i Den Økonomiske og Monetære Union;
  2. er bekymret over den interessekonflikt, der er opstået som følge af udnævnelsen af den administrerende direktør for EBA som administrerende direktør for AFME fra den 1. februar 2020; bemærker, at denne beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste uden en afkølingsperiode udgør en risiko, ikke blot for EBA's omdømme og uafhængighed, men for alle EU-institutioner og det europæiske projekt som helhed;
  3. minder om, at uløste interessekonflikter ikke blot kan kompromittere håndhævelsen af høje etiske standarder i EU's forvaltning, men også bringe retten til god forvaltning i fare og dermed true de lige konkurrencevilkår, der er nødvendige for et velfungerende indre marked;
  4. opfordrer til en effektiv og konsekvent anvendelse af personalevedtægten, særlig artikel 16, med henblik på at forebygge interessekonflikter, navnlig — men ikke kun — vedrørende højtstående embedsmænd; understreger, at artikel 16 giver EU-institutionerne mulighed for at sige nej til en tidligere tjenestemands anmodning om at indtage et bestemt hverv, hvis restriktionerne ikke er tilstrækkelige til at beskytte institutionernes legitime interesser; understreger, at i sagen med Tibor Farka kunne der være overvejet et forbud mod en direkte ny ansættelse i AFME i henhold til artikel 21, stk. 3, litra b), i Kommissionens afgørelse C(2018)4048, da AFME kan betragtes som en modpart;
  5. frygter, at det ofte ikke er muligt at håndhæve de betingelser, der pålægges for beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste; opfordrer derfor EU's institutioner og agenturer til at overveje at bruge alle de værktøjer, der findes i henhold til artikel 16 i personalevedtægten;
  6. stiller spørgsmålstegn ved afgørelsen truffet af EBA's tilsynsråd og EBA's bestyrelse om at tillade Tibor Farka at indtage hvervet som administrerende direktør for AFME; opfordrer dem til at tage deres beslutning op til fornyet overvejelse;
  7. bemærker, at selv om erfaring fra den private sektor kan være værdifuld for arbejde i institutionerne, kan »svingdørsproblematikker« også opstå som følge af forudgående ansættelse i den private sektor før ansættelsen i den offentlige sektor, når der er en direkte forbindelse mellem den tidligere arbejdsgiver og den nye stilling i institutionen, og at dette har potentiale til at skade EU-institutionernes integritet og borgernes tillid til dem; understreger derfor, at der er ved at opstå behov for at evaluere, hvordan interessekonflikter også kan opstå i forbindelse med hvervene før offentlig ansættelse i eller udnævnelse til stillinger med lovgivningsmæssige eller udøvende beføjelser og ansvarsområder, og anbefaler, at dette overvejes yderligere;
  8. understreger, at beskæftigelse efter offentlig tjeneste og »svingdørsinteressekonflikter« er et fælles problem for alle institutioner, organer, kontorer og agenturer i hele EU og dets medlemsstater; understreger derfor behovet for en samlet retlig ramme for effektivt at kunne løse disse problemer;
  9. noterer sig det arbejde, der er udført på internationalt plan (OECD) for at sikre en harmoniseret ramme for situationer med beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste; noterer sig på EU-plan det arbejde, der udføres med henblik herpå af Den Europæiske Revisionsret og Den Europæiske Ombudsmand; bemærker, at en rettidig gennemførelse af disse henstillinger kunne forhindre lignende problemer i fremtiden;
  10. understreger, at selv om de erfaringer, som ansatte har gjort i den private sektor kan være værdifulde for et regulerings- eller tilsynsorgan, bør Unionens organer og institutioner være præget af en stærk offentlig serviceetik med henblik på at tjene Europas borgere bedst muligt;

Torsdag, den 16. januar 2020

11. opfordrer Den Europæiske Revisionsret til at foretage en omfattende analyse af tilgangen af organer og agenturer i Den Økonomiske og Monetære Union med hensyn til forvaltning af situationer, hvor der eksisterer potentielle interessekonflikter; opfordrer Den Europæiske Revisionsret til at fastlægge bedste praksis;
  12. opfordrer Kommissionen til at vurdere den nuværende praksis inden for området for beskæftigelse efter offentlig tjeneste på EU-plan og nationalt plan med henblik på at finde frem til stærkere foranstaltninger til forebyggelse af interessekonflikter, der opstår, når højtstående embedsmænd i EU-organer forlader deres stillinger for at tage beskæftigelse i den private sektor, eller når personer fra den private sektor udnævnes til ledende stillinger i et EU-organ, og til at tage hensyn til resultaterne i overvejelserne om en harmoniseret retlig ramme for forebyggelse af interessekonflikter efter udtræden af offentlig beskæftigelse;
  13. minder om det tilsagn, som Kommissionen gav på plenarmødet den 24. oktober 2019 om at revidere den retlige ramme for beskæftigelse efter udtræden af tjeneste; opfordrer Kommissionen til at indføre en harmoniseret retlig ramme for forebyggelse af situationer med interessekonflikt efter udtræden af offentlig beskæftigelse med henblik på at sikre høje etiske standarder; understreger behovet for at tilpasse EU's praksis til internationale standarder; understreger, at de samme standarder bør anvendes på EU-plan og nationalt plan;
  14. opfordrer Kommissionen til i sin gennemgang af rammerne for beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste at fastlægge de specifikke risikoområder, hvor det kan være nødvendigt med en styrkelse af rammerne, herunder udvidelse af muligheden for at blokere for ny beskæftigelse og til at overveje en eventuel forlængelse af afkølingsperioderne for højtstående embedsmænd, der står i et rimeligt forhold til det konkrete tilfælde, for at sikre ligebehandling i overensstemmelse med artikel 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; understreger, at kravet om forudgående offentliggørelse af interessekonflikter som fastsat i artikel 11 i personalevedtægten bør gennemføres på en sådan måde, at det sikres, at potentielle interessekonflikter afsløres længe inden ansættelse i et EU-organ; understreger endvidere, at alle EU-organer bør offentliggøre deres interne regler for håndtering af interessekonflikter på deres websteder og rette sig efter Den Europæiske Ombudsmands henstillinger fra 2017 om offentliggørelse af de årlige oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16, stk. 4, i personalevedtægten;
  15. opfordrer Kommissionen til at udvide denne revision til at omfatte interessekonflikter inden beskæftigelse i den offentlige sektor og til at overveje at styrke eksisterende foranstaltninger, såsom obligatorisk afhændelse af interesser i virksomheder, der er omfattet af myndigheden i den institution, som en nyudnævnt tjenestemand tilhører, eller som har forbindelser til denne institution, og til også at overveje nye former for forebyggende foranstaltninger, som f.eks. et obligatorisk forbud mod deltagelse i behandling af spørgsmål, der vedrører en tidligere arbejdsgiver i den private sektor;
  16. er af den opfattelse, at et forbud mod at indtage ny beskæftigelse, i det tilfælde hvor den pågældende person allerede er i beskæftigelse, og hvor forbuddet er tilstrækkeligt målrettet og berettiget, ikke udgør en overtrædelse af retten til beskæftigelse;
  17. gør opmærksom på, at hvis der indføres længere afkølingsperioder for højtstående embedsmænd, der forlader et agentur, kan man også overveje muligheden for at give dem en passende midlertidig godtgørelse; understreger, at sådanne midlertidige godtgørelser bør ophøre, hvis der tages ny beskæftigelse i afkølingsperioden;
  18. opfordrer Kommissionen til at vurdere, om det er hensigtsmæssigt, at de berørte EU-agenturer selv beslutter sig for at håndhæve reglerne om forebyggelse af interessekonflikter, og hvordan en konsekvent anvendelse af reglerne kan sikres; anser det uafhængige etiske organ, der er planlagt af Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, for at være det organ, der er bedst egnet til at træffe afgørelser vedrørende interessekonflikter vedrørende EU-ansatte i fremtiden;
  19. foreslår, at alle medlemmer af Europa-Parlamentet og alle repræsentanter for Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union afholder sig fra at kontakte den nuværende administrerende direktør, hvis og når han tiltræder stillingen som administrerende direktør for AFME, for en toårig periode; opfordrer de tjenestegrene, der er ansvarlige for udlevering af adgangskort til Parlamentets bygninger («brune adgangskort»), til grundigt at overveje Tibor Farkas situation og overveje muligheden for ikke at udlevere et sådant adgangskort for samme periode (to år) for at undgå en potentiel interessekonflikt;
  20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Revisionsretten samt til Den Europæiske Ombudsmand.
-

Onsdag, den 15. januar 2020

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2020)0001

Antallet af medlemmer i udvalgene**Europa-Parlamentets afgørelse af 15. januar 2020 om de stående udvalgs medlemstal (2020/2512(RSO))**

(2021/C 270/14)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Formandskonferencens forslag til afgørelse,

— der henviser til sin afgørelse af 15. januar 2014 om de stående udvalgs sagsområder⁽¹⁾,

— der henviser til forretningsordenens artikel 206,

1. vedtager, at de stående udvalg og underudvalgene efter Det Forenede Kongeriges udtræden af EU skal have medlemstal som følger:

I. Udenrigsudvalget: 71 medlemmer

II. Udviklingsudvalget: 26 medlemmer

III. Udvalget om International Handel: 43 medlemmer

IV. Budgetudvalget: 41 medlemmer

V. Budgetkontroludvalget: 30 medlemmer

VI. Økonomi- og Valutaudvalget: 60 medlemmer

VII. Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender: 55 medlemmer

VIII. Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed: 81 medlemmer

IX. Udvalget om Industri, Forskning og Energi: 78 medlemmer

X. Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse: 45 medlemmer

XI. Transport- og Turismeudvalget: 49 medlemmer

XII. Regionaludviklingsudvalget: 43 medlemmer

XIII. Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter: 48 medlemmer

---

⁽¹⁾ EUT C 482 af 23.12.2016, s. 160.

Onsdag, den 15. januar 2020

XIV. Fiskeriudvalget: 28 medlemmer

XV. Kultur- og Uddannelsesudvalget: 31 medlemmer

XVI. Retsudvalget: 25 medlemmer

XVII. Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender: 68 medlemmer

XVIII. Udvalget om Konstitutionelle Anliggender: 28 medlemmer.

XIX. Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling: 35 medlemmer

XX. Udvalget for Andragender: 35 medlemmer

Underudvalget om Menneskerettigheder: 30 medlemmer

Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar: 30 medlemmer;

2. vedtager under henvisning til Formandskonferencens afgørelse af 30. juni 2019 om udvalgsformandskabernes sammensætning, at disse kan udgøres af op til fire næstformænd;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Onsdag, den 15. januar 2020

P9_TA(2020)0002

Protokol mellem EU, Island og Norge til aftalen om kriterier og procedurer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge, vedrørende adgang til Eurodac med henblik på retshåndhævelse ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen mellem Den Europæiske Union, Island og Kongeriget Norge til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og procedurer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge, vedrørende adgang til Eurodac med henblik på retshåndhævelse (15791/2018 — C9-0155/2019 — 2018/0419(NLE))

(Godkendelse)

(2021/C 270/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15791/2018),
  - der henviser til udkast til protokol mellem Den Europæiske Union, Island og Kongeriget Norge til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og procedurer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge, vedrørende adgang til Eurodac med henblik på retshåndhævelse (15792/2018),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 87, stk. 2, litra a), artikel 88, stk. 2, første afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0155/2019),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0053/2019),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og henholdsvis Islands og Kongeriget Norges regering og parlament.

Onsdag, den 15. januar 2020

P9_TA(2020)0003

Aftale mellem EU og Kina om visse aspekter af lufttrafik ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kinas regering om visse aspekter af lufttrafik (11033/2019 — C9-0049/2019 — 2018/0147(NLE))

(Godkendelse)

(2021/C 270/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11033/2019),
  - der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kinas regering om visse aspekter af lufttrafik (09685/2018),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 100, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0049/2019),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0041/2019),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Folkerepublikken Kinas regering og parlament.

Onsdag, den 15. januar 2020

P9_TA(2020)0004

Det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. januar 2020 om udkast til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt (13952/2019 — C9-0166/2019 — 2018/0006(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — fornyet høring)

(2021/C 270/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (13952/2019),
  - der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2018)0021),
  - der henviser til sin holdning af 11. september 2018 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets fornyede høring af Parlamentet (C9-0166/2019),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 82 og 84,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0055/2019),
1. godkender Rådets udkast;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 203.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA